

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Mentergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE I.
JANUAR

I Anledning af Aarsskiftet overbragte Formanden den 3die Januar *Hans Majestæt Kongen* Marineforeningens allerunderdanigste Lykønskning. Idet Hans Majestæt takkede for Lykønskningen, udtalte han: »Vil De bringe Marineforeningen Dronningens og mine bedste Ønsker for det kommende Aar«.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

KØBENHAVN-KREDSSENS BYGGEFOND.

Københavnskredsens kommende Generalforsamling vil komme til at beskæftige sig med et Lovforslag til Oprettelsen af et Byggefond under Navnet »Marineforeningens Byggefond«.

Allerede for adskillige Aar tilbage har dette Spørgsmaal været diskutert ret indgaaende i »Under Dannebrog«s Spalter uden at man, — ikke mindst skræmmet af de vanskelige Tider, — kunde komme til et Resultat, men lod Sagen ligge til kommende roligere og mere stabile Forhold — dem vi forhaabentlig gaar i Møde.

At skaffe de til en egen Bygning fornødne Midler er et Arbejde paa langt Sigt, men maaske Udformningen af Loven for et saadant Fond og dennes Vedtagelse vil kunne tilskynde Medlemmerne til Arbejde for Sagen, hvad denne i sig selv i høj Grad fortjener.

Byggevalget har alt i nogen Tid været konstitueret og bestaar af D.Hrr. Grosserer *Valdemar Schou*, Bankkasserer *Nath*, Fabrikant *J. Schultz*, Kammerjunker *Konow*, Overretssagfører *E. Schoustrup*, Forstander *E. P. Jensen*, Fabrikant *Johnsen*, Planteskolejer *Hastrup*, Restauratør *Julius Petersen* og Arkitekt *Marston*.

Uden at paalægge Medlemmerne nogen Tyng til at yde fast aarligt Bidrag til Byggefondet foreslaar Lovforslaget, gennem Irivillige Bidrag og et frivilligt og interessert Arbejde, Medlemmerne at yde og samle Midler til en Bygning for Københavnskredsen. Mange Medlemmer har allerede længe næret Interesse for Byggesagen, og utvivlsomt vil Drøftelsen af Tanken om egen Bygning lokke Kræfter frem blandt disse, som vil forstaa at gribe Sagen an paa bedste Maade til fælles Gavn.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

afholdt den 10. December paa Hoffmanns Hotel en lille gemtlig Sammenkomst med Damer. Man ønskede en Svingom og fik den, men forinden afholdtes et Lotterispil om fede Ænder, Kransekager og Flæskestege, og de lykkelige Vindere tog Varsel af Fru Fortunas Smil og havde let ved at bortjage triste Tanker angaaende en vis Personages nærføstaende halvaarlige Fødselsdag. En fed And blev vundet af hele 5, den gik saa paa Auktionsbordet, og Køberen lod den dumpe ned i en lille Gryde Dagen efter hos en af Kredsen Veteraner til lige Henrykkelse for Modtager som Giver.

Efter Kaffe-punchen dansedes gammeldags indtil 8 Glas, da Flaget gik ned under Honnør, og Baadsmændstrillerne sang det kendte Refrain ud over de glade Gaster og Damer: Ro overalt, til Køjs.

Men for faa havde indfundet sig, mød talrigere frem, naar vi prajer igen.

PØLSEGILDET 12. DECEMBER 1923.

Omtrent som naar Vinden i spanske Søen kunde blæse fra seks forskellige Verdenshjørner paa engang, saaledes slog den forunderligste Blanding af Jule- og Pølsegilde-Stemning Brødrene i Møde, da de samledes i den festligt oplyste og smagfuldt dekorerede Gildeshal, hvor de lange med Gran og Flag smykkede Borde afgav et indbydende Skue. 80 Par Øren af alle Størrelser og Faconer lyttede spændt til den muntre Optakt, da Formanden smældede sin rimede Velkomst ud. Langvejs fra var Brødrene støvnet hid, en, der laa helt ovre paa Vestkysten med sit Skib, havde endda medtaget sin Hovmester, for at denne kunde lære at byde »Velkommen til Bords« og faa et Maaltid til at glide kongeligt.

Et lille Hundrede Tjenere, dog ingen til Hest, spredte nu Pølserne ud over Gæsterne, og snart lignede hver Tallerken et futuristisk Maleri af uforlignelig Skønhed.

Ligesom Havet, veksler ogsaa Alvor og Gammen i Lavet. Formanden mindedes en af vore Veterangæster, den gamle, fine Maskinmester Gjetting, og Kammeraterne rejste sig stille.

En halv Snes nye Brødre modtog den højtidelige Indvielse, og vor Slagsang blev sunget med sædvanlig Appel.

Formanden talte for de to tilstedeværende Æresmedlemmer, Arkitekt *Marston* og Overkanoner *Harald Jensen*, og Kammeraterne sluttede sig begejstret til Hyldingen.

En udmærket Pølsevise af den bekendte Bornevisefabrikant *Harald J.* blev afsunget.

Ordet blev givet til Lavets Gæst, den kendte Söminemester *Janus Sørensen*, der først fængslende og drastisk fortalte om Livet ombord i de store Theklippere, og derpaa oplæste nogle glimrende Stykker af de i Femmasteren »København« udgivne Aviser. Navnlig en underfundig, naiv, knusende morsom Korrespondance paa Vers mellem Hulda og hendes ombordværende Ven, var ubetalelig gengivet med et sprudlende Lune.

Bragende Bifald lønnede Præstationen, og det kulminerede, da Formanden i en kort vittig Tale tolkede Kammeraternes Tak.

Saa en Mundfuld Julestemning igen. Man satte sig til at spille Lotteri om 16 lækre Ænder, saa fine som Marcipan.

Ved et særlig galant Tilfælde vandt Foredragsholderen, Søminemesteren, den første. Den var vel fortjent.

Klokken var nu naaet til Midnatsstunden, og da ogsaa andre end de 16 andeheldige ønskede at have noget med hjem, lod Værten i Hast endnu en Gris slagte og lave til sorte Pølser og med Kammerat *Parbæk* som Auktionarius, holdtes der en kvik lille Auktion.

NYTAARSSAMMENKOMSTEN DEN 9. JANUAR 1924.

Der var arrangeret en indbydende Tombola, er forestodes af Kammeraterne *Nath* og *Bønnelycke*. Den bestod af en Masse værdifulde Genstande i Guld, Sølv, Trikotage samt af Toilet- og Pudsesager, Bøger og meget andet fristende, skænket af gode Kammerater.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen med mange gode Ønsker for det nye Aar og en hjertelig Tak til enhver af de mange, der i det forløbne Aar paa forskellig Vis havde bidraget til Lavets rivende Fremgang.

Under Kaffen havde Bestyrelsen forbeholdt Kammeraterne en lille Overraskelse. Pludselig lød Lolas Arie af *Cavalleria rusticana*, derefter en anden italiensk Koloratursang, og slutelig den melodiose Mindernes Vals, sunget af en ung Sanger, hvis klokkeklare Toner fremlokkede et ostentativt Bifald fra de henrykte Skydebrødre.

Formanden talte derpaa varmt for vort Æresmedlem, Grosserer *Schou*, og det demonstrative Bifald, der hilste Lokalkredsens populære Formand i Møde efter hans Hjemkomst fra Mexiko, vidnede om, at vort første Ærestegn sidder paa det rette Bryst.

Under hans Ledelse spillede Lotteri, først om et Maleri, udført og skænket af Ingeniør *Poul Sørensen*, Opfinderen af den første traadløse Telegraf, og siden et andet, skænket af Murermester *Thiel*. Det forestillede en af de gamle Fregatter og vandtes af *Torp*.

Over et af Træ udskaaret smukt Fuldskeib med alle Sejl til i Glas og Ramme, skænket af Konstruktor *Bønnelycke*, holdtes amerikansk Auktion med *Parbæk* som scenevant Auktionarius. Det tilfaldt *Bing*, der forærede det igen til Lavet. Ved anden Auktion tilfaldt det *Niels Jensen*, der udviste samme Generøsitet. Naar Lavet tilsidst havde ikke alene Skibet i Behold, men ekstra de indkomne over 160 Kr., saa vidnede det ikke blot om, hvormange gode oftervillige Kammerater, Lavet har, men ogsaa om deres Tiltro til Lavets sunde Forvaltning af Midlerne til Gavn og Glæde for alle Skydebrødre.

S.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt Lørdag den 29. December 1923 sin aarlige Julefest for Børn paa Badehotellet. Kl. 7, da der havde samlet sig op imod 100 Børn, alle fra Havnen, foruden mange voksne, marcherede Børnene til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i den festligt smykkede Sal, hvor Flaget hejstes paa sædvanlig Vis og »Kong Kristian« blev spillet og sunget af Børnene. Paa Marineforeningens Vegne bød Kassereren, Havnefoged *Bilde*, velkommen til alle, men særligt bød han Børnene velkommen, for hvis Skyld Festen blev afholdt. Derpaa tog Dansen sin Begyndelse. Ved 9-Tiden serveredes Chokolade og Kager til Børnene ved et Fællesbord, og ved hver Kuvert var henlagt forskellige morsomme Genstande. Her blev »Fædreland, du er mit« afsunget af Børnene, og efter Sangen holdt Havnefoged *Bilde* en Tale til Børnene, hvori han bad dem om, naar de blev voksne, at mindes Traditionerne i Marineforeningen og aldrig glemme Foreningens Motto: »Under Dannebrog«, for under Dannebrog føres Danmarks Navn viden om af vore brave Sømand, dem som skaber den Stand, som vor Forening har sit Navn efter, og det til den største Ære for hele Nationen. Det Hurra, som Havnefogden anmodede Børnene at udbringe for alle dem, som har deres Gerning paa — og hvis Liv er viet til — Søen, blev udbragt med en saa ren og jublende Klang, at ingen kunde være i Tvivl om Meningen, ja endogsaa det lange »Sus fra Vesterhavet«, blev udbragt efter Anmodning af en Dreng. Efter Chokoladebordet marcheredes til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i Salen og Dansen fortsattes. Senere blev et Julelotteri trukket. Der var Gevinst til hvert Nummer, ingen Nitter, og Børnene vandt mange forskellige Ting. En af Gevinsterne — en halv Kasse Cigarer — blev vundet af en haabefuld Yngling, der straks generøst inviterede Bestyrelsen paa Cigarer og derefter solgte den til sin Fader. Kl. 12 sluttede Festen officielt med, at Flaget blev halet ned og »Kongernes Konge« blev afsunget, hvorefter et Leve blev udbragt for Konge og Fædreland af hele Forsamlingen. Der fortsattes endnu en Stund med Dans af ældre og yngre før den helt igennem fornøjelige og stilfulde Julefest sluttede. For Børnene havde det været en herlig Aften og Marineforeningen havde som altid før vist, at den forsaar at skabe en Julefest, som Børnene — ja for den Sags

Skyld de ældre med, glæder sig til hele Aaret. Den til Bortlodning skænkede smukke Model af en Fiskekutter, blev vundet paa No. 48.

GRENAA-KREDSSEN

Ved Festen i Grenaa den 23. Oktober var der henlagt paa Bordet ved hver Kuvert et Billede af »Rota« i Glas og Ramme, lige klar til Ophængning, og som Deltagerne i Festen kunde medtage til varigt Minde om Foreningens Maal og Virke-maade.

BORNHOLM-KREDSSEN.

Den til den 4. Januar berammede Jule- og Nytaarsfest forløb i alle Maader programmæssigt.

Kl. 6 marcherede 70 festklædte Børn med 3 dansende Nisser ind i den store Sal, hvor et smukt pyntet Juletræ straalende dem i Møde. Juletræs-pynten, som var lavet af vore Damer, var holdt i Dannebrogfarver, røde og hvide Roser, røde og hvide Lys og en Mængde smaa Dannebrogslag. Rundt om i Salen sad de Voksne (ca. 100) og glædede sig over Børnenes Dans om Juletræet. Man sang de gamle kendte Julesalmer, hvorefter Nisserne fra hver sin Lille Trækvogn delte en Pose Godter og knas ud til hvert Barn. Chokolade og Kager blev Børnene ogsaa trakteret med.

Kl. 9 blev der Røre oppe omkring Scenen, det rygtedes, at hans Majestæt »Neptun« vilde gæste Marineforeningen den Aften, og da Tæppet gik op, sad den gamle hvidskæggede Gubbe der, iklædt Vadmelskofte med Treforken i Haanden, krone paa Hovedet og fremsagde for en interesseret Tilskuerskare af Børn og Voksne, en Prolog, skrevet af Formanden, og tilegnet Marinerne. Rundt om Neptun dansede fem Smaapiger den nydeligste Havfruedans. Det hele Tableau tog sig smukt ud og gjorde megen Lykke. Hermed var Festen for Børnene forbi, og nu var det Gutternes Tur at svinge deres Damer, og Dansen gik lystig til Kl. 1.

Kl. 12 afbrødes man dog af Baadsmandspiiben til at hale Flaget ned. Det er en smuk Skik, og alle gribes uvilkaarlig deraf, naar Flagmarchens Toner lyder gennem Salen, alle rejser sig, og for et Øjeblik er der Dødsstilhed, medens vort smukke Flag langsomt hales ned. Endnu en Time har man Lov at svinge sig, og da Kl. slog 1, skiltes man efter at have tilbragt en smuk og interessant Festsammen.

Det siger sig selv, at der ligger et stort forberedende Arbejde forud for saadan en Fest, hvor der skal sørges for Underholdning til Voksne og Børn, og mange er de, som vi skylder Tak for Hjælpen —; men Sjælen i det hele, og Æren for Festens vellykkede Forløb tilkommer dog først og sidst vor udmærkede Formand, Overbetjent *Nielsen*, som aldrig sparer sig selv, naar det gælder vor kære Marineforening.

HORSENS-KREDSSEN

Det var daarligt man turde tro sine egne Øjne, da vi Fredag den 4. Januar mødte til Marinerne Julefest i Haandværkerforeningen og saa, at saa godt som alle Foreningens godt 100 Medl. med Husstand havde givet Møde, ialt ca. 250 Deltagere, og da alle de mødte var lige opsatte paa at faa det mest mulige ud af Aftenen, blev det ogsaa en fornøjelig Fest, der sent vil gaa Deltagerne af Minde.

Der bødes paa Juletræ og Dans for Børnene, Dans for Mændene med Damer, selskabeligt Samvær samt Bortlodning af en Skibsmodel (Brig), som Bestyrelsen havde købt, for at give en fattig Sømand Rejsmidler til Udlandet.

Efter Børnenes Indmarch i Festsalen, pebes »klar ved Flaget«, og da der var gjort »Honnør for Flaget«, Kongesangen og en Julesamle var afsunget, bød Formanden Velkommen, særlig til Børnene, og de mødte Veteraner og udbragte et Leve for Marineforeningen, hvorefter han overlod Salen til Børnene og »Nissen« (ikke Kammerat Nissen, men Jule-nissen), og en munter og jublende Skare tog nu fat. Snart vekslede Leg med Dans, snart uddelte »Nissen« Godter, snart andre gode Ting han havde i sin Sæk, der syntes ligesaa utømmelig som hans Vid, og at Børnene satte Pris paa ham, kunde høres paa det Hurra, hvormed disse takkede ham, da han bød dem Godnat Kl. 10.

Nu tog de mere »befarne« Festsalen i Besiddelse, og animeret af Børnenes glade Færd, svang Mændene deres Damer som aldrig før til der ved 8 Glas paa Aftenvagten blev pebet »Klar ved Flaget«. Efter at Flaget paa orlogsvis var halet til Dæks, fandt den omtalte Bortlodning Sted og Dansen tog igen sin Begyndelse og varede til 2 Glas paa Hundevagten, da Deltagerne samledes baksvis til Skafning, bestaaende af Smørrebrød, Øl, Snaps m. m., og hele Hundevagten forløb, inden de sidste af Landlovsgæsterne tørnede i Køjen og alle var enige om, at have tilbragt en særdeles fornøjelig Aften, for hvis gode Forløb Medlemmerne i høj Grad

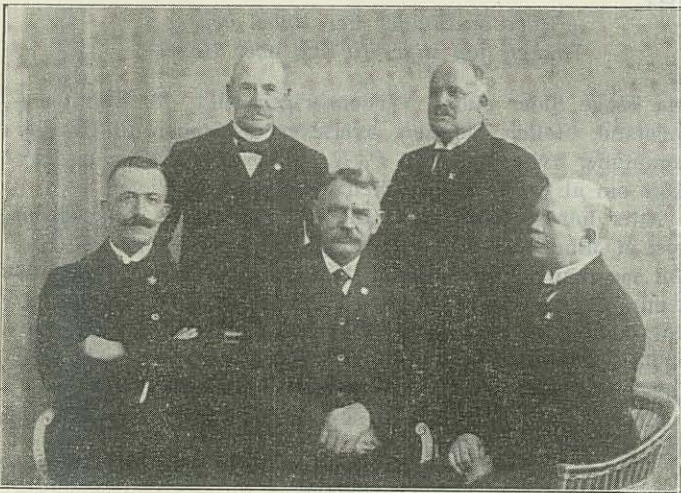
var vore Kammerater, Købmand *Maryat Johansen*, for de smukke og lækre Juleposer, og Værkfører *Larsen*, for hans *ypertilige* Julenisse, en særlig Tak skyldig, og vi tør rolig føje vore Børns Tak hertil.

P. S.

Skibet blev vundet af vor Kammerat, Restauratør *Charles Bagger*, Havnen.

FAABORG-KREDSSENS 10 AARS JUBILÆUM.

Sm den ældste af samtlige Landskredse i Marineforeningen kan Marineforeningen i Faaborg den 30. Januar 1924 højtideligholde sin 10 Fødselsdag og kan dertil — hvad der nok tør betegnes som noget ret sjældent — fejre den under samme Bestyrelse, som valgtes ved Stiftelsen. Noget bedre Bevis for, at Kredsen og dens Medlemmer støt har styret Kurs gennem Aarene i gensidig Tillid og Kammeratskab, behøver ikke at føres, og derfor sender Under Dannebrog, der stedse har været i venskabeligste Kontakt med Jubilaren, sine bedste Lykønskninger, ikke blot paa egne, men ogsaa paa samtlige yngre Landskredsers Vegne.

Fra venstre mod højre: Plantør Th. Jørgensen, Smedemester Lyndorff, Købmand Larsen, Aut. Installatør J. C. V. Jensen og Fabrikant C. C. Jensen.

Som Formand gennem Aarene har Kredsen 10 Gange valgt Fabrikant *C. C. Jensen*, Indehaver af Faaborg Jernstøberi og Maskinfabrik, som Næstformand Købmand *Larsen*, *Fjellebroen*, endvidere D'Hr. statsautoriseret Installatør *I. C. V. Jensen*, Plantør *Th. Jørgensen*, Kasserer og Sekretær og Smedemester *Lyndorff*, Brahetrolleborg. Faaborg Marineforening har stedse hævdet en meget smuk Plads mellem Landskredsene, Initiativet har aldrig svigtet, og vi skal i den Forbindelse minde om Kredsens Deltagelse i det fynske Marinestævne den 20. Juli 1914, Flagindvielsen i 1915, Helgolandsfesten paa Thurø og Udflugten til Nyborg, Deltagelsen i de fynske Marineforeningers Flagfest i 1920 og senest Indvielsen af Faaborg Minebøsse. Talrige af Marinens Officerer har gennem Aarene holdt Foredrag i Kredsen, Kaptajn *Ewald*, Kommandør *Bastrup*, Kaptajn *Pade*, Premierløjtnant *Rothe* og ogsaa Københavnskredsens Formand, Grosserer *Valdemar Schou*, har holdt Foredrag om sine Rejser. I klar Erkendelse af det Formaal, vor Forening har sat sig, nemlig at skabe det bedst mulige Forhold mellem vort Søværn og Søfart og alle Folkets Dele har Faaborg stedse, naar Marinen gæstede det skønne sydvestlige Fyen, plejet Samvær med Flaadens Mænd til gensidig Glæde, og Bestyrelsen har Æren af mange meget vellykkede Sammenkomster med Skibenes Officerer, Dæksofficerer og Mandskaber.

Naar Kredsen nu gaar ind i det næste, andet Decennium, skal den følges af hjertelige Lykønskninger paa Vejen fremad til yderligere Vækst og Trivsel, en Tak for det smukke Arbejde, som er udrettet og den Plads, Kredsen har vidst at hævide mellem de energiske fynske Kredse. — thi det vil sige noget. — i Haab om, at Bestyrelse og Medlemmer vedblivende maa staa fast sammen i Arbejdet, til Gavn for Faaborgkredsen og Marineforeningen som Helhed, og til Ære for Fædrelandet.

Jubilæumsdagen højtideligholdes den 30. Januar ved en festlig Sammenkomst paa Rasmussens Hotel Kl. 7 Eftm., til hvilken Kredsen bl. a. har indbudt Repræsentanter for Hovedbestyrelsen og Under Dannebrog's Redaktion.

M.

AALBORG-KREDSSEN

Lods Rasmus Christensen.

Den 1. Februar kan en, ogsaa udenfor Byens Grænser kendt Mand, Lods *Rasmus Christensen*, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lods ved Aalborg Lodseri.

Jubilaren er født i Aalborg i en gammel Sømandsslægt. Efter Konfirmationen kom han tilsøs, og tog 21 Aar gl. sin Styrmandseksamen paa »den gamle Bombebøsse« ved Nyhavn. Han var til Orlogs 1890—91. Efter Hjemkomsten sejlede han nogle Aar som Styrmand i forskellige Skibe, indtil han som sagt for 25 Aar siden ansattes som Lods.

Det er vel ikke al Tid et behageligt Hverv, det at være Lods. — især naar Vinterstormene huler i Sejl og Rig, og vi andre slaar vor Dør i »for godt« og tænker: »Gud være med dem, der er paa Søen,« da staar Lodsens paa Kommandobroen og fører sit Skib frem.

Mange er de Ture Jubilaren har gjort gennem Aarene, ogsaa ansvarfulde Ture, men han har fuldført dem, ogsaa uden et eneste Uheld, og det siger meget. Der er noget støt og tillidsvækkende, naar den stoute Lods Christensen er paa Broen og fører sin Kommando, og det skal derfor ogsaa paa denne hans Højtidsdag uden Smiger siges om ham, at han Mand og Mand i mellem har Ord for, at være Limfjordens dygtigste Lod.

Da Marineforeningen i Aalborg i sin Tid startedes, blev Lodsens selvsagt valgt ind i Bestyrelsen, hvor han fremdeles har Sæde, og deltog med Liv og Lyst i det hvad Foreningen foretager sig.

At der ogsaa andre Steder er Brug for hans Kræfter og rige Evner, fremgaar af, at han er Formand for Aalborg Skipperforening, i Bestyrelsen for Aalborg Sømandsforening og et skattet Medlem indenfor Forsvarsbroderforeningen o. s. fr.

Han er dertil en glimrende Familiefader, en brillant Kammerat, hvis sprudlende Humør lyser op om ham, en dygtig intelligent og pligtfuldende Mand, der kun har gode Venner, og han vil sikkert paa Højtidsdagen modtage mange Brevise herpaa.

A. H.

Kommende Møder:

Horsens-Kredsen: I sidste Halvdel af Februar, Generalforsamling og Torskegilde.

HIRTSHALS-KREDSSEN.

Dødsfald.

Den 30. Decbr. f. A. begravedes Veteran *Jens P. Nielsen* (*Loth*) paa Taarnby Kirkegaard. Marineforeningen med Flaget fulgte den gamle Kriger til Graven samt nedlagde en signeret Krans med røde og hvide Baand.

Ære være hans Minde!

Kredsen mistede den 31. December f. A. en af sine gode, støtte Kammerater, *P. Jensen Storgaard, Tornby*.

Mandag den 7. Januar fulgtes han af et stort Følge med Marineforeningens Flag og Kammeraterne i Spidsen for Kisten til Kirken, hvor der dannedes Spalier, idet alle blottede Hovederne, medens Kisten blev baaret ind. Flagmanden stillede sig ved Hovedenden af Kisten under hele Ceremonien i Kirken og gik foran Kisten ud, medens Kammeraterne sluttede sig til og fulgte ham til Graven, hvor Flaget kippedes. En signeret Krans med røde og hvide Silkebaand blev lagt paa hans Baare. En god og trofast Kammerat er nu borte.

Ære være hans Minde!

ODENSE-KREDSSEN

Dødsfald.

Juleaften, i den haarde Snestorm som rasede, mistede Odense-Kredsen endnu et Medlem (Nr. 7 i Aar), idet vor gode Kammerat, Skibsfører *N. J. Larsen* maattet bukke under i Kampen med Elementerne. Larsen førte en Galease, lastet med Kalksten, fra Faxø til Odense, og havde i 4 Døgn maattet ligge for Anker i Ulvshalen, dels paa Grund af Modvind og dels fordi Larsen maatte holde Køjen, paa Grund af Sygdom; men da Vinden begyndte at løje, lettede Larsen, til trods for Sygdommen, og i et helt Døgn holdt den tapre Mand den gaaende paa Dækket, sammen med sin unge Mand, der udgjorde hele Besætningen. Der kæmpedes for at naa hjem til den hyggelige Jul hos de Kære. Lige ved Aftenstid naaedes Gabet, og Slæberne fra Damperen blev fastgjort. Turen gik igennem den tynde og skarpe Is, og trods den vældige Snestorm, igennem Fjorden og Kanalen, men den gamle Skude kunde ikke taale Skruningen af den skarpe Is, og Fartøjet blev læk, saaledes at der maatte pumpes hele Tiden for at holde Fartøjet oven Vande. Det lykkedes at naa Odense Havn ved 7-Tiden, da Snestormen var paa sit højeste, men Skuden naaede ikke at blive rigtig fortøjet før den sank, og hjælpssomme Kammerater, der var mødt for at give en Haandsrækning, fik i sidste Øjeblik Larsen halet i Land før han selv naaede Vandet, men da var han saa udmattet, at han ikke kunde gaa hjem, men maatte hjælpes af Kammeraterne, og alt det stivfrosne Tøj klippes og skæres af ham. Der blev straks hentet Læge, men Livet stod ikke til at redde, den forhen saa raske og uforfærdede Sømand havde overvurderet sig selv. De sidste Ord han sagde til sin Hustru, karakteriserer Manden: *Mor! Jeg har faaet for mange Klø denne Gang, flere end jeg kunde taale; men Gudskelov at jeg naaede hjem. Derefter døde han stille og rolig, som en Mand, der faldt paa sin Post.*

Den 30. December begravede vi Helten fra Søen og de gamle Marinere var mødt op i stort Tal, sammen med den afdødes Standsfæller for at vise ham den sidste Ære. Ved Graven bragte Telefonmester *Buchgreitz* den sidste Hilsen og det sidste Farvel, baade paa Marineforeningens og egne Vegne, idet Larsen var en gammel Skibskammerat af Formanden. Han citerede

*Kæmp for alt, hvad du har kært,
Dø om det saa gælder.
Da er Livet ej saa svært —
Døden ikke heller.*

Disse Linier passede saa udmærket paa Larsen, der havde kæmpet for alt, hvad han havde kært, indtil Døden hented ham. Han faldt paa sin Post, som en Pryd for den Stand, Danmark kan og bør være stolt af.

»Idet vi nu sænker det Flag som ogsaa Du var saa glad ved, over din Grav, udtaler vi et dybtfølt »Ære være dit Minde«.

Hvorefter Flaget sænkedes 3 Gange over Graven og den sidste Hyldest var givet til den Mand som vi Marineforeningen var stolt over at kunne kalde vor Kamerat.

EN MINDESTØTTE PAA FANØ

Søndag den 9. December afsløredes paa Fanø Vestre Kirkegaard en Mindestøtte for de under Verdenskrigen omkomne Søfolk fra Nordby. Marineforeningen for Esbjerg var repræsenteret og mødte med sit Flag, der sammen med Navigationsskolens og Skipperforeningens Faner paraderede foran Mindestøtten. Næstformanden nedlagde en Krans ved Foden af Støtten og bragte Nordby's Befolkning gennem Komitéens og Sogneraadets Formænd en Hilsen fra Marineforeningen.

Højtideligheden aabnedes med en Salme, hvorefter Provst *Nielsen, Fanø*, holdt en smuk Tale, hvori pointeredes, at Stenen skulde staa som et synligt og varigt Udtryk for vor Tak til vore Søfolk samt et Minde om den store Krig. Derefter faldt Dækket og afslørede en smuk, slank Obelisk, 3 Meter høj. Under Ordene: »Minde om dem, der blev derude,« staar Navnene paa 20 Søfarende og underneden staar følgende Linier:

*»Fædre og Sønner har Dybet begravet,
Takken dog stiger til Gud over Havet.«*

Paa begge Sider staar: Verdenskrigen 1914—18. Komitéens Formand, Møller *Thyssen*, overleverede Stenen til Nordby Kommune, hvis Formand, *P. N. Pedersen*, takkede og gav Løfte om at værne Stenen med Kærlighed og Pietet.

Atter har saaledes en af Landets udprægede Søfartsbyer rejst et Minde om den store Krig, der kostede vor lille Nation saa mangen en Sømand. Man forstaaer denne Trang til at mindes denne store Tid, og en Gang, naar Historien derom skal skrives, vil et Kapitel blive forbeholdt de neutrale Sømand; der uden Betænkning fortsatte deres Gerning paa Havet, ene med det Maal at hjælpe dem derhjemme.

Et Ære være deres Minde som blev derude, og en Tak til dem, der endnu er iblandt os. H.

NOGLE LIVSERINDRINGER

AF VICEADMIRAL C. F. WANDEL

Paa Reitzels Forlag har en af vor Flaades ældste, nulevende Officerer, Viceadmiral Wandel, udgivet et Udsnit af sit lange og begivenhedsrige Livs Erindringer, en Bog, om hvilken man oprigtigt kunde ønske, at den, uanset Forfatterens høje Alder af 80 Aar, maatte blive efterfulgt af et endnu fyldigere Uddrag af Begivenheder fra et Liv i Mariens og Landets Tjeneste, lige hæderfuldt og smukt, hvor Viceadmiralen har sat sin Kraft og Begavelse ind til Hæder for den Marine, i hvilken han indtraadte for 67 Aar siden, — mere end to Menneskealdrer, — og for Landet, hvor dette paa mange Maader havde Brug for ham. Thi mindst af alt bærer denne Bog Tegn paa dens Forfatters høje Alder, hvilket er dobbelt mærkbart, idet Viceadmiralen udtrykkelig bemærker, at kun Hukommelsen ligger til Grund for Udarbejdelsen og ikke nogen Dagbog, — netop derfor kunde man ønske en Fortsættelse med samme Friskhed og med samme Syn paa Ting og Mennesker, som præger den nu udgivne Bog.

Hvor langt et Spand af Tid, Erindringerne spænder over, faar man bedst Indtrykket af ved at anføre, at Forfatterens første varige og blivende Indtryk fra Barnearene er Forældrenes Sorg ved Efterretningen om, at Linieskibet »Christian den Ottende« var sprunget i Luften den 5. April 1849 i Eckernførde Fjord, — og til den Dag i November 1905, da Viceadmiralen førte Prins Carl som Kong Haakon til Norge, en Tid af 56 Aar, i hvilke hele den enorme Udvikling paa det sociale og sømilitære Omraade foregik, som vi alle kender, og som vel de færreste vilde have tænkt sig Muligheden af. Men trods denne enorme Udvikling, der vel indenfor Marinen kunde tage den fulde Kraft hos den, der som Viceadmiralen naaede frem til de højeste Poster og det største Ansvar,

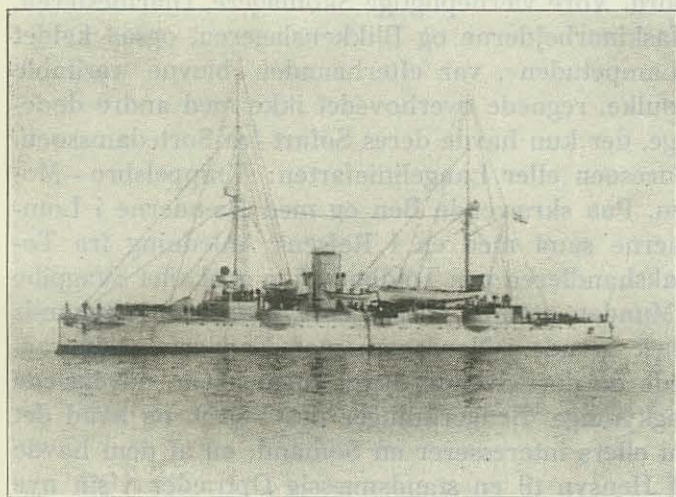
har han dog gennem sin 55-aarige Tjeneste haft Evne og Tid til paa mange andre Omraader at indlægge sig Fortjenester, hvis Værdi vil sikre hans Navn mod Glemsel, og som med dobbelt Fynd bør fremhæves i Nutiden, nemlig i »Kommissionen for Ledelsen af de geologiske og geografiske Undersøgelser i Grønland«, hvor Navnet Wandel sammen med *Holm*, *Amdrup* og *Ryder* betyder en Indsats af Dygtighed og Arbejde i Videnskabens Tjeneste, udført af Marinens Officerer og Mænd, som sammen med Mænd som *Steenstrup*, *Johnstrup* og *Rink* har ristet Grønlands Runer med en Dybde, som Tiderne ikke vil udslette som Danmarks Indsats for Grønland og for den arktiske Videnskab, indtil yngre Forskere tog fat og førte Danmarks Arbejde videre paa det skabte Grundlag.

Livfuldt fortæller Forfatteren om sin Officerstids mangfol-

dige Hændelser i mange af Verdens Egne, om sin Færden mellem Jordens Mægtige og sine Togter paa Videnskabens Vegne, i højeste Grad læseværdigt og anbefalelsesværdigt til de videste Kredse. Kun altfor hurtigt naar man tilende med Bogens 138 Sider i Haabet om, at der maa levnes Viceadmiralen Kraft og Lyst til en Fortsættelse — eller maaske rettere: en Uddybning af enkelte Tidsrum indenfor de mange Aar, i hvilke han virkede paa forskellige Omraader, ikke mindst i og for Grønland, om hvilket Land der, set paa Baggrund af de senere Tidens Begivenheder, findes Udtalelser af overordentlig Interesse og overbevisende Kraft. Faa har vel mere end Viceadmiral Wandel Autoritet paa dette Omraade, og ikke mindst af denne Grund fortjener Bogen at kendes overalt, hvor det danske Flag vajer.

E. M.

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET I 1913-14

De fleste af Foreningens Medlemmer læste sikkert for nogen Tid siden i Dagbladene en Meddelelse om, at nu var Krydseren »Valkyrien« udgaet af Flaadens Tal og skulde realiseres. — Hermed var dette statelige Skibs mangeaarige Virksomhed afsluttet, og denne korte Meddelelse bragte mange af os, der enten har sejlet med Skibet eller har Tilknytning til Marinen, til at standse et Øjeblik i Dagliglivets Jagen med den Følelse, at nu havde vi igen mistet en gammel Ven. Det er jo nu engang saaledes, at der hos Folk, der færdes paa Søen, som Regel udvikles en Slags Venskabsfølelse overfor det Skib, med hvilket man sejler i længere Tid, hvad enten dette nu er en stolt Orlogsmand eller en gammel Plimsoller; det er som et levende Væsen, man slutter sig til den fælles Kamp mod Søens mange Farer, en god og paalidelig Ven, der sejrer eller falder med En selv.

Mange Danskeres Tanker og Interesse har fulgt denne vor gamle Marines eneste Krydser til oversøiske Fart paa de mange Togter, den har foretaget, siden den blev sat i Vandet i 1888, for i Udlandet paa en værdig Maade at vise det Flag, der er Samlingsmærket for en lille, men driftig, søfarende Nation heroppe i det høje Nord. — En Nation, der gør

Krav paa at blive regnet med blandt de søfarende Nationer, maa absolut nu og da vise sit Orlogsflag i fremmed Havn af Hensyn til den, specielt i vor Tid store Betydning, det har, saavel for Nationen i Almindelighed som for Landets Handel og Koffardimarine i Særdeleshed, at andre Handels- og Søfartsnationer gøres opmærksomme paa eventuelle Muligheder for et frugtbart Handelssamkvem. »Valkyrien« har været Danmark en god statelig Repræsentant i saa Henseende gennem de mange Aar, og dens Togter er som Led i den Kæde af dansk Energi og Foretagsomhed, der udvises af vore mange dygtige og fremsynede Handelsmænd for at skaffe Værdier og dermed følgende Velstand til Landet, en Virksomhed, der bør følges med den største Interesse og støttes paa enhver tænkelig Maade, da dens Udfald — direkte eller indirekte — vil komme til at spille en Rolle for enhver af os.

Det er om et saadant Togt, jeg i det følgende vil fortælle, da jeg af Erfaring ved, at enhver rask Gut — han være gammel eller ung — altid, selvom han nu af en eller anden Grund ikke selv kan komme ud, vil følge dansk Virksomhed i Udlandet med vaagen Interesse, specielt hvis han er en af de mange, der i Aarenes Løb som værnepligtige har deltaget i lignende Togter, i den Alder, hvor Sindet er mest modtageligt for Indtryk, og hvor man sætter en Ære i ved Hjemkomsten at være den af Besætningen, der har været ude for de mest spændende Oplevelser paa Togtet, og som har faaet det største Udbytte af Rejsen, ligesom jeg ved, hvilken Betydning, det har for de, der er fast ansatte i Flaaden, at komme uden for de hjemlige Farvande, ud til Oplevelsernes store Rige; det er en Opmuntring og udvikler Lysten til Tjenesten og Interessen for Flaaden at komme ud paa et saadant Togt, ligesom Erindringerne derfra og Haabet om et senere Udenlandstogt hjælper En lettere over en ensformig Eskadre- eller SikringsperioDETjeneste.

Der var Travlhed paa Holmen i de Dage, der gik

umiddelbart forud for »Valkyrien«s Kommandohejsning den 1. November 1913. Skibet skulde under daværende Kommandør Evers Kommando ud paa et Middelhavstogt, og alt skulde jo være klart til Rejsens Paabegyndelse. Det vrimlede med Mennesker paa Krydseren, der mindede om en Myreture paa en varm Sommerdag. Skibets Besætning og Værftets Haandværkere var i Aktivitet over hele Skibet; tilvejs hang Riggerne for at efterse og reparere den høje Rejsning, Kompassvæsenets Folk var i Færd med Opstilling af Skibets Kompasser, Søartilleriets og Søminevæsenets Folk lagde sidste Haand paa Klargøringen af Skibets »Tænder«, Snedkerne høvlede og savede for at gøre det saa hyggeligt »indendørs« for os som muligt, Malerne stod og strøg flere Steder og skældte ud, naar en forfjamsket værnepligtig, der var sendt et eller andet Sted hen, som det var ganske umuligt for ham at finde i Skibet, i Forbifarten »strøg« den nye Maling af, Maskinarbejderne og Maskinbesætningen var travlt beskæftiget med Maskiner, Pumper m. v., og de fleste værnepligtige sled i det med Ombordtagning af Gods og Proviant for Intendanten, der fik det ene Læs Mel om Bord efter det andet, medens der paa Siden laa store Præmme stuvende fulde af Proviant, der ogsaa skulde ned i Lasten; overalt lød et øredøvende Spektakel: Hammerslag, Mejselhvinen, Kæderaslen, Kommandoraab, og hele Billedet maatte give en udenforstaaende det Indtryk, at det vilde være umuligt at faa Skibet klargjort og i Orden til en længere Rejse i Løbet af nogle ganske faa Dage; men den Dag, Kommandoen hejstes, laa Skibet fikst og færdig med hvidmalet Skrog og gulmalet Skorsten, Overbygning og Rigning, netop et Skib af den bedste Type til det omhandlede Formaal: Flagets Visning i fremmed Havn.

Det var med store Forventninger og glade Følelser vi gik ud med Skibet; vi skulde bort fra de raa kolde og sludfulde Vejrforhold herhjemme og ud til nye Oplevelser i de skønne, solbeskinneede Middelhavsegne.

De afsluttende Arbejder gik som en Leg og Humøret var højt over hele Linien. Vort herlige Skib gled som en hvid Svane frem i den disede Luft og lagde sig til Ro ved en af Bøjerne i Yderhavnen; det var et festligt Syn paa Kulkompagniets og Skibsværftets graa og triste Baggrund at se denne udhalede Orlogsmænd med de lyse, lette Farver i Havnens Mylder af hastende Skibes graa og sorte Skrog; fornem laa den der som en Svane mellem en Flok støjende og urolige Graaænder, ventende paa det Øjeblik, da den kunde spile Vingerne ud og drage til de herlige Egne sydpaa.

Efter at Deres Majestæter Kongen og Dronningen den 4. November havde været om Bord for at ønske os Lykke paa Rejsen, lettede vi og stod Havnen ud under fuld Musik, udvekslende de sidste Hilsener med Familie og Venner, der sammen med mange Tilskuere havde samlet sig langs Langelinie kajen.

Det mærkedes snart, at Rejsen var begyndt; fra det Øjeblik man igen følte det gyngende Skibsdæk under sig og hørte Maskinens regelmæssige, dumpe Hamren, fik man en befriende Følelse af, at nu var den sidste Tids Hastværk overstaaet, og nu kunde man nyde Sølivets mange behagelige Timer. At en stiv nordvestlig Kuling i Kattegat ret hurtigt ændrede flere af vore »Sømænd«s Opfattelse af det behagelige ved Turen og bragte dem til at ønske sig tilbage til Udgangspunktet, noterer jeg kun for Fuldstændigheds Skyld, og fordi jeg ved, at Søsyge er en af de Ting, en Søkriger senere tænker tilbage paa med Smil paa Læben.

Næste Morgen passeredes Skagen, hvortil afgaves Kendingssignal og Signal for »Alt vel«, som en sidste Hilsen til Hjemlandet; vi var nu i Nordsøen, Kulingen holdt sig stadig; men hvad gjorde det, Krydseren laa særdeles godt i den ikke helt ringe Sø, og vi havde allerede helt levet os ind i Forholdene om Bord. Vore værnepligtige Skomagere, Glarmesteren, Maskinarbejderne og Blikkenslageren, ogsaa kaldet »Lampetuden«, var efterhaanden blevne veritable Sølke, regnede overhovedet ikke med andre dødelige, der kun havde deres Søfart fra Sortedamsøen, Furesøen eller Langelinie-farten: Knippelsbro—Mollen. Paa skrævende Ben og med Hænderne i Lommerne samt med en i Rejsens Anledning fra Tobakshandleren paa Toldbodvejen anskaffet Shagpipe i Munden, stod de nu paa en gyngende Orlogsmænds Dæk herude i Nordsøen; med Kendermine betragtede de de drivende Skyer, medens de udvekslede sagkyndige Bemærkninger om Vejret, og hvad det nu ellers interesserer en Sømænd; en af dem havde af Hensyn til en standsmæssig Optræden i sin nye Stilling dristet sig til at tage en »Skipperskraa«, som en af de befarne beredvilligt bød ham, et Øjeblik efter var han forduftet, havde fundet sig et roligt Sted ude i Borde, hvor han kunde give sine Følelser for det mægtige, ubundne Hav fri Luft; senere fortalte han til alle, der gad høre paa ham, hvor smukt Køl-vandet havde taget sig ud netop den Dag. — Bagerne og Koksmatherne i Uldtrøjer, hvide Benklæder og hvide Huer stod for sig selv og saa med daarlig skjult Foragt paa de andre værnepligtige, Artilleristerne, hvis Lod det var blevet at bære Militærlivets tunge Aag, medens Barberen drabelig gjorde Indhug paa Vesterhavsfiskernes stride Barter, der blev ofrede for Ønsket om at gøre Lykke hos den kvindelige Ungdom dér forude, hvor Maalet vinkede.

Den førømtalte Klynge Sølke spredtes pludselig som Avner for Vinden; Baadsmanden var nemlig faldet over dem med Lysets Hast, og 5 af dem sprællede nu ynkeligt i hans Garn, fordi de ikke var hurtige nok til at komme af Vejen, da han viste sig i Farvandet paa sin vilde Jagt efter Folk til at pudse og klare op; det varede ikke længe, inden de var i fuld Aktivitet, tilsyneladende meget begejstrede for det dem betroede Arbejde: at gaa rundt og stille Pøse og Koste paa Plads og pudse Ruderne i Sky-lighterne med Avispapir.

Den 7. November om Em. passeredes Galopernes duvende Fyrskib, samme Aften Dover i diset Vejr, kort efter klarede det op, og næste Dags Aften ankrede vi ved Plymouth, hvor en engelsk Søofficer kom om Bord for at komplimentere fra den kommanderende Admiral i Devonport.

Den efterfølgende Dag blev der givet Landlov; men da der jo om Søndagen i alle engelske Byer er stille og roligt, og da Plymouth absolut ikke danner nogen Undtagelse fra Reglen, var der øde og dødt paa Gaderne. Naa, Søfolk vænner sig af Naturen hurtigt til Forholdene, saa vi gik op og ned ad de mange stejle Gader og saa paa Byens Seværdigheder: Universitetet, Observatoriet, Teatret og de store Marinekomplekser (Hospitalet, Kaserne, Skolerne og Arsenalerne), tog derefter en Tur ud i den højtliggende Omegn, hvorfra vi kunde se, at Byen laa inde i en stor Bugt, beskyttet mod Havet af en umaadelig Stendæmning, og hvorfra vi havde Overblik over den mægtige Flaadestation.

Næste Morgen lodsede »Kings Harbour Master«, en Commander, os ind paa Orlogsværftet til en Bøje, som Værftschefen beredvilligt havde stillet til vor Disposition under Opholdet, og her fortøjede vi. Her var Liv; det vrimlede om os med hastigt ilende Dampbarkasser og Chalupper, Slæbe- og Vandbaade, Torpedo- og Undervandsbaade; i Land raslede Lokomotiver og Kraner, der nittedes og mejsledes paa de store Nybygninger, saa man skulde tro, der stod en Verdenskrig for Døren (den kom ogsaa et lille Aarstid efter); langs Kajerne laa de uhyre Panserkolossal, »Dreadnoughterne«, det myldrede om Bord med Mennesker, Signaler for uafslædig til Vejrs, nogle af Skibene tog Kul ind, medens vældige Røgmasser hvirvlede ud af Skorstenene, og om Eftermiddagen stod en Eskadre til Søs for at holde Øvelser, det var et imponerende Syn; Undervandsbaadene stod ind og ud af Havnen, snigende og lydlose dukkede de frem mellem de forankrede gamle Krydsere, der var omdannede til Kaserneskibe. Midt i dette pulserende Liv laa, ensomme og majestætiske, flere af de gamle, fuldt riggede og armerede Linieskibe, der med saa megen Hæder har deltaget i Englands mange Søkrige, et af dem var Lord Nelsons gamle Flaggskib »Independence«; tilsammen dannede de et synligt Bevis for Englændernes stærkt udviklede Traditions- og Pietetsfølelse.

Solen skinnede, og den blaa Himmel hvælvede sig over det karakteristiske Orlogsbillede; man følte, at man var Gæst hos Verdens største Sømagt.

Om Bord hos os gik det med Skansevag, Musik og Saluttering hele Dagen; de mange sø- og landmilitære Autoriteter, Mayoren i Plymouth og den danske Konsul aflagde officielt Besøg i Krydsere.

I de følgende Dage fulgte vi det travle Liv om os, saa nærmere paa Byen, købte tilstrækkeligt ind af »strawberry-jam, post-cards and stamps«, fyldte Kul og var saa klar til paany at stikke i Søn.

Den 13. November Kl. 11½ Fm. forlod Krydsere Orlogshavnen, ½ Time efter passeredes den væl-

dige Bølgebryder ude i Bugten og efter endnu ½ Times Forløb det berømte Eddystone Fyrtaarn, der rank stod paa sin udsatte Post, medens dets evige Fjende, Havet, i svære Dønninger tungt væltede sig mod Taarnets Fod.

Turen over den biscayske Havbugt forløb udmærket; vel stod der en Del Dønning, men vore Folk var nu efter den raske Begyndelse helt befarne, saa Søsygen viste sig egentlig kun hos vore to Grise, der væltede rundt i deres trange Indelukke.

Der sporedes en behagelig mild Overgang i Luftens Temperatur, Vinden blæste forfriskende som paa Strandvejen en varm Sommerdag, Himlen blev klarere og Søens Farve dybere, Overgangen mellem Dag og Nat blev mere brat, idet Tusmørket udeblev; nu varede det kun et Øjeblik, inden det blev bælgmørkt, og Myriader af glimtende Stjerner forvandlede Nathimlen til et guldbesaaet Tæppe, medens Skummet langs Skibssiden og Kølvet lyste som Ild; alt var saa sælsomt og nyt.

Det var et pragtfuldt Syn om Morgenen at se Springerne boltre sig foran og langsmed Skibet, deres metalskinnende Legemer glimtede i Solens Straaler, naar de i deres kaade og overgivne Leg skar op over Havfladens glitrende Smaabølger, og at betragte de kraftige, snehvide Maager, der støt fulgte Skibet, ivrigt spejdende i Kølvet for lynsnart at styrte sig ned, naar der blev kastet Madaffald overbord; Solen skinnede paa de duvende Fiskefartøjer med de brune Latinersejl, og ude i Horisonten hvirvlede enlige Dampers Røg i den klare, blaa Luft.

Kap St. Vincent passeredes netop en saadan Morgen, den 17. November, og samme Dags Aften ca. Kl. 10 naaede vi ind til Cadiz, »la perla del Oceano«.

Det var en herlig, sydlandsk Aften, da vi stod ind til Byen forbi Blinkfyret, der er bygget paa et Skær ude i Indsejlingen; vi fik Lods om Bord, der førte os ind paa Reden mellem de mange Anker-

liggere, og Byen tonede nu frem med sine Mængder af farvede Lys, der spejlede sig i Vandet og kastede deres spøgelsesagtige Skær over de hvide Bygninger; den laa dér som en Eventyrby i »1001 Nat«. Inde fra Land hørtes en livlig Støjen fra de mange promenerende, som man skimtede, naar Fyrets skarpe Lyskegler for langs Kajen; videre for Lyset hen over Husene, Taarne og Kupler og derefter langs Kysten og ind mellem Ankerliggerne. Alt bidrog til at forøge Interessen for, hvad vi vilde faa at se, naar det blev lyst.

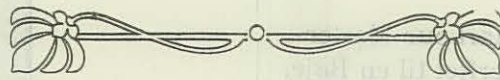
Den følgende Morgen frembød Cadiz et prægtigt Syn som den laa der med sine kridhvide, høje Bygninger, med de mange Taarne, Kupler og Balkoner, badet i et Væld af Sollys og indrammet af den blaa Himmel og det let krusede Hav; et Syn, der prægede sig fast i Erindringen.

Omtrent midt i Byen saa man det smukke Raad-

hus og den ældgamle, historiske Cathedral hæve sig; til højre bredte sig de velspækkede Fæstningsværker — gammel Model — med det gule, spanske Flag hejst, og til ventre laa de gamle, faldefærdige Fæstningsmure, som Maurerne i sin Tid rejste om Byen.

Kl. 8 Fm. for det spanske Flag tilvejs paa vor Stortop, Salutkanonerne dundrede og Musikken spillede den danske og spanske Nationalhymne. Endnu medens Krudtrøgen drev over Vandet kom en hvid Motorbaad paa Siden med den danske Konsul, der bød os velkommen, medens Fortet »San Felipe« besvarede vor Salut for det spanske Flag med tilsvarende Antal Skud, hvorefter Chefen ledsaget af Konsulen aflagde officielle Besøg hos Militær- og Civilguvernørerne, Præfekten, Borgmesteren og Havnekaptajnen, som var den øverste maritime Myndighed i Byen.

(Fortsættes.)

MELCHIORS erkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 . —
M G M..... 4 . —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen, Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfjens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncér

i

„Under

Dannebrog“

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM

For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3 46.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletstabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Stuelsestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

M. Kjær s Smedie og Maskinfabrik Aalborg

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff. f.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficerforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dellokatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/s

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. s

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Halbygade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE II.
FEBRUAR

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Aargang 1899.

Medlemmer af ovennævnte Aargang, som ønsker at deltage i en eventuel Sammenkomst i April Maaned, bedes meddele dette paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, K.

Program vil senere blive tilsendt.

KAMMERATER!

60 Aarsdagen for Afslutningen af Kampene ved Dybbøl den 18. April 1864 er nær forestaaende.

Danske Soldaterforeninger, der ved at sikre Dybbøl Mølle som dansk Folkeejede og ved at rejse Flagmasten paa Dybbøl Banke allerede har bidraget saa væsentligt til, at vore Fædres uforfærdede Kampe for Bevarelsen af vort elskede Fædreland aldrig vil blive glemte, maa ogsaa nu paa 60 Aars Dagen føle det som en kær Pligt at arrangere en Mindefest, som paa en smuk og værdig Maade kan give Udtryk for den Beundring, vi nærer for dem, der blev derude, og dem, der trods Fjendens knusende Overmagt saavel i Antal som i Udrustning kæmpede saa tappert, som nogen dansk Mand nogensinde har gjort det.

Midtpunktet for en saadan Mindefest er naturligvis først og fremmest Veteranerne, og da hele den danske Hær ligesom ogsaa Flaaden var repræsenteret og deltog i Forsvaret, vil vi kun gennem Samarbejde være i Stand til at bringe disse vore brave gamle Kammerater en fuldt ud værdig Hyldest, kun gennem en storstilet Mindefest vil vi paa en smuk og højtidelig Maade kunne give Udtryk for vor og hele det danske Folks Taknemmelighed og Stolthed over vore tapre Soldaters Bedrifter i hine Dage.

Programmet for Festen er endnu ikke endeligt tilrettelagt, men Langfredag — den 18. April — møder vi fuldtaligt op og yder hver sin Indsats for, at Festen kan forløbe paa en for danske Soldaterforeninger fuldt ud værdig Maade — baaret oppe af vor Respekt og Beundring for Veteranerne og af den rette nationale Stemning.

Soldaterforeningernes Forretningsudvalg.

Efterlysning!

Til Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, er fra Postvæsenet indkommet et Brev, der, saavidt dette kan tydes, bærer Adresse:

Mr. Frank McGenty.

II. Manse Street.
Coatbridge. Scotland.

og som paa Grund af Adressatens Bortrejse ikke har kunnet udleveres og derfor er retourneret til Danmark. Brevet bærer paa Bagsiden Marineforeningens Oblat, og ligger til Afhentning. Brevet er afsendt herfra den 12. Januar 1924.

KØBENHAVNSKREDSSENS NYTAARSFEST DEN 17. JANUAR 1924.

Paa fornøjeligste Vis forløb Nytaarsfesten i Overværelse af ca. 160 Medlemmer, der øjensynligt alle mødte med de bedste Forsætter om selv at bidrage til den Underholdning, som Bestyrelsen havde forberedt. Formanden bød, første Gang efter sin Hjemkomst fra Rejse, og første Gang i det nye Aar, Medlemmerne velkommen og ønskede alle et godt Nytaar i Haab om Fremgang for Foreningen. Der serveredes til en Begyndelse Kaffe, og medens Cigarrøgen lagde sig tæt over Bordene, begyndte Underholdningen ved Skuespiller Hans Dynesen, der med meget Lune gav forskellige Fortællinger og Viser til bedste, afløst af Skuespiller Carlo Sundberg, akkompagneret udmærket af Hr. Gunnar Brandt. Alle de Assisterende gjorde megen Lykke og maatte give adskillige Ekstranumre, hvilket i denne for Humor meget lydhyre Forsamling, sikkert morede dem selv lige saa meget som Tilhørerne.

Paa et givet Tidspunkt rømmedes Batteri og Banjer, og alle Mand maatte op for at rense Lungerne, og da man atter bænkedes i Bakkerne, laa der ved hver Kuvert en Knallert og en lille Present, og dertil en Sang med Allusioner til de evigt uforglemmelige Ungdomsdage i det blaa Tøj og Formaninger om ikke at glemme den sorgløse Tid i kongens Klæder, men holde Minderne i Ære.

Pianisten Hr. Variati ved Flygelet var en absolut Akkvisition, som vi haaber at faa gentagne Besøg af, og som bidrog meget væsentligt til Aftenens gunstige Forløb.

Heller ikke i Aar havde de trofaste »Venner fra Afrika« svigtet, og deres Andel i Aftenen skal ikke glemmes, — og bliver det heller ikke — deres Skaal blev drukket adskillige Gange.

Under Festen skete der det Uheld, at Skibsgrisen slap ud af sit Ly, og da dette med blaa Krave og Hue udstyrede Kælebarn blev indfanget og maatte Bordene rundt for at blive klappet og kælet for, kom den i stærkt fedet Stand tilbage med over hundrede Kroner i Maven.

Ud paa Smaatimerne blev der skejdet ud efter at mange Talere havde haft Ordet, og efter at Flaget var halet ned, skiltes man langsomt med Indtrykket i en god og fornøjelig Begyndelse paa det nye Aar.

M.

Generalforsamlingen den 13. Februar 1924.

Ved Kaffen oplæste Formanden det Festelegeme, der var sendt Modeller Otto Dørge i Anledning af, at han havde faaet Medaljen for 25 Aars tro Tjeneste. Den tilstedeværende Jubilar blev hyldet af Kammeraterne.

Slagsangen blev sunget. Og saa aabnede Formanden den ordinære Generalforsamling. Andre Steder kan Folk møde med Sprængstof i Sindet, klar til Kamp for at give Luft for skuffede Forventninger o. l. Men i Lavet! Ligesom Børn med største Fryd hører paa Historier, som de saa udmærket kender, saaledes sidder Brødrene i andægtig Lytten, skønt de har været med til det Hele, og derefter i Bladet læst alt det, hvorom der berettes.

Alene Optakten; Dirigentvalget, viste, hvor Kammeraterne trængte til Udløsning. Ingen Præsident kunde ønske at blive modtaget med hjerteligere Ovation, end da vor joviale Overretssagfører *Schoustrups* populære Skikkelse indtog Dirigentpladsen.

Han gav Ordet til Formanden, der aflagde Beretning om det glørværdige, svundne Aar, som var det et Eventyr. Fortællingen om Odenseturen maatte gives da Capo, suppleret med Smaatræk fra flere Sider. Deltagerne frydede sig ved Erindringen, og alle andre morede sig kongeligt. Det var en minderig Tur, hvis Udbytte naaede langt videre end til selve Dagen.

Det overordentlig smukke Kasseregnskab aflagdes af Sekretæren, Ingeniør *Hoffding* i den syge Kasserers Fraværelse. Formanden oplæste Dele af et Brev fra denne, hvori han sender Hilsen til Kammeraterne og mange gode Ønsker for Lavet. Formanden tilføjede et Par Ord for Kassereren — Jubel for denne. Den ene Revisor, *Niels Strandmose*, roste den enestaende Orden, der var i dette Regnskab.

Bestyrelsens Forslag om at udvide denne til 8 vedtoges enstemmigt.

Formanden genvalgte med Akklamation, *Hoffding* og *E. P.* ligeledes. Til nye Bestyrelsesmedlemmer valgtes *Bønnykke* og Revisor *Strandmose*, i hvis Sted Supleanten *Meltapper Larsen* rykkede op. Til dette Hverv valgtes *Pihlkjær*, idet den vittige Overretssagfører bad ham passe det godt, da han jo kunde se, hvad det kunde føre til.

Under Eventuelt henstilledes det at anskaffe noget mere Flagdekoration. Bestyrelsen lydhør.

Og saa udbragtes der Lever for Formanden, for Bestyrelsen, for Lavet og for Kammeraterne.

Da Dirigenten sluttede Generalforsamlingen, blev der af Formanden rettet en varm Tak for den smukke Maade, hvorpaa Mødet var ledet og for den udmærkede Idé, han i sin Tid havde haft: at stifte Lavet. Atter Jubel.

Sekretæren berettede om, hvorledes dette var foregaaet og motiverede en Skaal for Lavets første Formand, *Emil Johnsen*.

Sange og Historier vekslede. *Bings* 2 Ekstravers og *E. P.*s lille graa Høne manglede ikke.

Og saa sejlede Lavet videre, som Formanden udtrykte i Velkomsten:

Paa Rattet har vi den kraftige Haand.
Og i Skibet den rette Kammeratskabs Aand.

NAKSKOV-KREDSSEN.

Den 24. Oktober i Fjor begyndte Kredsen sin Vintersæson. Bestyrelsen havde indbudt paa Andespil. 10 Ænder var indkøbt, og 4 af Kammeraterne havde skænket 5 Gevinster. Efter at Formanden havde budt velkommen, blev Flaget hejst med Honnør. Man bænkedes sig nu om Spillebordet — et Selskab paa et halv Hundrede. Efter Spillet et fornøjeligt Kaffe bord, hvor den blaa Bog flittig benyttedes. Derpaa dansedes der til Kl. 1 til Tonerne af en Grammophon og saa var en fornøjelig Aften endt.

Den 13. Januar havde Bestyrelsen indbudt til selskabelig Sammenkomst. Efter at Selskabet Kl. 8 var samlet i den festlig smykkede Sal, bad Formanden velkommen, hvorpaa Flaget hejstes med fuld Honnør. Derpaa talte Formanden for Kongen; ønskede, at det nye Aar for Hs. Majestæt maatte blive et lykkeligt Aar, og udbragte et Leve Kongen, som besvaredes med taktfaste Hurraer, hvorpaa første Vers af Kongesangen blev afsungen. Aftenens Foredragsholder, Adjunkt *Falbe-Hansen*, underholdt derpaa Selskabet, og efter Foredraget gik man til et fælles Kaffe bord. Her talte Formanden, Købmand *Drewsen*, tidligere Formand for Næstved-Kredsen, bragte en Hilsen fra denne samt talte for Kammeratskabsfølelsen i Marineforeningen. Senere talte Kaptajn *Jacobsen* for Bestyrelsen og takkede denne for det store Arbejde for at gøre Aftenen saa festlig. Efter Bordet dansedes der. Kl. 12 haledes Flaget ned, og Kl. 1 sluttede den udmærkede Festaften.

N.

NYBORG-KREDSSEN.

Den 13de December f. A. afholdt Kredsen sin 10-aarige Stiftelsesfest paa Industrihotellet. Bestyrelsen havde tidligere bestemt den Dag at afholde en større Festlighed med Damer, men paa Grund af forskellige Omstændigheder kunde dette Ønske ikke realiseres. Foreningen fejrede Dagen med Torskespisning og derefter mange Timers kammeralligt Samvær med Sang og Historier fra Tjenestens glade Dage. Hotellets Lokaler var festligt dekorerede og Foreningens store Flag blev, før der blev pebet til Skafning, hejst under de sædvanlige Traditioner med Afsyngelsen af »Kong Christian«. — Ved Bordet talte Formanden, Baron *Haxthausen*

smukt for Kongen og de 40 gamle Marinere, som deltog i Festen, deltog kraftig i det nifoldige Hurra. Der afsendtes Telegram til Kongen og senere paa Aftenen indløb Kongens Taktelegram.

Foreningens Stifter, afdøde Kaptajn *Ewald*, blev ogsaa mindet i smukke Ord. — Der bragtes ogsaa Formanden, Baron *Haxthausen*, en hjertelig Hyldest for hans Virksomhed i Marineforeningen i de forløbne 10 Aar og han fortjente med Rette denne Tak, idet han stedse paa en værdig Maade har taget sig af de Gæster, som mange Gange har bæret vor Forening med deres Nærværelse og kastet Glans over Festerne, og Baronen har ofte bragt store pekuniære Ofre for Foreningen. Fra alle Sider lød Ønsker om, at Baron *Haxthausen* endnu i mange Aar vil paatage sig Formandshvervet.

Festen trak, som ovenfor nævnt, længe ud og alle ser med Længsel hen til Festen med Damer, som bliver afholdt i denne eller næste Maaned.

ASSENS-KREDSSEN.

Sølvbryllup.

Den 8. Januar fejrede vor populære Formand, Havnefoged *Th. Jacobsen* og Hustru deres Sølvbryllup og var Genstand for megen Opmærksomhed fra mange Sider.

Forskellige Institutioner, hvortil Havnefogden er knyttet, sendte deres Lykønskning i Form af Gaver og Telegrammer, ogsaa Kredsen Bestyrelse overbragte ved en Deputation en smuk Gave til Sølvbrudeparret.

ASSENS-KREDSSEN.

Den 10. Februar kaldtes der atter paa Kredsen Medlemmer, der mødte op med Damer i et Antal af et halvt Hundrede.

Programmet lød paa Torsk med Tilbehør. Foredrag af Bankkasserer *Nath* og eventuelt en Svingom. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ gik man til Bords paa *Marcussens Hotel*; den nydelige Udsmykning af Salen var som sædvanlig forestaaet af Formanden.

Efter at Flaget var hejst paa Sømandsvis, indviede Formanden en ny Dirigentklokke, skænket af et nu bortrejst Medlem, restaureret og forsynet med Marineforeningens Mærke af vort Bestyrelsesmedlem, Fabrikant *L. Jensen*, hvis smukke Arbejde var Genstand for megen Beundring.

Efter Spisningen holdt Hr. *Nath* sit fornøjelige, ogsaa fra andre Kredse kendte, Foredrag med de udmærkede Lysbilleder. Foredraget gjorde megen Lykke, og Formanden bragte Hr. *Nath* en hjertelig Tak derfor, ogsaa fordi Hr. *Nath* tilbragte et helt Søndagsdøgn paa Rejse for at give os denne fornøjelige og interessante Skildring af Olfert Fischers Rejse til Kroningsfestlighederne i London 1911.

Da Musikken svigtede os tidligt paa Aftenen, overtog en ung Dame ved Klaveret Akkompagnementet til den blaa Bogs Sange og senere svingene man Pigerne til Tonerne fra et »Sømands-Klaver«. Alt i alt en fornøjelig Aften, der havde fundet god Tilslutning fra de fjernboende Medlemmers Side. De i Byen bosatte Medlemmer bør ogsaa denne Gang have et kraftigt Tilraab om at møde op, naar Bestyrelsen kalder til Fest. Siden Reorganisationen af Kredsen gør Bestyrelsen et stort Arbejde for at samle Medlemmerne, nu bør disse møde, naar der kaldes og bringe andre gamle Marinere med, der er altfor mange endnu, der staar udenfor.

ESBJERG-KREDSSEN

afholdt Lørdag den 12. Januar sin Nytaarsfest for Medlemmer med Damer og nære Bekendte. Salen var festlig smykket med Flag og paa Balkonen var installeret en »Projektør« — til hvad monstro —? Festen begyndte Kl. 8 med efter god gammel Skik at hejse Flaget med Honnør og til Baadsmændspibens Triller. Herefter tog Orkestret fat og til gammel dags og moderne Melodier svingede Marinerne og deres Gæster sig, men hvad? Pludselig slukkes Lamperne midt under Dansen og i det mangefarvede, skiftende Skær fra den mystiske Projektør danses der videre under Jubel fra Deltagere og Tilskuere. Nu tændes Lyset atter og Musikken spiller en af de karakteristiske »Fannikedanse«, der vækker saa vild Begejstring, at selv Balinspektøren lader sig formilde og tillader, at Dansen klappes op. I Aftenens Løb faar Marineforeningen Besøg af Kammerater fra Hovedforeningen, som lige er kommen ind med Kabeldamperen »Eduard Suenson«; de deltager med Liv og Lyst i Dansen. Foreningens Æresmedlemmer, Veteranerne *Jens Jensen*, *Niels Nielsen* og *Jens Nielsen*, som er særlig indbudte, betragter med øjensynlig Glæde de yngre Generationers mere eller mindre svævende Dans, og der danses i skiftevis Lampe- og Projektør-Lys til Kl. 11, da der pibes til Kaffe. Ved Bordene hersker den livligste Stemning. Vore Æresmedlemmer be-

værtes med Smørrebrød, Øl og Kaffe, og efter en halv Times Ophold gaar Dansen atter. Med endnu en lille Pause fortsættes Dansen til Kl. 2, og kun nødig forlader Deltagerne denne Nytaarsfest, hvor sikkert alle har moret sig og Stemningen hele Tiden har været festlig.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt Stiftelsesfest Onsdag den 16. Januar i Cementfabriken »Dania« Sal. De fleste af Hadsunds Rute- og Privatbiler var i den Anledning mobiliserede for at bringe Foreningens Medlemmer med Paarørende til »Dania« smukt dekorerede Sal, hvor Løds Thostrup, assisteret af Gross. Christensen, Aalborg, holdt et meget fornøjeligt og interessant Foredrag om sine Rejser til og i Grønland. Foredraget var ledsaget af glimrende Lysbilleder. Ca. 150 Mennesker fyldte Salen, da Marineforeningens smukke Flag gik til Topp under fuld Musik, hvorefter man staaende sang »Kong Kristian«. Chefen, Driftsbestyrer Winslev, indledede og ønskede Kammeraterne godt Nytaar med Tak for godt Samarbejde i 1923. Chefen udbragte derpaa et »Gud bevare Kongen«. Løds Thostrup fik nu Ordet og til »4 Glas« fulgte Forsamlingen spændt Lødsens letfattelige Foredrag om hans Delagtelse i forskellige Grønlandsekspeditioner. Med en Understrøm af Vemod i Stemmen omtalte han sin tapre Fælle Mylius Erichsen og deres fælles vanskelige Arbejde med Kortlægning o. s. v., og man forstod, at det ikke havde været lutter Dans paa Roser. Hr. Thostrup konstaterede, at saa at sige hele Grønland nu er kortlagt og befærdet af danske Ekspeditioner. Efter Foredraget takkede Chefen, under Forsamlingens Bifald, de to dygtige Repræsentanter for den danske Sømandstand, der baner sig Vej i Nord og Syd for at kaste Glans og Hæder om vort gamle Flag. Derefter blev der pebet »Kaffe overalt«; ved Kaffen kom den »blaa Bog« frem, og Kammerat, Ingeniør E. Boeck-Hansen, mindedes Stiftelsesdagen. Efter Kaffen blev der pebet til »Dans paa Dækket«, hvor Kammeraterne svang deres Piger saa Plankerne dirrede. Ved »8 Glas« blev Flaget halet ned og derefter læste Fru Ingeniør Boeck-Hansen en lille Sømandsfortælling, hvorefter Dansen fortsattes til langt ind paa »Hundevagten«, da der blev pebet »Skej ud overalt«, og »Mændene« og deres Damer »faldt paa« Bilerne igen. Alt i alt en fornøjelig Stiftelsesfest, som Kammeraterne kunde være tilfreds med.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt den 25. Januar selskabelig Sammenkomst med Damer paa Kroen i Anledning af Kredsen 3Aars Fødselsdag.

Ved 8 Glas mønstrede Formanden de 6 Bakker, som Salen kan rumme — de var alle fuldtallige.

Salen og Bordet var festligt flagsmykkede og paa det sidste stod en smuk Model af Kutteren »Oda«, der er den første til Hirtshals byggede Kutter, og som ført af vort Kammerat Chr. Nielsen, klarede sig i Stormfloden i Sommer over Tangen ind til Ringkøbing Fjord. Modellen er udført og foræret Kredsen af Værkformanden J. Christiansen.

Da »Hejs Flaget« lød, blev et lille Marineflag hejst under Gafflen paa Kutteren, samtidig med, at Flaget i Salen til Flagmarchens Toner og Afsyngelsen af »Kong Christian« blev halet til Knaps.

Formanden bød hjertelig velkommen, særlig til Gæsterne fra Aalborg og København. Derpaa ønskede han alle et godt Nytaar med Tak for det gamle Aar, hvorpaa han holdt en lille Mindetale over vor afdøde Kammerat P. Storgaard. Flaget kippedes 1 Gang. (Ære være hans Minde).

Fløjtens Triller lød til »Kaffe overalt«, og da Kaffen ikke var »tragtet« færdig, blev Festsangen delt om.

Ved Kaffen indløb Telegram fra M. Kjær, Aalborg og et Brev fra »Marineministeriet«, som mange tog for Virkelighed, hvilket forhøjede Morskaben.

Formanden holdt Talen for Fødselsdagsbarnet; han talte om Minderne fra Orlogstiden, om de ny Minder for hvert Aar, der gaar, og indflettede en lille Oplevelse fra Korvetten »Dagmar« 87-88, hvor han var til Juletræ hos Kong Georg i Athen. Talen sluttede med de varmeste Ønsker for Fødselsdagsbarnets Fremtid og endte med et 3-foldigt Leve for samme.

Kammerat Baack-Andersen, Hjørring, hold en smuk Tale for Bestyrelsen.

Slagtermester Hansen, Hjørring, talte godt og fyndigt for Damerne.

Formanden talte for Næstkommenderende og takkede ham for hans store Interesse og Arbejde for Foreningen og udbragte et trefoldigt Leve for ham samt for Bestyrelsen, der gjorde et stort Arbejde, hver Gang vi skulde feste m. m.

Formanden forærede Foreningen et Emblem i hvidt Silke, syet paa rødt Haardug med forgyldte Initialer og røde og hvide Fryndser paa Stang i Stedet for Træemblemet og holdt i den Anledning en Tale om vort Samlingsmærke. Det modtoges med Bifald og Tak.

Oskar Nielsen sang Axel Juels Sang fra Marineforeningen i Københavns 10-aarige Stiftelsesfest med Følelse, og Kammeraterne lønnede med en kraftig Klapsalve.

Flere Sange af den blaa Bog blev sunget. Fløjtens Triller lød og Skibssergenten varskoede Auktion paa Dækket. Festudvalget: Ingeniør Barner og Fiskeeksportør N. Jensen fik nu travlt med Pakkerne, der skulde sælges. Oskar Nielsen viste, hvad han duede til som Auktionarius. Pakkerne gik op i vældige Priser. Da Auktionen var færdig, var Kammeraterne fuldstændig ukendelige. Formanden havde faaet Næse paa med en vældig rød Fjer samt Brillen og store Øren, og det gik ikke Kammeraterne bedre: de var blevet Niggere, sorte som Kul, og meget andet. Flaget blev halet ned med fuld Honnør. Salen blev ryddet, og der blev pebet til Dans paa Dækket. Kutteren »Oda« kom sejlene ind i Salen, lastet med Kotillions. Herrerne tog Buketterne, Damerne Sløjfer, som nu byttedes under munter Skæmt. I Aftenens Løb kom endnu en Overraskelse fra Festudvalget: to Gange Optog af udklædte Skikkelser, som først blev kendelige, da Papirshammen blev revet af dem. En uforglemmelig Fest, som varede til langt hen paa Hundevagten.

Herved bringes Festudvalget samt Bestyrelsen Foreningens Tak for deres ihærdige Arbejde, som gjorde, at Aftenen blev saa festlig.

Vor omtalte Kammerat Chr. Nielsens Moder, Fru M. Nielsen, takker vi herved for den smukke Tanke, udført ved Syningen af vore danske Flag.

AARHUS-KREDSSEN.

Den 27. Januar Kl. 8 Aften havde Kredsen inviteret sine Medlemmer med Damer og Børn til Bal paa Palækaféen.

Allerede ved 8 Glas begyndte Kammeraterne med deres respektive Hustruer og Familie at tørne til for at gøre denne Aften netop til det, som ønsket var: »En fornøjelig kammeratlig Aften med Dans«.

Palækaféens dejlige, store Sal var prægtigt smykket med Flag og Guirlander af Signalflag.

Efter at Gæsterne efterhaanden havde samlet sig i de tilstødende Lokaler, blev der, efter Chefens Ordre, af Baadsmændene pebet »Musiken paa Dækket«, hvorefter Dørene til Salen aabnedes og under fuld Musik af vor gamle kendte »Holmens faste Stok« marcherede de gamle og de unge Marinere med deres Damer, følgende Chefens Kollinie, ind i den festlig smykkede Balsal; efter at alle var troppede op i Gelederne, førte Chefen sin Styrke op i Midten af Salen og med Front mod vore herlige Samlingsmærker.

Nu indstiller Skibsorkestret Musiken, Chefen træder frem og hyder med velvalgte Ord Kammeraterne og Damerne hjertelig velkommen. Derefter lyder Baadsmændspiben, og paa den efterfølgende Ordre »Hejs Flaget« gaar Flaget til Topp under Hornsignalet »For Flaget«, Skibsorkestret spiller »Kong Christian« og Forsamlingen synger første Vers af denne vor prægtige Sang, hvorefter Orkestret slaar over i Melodien »Holmens faste Stok« og Chefen fører sin Besætning i sluttet Trop bort fra Agterdækket hen til Fordækket, hvor Dansen straks efter trædes af de Gamle og de Unge i skøn Harmoni.

Ved 3 Glas paa 1. Vagt piber Baadsmændene til »Tvangfri Kaffe«. »Musiken skaffes«.

Mændene med Damer flokkes nu om de pyntelige, veldækkede Kaffeborde. Chefen rejser sig og oplæser et Telegram fra Foreningens gamle Formand Skorstensfejermester Bredal, der ønsker Medlemmerne en gemytlig Aften. Imidlertid vidner livlig Underholdning omkring ved de forskellige Borde om, at man nu allerede har moret sig og fundet Behag i hinandens Selskab, kun af og til lægges der Beslag paa den blaa Bog, som jo aldrig savnes, hvor Marinere samles i lystigt Lag, da pludselig lyder fra Festsalen Kammerat Axel Juels dejlige Sang »Flaget«, og ledsaget af Klaver og sunget af en tilfældig dannet Kvartet, lyder denne herlige Sang, baaren af kraftige Mandstemmer rundt i Lokalerne, og gaar dybt ind i Hjerterne paa alle Tilstedeværende Mænd og Kvinder.

Atter lyder Baadsmændspiben og Baadsmændens kraftige Stemme byder »Musiken paa Dækket«, hvorefter Dansen atter trædes paa Fordækket og med fornyede Kræfter, indtil lidt før Midnat, da Orkestret pludselig slaar om i »Holmens faste Stok«, under hvilken Chefen atter fører sin Besætning frem med Front mod Flaget; Ordren lyder, Baadsmændene piber, Skibsklokken afgiver lydt sine 8 Glas og under Hornsignalet hales Danmarks Stolthed, vort herlige Samlingsmærke, ned. — Dansen trædes nu atter med Liv og Lyst, indtil Baadsmændene ved 4 Glas paa Hundevagten piber »Klar ved Køjerne«, dog, da Ungdommen endnu ikke er tilfredse og ikke træt, fortsættes Dansen til 6 Glas; da skilles man med fuld Overbevisning om, at have tilbragt en fornøjelig og kammeratlig Aften, og med Løftet om atter at møde op, naar Kommandoraabet »Samling i Marineforeningen« lyder.

AALBORG-KREDSSEN.

Haandværkerforeningens Lokaler var den 28. Jan. om Aftenen fyldt til Trængsel: Forfatteren *Holger Rosenberg* skulde holde sit Foredrag over »Kong Tut«.

Jeg skal ikke opholde mig ved Hr. Rosenbergs Evner som Foredragsholder, de er vidt bekendt, ejheller ved Foredraget, der forløb paa en fuldt ud glimrende Maade, og paahørtes af den store Forsamling med Interesse. En bragende Bifaldsalve hilste Hr. Rosenberg, da han sluttede af.

Marineforeningen havde i dette som i andre Tilfælde været galant og inviteret samtlige Soldaterforeninger til som Foreningens Gæster at deltage i Festen.

Det blev som sædvanlig, ved Siden af Foredraget, en af disse udmærkede Aftener, hvor til Tider indtil 300 Par — unge og gamle, svang sig i Takt til Musikens Toner.

Paa Slaget 8 Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, bød den store Forsamling velkommen, og ikke mindst Foredragsholderen. Efter Foredraget var der Kaffebord (ikke fælles, idet den lille Sal ikke kunde rumme de mange Mennesker), hvorefter vort eget Orkester under Lods *Holmgaards* Ledelse tog fat.

Kl. 12 halede Flaget ned, hvorefter Næstkommanderenden meddelte, at han havde givet Musikken frit Spil til Dans paa Dækket til Kl. 3 Morgen. At der blev Jubel blandt Mønstrene, ogsaa blandt de andre gamle og unge Soldaterkammerater, er let forstaaeligt, og vil Næstkommanderende fortsætte, som han har begyndt, rigelig med Landlov, og lade Musikken bestille noget, saa skal han snart blive ovenud populær.

Kl. ca. 3 Morgen forstummede de sidste Toner, men da var Dirigenten ogsaa »kaput«, han kunde ikke mere. De, der holdt bedst, var Maskinmester *Hansen*, Havnebetjent *Lauritzen* og Hornblæser *Larsen*.

Politibetjent *Høfler* fandt Anledning til, da der sluttedes af, at takke samtlige Soldaterforeningers Medlemmer for Besøget og udbragte et »Leve Danmark«.

Det var en udmærket Aften, og alle var enige om, at netop kun vi Marinere kan lave en saadan Fest.

FRA AALBORG-KREDSSEN.

Dødsfald.

Den 13. Febr. begravedes paa Aalborg Kirkegaard et af Marineforeningens gode Medlemmer, Havnepolitibetjent *F. Menne*. Han har været Foreningen et trofast Medlem lige siden Starten, og vort Flag og mange Medlemmer fulgte ham til hans sidste Hvilested, ligesom der var sendt ham en signeret Krans.

Lods R. Christensens Jubilæum.

Som tidligere meddelt, fejrede Lods Rasmus Christensen den 1. Febr. 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lods ved Aalborg Lodseri.

Om Morgenen vækkedes Jubilæaren ved Tonerne fra Marineforeningens Orkester, der vilde hilse paa deres gamle Kammerat. Der var almindelig Flagning ved Havnen, og om Formiddagen var ca. 40 af Lodsens bedste Venner inviteret til Frokost i Hjemmet. At der blev holdt Taler en Gros for den djærve Lods er vel unødvendigt at bemærke. Der indfandt sig Deputationer baade fra Marineforeningen, Skipperforeningen, Sømandsforeningen, Lodserne, Mæglerne m. m. fl. Der var et Væld af Blomster, Telegrammer og Gaver.

Om Aftenen samledes igen i Hjemmet ca. 60 Damer og Herrer. Der tilbragtes nogle Timer i behageligt Samvær, og atter var Lodsens Genstand for store Ovationer.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

havde den 29. Januar en festlig Sammenkomst med Spisning (Flæsketeg, Rødkaal, Brød og Ost) og paafølgende Dans paa Hoffmanns Hotel. Formanden havde budt Gæster til fra de i Havnen liggende Dampere og Fvrskibe, og blandt Gæsterne befandt sig Inspektionsskibet »Argus« Officerer, hvoriblandt Prins *Knud*, der er tjenestegørende ombord.

Efter at Flaget var gaaet op med vanlig Honnør, gik man til Bords, og snart gik det løs med Taler. Kaptajn *Weber-Hansen* hylkede Kongen som Konge og Sømand og bad Prinsen bringe Kredsens Hilsen til Hs. Majestæt. Dette lovede Prinsen efter at have takket for Indbydelsen til Festen og for Kaptajnens venlige Ord om Hs. Majestæt. Navigationslærer *Mygind* talte om Marineforeningens Maal og Opgaver: at udvikle Kærlighed til Land og Flag og at holde Minderne vedlige og i Ære. Æresmedlem, Veteran fra 64, Exportør *I. A. Jensen* talte for Bestyrelsen, den engelske Gæst, Skibsinspektør *Smiltie*, tolkede sin Glæde over at være Gæst blandt danske Mænd og udtalte de bedste Ønsker for old Danmark (Bifald og God save the king). Overværkerforer *Tho-*

strup talte for Sømandsbruden og senere for *East — West, home — best*. Orlogskaptajn og Chef paa »Argus«, *Sinding*, talte for Byen, Sømandsbyen og motiverede et friskt Leve for godt Samkvem mellem Split- og Stutflagets Mænd. Formanden, der selvfølgelig aabnede for Talerens Række ved at byde Velkommen, bød nu ogsaa Velbekomme, Kaffen serveredes i Brandstuen, medens Dækket ryddedes; herefter gik det løs med Dansen, og Prins *Knud* viste sig som en ihærdig Danser. Kl. 12 gik Flaget ned med Honnør; derefter fortsatte man Dansen langt ind i Hundevagten.

FAABORG-KREDSSENS TIAARS-JUBILÆUM DEN 30. JANUAR 1924.

Som meddelt i Januarnummeret fejrede Faaborgkredsens sit første Decennium ved en festlig Sammenkomst den 30. Januar, hvortil Hovedforeningens og Københavnkredsens Formænd, sidstnævnte Kreds Sekretær og Redaktionen af »Under Dannebrog« havde haft den Glæde at modtage Indbydelser. Klokkeren 7 samledes saa godt som alle Kredsens Medlemmer og Gæsterne, ialt ca. 90, i Handels- og Kontoristforeningens smukke Lokaler, og man begav sig kort efter til Bords i den festlig smykkede Sal, hvor smukke Skibsmodeller, udstyrede med elektriske Laterner, Flagpynt og Skjolde og Blomster gav det Hele et meget smukt og maritimt Præg.

Efter at Flaget var hejst med Honnør og »Kong Christian« afsunget, bød Formanden, der førte Kommandør *Kiær* til Bords, velkommen, og udbragte derpaa et med rørende Hurraer besvaret Leve for Hans Majestæt Kongen, til hvem der afsendtes et Hyldesttelegram.

Efter første Ret tog Hovedforeningens Formand, Kommandør *Hector Kiær*, Ordet og bragte Landsforeningens Hilsen og Lykønskning til Faaborgkredsens, først til Jubilæet og det gode Arbejde for den fælles Sag, der herfra var udrettet, og dernæst til den Fasthed i Ledelsen og det gode Samarbejde mellem Bestyrelse og Medlemmer, der havde præget de ti Aar, i hvilke Styrelsen havde været i de samme Hænder.

Kredsformanden, Fabrikant *C. C. Jensen*, takkede og fremdrog forskellige Minder fra Kredsens Levetid og dens Deltagelse i de fynske Marinekredsens Liv og Virken. I en smuk og kraftfuldt holdt Tale hylkede derpaa Købmand *Larsen*, Fjellebroen, vort gamle Flag og dets Betydning for os som Samlingsmærke gennem Aarhundreder og som Budbringer for os paa alle Have.

Af Gæsterne talte senere Faaborggenseeren, Tegneren *Axel Thiess* med ungdommelig Humor for Damerne, som ganske vist ikke var tilstede, men som ikke derfor betød mindre ved deres anerkendte Styrmandsvirksomhed i Hjemmene, og Taleren dvælede tillige ved mange glade Ungdomsminder fra Fødebyen, der vakte forstaaende Munterhed i Forsamlingen.

Formanden for Odensekredsens, Telefonmester *C. Buchgreitz*, mindedes i en smuk Tale Kredsens Stiftere og bragte Faaborg en Tak for godt Samarbejde gennem Aarene og en særlig Hyldest til Formanden, Fabrikant *C. C. Jensen* for hans trofaste Arbejde for sin Kreds og for hele Foreningen.

Toldassistent *Bruun*, Odense, bragte i djærve Vendinger en Tak til Formanden for hans Arbejde og gode Kammeratskab, og udbragte et Leve for ham, der vakte Begejstring og fik stormende Tilslutning.

Sluttelig henvendtes der fra en af Gæsterne en Tak til *Montør Petersen* for hans store og smagfulde Arbejde med Lokalets ualmindelig vellykkede Udsmykning, der virkelig var en Ojenlyst, ikke mindst ved de udmærkede udførte Skibsmodeller, der prydede de tre lange Borde og ved de store Transparenter paa Salens Galleri, forestillende Slaget ved Helgoland, Suenson og en moderne Eskadre.

Efter at Kaffen var indtaget i Sidelokalerne, samledes man atter i Salen til Foredrag af Københavnkredsens Sekretær, Bankkasserer *C. Nath*, der fortalte om »Olfert Fischers« Togt til Kroningen i London 1911, og knyttede Bemærkninger til de mange Billeder fra Livet ombord, der vakte forstaaende Glæde hos Tilhørerne og efterfulgtes af et mægtigt Bifald til Foredragsholderen, hvem Formanden takkede for den Glæde, han havde givet de gamle Marinere.

Ved det paafølgende Punchegilde løstes Tungerne fuldtud, og mange var Talerne og Sangene, af hvilke særlig en, forfattet af Kunstmaler *Mikkelsen*, og som var afsunget under Middagen og havde vakt mægtigt Bifald, blev gentaget. Og den fortjente det ogsaa. Forfatterens udmærkede Recitering af »Ved Toldboden steg en Matros i Land« fik atter Bifaldets Bølger til at ombruse ham, og ogsaa Formanden for Assenskredsens, Havnefoged *Jacobsen*, der talte for Samarbejdet mellem de to vestfynske Kredse, Faaborg og Assens, fik Forsamlingens Enighed med ham til at give sig højlydt tilkende.

Sent paa Hundevagten blev der skejet ud, og efter at Flaget til Baadsmandspibens lange Honnørrulle var halet ned, skiltes man langsomt efter en Jubilæumsfest, hvis smukke Arrangement og hele yderst vellykkede og stilfulde Forløb var en Ære for Faaborg By og dens Marineforening.
M.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt sin ordinære Generalforsamling den 10. Februar. Efter Formandens Aarsberetning bestaar Kredsen af 236 Medlemmer, hvoraf 17 er ekstraordinære.

Regnskabet balancerede med en Sum af 1748 Kr. 55 Øre og et Underskud paa 257 Kr. 91 Øre; disse er udtaget af Reservefondet, der oprindeligt var 500 Kr. Status med Reservefond og Mobilier er: Aktiver 1322 Kr. 03 Øre. Ingen Passiver. Minebøssens Beholdning er 842 Kr. 75 Øre.

Der vedtoges forskellige Lovændringsforslag til Hovedforeningens Sendemandsmøde, samt et Par mindre Ændringer i Kredsen's Love, hvoraf den ene var en Kontingentforhøjelse fra 5 til 6 Kr. aarlig.

3 af de afgaaede Bestyrelsesmedlemmer genvalgte, nemlig Direktør *Cl. Hansen*, Bogholder *Nyhammer* og Installatør *Overgaard-Nielsen*. Næstformanden, Overgartner *Gronenberg*, frabad sig Genvalg og i hans Sted valgtes Mejeribestyrelser *Otzen*, *Veflinge*.

Bestyrelsessuppleanter blev Driftsleder *Erichson* og Overmontør *Ubbe*.

Overværkfører *Grundtmann* og Togfører *Steffensen* genvalgte, henholdsvis som Revisor og Suppleant.

Med Akklamation valgtes den hidtilværende Reserveflagbærer, Glarmester *Jensen*, til Flagbærer og Reserveflagbærer blev Postbudfmd. *Plovstrup*.

Sendemænd og Suppleanter valgtes, og derefter behandles et Par mindre Ting, under Eventuelt.

Efter Generalforsamlingen afholdtes kammeratligt Samvær med Skafning, Radiokonzert m. m. Der holdtes en Masse Taler, ligesom Sangbogen blev flittigt benyttet.

I den lille Minebøsse indsamledes 51 Kroner.

Ved 8 Glas skiltes Kammeraterne.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

holdt den 13. Februar sin aarlige Generalforsamling paa Hoffmanns Hotel efter en forudgaaende Gang Bixemad af Værtens kendte og skattede Kvalitet.

Generalforsamlingen aabnedes af Formanden, Fabrikant *Larsen*, der bød Velkommen og foreslog Valg af Dirigent. Hr. *Thostrup* fik Hvervet overdraget og gav Ordet til Sekretæren, Hr. *Francke*, der gav en Ekstrakt af de i Aarets Løb stedfundne Fester og Møder i Kredsen.

Hr. *Francke* mindedes afdøde Lods *Lars Jensen*, vort Æresmedlem, der i Aarets Løb kaldtes bort. Medlemmerne hædrede hans Minde ved at rejse sig.

Kassereren, *Borch*, oplæste derpaa det reviderede Regnskab, der balancerede med Kr. 2265,00, og der gaves Decharge derfor. Formuefremgangen er godt 120 Kr., og Medlemsantallet var pr. 31. December 1923 125 Medlemmer mod 115 i Fjor.

Derefter debatteredes et af Navigationslærer *Mygind* indbragt Forslag til Lovændring, gaaende ud paa, at kun 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af Medlemmerne maa være ekstraordinære. Forslagsstilleren motiverede sit Forslag, *Weber Hansen* og *Borch* støttede det, medens Fabrikant *Larsen* og *Vestbo* ikke fandt Anledning til at fremme det. Dirigenten lod stemme om det, og det blev vedtaget, at 33 $\frac{1}{2}$ skal være Grænsen. (Der er p. T. over 33 $\frac{1}{2}$ pCt. ekstraordinære Medlemmer i Kredsen.)

Man skred derpaa til Bestyrelsesvalg. Loven byder hele Bestyrelsen at gaa af hvert Aar. Formanden, *Borch*, Ekspertør *Madsen* og Skipper *Hansen* frabad sig Genvalg, og efter at flere nye Emner var bragt i Forslag, fandt Afstemning Sted ved Stemmesedlens Hjælp. Resultatet blev, at følgende Herrer danner den nye Ledelse: Kaptajn *Weber Hansen*, Navigationslærer *Mygind*, Maskinmester *Westbo*, Inspektør *Francke*, Hotelejer *Dalgaard*, Købmand *P. Glistrup*, Lods *Svalgaard*, Overværkfører *Thostrup* og Lods *Jensen*.

Denne Bestyrelse konstituerede sig senere paa Aftenen med Kaptajn *Weber Hansen* som Formand, Navigationslærer *Mygind* som Næstformand, Maskinm. *Westbo* som Kasserer og Inspektør *Francke* som Sekretær.

Ved Valg af Revisorer blev Købmand *Verner Andersen* og Inspektør *Borch* indsat i Stedet for Telegrafkontrollør *Løwert*, der er fraflyttet, og *Thostrup*, der ikke baade kan sidde i Bestyrelsen og samtidig revidere.

Som Sendemænd valgtes man Fabrikant *Larsen* og Inspektør *Borch*.

Hermed var Dagsordenen udtømt, men under Punkt »Eventuelt« formulerede *Thostrup* et Forslag om Lovændring af Paragraf 10, og da Forslaget vedtoges enstemmigt, blev det

Lov. Det gik ud paa, at Bestyrelsen ikke mere afgaar in pleno hvert Aar, men 4 og 5 skiftevis ved den aarlige Generalforsamling.

Den afgaaede Kasserer, *Borch*, takkede herpaa Medlemmerne for let Kassererhverv i de forløbne 3 Aar siden Starten og overrakte paa Kobbersmedemester *Rasmussens*, Riggermester *Bergs* og egne Vegne en dekoreret Kobberraaber paa Sokkel og med Beskyttelseshefte som Gave til Foreningen. Formanden modtog Raaberen paa Foreningens Vegne og takkede, hvortil Medlemmerne gav Tilslutning med Hurra for de Herrer Givere.

Westbo takkede den afgaaede Kasserer for Interessen, han havde vist Foreningen, og denne bragte en Hilsen fra de gamle Æresmedlemmer, der trofast følger Foreningens Trivsel. Kaptajn *Weber Hansen* takkede for Valget og bød de nyvalgte Velkommen samt takkede de afgaaede gennem et Hurra, stilet til Formanden. Formanden takkede for »Hurra'et« og tog Afsked med Medlemmerne som Formand.

FREDERIKSVÆRK-KREDSSEN

afholdt Søndagen den 17. Februar sin aarlige Generalforsamling i Skævinge Kro med følgende Dagsorden.

Formanden oplæste Forhandlingsprotokollen for det forløbne Aar og mindede med Sorg Medlemmerne om 3 af Foreningens Kammerater, som er afgaaede ved Døden, nemlig Gaardejer *Niels Kristian Petersen*, Melløse, Bødkermester *Rasmussen Heigaard*, Frederiksværk, og Maskinmester *Vagner*, Frederiksværk.

Dernæst talte Næstformanden, *A. Lynge*, i smukke og velvalgte Ord om Gaardejer *N. K. Petersen*, den gode og glade Kammerat og hans store Interesse for Marineforeningen, og udtalte et »Ære være deres Minde«. Hele Forsamlingen rejste sig.

Bestyrelse, Revisorer og Sendemænd valgtes.

Kassereren oplæste det reviderede Regnskab, som enstemmigt godkendtes.

Efter Generalforsamlingen var der selskabelig Sammenkomst med god Tilslutning, Foreningen havde den Ære at have Grosserer *V. Schou* og Bankkasserer *Nath*, begge fra København, som Gæster.

Sidstnævnte holdt et glimrende Foredrag med Lysbilleder: »Paa Togt med Olfert Fischer i Nordsoen og Deltagelse i Kroningsfestlighederne i England 1911.« Foredraget blev fulgt med megen Interesse, og efter dette takkede Formanden paa Forsamlingens Vegne.

Efter Foredraget samledes Gæsterne om de veldækkede Kaffeborde, og mange gamle Minder blev opriskede.

Festen sluttede med et muntert Bal Kl. 12.

Kommende Møder:

Københavns-Kredsen:

Torsdag den 20. Marts Kl. 7 $\frac{1}{2}$ i Studenteforeningen

København Kredsen's Skyttelav: Onsdag den 12. Marts Kl. 7: »Kan Du-huske-Aften«. Bankkasserer *Nath* indleder med at fortælle om en Rejse til de 1000 Soers Land og en Tur i Luften.

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET 1913—14

(Fortsat).

Cadiz — der omtrent er paa Størrelse med Aarhus — spillede, da Spanien endnu havde sine mange Kolonier, en stor Rolle som Handels-Mellemed mellem disse og Moderlandet; men efter den spansk-amerikanske Krig har den mistet en Del af sit Handelsry. I 1913 blev Byen anløbet af ca. 100 danske Handelsskibe, hvoraf de fleste kom med Træ og tog Salt med tilbage. Sevilla siges at være i Opkomst paa denne Bys Bekostning, og Gibraltar har ogsaa med sin graadige Tragtsuget en Del af Handelen til sig; men der forefindes dog en hel Del Industri- og Handelsvirksomhed endnu. En medvirkende Aarsag til Handelens Tilbagegang er vel ogsaa den, at Havnen tilsendes, medens der — efter spansk Skik — stadig intet gøres for at forhindre dette.

I det fjerne saa man de vældige Bjerge med Topene dækkede af Sne, der glitrende lyste i det skarpe Solskin, som dog ikke formaaede at fortrænge det blaalige Taagesløv, der hagede sig fast i Træer og Buske langs Bjergskraaningerne, og paa Rheden rørte sig et broget Liv; da Byen kun har ringe Kajplads, foregik Losning og Lastning ude paa Reden ved Hjælp af store Pramme, og det var morsomt at staa og betragte, hvorledes Havnearbejdet gik for sig ovre ved en norsk Fuldrigger, der laa tilankers tæt ved os med 8 à 10 Pramme langs Siden. De spanske Arbejdere i de brogede Laser raabte og gestikulerede, sloges lidt, spiste Frokost 5: trak et Franskbrød frem fra Inderlommen, skar Skiver deraf med en mindre appetitlig Lommekniv og drak Rødvin til, smed sig derefter i Solen, rullede Cigaretter og dampede løs, kort sagt bestilte alt andet end at arbejde, indtil en af Formændene kom til og sparkede dem op, hvorefter de bar et Par Kurve — og derefter dasede videre med den evindelige Cigaret hængende i Mundvigen.

Kom man ind til Land med et af vore Fartøjer, myldrede det straks langs Kajen med uhyggeligt snavsede, men maleriske Dreng, der yderst beredvilligt — selvfølgelig mod passende Godtgørelse — tilbød at vise os rundt i Byen; langs hele Havnearealet fordrev en Del Havnegendarmer i gamle, lasede Uniformer Tiden med Spaniernes Yndlingsbeskæftigelse: at snakke og ryge; disse Gendarmer tilligemed en mægtig Stab af armerede Politibetjente og Toldembedsmænd mindede straks om, at vi just ikke befandt os blandt Evropeas fredeligste Folkfærd. Stadig hørtes Frugtsælgernes hæse Raaben, Mulæslernes Skryden og Kærrernes Skramlen over den elendige Brolægning. Et broget Folkeliv rørte sig overalt, og man stødte paa de mest forskelligartede Mennesketyper: Kastanieristerne paa Gadehjørnerne med deres store Kurve og Risteapparatet med den langsomt brændende Ild, Fiskehandlerne i deres spraglene Klude med en høj Stabel flade Kurve paa Hovedet, sortsmudsede Landboere, der drev deres talrige Flokke af udsultede, stridhaarede Ge-

der gennem Menneskevrmlen, Grøntbandler, trækende deres Mulæsler med de store Kurve paa Siderne, de katolske Gejstlige i deres mørke folderige Kjoler og Baret med strenge, alvorlige Miner, talrige Soldater i de mest varierende, kulørte Uniformer, ivrigt konverserende de livlige spanske Skønheder, samt Myriader af Tiggere og Krøblinge, som det næsten var umuligt at trænge igennem. Der var en Leen og Snakken alle Steder; vi var blandt Sydens sorgløse Børn, der mindede om en Flok vimse, spraglene Sommerfugle, der nyder Nuet i det bagende Solskin.

Uforglemmeligt var et Besøg i den historiske Cathedral; denne er en mægtig Bygning, baaret af favnetykke Stenpiller og forsynet med umaadelige, højt-siddende Vinduer af Mosaikglas, gennem hvilke Solskinnet brydes og kastes i prægtigt farvede Straalebundter ind paa de hvidkalkede, af gamle herlige Malerier dækkede Vægge. Pragtfuld tager Cathedralen sig ud paa den smukke, aabne Plads med de stedsegrønne, bredkronede Træer og de hvide Stenbænke, med de vældige Stentræpper, hvor Mængder af Krøblinge har slaaet sig ned, og med sin snehvide Farve, der i Solen fremhæver den overordentlig smukke Arkitektur.

En betagende, højtidelig Følelse griber En, naar man med blottet Hoved træder ind i det mægtige Rum med de forgyldte Prædikestole og Rækker af Bænke, hvor hist og her en sørgende Kvinde forretter sin Andagt; man føler sig saa uendelig lille blandt disse vældige Stenmasser, inden for hvilke Halvmørket hviler over Pulpiturer og Sakristi og giver alt et dystert, hemmelighedsfuldt Udseende, medens Sollyset gennem Mosaikruderne fylder Cathedralens øverste Del med de vidunderligste Farvesammensætninger; Forgyldningen og de hvide Vægge lyser i Mørket, og gennem de svære Gitre skimter man Præsterens Bedepulte og de svære, metalbeslaaede Messbøger; over det hele hviler et Skær af Alderdom, Værdighed og Urokkelighed, og man forstaar den mægtige Indflydelse, den katolske Kirkemagt har paa de følelsesfulde Sydlændinge. — Præsterne i de sorte folderige Kjoler tripper rundt med foldede Hænder og Salmehog under Armen, og vi saa mange Disciple paa 10—12 Aar med glatragede Hoveder, allerede indviede til Præstegerningen, og hvis Opdragelse og Uddannelse var overtaget af Kirken; en af dem fik Besøg af sin Moder, og da hun vilde kysse Drengen paa Panden, var hans Lærer, en ung Prælat, der straks med et Stykke Silkepapir, som han lagde paa Drengens Pande, inden Moderen kyssede ham.

Under Cathedralen fandtes en mægtig Krypt med Masser af Gange og store Rum, i hvilke dens Biskopper var begravede. Et af Rummene var bygget saaledes, at man, naar man klappede i Hænderne eller stampede i Stengulvet, kunde høre Ekkoet rulle i lang, lang Tid derefter.

Byens Parker og Promenader var aldeles henrivende; saasnart der blev givet Landlov, tilbragte vi gerne nogle Timers Tid med at sidde paa en af de mange Bænke og betragte den livlige Folkestrøm, i Særdeleshed de mange, skønne Signorinaer, der gik forbi med Hovedet dækket af den lange, sorte Mantilla, der dog ikke formaaede at skjule deres herlige, blaasorte Haar, prægtige Ansigtsslød og skælmske Øjne; desværre var de som Regel ledsagede af ældre, strengt udseende Damer, saa vi maatte nøjes med smilende at nikke til dem — vel at mærke, naar Dragterne saa andre Steder hen.

I den gamle Bydel var Gaderne saa snævre, at en Vogn ikke kunde køre derigennem, og Husene var yderst elendige og faldefærdige. Skomagere og Skrædere arbejdede uden for deres Hus i fri Luft: midt paa Gaden, og naar en pjaltet klædt Spanioler kom drivende med sin Flok af magre, sultne Geder, maatte de flytte hele Butikken, selvfølgelig under arrige Tilraab til Fredsforstyrren. I de saakaldte Mejerier gik Køer og Geder frit rundt i Familiens eneste Opholdsrum; Befolkningen boede fuldstændig aabent paa Gaden, og kiggede man ind i Stuerne, saa man et Virvar af snavset Sengetøj, gammelt Halm, pjaltede og skrigende Unger, kaglende Høns og taalmodige, radmagre Geder. Mændene dasede i Solen, udstrakte paa den elendige Brokægning med den eventyrlige Cigaret i Munden, eller stod ivrigt diskuterede i Smaaklynger, og Kvinderne var beskæftigede med den lette Madlavning eller den endnu lettere Vask, stadig snakkende indbyrdes.

I Modsætning hertil laa der ud til Søen et rigt og forment Kvarter med aldeles pragtfulde Bygninger med Karnapper, Balkoner og prægtige Indgangs-portaler. Udvendig fra saa disse Bygninger tomme og øde ud med de nedrullede Persienner; men inde i de grønne Haver med Søjlegangene og de kunstfærdige Springvand, i den forfriskende Kølighed, der herskede Liv og Munterhed.

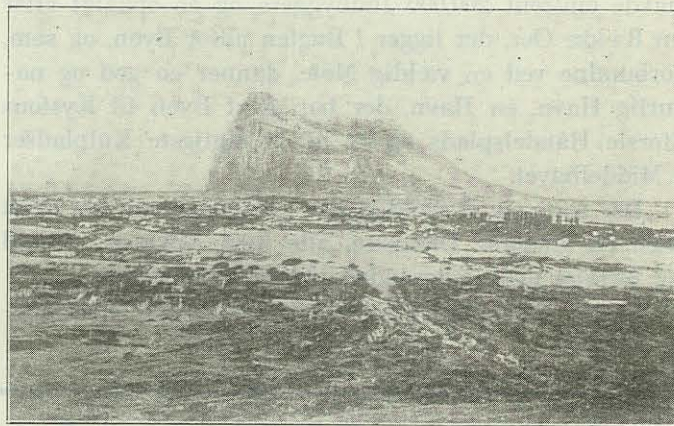
Skæbnen har i sin uudgrundelige Ironi i denne By — saavel som talrige andre Steder i Syden — sat den mest overdaadige Luksus Side om Side med den elendigste Fattigdom.

Ved vor Ankomst fandtes ingen Orlogsmænd paa Reden; men under Opholdet indkom den spanske Krydser »Princesa de Asturias« og Kanonbaaden »Laya«; af danske Handelsskibe var der paa det Tidspunkt kun to Damp- og to Sejlskibe; der fandtes ingen Danskere i Byen udover nogle unge Mennesker, der var ansatte paa Konsulens Kontor, og som vi kom en Del sammen med.

Den 24. November om Morgenen forlod »Valkyrien« Cadiz, og for en stiv vestlig Kuling og en meget haard medgaaende Storm og Sø passerede vi Kl. 2 E. M. Gibraltar og stod Middelhavet ind.

Det var et Mærkepunkt paa Turen at passere »Middelhavets Nøgle«, og det var virkelig et storslaet Syn at se de kolossale Bjergmasser hæve sig paa begge Si-

der, tonende sig skarpt i den blaa Luft med de forvitrede Tinder delvis dækkede af Sne og Is, med vilde og forrevne Kløfter, hvis stejle Sider var bevoksede med enlige, forkroblede Træer, der lignede vore duknakkede Krager en blæsende Efteraarsdag, med rivende og buldrende Strømme, der jog i vild Fart nedover, fra det ene ludende Klippeparti til det andet; forneden slog de grønne, skumklædte Søer med en dump Larmen mod Klippevæggen, og den sydende og brusende Brænding kastede sine Saltvandsstænk højt op i Luften, medens Solen spillede deri med alle Regnbuens Farver.

Efterhaanden som vi kom længere ind i Middelhavet, blev Søen roligere, og hen paa Eftermiddagen havde vi smukt Vejr med tindrende Sol og rolige behagelige Dønninger, og dette Vejr holdt sig hele Overrejsen.

Efter at have passeret Fyret paa Øen Alboran, Kap Tenez og Kap Caxine, ankrede vi den 26. November i Havnen ved Algier.

Forinden Ankomsten salutedes det franske Flag og det engelske Viceadmiralsflag, der vajede fra Panserskibet »Dreadnought«, hvilke Salutter besvaredes. Foruden det engelske Flagskib forefandt i Havnen Kampskibene »Agamemnon« og »Cornwallis«, hørende til 4. Kampskibseskadre, samt Krydseren »Cumberland«, udrustet som »training ship« for Kadetter, og endvidere den hollandske Krydser »Koningin Regentis«, der var paa Vej til Indien.

Samtidig med os kom en stor fransk Turistdamper, stuvende fuld af Passagerer; her kom det ikke saa nøje an paa, hvormange Mennesker der var med, blot der var saa megen Plads, at hver enkelt kunde staa op.

Algier ligger inde i en flad Bugt og breder sig over et meget udstrakt Areal. — Den er anlagt terrasseformigt op ad nogle mægtige Bjergkraaninger og tager sig fra Søen særdeles godt ud med Havnen og det flotte europæiske Kvarter forneden og det mauriske Kvarter, Aba-el-Kadhar, liggende spredt højere oppe, saa højt, at de enkelte, terningformede, hvide Bygninger ganske lignede Fuglereder, der var klinede op ad Bjergvæggen. — Mod Vest laa højt oppe i Landet Generalguvernorens Sommerresidens med sine gule, moskéagtige Bygninger omgivet af prægtige Haver og Lunde. — Udenfor

den modsatte Del af Araberkvarteret stod et vældigt Mindesmærke for de franske Soldater, der faldt ved Byens Indtagelse i 1830; det var en høj, hvid Søjle, der indvendig var hul saa at man kunde komme op i en Glaskuppel paa Toppen, hvorfra man havde den herligste Udsigt ned over Byen og ud over Søen. — Mindesmærket stod smukt i Nærheden af gamle Fæstningsværker og i ægte nordafrikanske Naturomgivelser.

Algier med Forstæderne Mustapha og St. Eugène havde omtrent 200,000 Indbyggere og er opkaldt efter en Række Øer, der ligger i Bugten udfor Byen, og som, forbundne ved en vældig Mole, danner en god og naturlig Havn, en Havn, der har gjort Byen til Kystens største Handelsplads og en af de vigtigste Kulpladser i Middelhavet.

Der rørte sig et vældigt Liv i Havnen, som var fyldt med en Mængde Dampere, alle med Ankrene i Bund og fortøjet med Agterenden ind til Stenkajerne.

Under Indsejlingen myldrede det om os med Far-

tøjer fyldte med arabiske Kadrejere og franske velfri- serede Vaskepigter; de gjaldt jo for dem at komme først om Bord for at faa saa god Handel som mulig, saa de ligefrem sloges om at komme til Faldrebet, medens de smed Appelsiner, Figen og anden Frugt op paa Dækket, for at vi kunde smage paa Varerne; de blev naturligvis jaget væk adskillige Gange, men det rørte dem ikke det ringeste, de skændtes og sloges paany for at komme først til; da vi endelig laa velfortøjet, fik de Lov til at komme om Bord, og det kan nok være, at de vrimlede ind over Faldrebet, medbringende alle deres Varer, og i de følgende Timer frembød Krydserens Dæk et broget Skue med de mange Handelsmænd, der bredte deres Herligheder ud overalt, hvor der var en Smule Plads tilbage, og ustandselig brugte Munden og Hænderne for at prakke os saa meget paa som muligt. — De fleste af dem var høje, magre Arabere, fuldstændig brune med mørke, livlige Øjne, krogede Næser og kraftige Tænder, næsten alle bar de den klædelige, røde Fez, var iførte broderede Veste og mægtige Pludderbukser; der var dog ogsaa nogle smaa, snavsede Joder og enkelte, næsten for smarte Europæer imellem. (Fortsættes).

MELCHORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama, 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 —
M G M. 4 —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade, 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 75.00
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt. Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHV. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletstabe.
Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
OF

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Mas-
skinartikler.

M. Kjær s

Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

H. F. HANSEN,
Nabølø 3,

anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevarer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE III.
MARTS

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Hovedforeningens Stiftelsesfest i Forening
med Sendemandsmødet

Søndag den 6. April 1924

Kl. 7 pr.

i Weinolds Selskabslokaler
(tidligere Harmonien)

Nørrevoldgade 23.

PROGRAM

for Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg

MINDEFEST

for Afslutning af Kampene ved Dybbøl 1864

i Paladsteatret Langfredag den 18. April 1924 Kl. 5³/₄ pr.

Foreløbigt Program.

Veteranerne modtages. Sang: Den Gang jeg drog alsted.
Formanden byder »Velkommen».
Sang (Prolog). Afsynges af Forsamlingen.
Mindeandagt. Pastor O. Ricard.
Sang. Solo kgl. Operasanger Per Biørn.
Tale for Veteranerne. Generallojtnant Ellis Wolff.
Sang: Frejdig kan Du stande. Afsynges af Forsamlingen.
Om Kampene ved Dybbøl. Generalmajor A. G. Nyholm.
Sang: Jeg elsker de grønne Lunde. Afsynges af Forsamlingen.
Lysbilleder fra Dybbøl, Krigergravene m. fl. Steder, ledsaget af Lysbilleder. Solosang: Fru Leth Rasmussen.
Tableauer m. Recitation af Kgl. Skuespiller Peter Jerndorff.
Veteranens Sang. Solo kgl. Operasanger Per Biørn.
Tale for Fædrelandet og Flaget. Viceadmiral H. Konow.
Sang: Der er et yndigt Land. Afsynges af Forsamlingen.

Entre-Billetter a 3 Kr. faas (i et Antal af 135) paa Foreningens Kontor indtil den 10. April 1924.

KØBENHAVN-KREDSSENS GENERALFORSAMLING
DEN 21. FEBRUAR 1924.

Generalforsamlingen havde samlet en ualmindelig stor Mængde Medlemmer, da Formanden, Grosserer Valdemar Schou bød Velkommen, og efter at Flaget var hejst med Honor, skred man til Valg af Dirigent, hvilket Hverv enstemmigt overdroges til Kontorchef Burcharth, der efter at have konstateret lovlig Indvarsling og Forsamlingens Beslutnings-

dygtighed gav Ordet til Formanden for Aflæggelse af Aarsberetningen. Medlemsantallet er pr. 1. Jan. 1924 1395 efter at Aaret har bragt en Afgang af 119 og en Tilgang af 116. I Afgangen er medregnet det store Antal Døde, 26, men indtil Dato har der i det nye Aar været en Tilgang af 18 Medlemmer, saaledes at Medlemsantallet nu er 1413. Medens Forsamlingen rejste sig mindedes Formanden de døde Kammerater og udtalte: »Ære være deres Minde».

Af Aarets særlige Begivenheder omtaltes Overrækkelsen af et Flag til »Niels Juel«, Marinens Idrætsstævne m. m., og i særlig Grad mindedes Formanden den alvorlige Ulykke ombord i »Gejser« og den Medfølelse, man nærede overfor Marinen ved denne Begivenhed, der forhaabentlig sent vil efterfølges af lignende. Sluttelig bragt Formanden en Tak til Medlemmerne for disses Støtte i Arbejdet for at føre Foreningen fremad og for godt og trofast Kammeratskab gennem Aarene, og rettede herunder en speciel Tak til Kredsen Sekretær, Bankkasserer C. Nath for hans kendte og skattede, utrættelige Arbejde i Kredsen og ikke mindre udenfor denne, hvor han som Foredragsholder i Hovedforeningens Arbejde snart har besøgt alle Kredsen Landet over.

Kassereren, Skolebestyrer J. Teisen aflagde derefter det reviderede Regnskab og gennemgik dets specificerede Poster samt knyttede forskellige yderligere Oplysninger dertil. Under Bifald gaves der enstemmig Decharge. Formanden omtalte de Sparebestræbelser, man havde under Overvejelse og delvis allerede havde gennemført, og som ad Aare forhaabentlig vilde vise gunstige Resultater. Fabrikant Schultz udtalte en Anerkendelse og Tak for, at Bestyrelsen i Aar havde fulgt den i Fjor til denne rettede Opfordring til at gøre Regnskabet mere overskueligt og specificeret, og sluttelig hyldedes Kassereren for sit Arbejde. Restauratør Julius Petersen rettede Forespørgsel til Bestyrelsen vedrørende Forholdet ved Kammeraters Begravelse, og dette besvaredes af Formanden.

Under Behandlingen af indkomne Forslag fremlagde Bestyrelsen et Udkast til Love for en Byggefond, og Overretssagfører Schoustrup gennemgik dette og rettede en særlig Tak til Skyttelaget, som den første og største Bidragsyder. Kammerjunker Lindholm talte for en Henvendelse til Provinskredsen som Deltagere i Arbejdet for en saadan Foreningsbygning, der vilde blive til fælles Gavn, og Formanden meddelte forskellige Oplysninger om, hvad der tidligere var foretaget af Bestyrelsen i saa Henseende. Maskinpasser Andersen anbefalede varmt Sagen, der sluttelig vedtoges.

Fra H. Torp var fremsendt Forslag til Uddeling af tiloversblevne Eksemplarer af Medlemsbladet til Skibe i Havnen; han stillede sig til Raadighed for en saadan Uddeling. Formanden anerkendte Tanken og lovede at tage den under Overvejelse i Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg.

Fra Hovedbestyrelsens Formand og Forretningsudvalg var fremsendt Skrivelse om Dannelse af et Fond, tilvejet bragt ved een aarlig Indsamling i alle Kredse Landet over, for derved at stille Hovedbestyrelsen friere og økonomisk sikrere i dennes specielle, hele Landet omfattende Arbejde. Formanden anbefalede Forslaget, der vedtoges saaledes, at den een Gang aarlig ved Nytaarsfesten indsamlede Sum afgives af Kredsen til Hovedbestyrelsen.

Mester Borrild rettede Forespørgsel om den specielle Brug af den saaledes eventuelt fremkomne Fond, hvilket besvaredes af Formanden.

Overretssagfører Schoustrup forelagde et Bestyrelsesforslag om Ændring af og Tilføjelse til Lovens § 27 om Valg af Sendemænd til Landsforeningens Generalforsamling. Efter Diskussion, i hvilken deltog Fabrikant Schultz, Gas- og Vandmester Nielsen, Chauffør Hans Torp og Lokomotivfører Holm, vedtoges Forslaget, der i Hovedsagen gaar ud paa Medlemmernes Ret til indenfor en vis Frist at fremkomme med særskilte Lister over Sendemænd, som derefter i den Orden, i hvilken de er indkomne, stilles til Afstemning.

Ved det paafølgende Bestyrelsesvalg genvalgtes Formand, Næstformand og Kasserer med Akklamation, hvilket ogsaa var Tilfældet med den øvrige Del af Bestyrelsens hidtidige Medlemmer. Til det ved Direktør *Gamsts'* Død ledigblevne Bestyrelsesmandat, til hvilket man havde paatænkt at supplere sig med et Medlem fra Koffardimarinen, udbad Bestyrelsen sig Myndighed til nærmere Forhandling med en bestemt Mand, og dette tiltraadtes.

Som Revisorer genvalgtes Direktør *Saxild* og nyvalgte Forstander *E. P. Jensen* med Akklamation.

Den af Bestyrelsen proponerede Sendemansliste valgtes enstemmigt.

Under Eventuelt meddelte Formanden forskellige Oplysninger om Skrivelse fra Soldaterforeningernes Fællesudvalg vedrørende en paatænkt Festlighed for Veteranerne fra 1864 paa Dybbøldagen den 18. April i Aar, og at Marineforeningen agtede at deltage i Festen her i Byen, foruden at man naturligvis særlig var opmærksom paa en af Horsenskredsen paatænkt Festlighed og Højtidelighed paa Helgolandsdagen den 9. Maj ombord i Fregatten Jylland ved Juelsminde, idet denne velvilligst var stillet til Raadighed af Ejeren, Godsejer *Schou* til Palsgaard. Herom vilde nærmere Meddelelse udgaa.

Lokomotivfører *Holm* paalagde Medlemmerne Forpligtelse til hver i det kommende Aar at bringe et nyt Medlem. Kapt. *Hauch* foreslog Anskaffelsen af en fast Bøsse, opstillet i Salen paa hver Mødeaften, i hvilken Kammeraterne kunde lægge deres frivillige Skærv, stor eller lille, til Fremme af Formaaene og Styrkelse af Kredens Kasse. Formanden modtog med Glæde dette Forslag, navnlig fordi et Medlem fremsatte det, og mindede om, at Bestyrelsen hidtil principielt havde modsat sig Indsamlinger ad denne Vej, undtagen ved Nytaarsfesten. Købmand *Otto Christensen* foreslog Afholdelse af en Fest med Damer, hvortil Formanden replicerede, og Fabrikant *Schultz* omtalte Skyttelavets vellykkede aarlige Sammenkomst med Damer.

Efter at sluttelig Formanden havde bragt Dirigenten en Tak, hvortil Medlemmerne sluttede sig med stærkt Bifald, hævdedes Generalforsamlingen, og man gik i Gang med Skafningen til Akkompagnement af Pianisten Hr. *Variati*. Efter at Kaffen var indtaget, gav Formanden Ordet til Aftenens Foredragsholder, Artillerimester *Hjalmar Nielsen*, der først gav en Oversigt over Fiskeriinspektionens Formaal og Midler og de Former, hvorunder Livet leves i »Islands Falk« og »Fylla« rundt om Island og Færøerne — i evig Dag eller evig Nat efter Aarstiden, i hylende, iskolde Storme med Snetykning oppe under Polarkredsen, om Jagten paa Trawierne, og disses mere eller mindre vellykkede Forsøg paa at echappere fra Lovens lange Arm — alt til Gavn for Fiskeynglen og til Indtægt for Islands Statskasse, — ogsaa naar islandske Trawlere selv tages indenfor Tremilegrænsen.

Til en Række fortrinlige Lysbilleder efter egne Optagelser fortalte Artillerimesteren dernæst en Mængde interessante og ofte morsomme Hændelser fra Sagaøens Kyster, og da Foredragsholderen sluttede under mægtigt Bifald, var man ikke blot blevet beriget med en Mængde storslaaede Indtryk gengivne i Billeder og Ord med Sømandens Blik, men man havde ogsaa faaet Vished for, at her havde vist sig en ny Taler og udmærket Fortæller indenfor vor egen Kreds, om hvem vi tør haabe, at han i Tidens Løb vil stille sig til Raadighed for andre af vore Kredse — de vil saavist ikke komme til at kede sig, og, hvad der er vigtigere, de vil faa et Indtryk af det Arbejde, vor Marine udrefter paa disse høje Breddegrader, som nok skal vide af aftvinge Tilhørerne Respekt og bibringe dem en gavnlig Viden om dansk Sømandsskab. Næstformanden bragte Taleren Kammeraternes Tak for Foredraget, og udbragte et velfortjent Leve for ham, som det gennem Aarene meget interesseret og trofaste Medlem, en af vore Støtter. Henad Hundevagten »leveredes« der adskillige Søhistorier til Glæde for Mændene, og ved I Glas skiltes man for at søge Køjerne efter en begivenhedsrig og meget vellykket Aften.

M.

NÆSTVED-KREDSSEN

afholdt Tirsdag den 5te Februar sin ordinære Generalforsamling hos Kammerat, Restauratør *Christiansen*, Industriebygningen.

Formanden, Konditor *Bundsen*, bød Velkommen og af lagde samtidig Aarsberetning. Til Dirigent valgtes Branddirektør *Jakob Jensen*, Toxværd. Kassereren, kgl. Vejer og Maaler *Vilh. Jørgensen* oplæste Aarsregnskabet, der balancerede med 1232 Kr. 48 Øre. Nettooverskudet udgjorde 118 Kr. 45 Øre.

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Til Bestyrelsen genvalgtes Bankkasserer *J. Lehrfelt* og Branddirektør *Jakob Jensen*, Toxværd, og Fabrikant *H. Kraa*. Til Suppleant til Bestyrelsen valgtes Maskinmester *Sager*, Magle-Mølle.

Til Revisor genvalgtes Barber *Scheibel*, og som Flagbærer genvalgtes *H. Ploug*.

Til Sendemænd ved Aarsmødet i København, hvortil Formanden er selvvalgt, valgtes samtidig Tømrermester *H. Chr. Jakobsen*, L. Næstved, til Suppleant valgtes Maskinmester *Sager*, Magle Mølle.

Bestyrelsen dannede sig med Barber *Christiansen* som Formand, Bankkasserer *J. Lehrfelt* som Næstformand og kgl. Vejer og Maaler *Vilh. Jørgensen* som Kasserer og Fabrikant *H. Kraa* som Sekretær.

Der fortsattes med selskabelig Sammenkomst indtil Baadsmændene pib klar ved Køjerne Kl. ca. 1.

MARINEFORENINGENS REGNSKAB FOR AARET 1923.

Administrations Konto pr. 31. December 1923.

Stiftelsesfest:	
Trykning af Sange	54,00
Transport af diverse Ting	12,10
Gæster (13 Personer)	192,50
Brandvagt	11,51
Festtale, Festsigt og kunst. Ass.	325,00
Billeder af Fregatten »Rota«	42,55
Konvolutter og Pap til »Rota«	30,00
Koncertpalæet for annulleret Lejemaal	150,00
Pyntning af Salen i Studenterforeningen	75,00
Elfelt for Fremvisning af Lysbilleder	50,00
Musiken	165,00
÷ Tilskud fra Københavns Kredsen	100,00
	1007,66
Inventar 10 pCt. Afskrivning	203,85
Rejsor og Agitation	350,79
Kontorhold:	
Husleje	100,00
Gager	1750,00
	1850,00
Tryksager ..	222,85
Virksomhed § 6: Præmier til Flaadens Idrætsstævne	73,60
Emblemer ..	929,10
Diverse Omkostninger:	
Ann. i Rigstef. Katal. & Vejviser	147,00
Telegrammer og Statstelefontaler	124,50
Telefon	131,50
Budpenge	16,41
Hovedbestyrelsesmødet den 30. April	264,95
Kranse og Blomster	110,00
Assurance	39,10
Reparationer m. m.	47,05
Hylstre til Fotografier af Sølvbryllupsadr.,	
Adressekort m. m.	18,10
Andel i Linoleum til Kontoret	107,03
Mdl. Vedligeholdelse af Skrivemaskinen	18,00
Postbude, Nytaar	15,00
I Anledning af Sølvkorsets Overrækkelse til	
en Veteran paa Kont.	7,75
Stenogr. Referat af Sendemandsm. samt Sta-	
tusoppgørelse	100,00
Flynng og Smaaanskaffelser	55,25
Et Æresdiplom ..	56,00
Flagbærer	10,00
	1267,64
Kontorrekvisitter	43,00
Porto	357,50
Kongeparrets Sølvbryllupsadresse	1401,50
Gaver:	
Sø-Fyrbødernes Syge- & Begravelseskasse ..	50,00
Blomster	12,00
Bordflag til »Niels Juel«	146,25
Marinehospitalets Julefest	50,00
	258,25
»Under Dannebrog«:	
Forsendelse	3601,87
Medarbejdere	299,00
Diverse Omkostninger:	
Avisudklip	19,25
Announce i Vejviseren	8,00
Ktg. til Foren. af danske Ugebl. & Tidsskr...	20,30
Porto til Redaktionen	19,80
	67,35
Klichéer	530,92
Redaktionsomkostninger	650,00
Ekstra Hefter	924,00
Godtgørelse til Annonceentreprenøren	562,50
At overføre til 1924	406,75
	15008,13

Kontingent	7434,65
30 % af Kbhs. Kredsen Ekstrakontigent Kr. 2601,00	780,30
÷ overført 10 % af Kbhs. Kredsen Ekstra- kontingent til »U. D.«	260,10
	520,20
Indskud	3060,00
Renter	29,23
Fortjeneste ved Salg af Sangbøger & Tillæg	109,75
Fortjeneste ved Salg af Emblemnaale	703,25
Kongeparrets Sølvbryllupsadresse: Kredsenes Bidrag	1375,00
Fortjeneste ved Salg af Diplomer	35,20
	15008,13

»Under Dannebrog«:

Forsendelse: Refunderet af Postvæsenet	384,09
Tilskud 10 % af Ekstra Kontingent fra Kbhs. Kredsen	260,10
Tilskud fra Lokalkredse	1089,00
Salg	7,66

15008,13

Status pr. 1. Januar 1924.

Kassebeholdning	54,93
Bankbeholdning	1771,25
Tilgode hos Lokalkredsen	7600,95
Inventar	2038,52
÷ Afskrivning	1442,50
	596,02
Beholdning af Medlemsblade	25,00
Beholdning af Emblemer & Diplomer	148,20
Beholdning af Tillæg til Sangbogen	69,60
Beholdning af Emblemnaale	86,00
	10351,95

Kapitalkonto 1. Januar 1923	9945,20
Overført fra 1923	406,75

10351,95

Chr. Harhoff.

København, Februar 1924.

Regnskabet revideret og befundet rigtigt.

Kasse- og Bankbeholdningerne forefundne.

Fred. A. Møller.

Alb. Clausen.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 14. Februar sin aarlige Generalforsamling paa Badehotellet ved Grenaa Havn.

Formanden, Eksportør *Kirk*, bød Velkommen, hvorefter Flaget hejstes paa sædvanlig Vis.

Formanden mindedes to afdøde Medlemmer, Toldassistent *Lauritzen* og Veteran, Dannebrogsmænd *Søren Nijmann*. Ære være deres Minde (Forsamlingen rejste sig).

Til Dirigent valgtes Forretningsfører *C. C. Hansen*. Dirigenten takkede for Valget og gav Ordet til Formanden, der aflagde Beretning. Foreningen havde haft de sædvanlige Sammenkomster, der har haft en efter Forholdene ret god Tilslutning af saavel ældre som yngre. Sammen med Sønderjydsk Forening havde Foreningen arrangeret en festlig Sammenkomst i Anledning af Kongeparrets Sølvbryllup, og denne Fest forløb paa en for Foreningen fuldt ud værdig Maade. Børnenes Julefest er vel nok den bedste af alle vore Sammenkomster. Der er adskillige, som ved Gaver og Penge bidrager til at gøre denne Fest glansfuld for Børnene, og dette er Bestyrelsen meget taknemmelig for og ser ogsaa gerne i de kommende Aar saadanne Tilskud. Denne Fest maa der ikke sløjes af paa, men den maa stedse blive ved at være som den har været hidindtil, en Julefest for Børn, som en saadan bør være udenfor Hjemmet, saa vil stedse ikke alene Børnene, men ogsaa alle de ældre glæde sig til den. Foruden de to her særlig nævnte har det sædvanlige Torskegilde været afholdt, til hvilket Veteranerne som sædvanlig var indbudte, og flere havde ogsaa givet Møde, men det tynder ud i Rækkerne blandt disse hæderkronede Mænd.

Ved Sendemandsmødet i København var Foreningen repræsenteret af Skipper *C. Smed*. Skyttelavet i København har haft den smukke Tanke at sende »Jølleroerne« en Fugl til Skydning; denne er desværre ikke blevet benyttet, hvilket Bestyrelsen i Marineforeningen højlig beklager, den skulde jo ikke gerne gaa ubenyttet Retur. Foreningens Medlems-tal var i det forløbne Aar steget med 15 Medlemmer og var ved Aarets Udgang 173. Dirigenten takkede Formanden for

Beretningen og lagde Medlemmerne paa Sinde at tænke paa Børnenes Julefest. Bestyrelsen maa have al den Støtte, der paa nogen Maade kan ydes. Kassereren, Havnefoged *Bilde*, fremlagde det reviderede Regnskab, som godkendtes enstemmigt. Af Indtægterne skal nævnes foruden Kontingen-tet, som havde udgjort 957,00 Kr., Restancer 54 Kr., Indtægt ved Bortlodning af en skænket Kuttermodel 200 Kr. samt enkelte andre ved Festligheder, saaledes at den samlede Indtægt udgjorde ialt 1640,60 Kr. Af Udgifter skal nævnes Udgifter ved Foredrag og Fester 661,50, Kredsenes Bidrag til Marineforeningens Sølvbryllupsadresse til Kongeparret 40,00 Kr., Omkostninger ved Begravelse 51,50 og ved Vedligeholdelse af fremmede Sømænds Grave, hvoraf der findes tre, 20,00, Kredsenes Bidrag til »Under Dannebrog« 238,50, Dækning af Underskudet fra forrige Aar 229,91, den samlede Ud-gift har udgjort ialt 1628,55. Foreningens Kassebeholdning den 31. December var saaledes 12,05 Kr. mod forrige Aars Underskud paa 229 Kr. 91 Øre. At Resultatet er blevet saa godt, skyldes Bortlodningen af Skibsmodellen. Derpaa frem-lagdes Minebøssernes Regnskab, som ligeledes var revideret, og Indtægten var: Saldo fra forrige Aar 56,31, Indtægt i 1923 277,55, Renter 5,64, ialt 339,50. Udgift: Uddelt i Anled-ning af Julen 120 Kr. til trængende og i Afgift til Sømandsforeningen af 1856 92,52, Saldo indestaaende paa Bankbog 76,98. Ialt 339,50. Iøvrigt oplyste Kassereren, at Minebøssen i Grenaa havde givet mere i Indtægt end den ved Havnen, idet der i den var fundet en hel Hundredekroneseddell. Kas-sereren takkede alle, der havde givet Birag i Minebøssen; der er altid god Brug for Beløbene. Formanden rettede en Tak til Fisker *Allyn Larsen*, som havde skænket Forenin-gen Kutteren til Bortlodning. Dirigenten bad Fisker *Allyn Larsens* Fader, som var tilstede, overbringe Takken til sin Søn, som for Tiden aftjente sin Værnepligt i Marinen og gør Tjeneste som Ordonnans i Marineministeriet (Forsam-lingen rejste sig.)

Formanden fik Bemyndigelse til paa sædvanlig Maade at anvende Minebøssernes Midler.

Til Formand genvalgtes med Akklamation Eksportør *Kirk*, ligesom de to afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Kutterfører-ne *J. Hansen* og *P. Balle*, genvalgtes med Akklamation. I Stedet for Installatør *M. Sørensen*, der er bortrejst, valgtes Landinspektør *Gregersen*. Til Revisor genvalgtes Skipper *C. Skansholm*. Til Sendemand valgtes Skipper *C. Smed*. Kas-sereren henstillede til de Medlemmer, som vilde bekoste de-res Rejse for egen Regning, at melde sig til Formanden, da Foreningens økonomiske Forhold ikke tillod at bekoste saa mange, som Lovene gav Ret til at sende.

Under Eventuelt oplæste Formanden nogle Skrivelser, bl. a. fra Sønderjydsk Forening, om at være Medarrangør af en Fest til Minde om 60 Aars Dagen for Stormen paa Dyb-bøl, som i Anledning af, at 18. April i Aar falder paa Lang-fredag, tænkte holdt mellem den 6. og 12. April.

Det vedtoges at støtte sønderjydsk Forening i Arrange-mentet af denne Fest.

Efter endnu en Række Udtalelser om forskellige For-eningsspørgsmaal, hævdede Dirigenten Generalforsamlingen med en Tak til de mødte og udbragte et Leve for Marineforeningen.

GRENAA-KREDSSEN

har afholdt en seiskabelig Sammenkomst paa Badehotellet, der som sædvanlig fik et meget fornøjeligt Forløb. Der var 80 Deltagere.

Ved 7-Tiden blæste Havnefoged *Bilde* med Baadsmunds-piben »Stil op til Skafning!«, og man marcherede til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i den festligt smykkede Sal, hvor Bordene prangede i Dannebrog's Farver.

Foreningens Formand, Fiskeeksportør *Kirk*, bød Velkom-men, og Flaget hejstes (Fanemarsch og »Kong Kristian«).

Havnefogden overrakte derpaa paa enkelte Marineres Vegne Foreningen en smuk Skibsklokke til Brug for Diri-genten. Klokken er saa nøje forbunden med Sømændens Ger-ning, at det er naturligt, at den er med, naar vi samles. Han overrakte Klokken til Formanden, idet han citerede nogle Vers af Forfatteren Axel Juel.

Derefter afdækkedes Klokken; den bærer følgende In-skription: »Lytter til vor Klokkes Røst; den toner fuld af Fryd og Trøst.«

Kirk takkede paa Marineforeningens Vegne. Og derpaa begyndte Spisningen (Suppe, kogt Rødspætte, Oksefilet, Is).

Havnefogden udbragte et Leve for Kongen (9 Hurra og »Kong Christian«).

Man sang »Fædreland, Du er mit«, og Kapt. *Kiær*, »Sva-va«, talte for Danmark.

(»Vaj højt, vaj stolt«). Landinspektør *Gregersen* fremdrog et Træk fra Under-vandskrigen, da et dansk Skib blev boret i Sænk af Tyskerne

og Skibets Besætning i Baaden sang til det danske Flags Ære. Gid Dannebrog altid maa vaje over et frit og uafhængigt Danmark med Danske, der har Mod og Vilje til national Selvhævdelse.

Sang: »Der stod saa tidt i fremmed Havn«, og Grosserer *Albert Jensen* talte for Sømanden (Hurra! og »det lange Sus fra Vesterhavet«).

Fiskeeksportør *Kirk* talte for Opsynsmand *Chr. Rasmussen* og *Hustru*, der var indbudt som Foreningens Gæster. Det er mig en Glæde at sige *Chr. Rasmussen* Tak for hans tro Virke i de svundne 40 Aar. Jeg har nu i adskillige Aar boet her og har fulgt *Chr. Rasmussens* stille og bramfri Færd her ved Havnen. Der er næppe nogen, der egentlig tænker paa, hvad det vil sige Aar ud og Aar ind at staa op med Solen for at slukke Fyret. Vi skylder ham Tak for mange Ting, navnlig for Havnefyret, thi ingen tvivler om, at det altid er i Orden. Han er tillige Foreningens Fanebærer og har altid udfyldt dette sit Hverv med en god Vilje og af et godt Hjerte. Et 3-foldigt Hurra for *Chr. Rasmussen* med Ønsket om, at han endnu i mange Aar maa udføre sin Gerning her ved Havnen med samme Pligt troskab som hidtil.

Chr. Rasmussen takkede paa *Hustrus* og egne Vegne for den Æresbevisning, Foreningen havde vist dem ved at indbyde dem til denne Fest. Tak til Havnefogden for godt Samarbejde og for den Imødekommenhed, han altid har vist mig.

Havnefogden foreslog at synge en Sang for Damerne. Men nu gik Lyset ud. (Almindelig Munterhed. Musikken spiller »Det er Nat«.)

Heldigvis havde Værten forudset denne Kalamitet, idet det jo er almindelig bekendt, at vore elektriske Ledninger ikke kan taale Snevejr. Og paa et Øjeblik var der skaffet en Mængde Lysestager med Lys og Petroleumslamper.

Man sang en Sang af »Ulke & Co.«, der med *Havnefogdens* sædvanlige Opfindsomhed var anbragt de utroligste Steder: et Vers under Tallerkenen, et under Dugen, to i en lille Barnevogn med en Baby og et under Stolene. Paafundet vakte megen Munterhed, og Visen blev sunget under almindelig Lystighed.

Havnefogden talte for Damerne.

Kapt. *Kjær* talte for Kapt. *Foster*, Føreren af den engelske Trawler, som er strandet herudfor, og som gaar og venter paa en Afgørelse af Skibets Skæbne i den ene eller anden Retning. (Musiken spiller den engelske Nationalsang).

Havnefogden talte for den danske Marine, Forretningsfører *C. C. Hansen* for Forfatterfirmaet »Ulke & Co.«, Vognmand *H. Møller Udsen* for en sund og livskraftig dansk Ungdom.

Fiskeeksportør *N. C. Nielsen* takkede Marineforeningen for de Fester, den arrangerede, og da særlig *Havnefogden*. Det er ham, der trækker det store Læs.

Havnefogden takkede. Takken skal ogsaa lyde til Bestyrelsen og andre Medlemmer, der er Medarbejdere. Marineforeningen leve!

Og saa hævedes Bordet.

Under almindelig Munterhed gik man ind i de tilstødende Lokaler, hvor Kaffen indtoges.

Lyset, der kom igen efter tre Kvarters Forløb, forsvandt atter, og Dansen begyndte nu, medens Salen henlaa i Halvmørke.

Kl. 12 sluttede den officielle Fest med, at Flaget haledes ned og »Kongernes Konge« blev afsunget.

NAKSKOV-KREDSSEN

afholdt den 17. Februar selskabelig Sammenkomst, til hvilken Bestyrelsen havde indbudt »Nakskov Sejlskib«s Medlemmer med Damer. Et lille Hundrede Deltagere var bænket i den smukt pyntede Sal, da Formanden Kl. 8 bød velkommen. Flaget hejstes til Tops med fuld Honnør. Formanden udbragte et Leve Kongen, efterfulgt af takfulde Hurra, samt Afsyngelsen af første Vers af Kongesangen.

Derpaa holdt Kammerat, Fuldmægtig *Svend Nielsen*, et klart og velformet Foredrag om Kanonbaadskrigen 1807 til 14, i hvilket han bl. a. omtalte en Episode, der foregik næsten uden for vore egne Vinduer, da Kanonbaadene i Langelandsbæltet erobrede en Engelsk Orlogsbrig. Foredraget lønede med kraftige Bifaldsklap. Efter Foredraget samlede man om et fælles Kaffe bord. Her talte *Svend Nielsen* smukt for Fædrelandet og Formanden for Flaget. Formanden for Sejlklubben, Skorstensfejermester *Thielke*, talte for Marineforeningen og takkede denne for Indbydelsen. Der toges derefter fat paa Dansen, som gik livlig. Kl. 12 haledes Flaget ned under fuld Honnør, og først Kl. 2 blev Mændene trætte af at svinge deres Damer.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt den 18. Februar sin aarlige Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler. Der var mødt ca. 100 Marinere. Paa Slaget otte Glas aabnede Næstformanden, Fabrikant *Kjær* Mødet. Han bød i velvalgte Ord Medlemmerne velkommen og omtalte, hvad der i Aarets Løb var udrettet indenfor Foreningen.

Hr. *Kjær* mindedes først de gamle Veteraner og dem, der i Aarets Løb var afgaaet ved Døden, særlig dvælede han ved Æresmedlemmerne og Veteranerne »Gamle Franzén« og Fiskehandler *Jakob Pedersen*, der begge var med ved Helgoland, og udtalte smukke Mindeord om dem, hvortil Medlemmerne gav Tilslutning ved at rejse sig.

Dernæst omtalte han Festerne og Foreningsmøderne, der har været afholdt i Aarets Løb, samt Foredragene ved *Holger Rosenberg*, Kommandør *Kjær*, Sømandsforfatteren *H. Jensen* o. fl. Ligeledes omtalte han Stiftelsesfesten og »Ulkeftenen«, samt oplyste, at Foreningens Stiftelsesfest vil blive afholdt den 27. Februar i Haandværkerforeningen.

Konsul *Müller* aflagde derefter som Kasserer Beretning og Regnskab. Han oplyste, at Foreningen tæller 485 Medlemmer, og er langt den største Soldaterforening i sin Art udenfor København, samt oplyste, at Foreningens Regnskab er balancerede.

Efter nogle Bemærkninger fra Rorsbetjent *Jørgensen* og Lods *Christensen*, hvorpaa Konsulen svarede, godkendtes Regnskabet enstemmigt.

Efter at de forskellige Punkter paa Dagsordenen var udtømt, skred man til Valg af Bestyrelsesmedlemmer, og Fabrikant *Kjær*, Lods *Rasmus Christensen* og *Havnefoged Simonsen* genvalgte alle med Akklamation. Som Revisor genvalgte Navigationsforstander *Gustausen*, *Havnefoged Mølbak*, og som Suppleant *A. Schønning*. Til Sendemænd valgtes Fabrikant *Kjær*, Konsul *Müller* og Polotibetjent *Høfler* m. fl. til som Foreningens Repræsentanter at deltage i Sendemandsmødet, der afholdes i København i Dagene 29—30. April.

Under Eventuelt benyttede *Høfler* Lejligheden til at minde Medlemmerne om at møde meget flittigere ved Begravelserne, samt udtalte Ønsket om, at der maatte blive truffet Foranstaltninger til, at Medlemmerne holdvis skulde give Møde, naar en afdød Kammerat skulde følges.

Blikkenslagermester *Hansen* sluttede sig til *Høfler*. Lods *Christensen* fraraadede Tvang, idet han fandt det uheldigt, særlig da mange af Medlemmerne om Sommeren var ude at sejle og derfor ikke kunde give Møde. Efter at *Brobetjent Olsen* og *Karusselejer Larsen* havde haft Ordet, enedes man om at henstille til Bestyrelsen at træffe de fornødne Dispositioner, og samtidig paalagdes det Medlemmerne at møde flittigere ved Begravelserne.

Maskinmester *Hansen* kritiserede Foreningens Fester og Baller, idet han mente, at der var altfor mange uvedkommende blandt Deltagerne, og stillede som Forslag, at der mindst to Gange om Aaret afholdtes et »Gammelmandsbale«, hvortil kun Mand og *Hustru* har Adgang.

Flere af Medlemmerne sluttede sig til Hr. *Hansen* og efter at d'Hrr. *Kjær* og *Høfler* havde svaret, enedes man om at overdrage Bestyrelsen at træffe Foranstaltninger til at føre en mere skærpet Kontrol ved Festerne og samtidig vilde Bestyrelsen tage Hr. *Hansens* Henstilling om »Gammelmandsballet« ad notam.

Efter at de forskellige Emner var uddebatterede, tog Marineorkestret fat, og et fornøjeligt Samvær forsattes til hen paa Hundevagten.

AALBORG-KREDSSEN

fejrede den 27. Februar sin 7-aarige Stiftelsesfest i Haandværkerforeningens Lokaler.

Som altid, naar Marineforeningen fester, bliver der af Chefen, Konsul *Im. Stühr*, lagt et stort Arbejde for Dagen; men Stiftelsesfesten er noget for sig, og staar for ham som Aarets største Fest, denne Dag holdes der en særlig Monstring over Tropperne, og der bydes paa Overraskelser til Tider ud over det almindelige.

Vi har her i Aalborg et Amatørorkester, der tæller 55 Medlemmer under Ledelse af Dr. *Gurtoft*. Ved sin store Dygtighed og Evner til at »holde sammen«, er det lykkedes ham som Dirigent at føre Orkestret saa vidt frem, at det har kunnet paatage sig saa store Opgaver som at udføre Gades store Korværk »Comala«.

Til Udførelsen af »Comala« (der spænder over mindst 2¼ Time) medvirker et Sangkor, saavel Damer som Herrer, paa ikke mindre end 120 Stemmer. Dertil kommer Soloparterne, der for Fengals Vedkommende blev sunget smukt og stemningsfuldt af Chefens Svoger, Hr. *Jensen*, og de øvrige Partier af Fruerne Dr. *Karstens* og Direktør *Holten-Andersen* samt Fru Overretssagfører *Hasselbalck*.

Indstuderingen af dette store Korværk har varet siden November f. A., og den første Udførelse fandt Sted den 25.

Februar for stopfuld Hus og Pressen strømmede over af Begejstring, alle maatte se og høre »Comala«, men Billetpriserne var dyre. Den næste Koncert faldt den 26. og allerede den 27. vor Stiftelsesdag, havde Hr. Stubr, musikintresseret som han er, arrangeret sig med Dr. Guntoft, og det paa en saa fordelagtig Maade, at Marineforeningens Medlemmer kunde deltage for 1 Kr. pr. Person.

Det var i Sandhed en Koncert, der var værd at høre, en Koncert med udelukkende dansk Musik, og den fik en Udførelse saa mesterlig, og Solopartierne blev sunget med en Glans, der udelukker al Kritik.

Alle var lydhøre og begejstrede, og Tankerne gik i samme Retning — en Tak til Chefen, det er ham, der med sine udmærkede Forbindelser, sin Energi og rige Evne, har formaaet at virkeliggøre det hele for os, og vi Marinere maa være stolte over, at vi paa denne vor Stiftelsesdag kan præstere noget saa storslaet. Vi siger Chefen Tak.

Næstkommanderende, Fabrikant Kjør, bød alle de mange velkommen. Salen, Balkon og alle Sideværelser var fyldt til sidste Plads, hvorefter Flaget hejstes og det store Orkester spillede Honnørmarchen. Derefter sang den store Forsamling Kongesangen staaende.

Næstkommanderende udbragte et nifoldigt Hurra for Konge, Flag og Fædreland. Musikken spillede »Der er et yndigt Land« og Forsamlingen sang med. Efter Koncertens Ophør bragede Bifaldet løs og det syntes ingen Ende at tage med Klapsalverne. Næstkommanderende takkede for hvad der var ydet og meddelte, at nu tog Marineorkestret fat, og saa dansedes der til hen paa de smaa Klokket.

Det var en fin Aften — en rigtig Stiftelsesfest.

BORNHOLM-KREDSSEN

afholdt Generalforsamling Mandag den 18. Februar Kl. 6½ i Haandværker- & Industriforeningens Lokale.

Der var mødt 30 Medlemmer, da Formanden, Overbetjent Nielsen, bød Velkommen.

Til Dirigent valgtes enstemmigt Bager Svendsen.

Af Beretningen fremgik det, at Medlemsantallet nu er 134 mod 99 i Fjor.

Vor afdøde Kammerate, Købmand Chr. Bidstrup, blev mindet af Formanden (Forsamlingen rejste sig).

Af Beretningen fremgik, at der var afholdt en meget vellykket Skovtur den 10. Juni, en Pakkefest den 18. Oktober, dernæst et Gilde den 26. Novbr., hvortil kun Mændene havde Adgang, og endelig Jule- og Nytaarsfesten den 4. Januar.

Det Foredrag, som Overbetjent Nielsen holdt i Missionshotellet til Fordel for det patænkte Sømandshjem i Rønne, indbragte 115 Kr., der er afleveret til det Udvalg, som har med den Sag at gøre (Kapt. J. Holm). Kammeraterne i Neksø har til samme Formaal indsamlet 25 Kr.

Som Æresmedlemmer udnævntes pens. Lærer Th. Nielsen, Aakirkeby, og den mangleaarige Fører af Skn. »Proven«, Kpt. Bidstrup, Rønne.

Lærer Nielsen var med i 1850, og Kapt., Bidstrup deltog i Slaget ved Helgoland 1864. De to gamle Veteraner er begge raske og rørig. Kpt. Bidstrup deltog i Festen i Aftes, og Lærer Nielsen havde vi Fornøjelsen at se i Sommer, da vi modtog Kongeparret i Industriforeningens Have.

Kassereren aflagde Regnskabet, der balancerede med 1054 Kr. 74 Øre, og udviste et Overskud af 207 Kr. 48 Øre.

Der var indkommet et Forslag ang. Optagelse af ekstraordinære Medlemmer. Dette blev meget indgaaende drøftet, og flere udtalte sig baade for og imod. Efter den derpaa følgende Afstemning, blev følgende vedtaget med 20 Stemmer mod 6:

»Som ekstraordinære Medlemmer kan optages uberygtede Sømand (Søfarende), som af en eller anden dem utilregnelig Aarsag ikke har aftjent Værnepligt i Marinen; men som ifølge deres nuværende eller tidligere Stilling har Interesse for vort Søværn og Søfart.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Købm. C. Glistrup, Købm. Schmidt, Rønne, Overtoldbetjent Kjeldsen, Hasle, Kaptajn Myhre, Svaneke, Kaptajn Dick, Neksø, genvalgtes. Ligeledes genvalgtes Revisor Mægler Møller og Suppleanten Konsul O. Lund.

Angaaende Repræsentation paa Sendemandsmødet i København overlodes det til Bestyrelsen at træffe Bestemmelse. Hermed var Dagsordenen udtømt og Generalforsamlingen hævet, hvorefter man marcherede ind til et festligt dækket Bord med Biskemad og Skibsøl. En enkelt Snaps gled ogsaa ned, og nu kan det nok være, at Munden kom paa Gled med at opfriske gamle Minder fra Tjenestetiden. Den blaa Bog blev flittig benyttet, og morsomme Historier og muntre Viser gik Slag i Slag. Det blev over Midnat, inden man skiltes.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt Mandag den 18. Februar Kl. 7 ordinær Generalforsamling i Kroen.

Efter at Flaget var hejst ved Fløjten, og Formanden havde budt velkommen, mindedes han i en kort Tale vore afdøde 4 Kammerater: Fyrmester Hinrichsen, Sømand Chr. Jensen Hansen, Købmand Størup og Peter Jensen Storgaard, samtidig med Kapt. Ewald og Brofoged Hjorth. Flaget kippedes; Ære være deres Minde!

Man gik til Dagsordenens første Paragraf, Valg af Dirigent. Ingeniør N. Jensen valgtes. Han takkede for Valget og oplæste Dagsordenen efter Lovene, hvorpaa Formanden fik Ordet, og fremlagede Beretning for Aaret, der enstemmig godkendtes.

Aaret viste en Tilgang af 15 Medlemmer, saaledes at der den 1. Januar 1924, var et Medlemsantal af 69. Derpaa afgav Kassereren det reviderede Regnskab, der balancerede med 1476 Kr. 98 Øre, Kassens Beholdning var 1. Januar 1924 102 Kr. 67 Øre, Fondet indeholdt 65 Kr. + 2 Kr. Rente = 67 Kr.

Regnskabet godkendtes enstemmig.

Af indkomne Forslag.

1) indstille Strandfoged Jesper Thomsen, Dbmd., Tornby til Æresmedlem.

2) bevilge 60 Kr. til Rejseudgifter til Sendemænd.

Begge Forslag blev vedtaget.

Afgaaende Bestyrelsesmedlemmer: Formanden, F. Jensen, og Næstformanden, J. Christiansen, genvalgtes med Applaus. Suppleanterne Gmd. Chr. Heilesen, Tornby, og Fisker Chr. P. Christensen genvalgtes.

Revisor Ingeniør Jensen genvalgtes ligeledes, og som Suppleant valgtes Ingeniør Lunde.

Til Sendemand blev Formanden valgt at repræsentere alle 3 Stemmer, som vi har Ret til.

Inkassator Fisker Chr. P. Christensen blev genvalgt og Flagmand Vilhelm Jensen.

Reserveflagmand blev Fisker Chr. Marinus Nielsen og han genvalgtes som Skibssergent. Til Stede var 22 Medlemmer. Bestyrelsen konstituerede sig i den gamle Orden. Formand: Materialforvalter F. Jensen, Næstformand: I. Christiansen, Ingeniør Borner: Sekretær, Snedkermester N. C. Jensen, Kasserer, Eksportør N. C. Jensen, Bestyrelsesmedlem.

Da Dagsordenen var færdig og intet mere var at drøfte, takkede Dirigenten for god Ro og Orden, og Mødet hævedes, efter at Formanden havde takket Dirigenten for godt Førerskab, og der blev udbragt et 3 foldigt Leve for samme. Derpaa blev der pebet til Øl skaffe overalt, og man fordelte sig ved de pnyntede med Blomster og Flag dækkede Bord. Der serveredes Vesterhavstorsk. Trods det urolige Vejr havde Krofar fremtryllet dejlige Torsk, som Gutterne gjorde vældig Indhug i, og Loddet blev hevet til dens Pris. Derefter serveredes Oste-pind, og nu oprulledes for Tilhørerne den ene Historie efter den anden under bragende Latter, Sange blev sunget af den blaa Bog indtil 6 Glas, der pebes Klar ved Flaget, det blev halet ned ved Fløjten, hvorefter man fordelte sig i Grupper og fik en »Kan Du huske Aften« ud af det til hen paa Hundevagten, da man skiltes med Ønsket om en Gentagelse af den gode Aften.

Den 6. Februar d. A. modtog Formanden en Skrivelse fra Formand Jens Nielsen for Forsvarsbrødrene i Hjørring med Indbydelse til Marineforeningens Medlemmer med Husstand at deltage i en Theaterforestilling i Hotel du Nord med paafølgende Bal paa samme Vilkaar som deres Medlemmer den 6. Marts Kl. 7½ eller 8 Aften. En Invitation, som vi modtog med Glæde, da det er en Fornøjelse at være sammen med Landsloderne, hvad vi har Erfaring for fra sidste Aar, da vi festede i Hjørring.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt sin 2. ordinære Generalforsamling den 19. Februar paa Hotel »Hadsund«. Efter at et meget lille Antal af de »Indkaldte« var mødte og havde meldt sig ved »Vagtsbordet«, blev der pebet »klar ved Flaget«, der gik til Tops; hvorefter Chefen bød »Velkommen« og opfordrede til Valg af Dirigent. Ingeniør E. Boech-Hansen blev valgt. Chefen fik dernæst Ordet og aflagde Beretning over det forløbne Aar, som har været et jævnt godt Aar. Derefter aflagde Kasserer Brandt Regnskabet, som balancerede med 694 Kr. 43 Øre. Generalforsamlingen afgav Decharge for Regnskabet. Punkt d paa Dagsordenen udgik, da der ingen Forslag var indgaaet. Som Sendemænd blev valgt Ingeniør E. Boech-Hansen og Skibsfører Hollesen. Af Bestyrelsen skulde, efter Tur afgaa: Chefen, Driftsbestyrer Wendslev, Lods Olson og Brobetjent Brandt; de modtog alle tre Genvalg enstemmig. Som Revisorer valgtes Kommis H. Madsen og Bogtrykker Rasmussen og som Suppleanter blev valgt Ingeniør E. Boech-Hansen og Bagermester Nielsen. Til Flagbærere blev valgt Maskinmester Th. Pfefferkorn og Politibetjent Lange. Derefter hævedes Generalforsamlingen og der fortsattes med fornøjeligt Samvær til »Hundevagten« gik ind.

HORSSENS-KREDSSEN

afholdt ordinær Generalforsamling den 21. Februar. Formanden bød velkommen og mindedes vor afdøde Kammerat, Murer *Jens Andersen*, der var et sjældent trofast Medlem.

Dithmer valgtes til Dirigent og gav Ordet til Formanden, der derefter aflagde Beretning.

Kassereren forelagde det reviderede Regnskab, der godkendtes.

Ved Bestyrelsesvalget genvalgtes *Chr. Beck*, og i Stedet for *Dithmer* og *Jacobsen*, der ikke ønskede Genvalg, nyvalgtes Direktør *Halskov* og Fabrikant *Villiam Petersen*.

Som Suppleanter valgtes Tømrermester *Aumann* og Garver *Christensen*.

Til Revisor i Stedet for *Halskov* valgtes Sejlmager, Reserveløjtnant *Borg*.

Kontingentet forhøjedes fra 1. Jan. d. A. fra 5 til 7 Kr.

Til Festudvalg valgtes Fabrikant *Janus Jørgensen* og Konstruktor *Rasmussen*, og til Balinspektør *Eskildsen* og *Højde*. Til Reserveflagmand Fængselsbetjent *Petersen*.

Til Sendemænd valgtes Formanden, Næstformanden, Sekretæren og Fabrikant *Jacobsen*.

Det vedtoges at indføre Mødepligt ved Begravelser, saaledes at 20 Medlemmer tilsiges pr. Gang.

Det vedtoges at indsende til Hovedforeningen et Forslag om at ændre Udsendelsen af »Under Dannebrog« saaledes, at Bladet i større Udstrækning end hidtil kan anvendes til Meddelelser om Møder o. l. og derved spare Kredsen en hel Del Averteringsudgifter.

Med det Formaal for Øje at danne et Sangkor nedsattes et Udvalg, bestaaende af Formanden, *Janus Jørgensen*, *Marryat Johansen* og Vandmester *Petersen*, til hvem interesserede Medlemmer bedes henvende sig.

Da Dagsordenen nu var udtømt, hævdede Dirigenten Mødet med et Leve for Horsens Marineforening.

Aftenen sluttede med et Panchesold og kammeratlig Samvær og havde et meget muntret Forløb.

Paa et efter Generalforsamlingen afholdt Bestyrelsesmøde valgtes *O. Høj* til Formand, *Johs. Nissen* til Kasserer og *L. Jensen* til Sekretær.

SKJELSKØR-KREDSSEN

afholdt Mandag den 25. Februar Ulkeaften med Biksamad, derefter Generalforsamling.

Formanden aflagde Aarsberetning, Kassereren oplæste det reviderede Regnskab, der godkendtes.

Den afgaaede Bestyrelse, Revisorer, Sendemænd og Sendemandssuppleant samt Flagbærer genvalgtes enstemmigt.

Det blev vedtaget i Marts at afholde et Foredrag med Lysbillede med stedlig Foredragsholder.

Efter Generalforsamlingen samledes man ved fælles Kaffebord.

Efter Kaffen serveredes en Bolle Punch og man tilbragte en fornøjelig Aften med flittig Benyttelse af den »blaa Bog«.

KOLDING-KREDSSEN

afholdt den 26. Februar sin 8-aarige Stiftelsesfest og Generalforsamling.

Kl. 6½ gik Deltagerne — ca. 25 — til Bords. Forinden Spisningen blev Flaget hejst til Hønmørmarchens Toner.

Ved Bordet udbragte Formanden, Tandlæge *H. Strange-Friis*, et Leve for Marinens Overhoved, *Hs. Maj. Kong Christian d. X.*, der til enhver Tid omfatter Marinen med saa stor Kærlighed og Interesse. *Hs. Maj. Kongen* længe leve, 9 Hurraab.

Efter Torsken tog Formanden Ordet og afslørede en meget smuk Klokke paa Egetræsod. Klokken har tidligere tilhørt »Hjælperen« og var velvilligst overladt til Foreningen af Orlogsværftet. Til Klokken havde Formanden skænket en meget smuk Egetræsod med alle Marineforeningens Inskriptioner og Insignier, og mindede om Klokken Brug, at den var til at sammenkalde Medlemmerne under Foreningens Fane.

Barsø talte for Formanden, der som gammel Mariner rigtig forstod at holde sammen paa Medlemmerne og slaa paa Klokken som gammel frivillig Lærling. — Der udbragtes en Skaal for Formanden, ledsaget af 3 Hurra og »Han skal leve«.

Barsø læste et Brev højt fra *Prins Valdemar*, som havde været hans gamle Chef, og som han havde talt meget begejstret for under vor Sommerudflugt, der for en Del overværedes af Admiral *Zachariæ*. Admiralen havde ved anden Lejlighed omtalt Talen for *Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar*.

Sang Nr. 29 blev afsunget.

Lumby talte for det danske Flag, som han første Gang paa Rejsen fra England til Mexico saa ved de Canariske Øer. Hurra for Flaget og »Vift stolt paa Codans Bølge« blev sunget.

Sangene Nr. 31 og 26 blev afsunget, hvorefter Formanden slaa 8 Glas og de 3 Skifter beordres paa Vagt.

Elektriker *Johansen* synger Solo-Sang.

Derpaa hævdedes Bordet og man gik over til Generalforsamlingen:

- 1) Formanden aflagde Beretning.
 - 2) Kassereren forelagde Regnskabet, der godkendtes.
 - 3) Veteran *Chr. G. L. Erichsen*. D.M., p. t. Snedsted, Veteran fra Slaget ved Helgoland, blev enstemmig udnævnt til Æresmedlem af Foreningen, og der sendtes ham et smukt Diplom.
 - 4) Forslag fra den gamle Bestyrelse om at forøge Bestyrelsens Medlemsantal. Det vedtoges, at Bestyrelsen skal bestaa af 7 Medlemmer.
 - 5) Valg af Bestyrelsesmedlemmer, der alle afgaar hvert Aar. — Formanden genvalgtes med Akklamation. Til de øvrige 6 Bestyrelsesmedlemmer valgtes d'Hrr. *Klaaborg*, *Fink*, *Larsen*, *Møller*, *Nielsen* og *Ræder*.
 - 6) Valg af Revisorer. *Hørlych* genvalgtes og *Hansen* valgtes i Stedet for *Schrøder*.
 - 7) Valg af 4 haandfaste og ædruelige Sendemænd til Sendemandsmødet i København. Valgt blev: *Friis*, *Ræder*, *Nielsen* og *Klaaborg* og som Suppleanter *Barsø* og *Schack*.
 - 8) *Eventuelt*. Derunder drøftedes bl. a. Sommerudflugten 1924. *Nielsen* opfordrede Medlemmerne til at møde noget flittigere, naar Fanen repræsenterede ved festlige Lejligheder og Begravelser. *Schiøtt* opfordrede til at holde en Vinterfest med Damer, hvilket overlodes til Bestyrelsen at fage nærmere Bestemmelse om.
- Generalforsamlingen hævet.
Derpaa holdt *Lumby* et udmærket Foredrag om sin Rejse til Mexico.

NAKSKOV-KREDSSEN

afholdt Onsdag den 27. Februar sin aarlige Generalforsamling paa Hotel Skandinavien.

Kl. 7 samledes Mændene i Hotellets Spisestue til en Gang Skildpadde, og da det med det samme vedtoges at købe 4 Flasker fra den berømte nordjyske Hovedstad, varede det ikke længe, inden man begyndte at »hive Loddet«. saa Stemningen kom op. Formanden, Lokomotivfører *Nielsen*, udbragte en Skaal for Kongen, og det varede ikke længe før Tongebaandet løstes for endnu et Par Taler. Kl. 8 marcherede hele Selskabet op i Hotellets Balkonsal, hvor Generalforsamlingen holdtes.

Efter at Redaktør *K. Juul Christensen* var valgt til Dirigent, aflagde Formanden Beretningen for det forløbne Aar. Der var paa Generalforsamlingen i Fjor bleven talt om at oprette et Skyttelav, og der havde ogsaa tegnet sig 12—13 Deltagere, men da der saa indvarsledes til en konstituerende Generalforsamling, mødte der ikke andre end Bestyrelsen, og saa blev Tanken opgivet. Dagen efter, at Generalforsamlingen var bleven holdt i Fjor, løb U-Baadskadren ind i Havnen, og man havde da efter Evne søgt at holde en Fest for Eskadrens Officerer og Mandskab. Man havde haft den Glæde, at 40 Mand fra Baadene med Chefen, Kaptainløjtnant *Rolsted*, havde indfunden sig, og at man havde haft nogle fornøjelige Timer sammen. Slet saa velløkket var Afdelingens Sommertur til Spodsbjerg ikke forløbet. Der havde tegnet sig 42 Deltagere, men da Dagen oprandt med Regn — som saa mange Dage gjorde det i Fjor — mødte der kun een Mand med Dame, og de tog af Sted. I September havde man haft en glimrende Pilketur, til hvilken Skibsværftet havde stillet sin Barkasse til Disposition. Videre havde man den 24. Oktober afholdt et Andespil om 10 Ænder; desværre havde det bagefter vist sig, at Slagteren havde leveret fordervede Ænder, og Foreningen havde saa maattet købe Ænder for 2. Gang for at holde Medlemmerne skadesløse. I Anledning af Majestæternes Sølvbrvllup var der blevet sendt Lykønskningstelegram, og Afdelingen havde i Anledning af Geiserulvikkens telegrafisk udtalt sin Deltagelse over for Marineministeriet. Til Kaptainløjtnant *Rützous* Baare havde man sendt en signeret Krans. — Kaptainløjtnanten var jo Nakskovit. I denne Forbindelse mindedes Formanden afdøde Kaptain *Fuold*, der havde givet Stødet til Kredsen Omrettelse og Driftsbestyrer *Poagensee*, og han sluttede sin Omtale af dem med et: Ære være deres Minde. I Aarets Løb var der udmeldt tre Medlemmer, et var slettet for Restance, og der var tilkommen 12 nye Medlemmer. — Efter Formandens Beretning kom man ind paa en længere Diskussion, hvorunder det henstilledes til Bestyrelsen at arbejde videre paa at søge at faa Skyttelavet oprettet. Beretningen blev derefter godkendt. — Kassereren, Overmontør *Christensen* oplæste Regnskabet, der balancerede med 892 Kr. 96 Øre og sluttede med en Kassebeholdning paa 121 Kr. 45 Øre. Det godkendtes. — Derefter behandlede en Del Forslag, som Isenkræmmer *Drewsen* havde indsendt. Han havde foreslaaet at arrangere nogle »Herreaftener«, hvad Bestyrelsen

lovede at overveje. Endvidere drøftedes Averteringen, Op- læsning af Forhandlingsprotokollen, fremskaffelse af en medlemsliste med Aargangstortegnelse, og saa gik man over til Valgene. Til Bestyrelsen genvalgtes de tre aalgaaende: Markedet *Andrea*, Produkthandler *Chr. Jørgensen* og Ravnetoget *Sørensen*. Til Revisorer genvalgtes Redaktør *Juul Christensen* og Bankdirektør *Østergaard*, og til Sædemænd valgtes Formanden, Lokomotivfører *Nielsen*, Produkthandler *Jørgensen* og Overmontør *Christensen*. — Formanden udtalte derefter: Det er i Aar 60 Aar siden vor sidste krig, og jeg vil derfor paa Bestyrelsens Vegne foreslaa, at vi udnævner Veteranerne Particulier *P. V. Jørgensen* og Hovmester *Godtfredsen* til Æresmedlemmer. Forsamlingen vedtog enstemmigt dette. — Formanden rettede en Tak til Forsamlingen for den Tilslutning, den havde givet Bestyrelsen. Det havde været en Glæde at se Afdelingen gaa frem i Medlemsantal. Ligeledes rettede han en Tak til kollegerne i Bestyrelsen for deres Arbejde. *Drewsen* takkede Bestyrelsen for dens Arbejde og udbragte et Leve for den, og Generalforsamlingen sluttede derefter med et Leve for Dirigenten.

Til Trods for, at Klokkeren nu var bleven hen imod 11, var Forsamlingen ikke mere træt, end at den erklærede sig parat til at høre paa et Foredrag, som Redaktør *Juul Christensen* havde lovet at holde om den svenske Lyskutter »Ridraas« togstorden rundt 1920—22. Og da det var lidt ved 12 $\frac{1}{2}$ Tiden, opdagede man til sin store Overraskelse, at der endnu var godt en halv Flaske »Aalborg« tilbage. Saa var der ikke andet at gøre end at bestille en hel Del Smørrebrød for at lade Drammerne afskaffede. Det blev langt hen paa Smaatimerne, inden Mændene var klar ved køjerne, for naturligvis maatte »den blaa« ogsaa i Virksomhed.

EBELTOFT-KREDSEN

afholdt den 28. Februar, paa sin 7-aarige Fødselsdag, ordinær Generalforsamling paa Hotel Vigen. Forud for Generalforsamlingen var der arrangeret Fæniesspisning (Biksemad, Ostepind, Æl og Snaps). Der var mødt godt en Snes Medlemmer. Til Dirigent valgtes Amtstuefuldmægtig *Sørensen*, der til 11-der havde et ret vanskeligt Liverv at udføre under den ivrighed, hvormed Medlemmerne behandlede Sagerne, et Bævis paa den Interesse, der findes indenfor Kredsen. Formanden, Iordbetjent *Petersen*, mindedes Foreningens Arrangementer i det forløbne Aar: Kapsejladens, Skiveskydningens, Andespillet osv., som jo alle havde været vellykkede og udtalte det Haab, at det gode Kammeratskab fremdeles maatte være raadende i Kredsen. Kassereren, *G. Holm-Petersen*, fremlagde det reviderede Regnskab, der udviste et Medlemsantal af 92, Kassebeholdning Kr. 168,04 og Fondets Beholdning Kr. 141,75. Fra Hovedforeningen var kommen Optørdning til at støtte Medlemsbladet med et Tilskud af 50 Øre pr. Medlem, hvilket Bestyrelsen ganske undtagelsesvis havde bevilget, da Kassen med et Medlemskontingent af Kr. 1,50 ikke ser sig i Stand til at yde saadanne Tilskud. Ligeledes havde Hovedforeningen tilbudt Kredsen et Foredrag for 50 Kr., som Bestyrelsen havde accepteret, endskønt man er ikke af den Formening, at Hovedforeningen herefter bør yde Kredsen gratis Foredrag for sin Andel af Kontingentet. Fra Kassererens Forslag vedtoges det efter en længere Diskussion, at lade hele den Kredsen udtænde $\frac{2}{3}$ af Minebøssendragten herefter tillyde Fondet, saaledes at dette fremdeles kan forøges og en Gang blive en kraftig Støtte for Sømandsstanden i Ebeltoft. I Bøder for manglende Emblemer, var indkommen 9 Kr. I Overskud fra Præmieskydningen, Kapsejladens og Andespillet var indkommen 40 Kr. 26 Øre. Fugleskydningssekskabet havde skænket Kredsen Kr. 15,61, Overskud fra sin Dilettantforening i veldædigt Øjemed. Minebøssen havde givet Kredsen Kr. 39,85, i Renter af Bankbog indkom Kr. 8,58 og en anonym Giver havde skænket Kredsen Kr. 20. Til Fondet var af ovennævnte indtægter gaaet Kr. 11,41 og Kr. 17,23, som tilligemed Bankrenter havde forøget dette med ialt Kr. 44,49 i Aarets Løb. Kredsen havde bidraget til Adressen til Majestæternes Sølvbryllup og vilde ligeledes gerne være deltaget i Udgiften til en Mindesten for Kapt. *Ewald*. Det vedtoges at fordele indtil 50 Kr. af Fondet til trængende af Sømandsstanden. Kassen havde haft en Udgift til Traktementer af Kr. 72,60 ved forrige Generalforsamling og bevilgede et lignende Beløb til denne Generalforsamling. Regnskabet godkendtes.

Der var ikke indkommen skriftlige Forslag ifl. Lovens § 9. Det vedtoges at lade Medlemmerne betale Tilskudet til Medlemsbladet ved ekstraordinært i Aar at opkræve 50 Øre pr. Medlem. Om en Kontingentforhøjelse kunde der ikke være Tale, da saadant vilde medføre en Del Udmeldelser. De aalgaaende Bestyrelsesmedlemmer Eksportør *Chr. Johansen*, Barber *Hj. Jensen* samt *G. Holm-Petersen* genvalgtes. Ligeledes genvalgtes Revisorerne Amtstuefuldmægtig *Sørensen* og Købmand *Lindberg*, og til Sædemænd valgtes *Chr. Johansen*

og *Alfred Olsen*. Som Flagmand genvalgtes Fisker *Emil Jensen* og som Suppleant Fisker *Otto Axholm*, som Ordonnans Fisker *Svend Sørensen*.

Efter Generalforsamlingen fulgte Talerne Slag i Slag, Sangbøgerne kom frem og benyttedes ivrigt og Taler og Sang vekslede nu livligt, medens Skibsklokken slog sine Glas og Baadsmændspiben dirrigerede Hurra'erne. Man skiltes i Bevidstheden om at have tilbragt et fornøjeligt Samvær som saa mange Gange før i den lille Ebeltoft-Kreds.

NÆSTVED-KREDSEN.

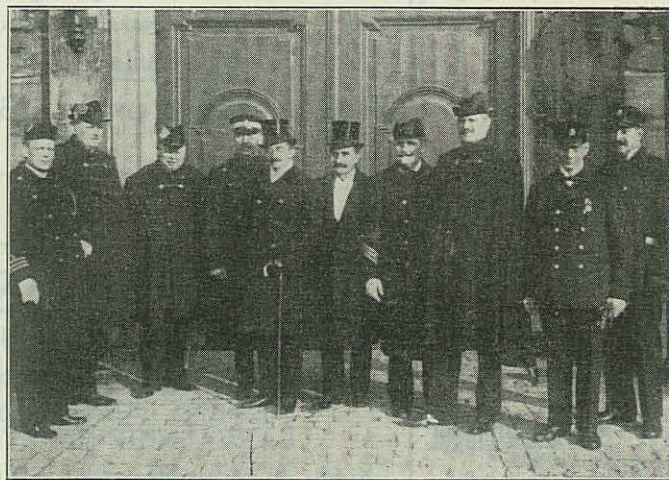
En rask Daad.

Et kendt Medlem i Næstved-Kredsen, Lervarefabrikant *Vilhelm Nielsen*, Haslev, havde forleden, da han passerede Mølleedammen ved Bregentved, Lejlighed til at udvise et Mod og en Raskhed, der ikke blot reddede to Børn, men ogsaa bragte Redningsmanden sine Kredskammeraters Hyldest. Møllerens Børn, en 11-aarig Pige og en 7-aarig Dreng havde vovet sig ud paa Dammen, hvor de begge gik gennem Isen og utvivlsomt var druknede, hvis ikke Fabrikant *Nielsen* øjeblikkelig havde arbejdet sig ud til dem og med stort Besvær faaet først Pigen og dernæst Drengen bragt i Sikkerhed. Drengen var tilsyneladende livløs, og først efter længere Oplivningsforsøg lykkedes det at faa Aandedrættet i Gang hos ham, medens den lille Pige klarede sig forholdsvis godt. Begge Børnene er slupne heldigt fra Affæren. Det bør nævnes, at Drengen først havde vovet sig ud, og at Søsteren, da hun saa ham gaa igennem Isen, kastede sig ud efter ham.

Næstved-Aviserne omtaler denne Redningsdaad med den største Anerkendelse, idet den var forbundet med den største Livsfare for Redningsmanden, og fremhæver dennes Mod og Resoluthed.

Foreningskammeraterne Landet over vil sikkert enstemmigt lykønske Fabrikant *Nielsen*, og hertil slutter sig »Under Dannebrog« med sin Lykønskning til den smukke Daad.

HOLMENS HÆDERSTEGN 29. JAN. 1924

Kaptajn Hertz, Maskinmester Jensen, Assistent L. Olsen, Mekaniker V. Olsen, Kontorbud Simonsen, Sæminemester Sørensen, Overbetjent Larsen, Modellerer O. Dørge, Artillerimester Bakke, Magasinmand Westermann.

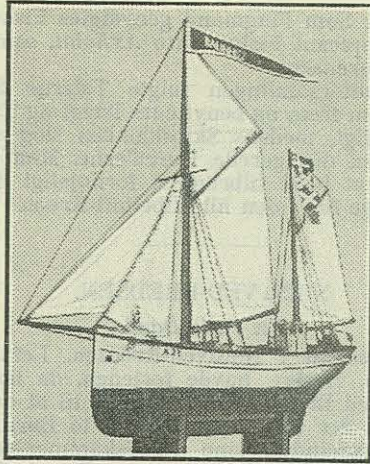
Kommende Møder:

Hovedforeningen: Generalforsamling og Sædemandsmøde. (Se Forsiden).

København-Kredsens Skyttelav: Onsdag den 9. April, »Lille Hanses Rejseeventyr«, fortalt af *Torp*.

Kammerater fra 1888

indbydes til denne Sammenkomst, der finder Sted i Weynolds Selskabslokaler, Nørrevold. Smørrebrød, Æl, Kaffe og Punch. — 3 Kr.

Fra Grenaa-Kredsen bringes ovenfor en Gengivelse af den af den unge Fisker Allyn Larsen udførte og til Kredsen til Bortlodning skænkede smukke Model til en Fiskekutter, som er omtalt tidligere i »Under Dannebrog«s Novemhernummer.

Redaktionen benytter Lejligheden til at fremhæve, at det er nødvendigt, at Avisudklip, der indsendes til Redaktionen, indeholder Oplysning om, fra hvilken Kreds de sendes, samt, naar de omhandler afholdte Møder, Datoen fra disses Afholdelse.

Til samtlige Lokalkredse

skal Redaktionen rette en indstændig Anmodning om fremtidig at affatte de Referater etc., der indsendes til Optagelse langt mere korfattet, end Tilfældet hidtil har været.

Som det vil ses, er dette Nummer af Bladet udelukkende optaget af Foreningsmeddelelser, og Redaktionen har endda maattet udskyde Referaterne fra samtlige i Marts afholdte Møder til næste Nummer.

Det henstilles indtrængende til Kredsens Bestyrelser at virke med til, at Foreningsmeddelelser fremtidig kun optager ca. $\frac{1}{3}$ af den Plads, de nu udfylder, hvilket, alt som flere Kredse oprettes, vil blive yderligere paakrævet.

SØLVBRYLLUPPER

Frederikssund-Kredsens Formand, Mejeriforpagter Arpe og Hustru kunde den 24. Marts d. A. fejre Sølvbryllup, og

Slagtermester Andreas Christensen og Hustru, Jægerspris, kunde den 18. s. M. fejre deres Sølvbryllup.

MELCHIORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. $\frac{1}{2}$ kg
Ceylon Or Peccor $5\frac{1}{2}$ „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt. Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHV. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

FITTINGS
OF

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Mas-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

H. F. HANSEN,
Naboles 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevarer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

C. B. Møller & Co. s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE IV.
APRIL

I Anledning af 60 Aars Dagen for Søtræfningen ved Helgoland

afholdes den 9. Maj i JUELMINDE og HORSSENS en Festlighed, hvortil Veteraner fra Kampene om Bord i den danske Nordsøeskadre samt paa Flotillen ved Vesterhavssøerne, vil blive indbudte.

Efter Indbydelse fra Marineforeningen for Horsens og Omegn samt Ejeren af Fregatten „Jylland“, Hr. Godsejer E. SCHOU, Palsgaard, har Hovedforeningen planlagt en Festlighed, der falder i 2 Dele:

- 1) En Parade om Bord i Fregatten „Jylland“ om Eftermiddagen og
- 2) En selskabelig Sammenkomst i Horsens om Aftenen.

For at iklæde Festen en Højtidelighed, der er de gamle Veteraner værdig, henstiller Hovedbestyrelsen meget indstændigt til Lokalkredsene om at lade sig repræsentere ved mindst 2 Medlemmer samt Kredsens Flag.

PROGRAM:

- 1) Deltagerne samles i Horsens Fredag den 9. Maj paa Kirketorvet Kl. 1 og marcherer i Procession til Banegaarden med Afrejse til Juelsminde. Deltagerne maa allsaa afrejse fra København Aftenen forud.
- 2) Procession i Juelsminde fra Banegaarden til Havnen, hvorfra Overførelse til Fregatten „Jylland“ finder Sted.
- 3) Parade af forannævnte Veteraner paa Fregatten „Jylland“s Dæk med Taler og Sange samt en Forfriskning.
- 4) Afrejse til Horsens.
- 5) Fællesspisning paa et senere angivet Tidspunkt i Haandværker- og Industriforeningens Lokaler.

Til Vejledning tjener: Fregatten „Jylland“ kan, paa Grund af Alder, kun optage et begrænset Antal Besøgende (ca. 400), hvorfor man maa ansé det for nødvendigt senest d. 1. Maj at faa Anmeldelse til Hovedforeningens Kontor, Møntergade 22, K., om Deltagelse i Festen om Bord, hvorefter Adgangskort vil blive tilstillet.

Hovedbestyrelsen forbeholder sig Ret til forlods at sikre Veteraner Adgang til Festligheden om Bord, og hvis et stort Antal Deltagere iøvrigt melder sig, vil Adgangskortene blive fordelt forholdsvis til Kredsene Landet over.

FORRETNINGSUDVALGET.

K Ø B E N H A V N S K R E D S E N

afholder

EN FESTLIG SAMMENKOMST DEN 15. MAJ KL. 7.

i Weinolds Selskabslokaler, Nørre Voldgade 23 (ved Nørreport).

Festen er tænkt som en Mindefest for Træfningen ved Helgoland i Forbindelse med Kredens 10-aarige Stiftelsesfest. Salen vil blive festlig smykket og Festlighederne vil falde i to Afsnit. Første Del til Ære for Veteranerne, og vil Bestyrelsen gøre Skridt til at formaa en af vore Marines Officerer til at give en Skildring af Træfningen ved Helgoland den 9. Maj 1864. Anden Del bliver Kredens 10-aarige Fødselsdagsfest.

For at gøre Sammenkomsten saa festlig som mulig, vil der for dem, der ønsker at deltage i Fællesspisningen, blive serveret varm Mad bestaaende af Kalvesteg med Gemyse, Ost, Brød, Øl, Kaffe a 5 Kr. pr. Kuvert, incl. Skat.

Billetter faas paa Kontoret indtil senest den 13. Maj Kl. 3.

Bestyrelsen.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

HELSINGØR-KREDSSEN

afholdt Tirsdag den 12te Februar sin ordinære Generalforsamling i Hotel du Nords Lokaler med Dagsorden efter Lovene. Efter at Næstformanden, Dr. Klubien, var valgt til Dirigent, aflagde Formanden, Kaptajn E. Møller, Beretning om det forløbne Aar, og Kassereren, Grosserer G. E. Olsen, Regnskab, for hvilket der blev givet Decharge.

Hele Bestyrelsen genvalgtes, og til Revisor i Stedet for Kaptajn Jensen, der er fraflyttet, valgtes Maskininspektør I. Weinschenck.

Efter Valg af Sendemænd hævdede Dirigenten Generalforsamlingen.

Nu indfandt sig som Foreningens Gæster, Vagerinspektøren, Orlogskaptajn Ackermann, og en Del Befalingsmænd og Mandskab fra »Løvenørn«, der af Isen var tvunget til Ophold i Helsingør. Efter at Flaget var gaaet til Tops med fuld Honnør, kaldte Baadmandspiben til Skafning, og snart sad ca. 50 glade Mænd bænkedede om Baadstofts gode Bord.

Efter Kaffen holdt Maskininspektør Weinschenck Foredrag om et saa aktuelt Emne som Østgrønland. Han fortalte om det store Arbejde, danske Forskere havde udrettet og særlig om Mylius Erikseens Danmarksexpedition i 1906—08, hvori han selv havde deltaget, og det var ogsaa herfra han havde hentet den Række prægtige Lysbilleder, der ledsagede det oplysende og interessante Foredrag. Det Bifald, der fulgte, saavel fra Gæsterne som Kammeraterne, viste tydeligere end Ord, at Foredragsholderen havde forstaaet at sætte de rette Streng i Bevægelse ved den jævne og ligefremme Maade, hvorpaa han fortalte om sine Fællers heltmodige Kamp mod de Naturmagter, for hvilke 3 af dem maatte bukke under.

Efter Foredraget samledes man igen om Bordene, og nu fulgte mange Timers fornøjeligt Samvær, hvor Sange og Historier skiftede, og hvor Loddet blev hevet saa ofte, enhver følte Trang og Eyne dertil. Ved fire Glas paa Hundevagten blev Flaget halet ned og Orlogskaptajnen fulgt til Chaluppen af Chefen og Næstkommanderende. Men mange af Gæsterne syntes dog, de kunde tage de sidste 2 Timers Tørn med af Hundevagten, førend de skejdede ud.

SVENDBORG-KREDSSENS

Jubilæumsgeneralforsamling fandt Sted den 7. Marts paa Hotel »Svendborg« — efter en forudgaaende Torskespisning,

der havde formet sig som en gemytlig lille Festlighed.

Efter at Formanden, Forstander Tuxen, havde budt velkommen, og Fabrikant Otto Halberg var valgt til Dirigent, aflagde Formanden Beretning.

Han omtalte de forskellige Fester og Foredragsaftener. Foreningen havde arrangeret, og som gennemgaaende havde været meget vellykkede.

Fra Hovedbestyrelsen var man blevet anmodet om at støtte Medlemsbladet, og man havde gjort det paa den Maade, at Foreningen havde indbetalt et vist Beløb pr. Medlem.

Foreningen havde ydet Bidrag til et Monument for Foreningens afdøde Stifter, Kaptajn Ewald.

Da Kassereren, Amtsforsvalter Blum, var bortrejst, oplæste en af Revisorerne, Ostehandler Nebel, Rgnskabet. Det balancerer med 1366 Kr. og udviser ved Aarets Slutning en Beholdning paa 367 Kr.

Foreningen tæller ca. 90 Medlemmer.

Til Bestyrelsen genvalgtes: Formanden, Konsul Vald. Hansen, Dommer Smith og Amtsforsvalter Blum. I Stedet for Sekretæren, Mægler Thejll, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Direktør Petersen, Boghvedemøllen.

Til Revisorer genvalgtes Sejlmager Vald. Nielsen og Ostehandler Nebel.

Som Sendemand til Sendemandsmødet i København valgtes Formanden.

Til Flagbærer udpegedes Snedkerm. Rs. Nielsen Borge og til Flaggaster Sejlmager Nielsen og Urmager Martin Petersen.

Formanden meddelte, at han vilde skænke Foreningen et udendørs Flag, som nu var bestilt hos Hovedforeningen.

Urmager Petersen bragte Formanden en Tak for det muntre »Marineorkester«, han havde sat i Virksomhed. Det var et Orkester med Appel i.

Dirigenten takkede Formanden for Flaget. Det var et Bevis paa den varme Interesse, hvormed Forstander Tuxen omfattede Marineforeningen. (3 Hurra'er for Formanden).

Et Medlem ønskede, at Foreningen skulde arrangere smaa selskabelige Sammenkomster, hvor man kunde »snakke Skib«. Formanden bifaldt Tanken og bad samtidig Medlemmerne invitere gamle Marinere med til disse smaa, tvangsfrie Sammenkomster.

Endelig udtaltes fra flere Sider Ønsket om, at endnu mange flere af de forhenværende Marinesoldater vilde melde sig ind i Foreningen. Indmeldelser kan til enhver Tid ske hos Urmager Martin Petersen, Klosterstræde.

Efter at Generalforsamlingen var hævet, fortsattes det muntre Samvær til Midnat. Sangbøgerne blev flittigt benyttede — og Brugen af dem afslørede flere stemmebegavede Medlemmer! Enkelte glædede Selskabet med Solosang, andre »spandt en Ende« — og Timerne gled hastigt, saa den fornøjelige Aften alt for hurtigt fik Ende.

KØBENHAVNKREDSSENS MØDE DEN 20. MARTS 1924.

En hyggelig og fornøjelig Aften, som burde have talt langt flere Deltagere, der vilde være gaaet hjem med Udbyttet af et interessant Casuæri over Livet i Nyboder, saaledes som dette formede sig i ældre Tider, meddelte som Førstehaandsviden og med Selvoplevelsens Ægthed af Fabrikant Julius Schultz, der i over en Time underholdt sine Tilhørere paa udmærket Maade.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen og Flaget hejstes med Honnør, hvorefter Medlemmerne underrettedes om ny tilkomne Kammerater siden sidste Møde. Ordet gaves derpaa til Fabrikant *Schultz*, der livligt og fængslende oprullede Billeder fra sine Barndomsaar, da han sammen med de andre raske Nyboderdrengene tumlede sig mellem de gule Længer med den toppede Brølægning og paa Resterne af Østervold, hvor Rebslageren gik sin Krebsegang under Kastaniernes Kroner langs Stokhusets Mure, medens de hvide Blomster dryssede over ham — et Stykke af det gamle København, som de fleste af os endnu erindrer, — en Mangfoldighed af Fortællinger og Træk af Livet blandt den djærve og usnobbede, raske og pligtro Befolkning i Nyboder. Taleren reciterede to af sine egne Digte fra Nyboderlivet og sluttede under langvarigt kraftigt Bifald. Efter at Formanden havde bragt Fabrikant *Schultz* en Tak for den interessante Underholdning, gik man tilbords og ved dette talte Fabrikant *Schultz* for Marineforeningen, medens Formanden henvendte en særlig Velkomst til de tilstedeværende Dæksofficerselever og en Del unge Værnepligtige af Marinen.

Vekslende med Sange af den blaa Bog holdtes der forskellige Taler, og Forstander *E. P. Jensen* glædede Medlemmerne med forskellige udmærkede Historier fra Marinetiden, og Kammeraterne hyggede sig godt i Bakkerne — kun burde der have været langt flere tilstede.

LANDSFORENINGENS GENERALFORSAMLING

Søndagen den 6. April afholdtes Landsforeningens Generalforsamling i Weinolds Lokaler ved Nørrevold under god Tilslutning fra Lokalkredsene. Ca. 130 Sendemænd fra de fleste Kredse havde givet Møde, da Formanden, Kommandør *H. Kiær*, aabnede Mødet med en Velkomst til de Delegerede. Til Dirigent valgtes Overretssagfører *E. Schoustrup*, der straks gav Ordet til Formanden for Aflæggelsen af Aarsberetningen, gennem hvilken det konstateredes, at Marineforeningen har haft et roligt Aar med Fremgang i Medlems-tallet og i det Hele taget haft Glæde af det udrettede Arbejde paa alle Punkter. Formanden dvælede blandt Aarets Begivenheder særlig ved Majestæternes Sølvbrvllup og Foreningens Adresse til disse, ved det Flag og de Bordflag, der var givet »Niels Juel« med paa dennes Rejse, Mindestenen til Kaptajn *H. Ewalds* Grav, etc.

Kassereren, Direktør *Harhoff* aflagde det reviderede Regnskab, for hvilket der efter forskellige Interpellationer, specielt vedrørende Bladets særlige Regnskab, gaves enstemmig Descharge.

Fra forskellige Kredse var indkommet Forslag til Lovændringer, som gav Anledning til ret langvarige Diskussioner af megen Interesse. Af disse Forslag skal særlig nævnes et vedrørende Afholdelsen af Sendemandsmøder skiftevis i København og i Provinsen, hvilket vedtoges med stor Majoritet, ligeledes Forslaget om Oprettelsen af et Veteranfond.

De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer og Revisorer genvalgtes med Akklamation, hvorefter Dirigenten afsluttede Generalforsamlingen, der som i de foregaaende Aar havde udmærket sig ved den rolige og saglige Maade, hvorpaa alle Divergenser diskuteres og finder deres Afgørelse til lige Ære for Aanden i Foreningen og dem, der deltog i Diskussionerne, der stedse bæres frem af varm Interesse for Sagen og Foreningen. Efter en Tak til og et Leve for Dirigenten, begav man sig ind i de tilstødende Lokaler for kort efter at begive sig tilbords, hvor Formanden under Honnør og under Afsyngelsen af Kongesangen lod Flaget hejse og derefter udbragte et med nifoldige Hurra besvaret Leve for Hans Majestæt Kongen, til hvem der afsendtes et Hyldestelegram.

Under den fornøjeligste Stemning begyndte derpaa Spisningen, under hvilken Næstformanden talte smukt for Sendemændene, hvorpaa man sang Sendemandssangen. Fabrikant *C. C. Jensen*, Faaborg, talte varmt for Marineforeningen og dennes Fremgang, og man afsang derpaa Sangen for Sømanden.

Ved Kaffen foretoges som en smuk Indledning til Veteranfondets Skabelse en Indsamling, ved hvilken hver Mænd gav sin Skærv i Raaberen, der fyldtes med et betydeligt Beløb.

Efter en kort Pause holdt derpaa Kaptajnlejtant *Vedel* et fortræffeligt Foredrag ledsaget af Lysbilleder om »Niels Juels« Togt til Sydamerika og glædede Forsamlingen ved

det Indblik, man derigennem fik i denne betydningsfulde Rejse, der ikke blot havde været til Støtte og Opmuntring for vore talrige Landsmænd dernede, men styrket disses Position og gjort Marinen, Landet og Flaget i høj Grad Ære og Gavn. Foredraget modtoges med meget kraftigt Bifald.

Hermed var Aftenens Program udtømt, og Stiftelsesfesten havde faaet et smukt og værdigt Forløb.

ODENSE-KREDSSENS 10-AARIGE JUBILÆUM
DEN 8. MARTS 1924.

Under de festligste Former og med et Arrangement saa vellykket som vel muligt fejrede Fyns største Kreds den 8. Marts sin 10de Stiftelsesdag med et Krystogt, hvis Begivenheder sikkert længe vil mindes blandt Kredsen Medlemmer og de talrige Gæster fra hele Landet, som den gæstfrie Kreds havde sendt sin røde Mobiliseringsordre.

Industripalæets smukke Festsal var omdannet til Korvetens Dæk, smykket med Flag overalt, og fra Broen i Salens Baggrund lyste Lanterneklart, medens man ud over Agterdækket havde Synet af Søen, og ude i Kimmingen Kending af de bøgkuplede danske Øer. Efter at de ca. 350 Herrer og Damer var tøret til Skaffebordene, der var festligt smykkede, gik Chefen, Telefonmester *Buchgreitz* paa Broen, og Ankeret lettedes, medens Kredsen Æresmedlem, fhv. Lodsformand *Jørgensen* tog Rattet. Chefen lagde Kursen, og saa duvede Korvetten roligt udad for Damp, medens der gjordes klar til at sætte Sejl. Og medens *Axel Juels* Flagsang tonedé ud over Salen, sunget af Hr. *Esbjørn*, bød Formanden Velkommen, og da 8 Glas lod gik Flaget til Tops med Honnør, hvorefter Formanden under mægtig Tilslutning udbragte Hans Majestæt Kongens Skaal, efterfulgt af rungende nifoldigt Leve, og der afsendtes et Hyldestelegram til Hans Majestæt.

Chefen havde i Dagens Anledning givet god Tid til Skafningen, der forløb monsterværdigt, og talte for de tilstedeværende Gæster, Repræsentanter for Hovedforeningen, Bladets Redaktion og Faaborg- og Assenskredsene ved henholdsvis Grosserer *Valdemar Schou*, Arkitekt *Marston*, Fabrikant *C. C. Jensen* og Havnefoged *Jacobsen*, og beklagede, at Hovedforeningens Formand, Kommandør *Kiær*, den tidligere Formand Kommandør *Mægaard* og Kontorchef *Axel Juel* ikke havde været i Stand til at komme til Stede.

Blandt de mange Taler maa nævnes Havnefoged *Jacobsens* for den jubilerende Kreds, hvem han ønskede Lykke fremad i Tiden og takkede for godt og hjælpsomt Samarbejde gennem Aarene, Chefens, Telefonmester *Buchgreitz'* Tale for de to Æresmedlemmer, fhv. Lodsformand *Jørgensen* og fhv. Skibsfører *Lydersen*, og for afdøde Kaptajn *Herman Ewald*, der sammen med den tilstedeværende Formand for Københavnskredsen, Grosserer *Valdemar Schou* var mellem Foreningens Stiftere, og til hvilken sidste han rettede en særlig Tak for hans uegennyttige og trofaste Arbejde og stedse hjælpende Haand. Arkitekt *Marston* talte for Flaget, og fhv. Skolebestyrer *J. Teisen* holdt under almindelig Jubel en ganske fortræffelig Tale, delvis versificeret, for Damerne i Almindelighed og Odense Marineforenings Damer i Særdeleshed, hvem han bragte en særlig Tak for deres store og altid beredvillige Hjælp til at gøre Kredsen Sammenkomster saa vellykkede.

Formanden for Faaborgkredsen, Fabrikant *C. C. Jensen* talte smukt for Pressen, baade Dagspressen, der stedse havde vist Foreningen Forstaaelse og Velvilje, og Foreningens egen Presse, »Under Dannebrog«, for hvilken Tale Arkitekt *Marston* takkede. Bogholder *Nyhammer* talte under almindelig Tilslutning for de tilstedeværende Æresmedlemmer i deres særlige Egenskab af Veteraner fra 1864. Grosserer *Valdemar Schou* udbragte et Leve for Odense Marineforening med særlig Adresse til Formanden for denne, og Telefonmesteren hylledes for sit udmærkede og usvækkede Arbejde for Kredsen ved store Ovationer fra alle Medlemmerne og Gæsterne, — en Hyldest der gentoges, da ogsaa Overgartner *Gronenberg* senere talte for Formanden, der trods et ham overgaaet alvorligt Uheld havde været i Stand til at give Møde i Spidsen for sine Gutter til Festen. Sidst talte Kaptajn *Jørgensen* smukt for Fædrelandet, og Fru *Grundmann* paa Damernes Vegne for Foreningen. En særlig Tak rettedes af Formanden til alle dem, der dels havde givet deres Arbejde og Interesse til Festens vellykkede Forløb, dels glædet Kredsen med Gaver i Dagens Anledning. Adskillige udmærkede Sange blev afsungne, bl. a. af Bagermester *Rudolf Nielsen*, der alle gjorde megen Lykke, ikke mindst en til »Mænnerne«, forfattet af Fru *Breum*, og disse Sange bidrog ikke mindst ved deres mange Allusioner til Kredsen Liv til at sætte det vanlige Marinehumør adskillige Grader op. Ved Bordet oplæste Formanden Telegrammer, bl. a. fra Kommandør *H. Kiær*, Kommandør *Mægaard*, Kontorchef *Axel Juel* og fra Overretssagfører *Poul Kjær* samt fra Københavnskredsen Skyttelav, hvilke alle modtoges med stort Bifald.

I det mønsterværdige Arrangement maa særlig fremhæves det Øjeblik da Bakstørnene, medens alle Lanterne slukkedes, bar den illuminerede Isservering rundt under Forsamlingens Jubel. Musikdirektør *Gjorvilds* Orkester, der fungerede som Skibsorkester, var ganske fortræffelig.

Efter Bordet samlede man i de tilstødende Sale om Kaffe-bordene, og der fremvistes et Udvalg af Marineforeningens Lysbilleder, og derefter tog Dansen sin Begyndelse. En af Bestyrelsens Damer udført og skænket Skib, fyldt med Buketter og Kotillionsordener og elektrisk belyst, ualmindeligt smagfuldt, gjorde mægtig Lykke og vakte end mere Respekt for det Arbejde og den Offervilje Kredens Damer lægger for Dagen.

Som det sig godt Søfolk høver blev Flaget under Honnorhalet ned ved 8 Glas, medens Chefen fra Broen takkede alle, der havde gjort Krydset med, og medens Korvetten holdt hjemad til sin Ankerplads efter vellykket Kryds fik Ungdommen endnu en Tid Lov til tjenestefri at tumle sig paa Fordækket, indtil der pebes til Køjerne for hele Besætningen og kun Lanternevagten maatte tage Tørn.

Fra alle Sider modtog Chefen og hans Bestyrelse velfortjent Tak for den mere end vellykkede Fests. En smukkere Optakt til kommende Aars Arbejde for og Samling i Odensekredsen kunde ikke godt tænkes, et Arbejde, hvortil ogsaa vort Blad slutter sig med de bedste ønsker og Tak for de 10 Aar som gik.

Fra Hans Majestæt Kongen indløb under Festen følgende Svartelegram: Bringer Odensekredsen min hjertelige Tak og Genhilsen.

Christian R.

SKAGEN-KREDSSEN

afholdt Søndag den 9. Marts sin aarlige Generalforsamling, som i Formandens Sygdomstorfald leledes af Næstformanden, Politibetjent *Hjalmar Møller*, der aflagde Beretning om det forløbne Aars Virksomhed.

Kassereren, Statsbetjent *A. Hansen*, fremlagde Regnskabet, som enstemmig godkendtes.

Af Bestyrelsen afgik efter Tur Formanden, Fuldmægtig *Eisenreich* samt Statsbetjent *A. Hansen*, Fisker *Chr. Møller Petersen* og Købmand *P. Saxberg*, der alle nægtede at modtage Genvalg; Formanden indgik dog efter indtrængende Opfordring paa at modtage Genvalg, naar han fritoges for Formandshvervet. I Stedet for de 3 andre Herrer valgtes Toldassistent *N. Hansen*, Vognmand *Chr. Sørrig* og Telegrafkontrollør *Lowert*. Til Revisorer genvalgtes Strandkontrollør *Kietz* og Stationsforstander *Hansen*.

Bestyrelsen har konstitueret sig med Politibetjent *Hjalmar Møller* som Formand, Toldassistent *Hansen* som Næstformand og Telegrafkontrollør *Lowert* som Kasserer.

Modet den 12. Marts 1924.

De mange smaa spæde Skud paa Skydepladsen varslede om Foraar, men ved Bordet faldt et Mesterskud, næsten en Regn af Stjærneskud. Ikke mindre end 4 nye Brødre fik overrakt Stjærnen af Formanden, der talte smukt om dens Betydning.

Han mindede om de sidste Begivenheder og oplæste Takkeskrivelser fra de to Sølvbrudgomme, Kammeraterne *Hindholm* og *Erik Olsen*, der tilligemed Sølvbrudene fik sig et rungende Hurra.

Fra Odense-Kredens elskværdige Formand, Hr. *Buchgreitz*, var indløbet en ligesaa elskværdig Takkeskrivelse for en Lykønskning sendt til deres 10 Aars Jubilæum. Formanden talte varmt for de Odense Kammerater og bad den tilstedeværende Odenserepræsentant, vor gamle Lavbroder, Ingeniør *Mikkelsen*, om at tage alle Hilsenerne med hjem. Der lød et forjættende: »Til Sommer, til Sommer«, gennem Salen.

Den paafølgende »Kan Du huske Aften« indledes af Kammerat *Hornung*, der med sin bedående Stemme sang Kapelmusikus Robertsens gennemdanske Marinekomposition, nydeligt og smagfuldt akkompagneret af stud. polit. *Mostrup-Schulz*. Begejstring.

Vor Kasserer, *Nath*, fortalte kvikt om en Flyvetur, og derefter »leverede« han lidt om en Finlandstur og udfoldede et forbløffende Kendskab til Land og Sprog. Han vidste nøjagtig, hvormange Søer der var, kunde sige: »Goddag, Farvel

og Kys mig« paa syv forskellige finske Dialekter. Megen Jubel.

Ogsaa *Mikkelsen* viste sig udtømmelig. Kammeraterne var meget glade for ham, og Glæden viste sig at være gensidig.

Til en vellykket Aften hører ogsaa Bingses Extravers (ogsaa kendt i Stige).

Sammenkomsten den 9. April 1924.

Lavet havde en stor og uventet Glæde, idet alle de fremmodte Gæster af den berømmelige Aargang 1888 meldte sig ind. Den lille Ceremoni ved den højtidelige Optagelse virkede efter Bestemmelsen, og grebet af det stemningsfulde Øjeblik takkede Maskinmester *Christiansen* fra Skodsborg paa de nye Brødres Vegne for Formandens smukke Velkomstord og lovede at overholde og hævde Lavets hæderværdige Traditioner.

Aftenens Foredragsholder var *Hans Torp*, der livligt og malende oprullede en Samling Billeder fra den unge Sømands Liv ombord, nogle lyse og muntre og andre knugende alvorlige. Man syntes bedre at forstaa, hvorledes den strenge Skole, som ogsaa Flaadens Befalingsmænd maa gennemgaa, altid har knyttet disse saa nøje til vore Befarne.

Den meget interessante Skildring baade morede og gav Stof til Eftertanke. Og da Formanden varmt takkede *Torp* for hans Beredvillighed til altid at yde et stort Arbejde for at glæde Kammeraterne, sluttede disse sig hertil under stærkt Bifald.

Resten af Aftenen var helliget 88'erne. Muntre Erintringer fra Turen blev draget op i Lyset, og da Lavet gav Punch, blev Stemningen snart tropisk. Det første Glas tømtes for Værten til Tak for hans Omsorg for Lavet, og han kvitterede med en ny Bolle. Hans overdaadige Blomsterarrangements, Konstruktor *Bonnelyckes* stilfulde Dekorationer, og vor ihærdige Kammerat *H. Nielsens* smagfulde Gave for den bedste Skytte, hvilken vandtes af Murermester *Thiel*, bidrog alt til Festens udmærkede Forløb. Med vor *Hornung* som Orkester veksledes Sange og Taler, og det mest vellykkede Vintertogt havde dermed sin Afslutning.

NAKSKOV-KREDSSEN

afholdt den 19. Marts en meget smuk Afslutningsfestlighed paa Vintersæsonen og havde den Glæde, at en meget stor Forsamling fyldte Hotel Skandinaviens Selskabslokaler i den Anledning.

Efter at Forsamlingen var kommen til Sæde, spillede Musikken »Holmens faste Stok«, og til dens Toner blev de to nye Æresmedlemmer i Kredsen, Veteranerne, fhv. Hovmester *H. Godtfredsen* og Købmand *P. V. Jørgensen* fort op til deres Pladser, medens Forsamlingen rejste sig. Det var en meget smuk Hyldest til de to gamle, og de var ogsaa meget bevægede derover.

Umiddelbart efter blev Flaget hejst under den sædvanlige Ceremoni, idet Formanden udtalte Flaadens Hilsen: »Gud bevare Kongen«, og 1. Vers af Kongesangen blev afsunget.

Formanden, Lokomotivfører *Nielsen*, tog nu Ordet og udtalte blandt andet: 60 Aar er henrundne siden vor ulykkelige Kamp for Sønderjylland. Netop i disse Dage kunde man, naar Vinden var vestlig, høre de hule Drøn fra Kampen om Dybbøl. Den Gang stred det bedste af Danmarks Ungdom og Manddom for Fædrelandet. Nu staar kun faa af dem tilbage blandt os. Naar derfor Marineforeningen i Aften har samlet sine Medlemmer for at hædre de Veteraner, vi har tilbage fra 1864, skal vi tillige mindes de, som vædede den danske Jord med deres Blod og de, som falt for Flagets Ære. Det er dem, om hvem Digteren skriver:

Saa svøbte man de døde i Flagets skønne Dug,
krudtsværtet Haand fik visket en Taare bort i Smug.

De Baade glider sagselig vort Broderland imod,
mens sænkte Faner vajer tungt, som dryppet de af Blod.

Der hviler de, som frejdig sig selv for Danmark gav,
og gode, milde Hænder har smykket deres Grav.

De, der ligger i fremmed Jord, Broderlandets Jord, sender vi en vemodig Tanke, men ogsaa med Stolthed mindes vi dem, fordi de, som Digteren skriver: »Frejdigt faldt for Flagets Ære«. Ogsaa i Hjemlandets Jord hviler mange som faldt paa Ærens Mark, og Gravene i det genvundne Land, som under Fremmedaaget med Nationalfarver i Blomster vidnede om, hvem de skulde, fortalte om, hvad Kampen betød. I Aften skal her i Marineforeningen lyde en Tak og et »Ære være deres Minde.«

Efter Formandens smukke, bevægede Tale, der ikke lod nogen af de tilstedeværende uberørt, blev »Slumrer sødt i Slesvigs Jord« afsungen, og derefter fortsatte Formanden: Som Hædersgæster har vi her i Aften de to ærværdige gamle Mænd *Hans Godtfredsen* og *Peter Viggo Jørgensen*. I to staar som de eneste to tilbageværende her i vor Kreds af

de, som i den danske Marine satte Livet ind for Fædrelandet i 1864. Bedst ved I, hvilken Hjælp, Flaaden den Gang gav Fædrelandet. I saa de bitre Øjeblikke, da den sprængte Hær blev taget om Bord under fjendtlig Ild fra Kysten paa Als. Derfor skylder vi Eder endnu en Tak, og det er mig en Ære og en stor Glæde at kunne udnævne Eder til og overrække Eder Diplomet som Æresmedlemmer af Marineforeningen for Nakskov og Omegn. Vi ønsker Jer en god og blid Livsaften, ønsker at I maa have Helbred og Kræfter til at se ofte herved til de yngre Kammerater, som er stolte af og glade ved at se Jer. Og dermed et Leve for Veteranerne.

Derefter holdt Bygningsinspektør *Lehm* et fortræffeligt og meget underholdende Foredrag om den tyske By Rothenburg, idet han meget livligt fortalte om denne middelalderlige Bys. Udseende og illustrerede sin Fremstilling med nogle ualmindelig gode Lysbilleder, som han selv havde været Mester for at optage. At det smukt holdte Foredrag ogsaa blev hilst med et stærkt Bifald, siger sig selv.

Derpaa samledes man om Kaffebordene. Her aabnede Redaktør *Juul Christensen* Talernes Række med en Tale for Danmark, og umiddelbart efter rejste Havnefoged *Sorensen* sig og talte om de gamle Minder i Marinen. Han sluttede med et Leve for Dannebrog, efterfulgt af »Viift stolt«. Efter at en Sang var bleven sunget og modtaget med Bifald, blev der spillet op til Dans, og denne gik lystigt, til der hen paa Hundevagten blev peben »Klar ved Flaget«, hvorefter dette blev halet ned under Tonerne af »Kongernes Konge«. Saa gik Dansen videre, til der Kl. 2 $\frac{1}{2}$ blev peben til Køjs.

Den vellykkede Aften var forbi, og Marineforeningen havde atter vist, at den ved en udmærket Blanding af Alvor og Munterhed havde skabt en minderig Aften for sine Medlemmer.

ESBJERG-KREDSSEN

afholdt den 7. Marts Fastelavnstest og Bal for Børn, senere paa Aftenen Bal for Voksne. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ mødte Børnene med store Forventninger, som sikkert ikke paa nogen Maade blev skuffede. Man samledes i Restaurationslokalerne paa Hotel »Spangsberg«, og her blev Kongens og Dronningens Kvarterer pebet til Mønstring. Med Papirhuer af »maleriske Virkning marcheredes til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i den med Flag dekorerede Sal, hvor de smukt pyntede Tønder straks vakte Børnenes Begejstring. Her forklarede Næstformanden, vor gode Kammerat, Bogholder *Hansen*, Børnene, hvorfor og hvorledes man i en Orlogsmænd gør Honnør for Flaget. Der blev pebet »klar ved Flaget«, og til de af os gamle Marinere kendte Triller gled Flaget til Tops. Kort efter drøede de første Slag paa Tønderne, ført med mere eller mindre Kraft, alt efter Alder og Størrelse. Da der var gaaet et Stykke Tid, i hvilken Børnene kun havde faaet gjort det af med Pynten paa Tønderne, skævede de gamle Marinere til hverandre, og i deres Hjerter tændtes Ønsket om at udføre det »grovere« Arbejde for de søde pyntede Børn, fra Tanke til Handling var ikke langt, og nu kan det nok være, at Salen genlød af Slagene, det mindede om Skarpskydning med »de 24 Centimeters«. Da Tønderne havde faaet deres første »Lækage«, blev Resten overladt til Børnene, som dog endnu havde et godt Stykke Arbejde, inden de var færdige. Omsider kom dog Kattene, en sort fra Kongens Kvarter og en hvid fra Dronningens, og da Bunden hermed var ude af Tønderne, fik man snart den sidste Stump Træ slaaet ned, og Maalet var naaet. Næstformanden udbragte et af ca. Hundrede Børnestruber besvaret Hurra for de lykkelige, der var bleven Katte-Konge, -Dronning, -Kronprins og -Kronprinsesse, og som under denne Hyldest var fremme for det undrende Børnefolk med deres forskellige Trofæer. Da dette var overstaaet, lød Baadsmændspiben atter, Lyset slukkedes, Dørene for Enden af Salen aabnedes og ind tren »Baadene«, fulgt af fem gæve »Befarne« med Søstøvler, Sydvest og hvad dertil hører, medens man i det fjerne øjnedes Lanterneerne paa en Orlogsmænd. De fem gav en Opsang, opildnet af Tonerne fra Skibssorkestret og lagssomt gled Orlogsmænden, en tro Kopi af Fregatten »Jylland«, forfærdiget af Kammeraterne Havnebetjent *A. Nielsen* og *Palmblad*, ind i Lejet, hilst af Begejstringsudbrud fra saavel Voksne som Børn. Det var et virkelig smukt Skue og af betagende Virkning, som de ægerende hermed skal have Foreningens Paaskønnelse for. Da Fregatten var fortojet, stimlede hele Børneskaren sammen om den, og det viste sig da, at »Fregatten« havde Last om Bord i Form af Legetøj, Trompeter, Skralder, Sjøptove, Vifter og meget andet, som kan glæde et Barn. Disse Gaver uddeltes, og derefter var der Ringspil, hvor det gjaldt om med en Træsabel at fange en Ring, der ved Hjælp af Fjedre var ophængt i en rød og hvidmalet Kægle. Fregatten var imidlertid forhalet, jeg troede det var for Kulfyldning, men senere kom den tilbage med en Last af Appelsiner og Æbler, vild Jubel og Uddeling. Kort efter Uddelingen af disse Frugter, maatte man skride til Rengøring paa Banjerne, og da denne var tilendebragt, spil-

lede Skibssorkestret op til Dans for Børnene. Børneballet sluttede Kl. 10 $\frac{1}{2}$, da der blev pebet »klar ved Flaget«, som derefter nedhaledes, men da var ogsaa de fleste af Marineforeningens smaa Gæster trætte og tjenlige til Køjen. Medlemmerne og deres Damer, som under Børnenes Dans havde siddet og trippet i Takt med Musikkens Toner, fik nu rig Lejlighed til at røre Benene, og med en kort Pause dansedes der til 4 Glas paa Hundevagten. Enkelte Marinere, som havde Landlov ud over denne Tid, fortsatte det kammeratlige Samvær, og alle var enige om, at denne Fest havde været enestaaende baade for Voksne og Børn, og at Marineforeningen maatte gøre Regning paa et større Rykind næste Gang, den kaldte til Fest. Foreningens Æresmedlemmer, Veteranerne, som havde overværet den hele Fest, glædede sig øjensynlig over, hvad Marineforeningen, takket være det gode Kammeratskab, havde præsteret.

SAXKOBING-KREDSSEN

afholdt den 20. Marts sin aarlige Generalforsamling paa Hotel »Saxkøbing«. Formanden aflagde Beretning om Aarets Forløb, den konstituerede Kasserer, Mægler *Christiansen*, oplæste det reviderede Regnskab, som godkendtes. Derefter foretoges Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Efter Tur skulde afgaa Mejeriejer *P. Rasmussen* og Købmand *H. Jacobsen*. Hr. *P. Rasmussen* genvalgtes i Stedet for Hr. *H. Jacobsen*, som er bortflyttet, valgts Skibsmægler *H. Christiansen*. Til Revisorer genvalgtes Urmager *Ibsen* og nyvaltes kgl. Vejer & Maaler *Adrian Lund*.

Skibsmægler *H. Christiansen* er valgt til Kasserer i Stedet for Hr. *Jacobsen*. Maskinmester *Alb. Petersen* er genvalgt som Formand.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Præmieskydning paa Hotel Skanskilde Søndagen den 23. Marts. Skydningen begyndte Kl. 9 Formiddag og varede til hen paa Eftermiddagen med en Times Midagspause. Resultatet var paa 12 Meters Afstand med $\frac{1}{12}$ Skive følgende:

1. Pr. Slagtermester Viet, ved Fisker Alfred Olsens Skud.
2. » Bilejer Sørensen ved eget Skud.
3. » Frk. Marie Aastrup ved Herluf Nielsens Skud.
4. » Træhandler Hviid ved Uddeler Brøgers Skud.
5. Uddeler Brøgger ved eget Skud.
6. » J. Andersen ved eget Skud.
7. » J. Petersen ved eget Skud.
8. » Mejeribestyrer Hansen ved Uddeler Brøgers Skud.

(Alle med 35 Points.)

9. » Tømrer Westersø ved Alfred Olsens Skud.
10. » L. Jensen ved Herluf Nielsens Skud.
11. » Fisker Oxholm ved Urmager Olsens Skud.
12. » Herluf Nielsen ved eget Skud.

(Alle med 34 Points.)

Altsaa særdeles gode Præstationer. Om Aftenen sluttedes Sammenkomsten med Bal og fælles Kaffe bord med Præmieuddeling.

FAABORG-KREDSSEN

har afholdt Generalforsamling paa »Rasmussens Hotel«.

Formanden, Jernstøber *C. C. Jensen*, bød Velkommen og mindedes de i Aarets Lob afdøde Medlemmer, Møller *Rasmussen*, Lyø, og Ostehandler *Mainz*, Faaborg.

Formanden aflagde derefter Beretning og omtalte de Sammenkomster, der havde fundet Sted, deriblandt Helgolandsfesten i Fjor i Odense, som Odense- og Faaborgkredsens havde arrangeret i Forening samt Kredsens 10-aarige Stiftelsesfest den 30. Januar i Aar. Kredsens Medlemsantal andrager nu 100 foruden Foreningens Æresmedlem, Helgolandsveteranen, fhv. Postfører *Rs. Jørgensen*, Auernakø.

Regnskabet, der balancerer med Kr. 1143,13, godkendtes. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Jernstøber *C. C. Jensen*, Købmand *H. Larsen*, Fjellebroen, Smedemester *Lundorff*, Brahetrolleborg, Installatør *J. C. O. Jensen* og Planør *Jørgensen* genvalgtes. Ligeledes genvalgtes Revisorerne Inspektør *H. P. Knudsen* og Lods *Jørgensen*, Dyreborg.

Til Sendemænd ved Aarsmødet i København den 6. April valgtes foruden Formanden Installatør *J. C. O. Jensen*, Havnefoged *Rasmussen* og Blikkenslagermester *Jensen*, Millinge. Til Flagbærer valgtes Værkfører *Olsen*.

Under »Eventuelt« drøftedes forskellige Foreningsanliggender: bl. a. Afholdelse af Helgolandsfest i Aar sammen med Odense Marineforening.

SKAGEN-KREDSSEN

afholdt Søndag den 24. Marts en særdeles vellykket Fest paa Clausens Hotel. Festen var arrangeret som en Slags Afsejlingsfest for vore Fiskere, der nu drager bort paa Fiskeri fra England. Navigationsskolens Elever med Damer samt Fø-

rerne fra de i Havnen værende Skibe, som paa Grund af denne Vinters Ishindringer henligger i Havnen, var indbudte.

Ved 8 Glas hejstes Flaget under skyldig Honnør og med Afsyngelsen af Nationalsangen. Formanden, Politibetjent *H. Møller*, bød Kammeraterne med Damer velkommen og præsenterede Redaktør *Skjerning* fra Frederikshavn, som derefter oplæste forskellige Smaaforetelser (Skipperhistorier) baade af humoristisk og alvorlig Art. Oplæsere blev lønnet med stormende Klapsalver.

Alle saaledes saa ved Kaffebordet, hvor den blaa Sangbog snart kom frem, og det viste sig, at Gutterne ikke havde glemt Stemmen hjemme. Strandkontrollør *Kietz* og Frue underholdt ligeledes med Sang og Musik, og alle gav deres Bifald til. Kende paa en saadan Maade, at Hotellet rystede. Derefter gav Redaktør *Skjerning* atter forskellige Numre, der igen lønnetes med stærkt Bifald.

Formanden meddelte nu, at Bestyrelsen havde vedtaget at tildele den Elev, som havde bestaaet Sætteskippereksamen med den bedste Karakter, et Diplom, og en anonym Giver havde tilstillet Foreningen et smukt Sølvbæger, som samtidig skulde overrækkes Eleven. Desværre var den paagældende Elev, Fisker *Niels Jensenius Nielsen (Kruse)*, syg og kunde ikke personlig give Møde, men det overlodes Skolens Forstander, Hr. *Michelsen* at overbringe Eleven Diplomet og Hædersgaven. Der udbragtes nu et Leve for Eleven og hans Læremester, *Michelsen*.

Der blev holdt en Del Taler, blandt andet en for den aagaede Formand, Fuldmægtig *Eisenreich*, hvori han takkedes for det store Arbejde, han har udført for Marineforeningens herværende Afdeling baade før og efter dens Stiftelse.

Der blev nu pebet til Dans paa Dækket. Ved 8 Glas blev Flaget halet ned med fuld Honnør. Dansen til Harmonikationerne vedblev til Kl. 2, da der blev pebet »skej ud over alt, skaffe«. De mest udholdne saaledes saa om et fælles Smørbrødsbord, hvor Taler og Sang vekslede Slag i Slag.

Da Baadmandspiben Kl. 4 meldte »klar ved Køjerne«, havde de gamle Gutter opfrisket mange gemtvllige Minder, og ved Afskeden lod det »det var en rigtig Marinefest.«

FREDERIKSHAVN-KREDSEN

afholdt Mandag den 24. Marts paa Hoffmanns Hotel en Torskespisning for Medlemmer med Damer. — Man samledes Kl. 7 til Hejsning af Flaget, og en Forsamling paa et halvt Hundrede Medlemmer samt en Del Fremmede fra Skibene i Havnen og ved Værftet blev budt velkommen af Formanden, Kapt. *Weber-Hansen*, som udtalte sin Glæde over den store Tilslutning og bad eventuelle Talere om under Spisningen at forholde sig passive, saa at Torsken kunde glide ned uden større Sindsbevægelser. — Anmodningen blev efterfulgt, men en desto større Veltalighed udfoldede sig umiddelbart efter, at Maden var gledet ned. — Overværkfører *Thostrup* talte for Damerne, for Byen Frederikshavn, — hvor han, som saa mange andre, følte sig draget af den friske og smukke Natur — og endelig for Marineforeningen, hvor han i Søens Mænd havde fundet saa mange gode Personligheder. Kaptajn *Kiær* fra »Svava« udbragte en Skaal for Formanden og takkede paa Gæsternes Vegne for Indbydelsen; Maskinmesteren fra Kabeldamperen »Eduard Suenso« takkede for den gode Landlovsaften, som Foreningen havde beredt dem, hvorefter Formanden takkede for Skaalen og motiverede et Leve for Hovedforeningens Formand, Kommandør *Kiær*, Fader til Kaptajnen, som lejlighedsvis anmodedes om at overbringe Foreningens Hilsen til Kommandøren, hvem Formanden udtalte Haabet om en gang at maatte se i Foreningen.

Efter et udtalt »Velbekomme«, hævdes Bordet og man drak Kaffen i de tilstødende Lokaler. Kl. 9 begyndte Dansen, som fortsattes med Liv og Lyst til henad Morgenstunden, hvor man forlod de glatte Brædder i Forvisningen om at have tilbragt en hyggelig og vellykket Marineaften.

BORNHOLM-KREDSEN

afholdt den 1. April sin sidste Sammenkomst for denne Sæson.

Man samledes Kl. 7 i Haandværker- og Industriforeningen til et festligt smykket Bord, hvor der bødtes paa Dyrerog og Dessert.

Det var en vældig fornøjelig Skafning, hvortil ikke mindst bidrog 5 udmærkede Sange, skrevet i Dagens Anledning.

Forfatterne var selvfølgelig anonyme; men Toner var saadan, at vi røber ingen Hemmelighed ved at udtale, at i alt Fald de to af dem har tidligere glædet os med deres Lyrik, og vi kan tilføje, kom glad igen næste Gang, den er god nok.

Efter Bordet svang man sig lystelig til det høitidelige Øjeblik, da Kl. slaar 12 og Flaget hales ned med fuld Honnør.

Vor »Skipper« havde skaffet os Landlov til Kl. 2, — og det benyttede vi os af i fuldt Maal.

Nu glæder vi os alle til Sommerudflugten, som er fastsat til 1. Halvdel af Juni — den bliver sikkert god; det borger Festudvalgets Sammensætning for, det er nemlig det samme som i Fjor.

Altsaa Kammerater! Paa Gensyn!

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav afholder Præmieskydning, hvortil man kan lade skyde for sig, Søndagen den 18. Maj Kl. 9 Fm. i Carlsberg Pavillonon, Strandvejen 20. Til Frokosten, Bøf, Ostesnitter, Kaffe og Øl à 4 Kr., ligesom til Skydningen bedes man indtegne sig hos Formanden, Øbro 3712. Begge Dele er bindende. Gaver er velkomne.

Aarhus-Kredsen indbyder Medlemmerne til Sammenkomst Tirsdag den 13. Maj Kl. 7½ Em. i Haandværkerforeningens Lokaler. Der vil her blive Lejlighed til at hylde de gamle Veteraner fra 1864, som denne Aften er Foreningens Gæster; tilmed kan man samme Aften festligholde Sammenslutningen af de 2 lokale Foreninger, som nu har staaet sammen 1 Aar, og alt tyder paa, at Sammensvejsningen er af den mest solide og holdbare Art, som varsler godt for Fremtiden.

Det er lykkedes Bestyrelsen at kunne servere: Klipfisk, Brød, Smør og Ost samt Kaffe for 2 Kr. pr. Kuvert; Udgifterne maa saaledes i hvert Fald ikke kunne afholde vore Kammerater fra at møde talrigt frem.

Tegningen, som sker senest Onsdag den 7. Maj, kan finde Sted paa Lister, der er fremlagt hos: Skibshandler *Johansen*, Tlf. 1968, A. Daugaard, Tlf. 3694, Haandværkerforeningen, Tlf. 234, Konsul *Anton C. Nielsen*, Tlf. 950.

SØLVBRYLLUPPER.

Medlem af Marineforeningens København-Kreds, Repræsentant *Georg Nielsen Nyhammer* og Hustru kan den 7. Maj fejre deres Sølvbryllup.

Et hæderværdigt gammelt Par, fhv. Postfører *Rasmus Jørgensen* og Hustru, *Avernakø*, kan den 8. Maj i Aar fejre deres Guldbryllup. *Jørgensen* er født den 29. September 1839 paa *Avernakø* og har faret tilsøs fra 1861 til 1873. I Krigen 1864 deltog han ombord i Fregatten *Jylland* i Slaget ved *Helgoland*.

I 1884 overtog han efter sin Fader *Stillingen* som Postfører mellem *Avernakø* og *Faaborg* og varetog denne *Stilling* med aldrig svigtende Paalidelighed og ofte under vanskelige Forhold i haardt Vejr indtil han i 1898 maatte give op.

Brudgommen, der saaledes nu er ca. 85 Aar gammel, — født i *Kong Frederik den Sjettes Dødsaar*, er Æresmedlem af Marineforeningens *Faaborgkreds*, og han og hans 82-aarige Hustru *Johanne* vil sikkert paa Højtidsdagen kunne regne paa stor Deltagelse fra deres mange Venner og Bekendte.

Ogsaa Marineforeningen bringer den gamle Veteran og hans Hustru de bedste Lykønskninger og gode Ønsker for de Aar, som kommer.

FRA FREDERIKSHAVN-KREDSEN.

Vort Medlem, Hotelvært *Poul Jensen*, Kurhotellet, *Sæby*, afgik den 20. Febr. d. A. ved Døden. Til hans Baare afsendte Foreningen *Krans* med signerede Baand.

FRA FREDERIKSHAVN-KREDSSEN.

Ved Afslutning af Sætteskipperskolens Aarsprøve Lørdag den 15. Marts overrakte Formanden, i Henhold til Foreningens Bestemmelser, Diplom og en Guld-Tikrone til den bedst bestaaede Elev, *Aage Julius Møller*.

MARINE-MINDER OMBORD OG I LAND.

AF AXEL THIESS.

Paa Roms Forlag har Tegneren Axel Thiess udgivet et Uddrag af sine Marineminder og tilegnet disse Marineforeningens Protektor, H. K. H. Prins Valdemar.

En ældre, men endnu ungdommelig tidligere Mariner har i denne Bog samlet Kvintessentsen af sin sorgløse Ungdoms uforglemmelige Minder fra Tjenesten under Splitflaget, Minder der gnistrer af Humør og samtidig af en Hengivenhed overfor vor Marine og dennes særprægede Personel, som Tidernes Skiften og de nye Former, hvorunder Livet i Marinen nu leves, har ladet uforandret.

Det er Minder fra Tiden før de tunge Panserskibe blev Typen, — fra den Gang, Flaaden endnu sendte sine Fregatter med de hvide Sejl, og Splitflaget under Gaffelen, ud paa Togter, hvor selv Værnepligtsfolkene fik en Anelse om Sømandsskab, hvor Livet paa Batteri og Banjer, paa Ræer og Salinger og i Arbejdet med Fald og Braser kunde svejse Mændene sammen som een Flok ved Dag og ved Nat, — i et Kammeratskab, som Tiden ikke slider paa efter at det gyngende Dæk er ombyttet med Landjorden.

Gennem disse Marine-Minder, hvoraf nogle har været gengivne i dette Blads Spalter, viser Forfatteren sig som den elskværdige Humorist, vi alle kender og skatter, hvis Elskværdighed og Finhed aldrig tillader ham at gaa for vidt, og hvis Kærlighed til og Respekt for Flaget altid sammen med den saltvandsfriske Djærvedhed giver hans Beretninger en dyb Tone af Sympati for de Skibsfæller, fra de Højeste til de Laveste, mellem hvem han har færdedes og hos hvem han har samlet sine Minder.

Som en naturlig Ting er Forfatteren selv Illustratør af sine Fortællinger, og der findes mellem disse mange Illustrationer henrivende Tegninger fra Besøgene i England og Spanien.

Alt i alt en Bog, som vi haaber maa vinde den videste Udbredelse. En god Gave fra Fædrene til deres sølystne Sønner, — og en ikke mindre god Gave, som hvert Medlem af Marineforeningen bør give sig selv til Glæde og Ære for Forfatteren, den udmærkede Humorist, det elskværdige Menneske og derfor den prægtige Kammerat, — Kunstneren Axel Thiess.

E. M.

DE SYV STORE OG MILLIONÆRSEJLADS.

Trænger man til Forandring og Rekreation, lejer man sig blot ind som Millionær paa det flydende Paladshotel, den britiske Liner »Majestic«, der med sine 1245 Kahytter er større end noget Hotel i Norden.

Man lejer sig ind som Millionær og faar anvist en Række Luksuskahytter, bestaaende af Sovekammer, Badeværelse, Dagligstue, Pigeværelse, Hustelefon samt Balkon med Udsigt over Oceanet.

Dagen gaar paa følgende Maade: Man staar op efter at have drukket Te paa Køjen, gaar i Badekaabe til Svømmehallen, driver Gymnastik, spiller Tennis eller gaar et Par Mil for Frokost.

Efter Lunch indtages Kaffen paa en Balkon, som ligger uden for egen Kahyt, hvor man ikke bliver forstyrret. Om Eftermiddagen er der The dansant paa Promenadedækket, og kort før Middagen læser man Radioavisen med de sidste Nyheder fra Amerika og Europa. Middagen, som er tilberedt af franske Kokke, indtages i den mægtige Spisesalon.

Under Serveringen spiller et ypperligt Orkester; man tror sig hensat til et af de store Hoteller i Paris eller New York, og ingen tænker paa, at Afstanden fra Land er 1500 Sømil.

Mellem Middagen og Ballet gaar man ind i Kinetografen og ser en eller anden pragtfuld Film. Ved 10-Tiden lyder Jazz-Hylene ud i den stille Luft, og Dansen varer til langt over Midnat.

Dog, »Majestic« er ikke det eneste Kæmpe-Søhotel paa Atlanten, Fjorten mægtige Oceanflyvere har forladt New-York paa samme Dag. Om Bord i disse Skibe var der tilsammen 10,000 Passagerer, og Fortjenesten paa Over- og Tilbagereisen for Transporten af Passagererne beløb sig til 5 Mill. Dollars.

Særlig taler man i Atlanterhavsfarten om de »syv Store«: »Olympic«, »Homerick«, »Mauretania«, »Beren-garia«, »Aquitania«, »Majestic« og »Leviathan«, som gennemsnitlig er paa 45,000 Tons.

Den spanske Armada var tilsammen paa 59,000 Tons, og nu er et enkelt Skib, »Majestic« lige saa stor.

Armadaen bestod af 132 Skibe, men en Armada paa 132 af Nutidens Oceanflyvere kunde med Lethed bringe hele United States samlede Befolkning paa 110 Millioner Personer til Europa paa 145 Rejser og paa Tilbagereisen medføre hele Frankrigs, Englands, Hollands, Belgiens, Schweiz og Danmarks Befolkning.

Til Trods for, at Rederierne har gjort alt for at gøre Rejsen mellem den gamle og den ny Verden saa behagelig som vel muligt, er Antallet af Passagerne i de sidste Aar sunket betydeligt.

I 1913, det sidste normale Aar, rejste 1,413,845 Personer paa 3die Klasse over Atlanten, og 472,781 vendte tilbage i samme Tidsrum. Det vil sige, at hver Maaned befordredes ca. 158,000 Personer over Atlanten. Statistiken for 1922 viser derimod, at Antallet af 3die Klasses Personer pr. Maaned nu kun beløber sig til 23,000. Dette Forhold skyldes dog hovedsagelig den ny amerikanske Indvandringslov, hvis Formaal er at holde udenlandsk Arbejdskraft borte fra Amerika.

Det største Skib i Columbus' Eskadre, »Santa Maria«, var 86 Fod langt. Da »Majestic« er 100 Fod bred, kunde »Santa Maria« med Lethed staa paa Fordækket. Man ved ikke, hvor hurtigt »Santa Maria« kunde sejle, men »Majestic« kan holde 27 Knob.

Livet om Bord i Luksusdamperen er lyst for en Millionær. Elevatorer forbinder de 9 Dæk. En mægtig

Svømmehal, som rummer 130 Tons havblaat Vand, ligger midtskibs. Columbus' Skib »Santa Maria« var paa 30 Tons, det kunde saaledes med Lethed flyde i »Majestic«'s Svømmebassin. Om Bord findes særlige Saloner for Børn, mægtige Spisesaloner, 3 Gymnastiksale, Sportsdæk, Mørkekammer for Amatørfotografer, Butik-

ker, Barbersalon, Blomsterudsalg etc..

Som sagt i Begyndelsen, er De træt af Landjordens trivielle Liv, saa lej Dem ind som Millionær paa en af Atlantens Greyhounds. Køb Billetten, hvis De trænger til Rekreation. Ideen til Turen skænker jeg Dem gratis.

S—r.

Agitéer for Tilgang

af nye Medlemmer

til Marineforeningen.

MELCHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 . —
M G M..... 4 . —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt. Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHVN. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskafte 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s

Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigaretter.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

H. F. HANSEN,
Naboles 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevarer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

C. B. Møller & Co. S
Cigaretter og Cigaretter
er de mest velsmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG 1924.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: E. von Rosen Holbergsgade 10. Tlf. 8907.	HÆFTE V. MAJ
----------------------	---	---	-----------------

1 8 6 4 — 9. M A J — 1 9 2 4

FESTEN I HORSSENS MARINEFORENING OG PAA FREGATTEN JYLLAND VED JUELSMINDE I ANLEDNING AF 60 AARS DAGEN FOR SLAGET VED HELGOLAND

Ejendommeligt smukt og gribende formede sig disse Festligheder, der vel efter menneskelig Beregning blev de sidste, i hvilke Hovedpersonerne, Marineveteranerne fra Jylland, Niels Juel og Hejmdal, vil kunne ventes at deltage som dem, om hvem alt paa denne vor Marines Hædersdag drejede sig. En sidste Parade af de gamle Sømand af de tre historiske Skibes Besætninger, hvem Aarene endnu tillod at rejse til det Sted, hvor en enkelt Mands Offervilje og Kærlighed til Minderne gennem mange Aar havde bevaret det sidste af de tre Skibe, paa hvilke Veteranerne for to Menneskealdre siden som unge, kraftfulde Mænd kæmpede for deres Land.

Den 9. Maj om Formiddagen samledes paa Torvet i Horsens Veteranerne i et Antal af 41 og disses Ledsagere samt Repræsentanter for Horsens-Kredsen og nogle og tyve af Marineforeningens øvrige Landskredse, Forenings Hovedbestyrelse m. fl., ialt 400. Foran Kirken ordnedes Toget med Markvards Orkester i Spidsen, dernæst Veteranen, Vognmand Kofoed, med Helgolandforeningens Silkeflag, samtlige Veteraner med deres Ledsagere, Marineforeningens Hovedbestyrelse og Horsens-Kredsens Bestyrelser, alle Kredsflagene og dernæst Kredsmedlemmerne.

Til Tonerne af »Holmens faste Stok« bevægede Processionen sig ad den festligt smykkede Hovedgade, hvor Horsensborgere i Tusindtal havde taget Opstilling og hvor paa mange Steder Damerne fra Vinduerne kastede Blomster ned til Veteranerne, op mod Banegaarden. I et Vindue paa 1ste Sal havde Veteranen, Cigarmager Nøddelund, der paa Grund af Invaliditet ikke kunde deltage i Processionen, taget Plads, og da man naaede til dette Sted, brusede Hurraerne op til den gamle Hædersmand i ustandselig Følge efterhaanden som det lange Tog naaede frem, og stærkt bevæget vinkede og takkede han ned til sine gamle Kammerater fra Slaget og til Marinerne af de senere Slægter, der her viste ham en Hyldest, der vel aldrig vil gaa nogen af os af Minde. Flagene sænkedes for ham og Hattene svingedes saa længe man kunde se ham.

Paa Banegaarden holdt Ekstratog beredt til at bringe Deltagerne til Juelsminde og i mønsterværdig Orden fik alle i Løbet af kort Tid Plads for 1 Time senere at ankomme til Stationen i Juelsminde, hvor Modtagelsen formede sig overordentlig smukt. Bygningerne var flagsmykkede og langs Perronen stod hvidklædte unge Piger foran den store Mængde Mennesker fra Byen og Omegnen, der var mødt frem. Med røde Skærf over de hvide Kjoler og med Blomster i Hænderne, dannede alle disse unge Piger en smuk og festlig Æresrække for de gamle Veteraner, der straks efter at være komne ud af Toget, bødes Velkommen af Godsejer Schou til Palsgaard, Jyllands Ejer og Bevarer, og af Marineforeningens Formand, Kommandør Kiær. Kort efter Ankomsten

begav Processionen sig, i samme Orden som i Horsens, gennem den flagsmykkede Juelsminde By til Havnen, hvor en smuk Æresport var rejst og hvor Marinens Inspektions-skibe »Diana«, Kaptajn Thiele, ventede for at overføre Veteranerne og en Del af Deltagerne, ialt ca. 400, til »Jylland«, der flagsmykket laa ude paa Bugten.

Da »Diana« og de ledsagende Motorbaade med Marineforeningens Medlemmer rundede agten om Fregatten, smeldede Salutten fra de gamle Kanoner ud over Vandet og Solen skinnede mildt over dette enestaaende maritime Billede, kranset af det skønne jyske Landskab. Paa Dækket stirrede alles Øjne over mod den gamle smukke Fregat og langs Lønningen saa man de gamle Mænd andagtsfuldt og spændte spejde over mod deres gamle Skib, som om Ungdommens Billeder atter oprulledes for dem og som de paa denne Dag for 60 Aar siden alvorligt gennem Kanonportene saa ud mod den Modstander, som nærmede sig.

Paa Dækket agter opstilledes om Bagbord alle Foreningsflagene, medens om Styrbord Veteranerne bragtes til Sæde i to Rækker; paa Hytten og paa Kommandobroen stod Deltagerne tæt som grebne og opmærksomme Tilskuere til denne uforglemmelige Parade, agter paa Mesangallen vajede Jyllands mægtige Splitflag og over det hele hvævede sig den blaa Foraars Himmel. Forventningsfuld Stilhed, — saa tonede »Vift stolt paa Kodans Bølge«, sunget af hele Forsamlingen, ud over Dækket, medens alle blottede Hovedet.

Under lydløs Stilhed traadte derpaa Kommandør Kiær frem og talte til Veteranerne, baade dem fra Helgoland og dem fra Østersøen og Vesterhavflottillen, bød dem Velkommen og takkede dem fordi de, da Pligten kaldte, havde ofret deres Liv og Blod for Fædrelandet og for Flaget.

Fra Hans Majestæt Kongen bragte han en Hilsen til Mændene fra Helgoland og Vesterhavsoerne og en Tak for den Daad, de øvede i Dag for 60 Aar siden og meddelte, at Hans Majestæt havde paalagt ham her at oplæse Navnene paa en Række af disse Mænd, hvem Hans Majestæt paa denne Mindetag havde benaådet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Efterhaanden som Navnene oplæstes, rejste de gamle Mænd sig og Dannebrogskorset hæftedes paa Deres Bryst, hvorefter Ordensdiplomet overrakte dem. Medens hver især modtog Kommandørens Haandtryk og hjertelige Lykønskning, rungede tre Hurraer ud over Bugten til Ære for Veteranen, og da Ceremonien var forbi, traadte Kommandøren atter frem og talte for Hans Majestæt Kong Christian den X. og dennes Følelse for Veteranerne fra vore Krige, hvem han stedse omfattede med Kærlighed og Taknemmelighed, og udbragte et med rungende nifoldigt Hurra besvaret Leve for Kongen.

Vendt mod Godsejer Schou, bragte Kommandør Kiær

dernæst denne en hjertelig Tak for alt, hvad han havde ofret for »Jylland«s Bevarelse, hvorved vi kunde opleve den sjældne Stund, at kunne samles med de gamle Veteraner paa disses eget Kampdæk. Snart vilde Godsejeren maaske sige som Digteren Axel Juel at

Snart er Jyllands Dage endt, —
Lille er den sidste Skare, —
men hvert Navn fra Helgoland
Danmark vil med Tak bevare,

men sent vil, sammen med disse Navne, glemmes Navnet paa den Mand, der viste det gamle Skib saa stor Kærlighed og saa stor Ære.

Kommandøren sluttede med at udbringe et med begejstrede Hurraer besvaret Leve for Godsejeren.

Man begav sig derpaa ned paa Jyllands Batteri, hvor der paa Skaffebordene var dækket nydelige Kaffeborde med Kageservering og Vin, og da disse Forfriskninger var indtagne, traadte Godsejer Schou frem midtskibs og udtalte sin Glæde over at kunne se Veteranerne hre paa denne Mindedag, — mindede om Dagens Betydning for Land og Folk og udtalte Haabet om at den Dag maatte være fjern, da Danmarks Ungdom atter blev kaldet under Fanerne, men skulde det ske, da var hans Forvisning den, at alle, uanset deres Anskuelser, som een vilde kæmpe for Danmark, blot Landet vilde vide at give dem de Vaaben, uden hvilke al Kamp er forgæves. Til sidst udbragte Godsejeren et Leve for Fædrelandet og Flaget, og kort efter brød man op for at blive sat i Land, — alle grebne af de mange Indtryk fra denne historiske Parade paa det smukke gamle Skib, Indtryk, som sikkert ingen af Deltagerne nogensinde vil glemme. Atter lød Saluten ud over Sandbjergvigen og de gamle ombord i »Diana« vinkede et sidste Farvel til »Jylland«, — Skibet, paa hvilket deres Ungdoms Bedrift var øvet.

Ekstratoget til Horsens var med stor Hensynsfuldhed ført lige ned til Havnen og kort efter lød Afgangssignalet. Under Hurraraab og Vinken skiltes man fra Juelsmindes venlige Beboere, der med stor Deltagelse havde fulgt alle Begivenhederne fra Ankomsten og til Festens Slutning.

E. M.

HORSENSKREDSSENS VETERANFEST.

Kl. 7,30 var Toget tilbage i Horsens og Kl. 8 samledes man i Industriforeningens Lokaler, der var festligt smykkede. Den store Sal frembød et overordentligt smukt Syn med Vimpler mellem Lysekronerne, og langs Sidegallerierne samtlige Marineforeningslag udhængte, ligesom de 5 lange Borde og Hovedbordet var meget smagfuldt pyntede med Blomster og Flag. Efter at alle havde fundet Plads, indledede Horsens-Kredsens Formand, Kasserer O. C. Høy, med at byde Velkommen samt oplæste et fra Hans Majestæt Kongen indløbet Telegram, hvorefter han udbragte et ni-foldigt Leve for Kongen. Efter Afsyngelsen af en Sang for Veteranerne talte Arkitekt E. W. Marston for Dagen og Veteranerne og oplæste senere den store Mængde Telegrammer, der var indløbne, først Hans Majestæt Kongens, der lød saaledes: Min hjertelige Tak og Hilsen, særlig til Veteranerne. Christian R. Fra Foreningens Ærespræsident, H. K. H. Prins Valdemar: I Dagens Anledning sender jeg Veteranerne fra Helgoland en hjertelig Hilsen. Endvidere var der Telegrammer fra Kommandør Maegaard, Viceadmiralen H. Konow, paa Søofficersforeningens Vegne, Bestyrelsen for Søløjtnantselskabet, Kontreadmiral Carstensen, Generalløjtnant Ellis Wolff paa Hærens Vegne, Søfarichef W. Heise med en Hyldest til den gamle Fregat og en Mængde andre Telegrammer til Horsens-Kredsens Bestyrelse i Dagens Anledning.

Kommandør Kiær talte hjerteligt for Horsens-Kredsen, der gennem denne Dags mønsterværdige og helt igennem vellykkede Arrangement paa den smukkeste Maade havde løst sin Opgave og det store Arbejde, der havde været forbundet dermed.

Grosserer K. L. E. Jensen, Hovedbestyrelsens Næstformand, talte for Marineministeriet og dets bestandige Vel-

vilje og Forstaaelse overfor Marineforeningen, og for Marinens Officerer og Personel, som altid med største Beredvillighed stillede sig til Raadighed for Foreningens Opgaver.

Københavns-Kredsens Sekretær, Bankkasserer C. Nath, talte for Tjenestetiden og dennes mange gode Minder. Dr. Tolderlund smukt for vore Landsmænd Syd for Grænsen. Dykker Skjalm, Korsør, for Damerne. Hr. Fabricius, Veteran fra Slaget, for deres gamle Chef, Suenson. Hr. Ottesen, Fredericia, for Dagen. Materialbestyrer Ferd. Jensen, Hirtshals, for Flaget. Ingeniør Andersen talte, idet han gik ud fra Suensons berømte Ord til sine Folk inden Slaget, meget smukt for Fædrelandskærlighedens Bevarelse i den kommende Slægt. Redaktør Christensen for Veteranen Nøddelund. Hr. Buch Hansen, Hadslund, om Kærligheden til Fædrelandet og Offervilligheden for dette. Værkfører Grundtmann, Odense, bragte en Hyldest til Godsejer Schou, der modtoges med mægtigt Bifald, og Hr. Gravesen bragte en Hilsen fra de Unge, og endelig reciterede Hr. Gartneriejer Bærentzen smukt et Digt af Grundtvig og sluttede med et Leve for Kommandør Kiær.

Alle Talerne modtoges med Bifald, og efter at den yderst vellykkede Spisning var afsluttet med at Flaget halede ned og Afsyngelsen af »Kong Christian«, begav man sig ind i de tilstødende Værelser, hvor Kaffen indtoges og Dagens mange og store Begivenheder diskuteredes i Samvær med de gamle Veteraner, der alle syntes friske og livlige trods alt, hvad Dagen havde beriget dem med af Indtryk. Først sent sluttedes denne enestaaende Festdag, der fra først til sidst var forløbet smukt og vellykket.

Marineforeningen skylder Horsens-Kredsen og dennes Bestyrelse med Formanden, Hr. Kasserer O. C. Høy og Næstformanden, Hr. Inspektør Laur. Jensen, udmærket bistaaet af Hr. Blikkenslagermester Nielsen, en hjertelig Tak for den Æresdag, den sammen med Hr. Godsejer Schou skabte for Veteranerne, en Æresdag, der vakte Landets Opmærksomhed ved sin højtidelige og værdige Form, tillige Ære for »Jylland«s Ejer og for Marineforeningens Horsens-Kreds og dennes Bestyrelse.

E. M.

BERETNING OM SLAGET DEN 9. MAJ 1864 VED HELGOLAND SET FRA STORE MERS I FREGATTEN »JYLLAND«

Af Sømand Johan Peter Johansen, Dannebrogsmænd.

Kaptajn paa Stortoppen ombord i Fregatten »Jylland«.

Om Formiddagen mødte vi en engelsk Orlogsmand, som sendte en Baad med en Officer i, som meddelte, at han havde seet to østerrigske Orlogsskibe. Vi fik senere seet Røg fra flere Skibe, men før de nærmede sig os, blev der pebet til Skafning. Det var Vandgrød og Klipfisk, og da Skaffegrejterne var ryddet væk og sat paa Plads, kom »Niels Juel« op i Nærheden af »Jylland«, og Kommandør Suenson raabte til vores Chef: »Der har vi Fjenden, — nu gør vi klart Skib, og saa holder vi os tæt sluttet«.

Der var 5 fjendtlige Skibe, 2 Østerrigere og 3 mindre Tyskere, og vi var kun 3 Skibe, saa der var en lille Overmagt. Da de saa var omtrent tværs af os med Styrbordsside mod hverandre, aabnede »Schwartzenberg« Slaget. Den første Kugle vandede et lille Stykke fra os, den anden faldt mellem »Niels Juel« og »Jylland«, og den 3die gik et Stykke over os, — og saa begyndte vore Kanoner at bryde Tausheden, og det gik rask fra begge Sider en Tid til. Saa gik Fjenden agter ud og gjorde omkring og fik den anden Side til. Saa kom Tyskerne foran i en Kileform og kom nærmere til os end i Begyndelsen. Jeg hørte Løjtnant Poulsen, som var Chefens Adjutant paa Kommandobroen, raabe til Konstablerne ved de riflede Kanoner, at de skulde stille deres Viser paa 600 Alen. Vore glatløbende gjorde god Virkning og det viste sig at vore Konstabler rettede godt. Da de smaa Tyskere kneb noget ind paa os, blev der sendt nogle Kugler

efter dem, saa disse sprang omkring Hjukassen, og da Tyskerne saa det, skrumpede de længere bort.

Slaget fortsattes. Vi fik en Kugle gennem Pyttingvantet, som tillige tog et Toug af Storvantet og store Stængebardun og strejfede Stormasten, hvorved en Splint som en Tændstik fløj op i Enden paa Christian Bjørn, som sad over Bjørnehullet, og han sprang op og tog sig til Enden og sagde: »Jeg tror, jeg er saaret«. Men vi lo ham ud, da det ikke saa ud til at komme Blod.

En Kugle saa jeg vandede nogle Favne fra Bougen. Den rejste op og fløj ind ad Bougporten, slog vor Skibsklokke i Stykker, og Splinterne fra denne spredtes mellem Landsoldaterne, som opholdt sig der, og knuste Hovedet paa en af disse saa Hjernen flød ud. En Underofficer smed den ud gennem Porten om Bagbord. En Stillingsmand af Soldaterne krøb paa alle fire langs Dækket da han var meget bange hver Gang der blev blæst klart Skib, — en Kugle kom ind ved Faldrebet og tog det ene Ben af ham inden han var naaet forud.

En Kugle fik vi ved Kanon Nr. 4, — den tog Hovedet af Peter Hansen fra Dane paa Møen. En anden Kugle gik ind ved Kanon Nr. 9, — den slog to Stykker løs af et af Jærnknaene under Dæksbjælkerne, hvert Stykke omtrent en Fod langt og 5 Tommer tykt. Min Broder, H. Johansen, var som højre Lader i Færd med at lade Kanonen, derved slap han med at blive let saaret, medens hans Sidekammerater ved Kanonen blev dræbte, medens den øvrige Kanonbesætning saaredes. Et Stykke af Granaten røg op gennem Dækket og slog Panden ind paa en Mand, der bukkede sig idet han skulde sætte Stopkilen for en Kanon paa Dækket, hvor de netop havde skudt. Jeg holdt bestandig Udkig foran Masten. Da opdagede jeg, at der var Ild i »Schwartzenberg«s Forremerssejl. Saa sagde jeg til mine Kolleger: »Jeg tror, der er Ild i »Schwartzenberg«. Da det saa blussede op, raabte vi ned, at der var Ild i ham og gav et højt Hurra. Saa raabte de Hurra nede paa Dækket og saa sagde Batterichefen, Løjtnant Giødesen: »Nu er Slaget vundet, — giv ham nu et Hurra, Manne«. Det varede saa ikke længe, før hele Forrigningen stod i Brand og han blev nødsaget til at holde af i Læ af »Radetzky«, men forinden fik han en slem Salve agter ind, og saa fik denne Kuglerne fra os saa jeg saa Splinterne ryge fra hans Agterskib som Hakkelse, men saa var de ogsaa færdige med Modstanden og satte Kurs mod Helgoland. Vi passerede en hel Del Kasser, som de havde kastet overbord, — formentlig Krudtkasser, thi den havde Ild mange Steder, hvilket vi senere saa efter en Tegning, der blev os tilsendt fra Tyskerne, og som blev opstillet paa Gangspillet. Paa denne Tegning var mærket med rødt alle de Steder, hvor der havde været Ild i »Schwartzenberg«, — og det var mange.

Under Forfølgelsen af Fjenden drejede »Jylland« helt tvers, saa der blev blæst til Bagbords Kanoner, da en af de sidste fjendtlige Kugler havde beskadiget vore Strygegrejer. Vi passerede flere Kasser, som Fjenden havde smidt overbord, — formodentlig Ammunitions-kasser. Da Østerrigerne saa var komne saa nær Helgoland, at de var paa neutralt Gebet, var Forfølgelsen forbi. Vi sejlede derfor op under dansk Kyst og begyndte Reparationerne af vort løbende Gods, som var skudt i Stykker, — store Merseraa hængte alene i Rakken, og om Natten maatte vi skaale Krydsmasten, som en Kugle var gaaet igennem og havde revnet. Dagen efter sejlede vi til Kristianssand, hvor 15 Døde blev begravede, og mange kom med Grønt og Blomster, saa Kisterne var helt dækkede deraf. Vi var 200 Mand i Land og fulgte Ligene, — 1800 norske Soldater stod opstillede fra Broen til Kirkegaarden, — foran gik et Sangkor og 2 Officerer og 2 Underofficerer med sortomvundne Stokke. I Vinduerne saas mange grædende Kvinder efterhaanden som vi passerede gennem Byen. Præstens Tale begyndte saaledes: »Her kommer I og skal begraves i et fremmed Land, — men saadan siger vi ikke, thi det er jo vore danske Brødre. — — —

Beretningen velvilligst overladt »Under Dannebrog« af Hr. Kommandør *Gustav Holm*, Søn af »Jylland«s Chef i 1864.

ORDENSDEKORATIONER

Efternævnte Veteraner fra Krigen 1864 har det ved allerhøjeste Reskript af 7de d. M. allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at benaade med Dannebrogsmændenes Hæders-tegn fra den 9de s. M. at regne:

Fhv. Husmand *Niels Johan Andersen*, Læsø.

Fhv. Skibsfører *Niels Ankersen*, Nordby paa Fanø.

Fisker *Christian Jensen Bjørn*, Vigsø pr. Saksøbing.

Fhv. Fiskeriforpagter *Peder Christiansen*, Wedellsborg pr. Husby.

Fhv. Smedemester *Jørgen Peter Frederiksen*, Søberg, Firhøj.

Fhv. Tømrer *Rasmus Hansen*, Tullebølle.

Fhv. Husejer *Hans Hansen*, Maglebylille pr. Kastrup.

Fhv. Kok *Christian Marcus Sophus Hansen*, København

Jens Ingvorsen, Bønsvig pr. Præstø.

Fhv. Sømand *Lars Rasmussen*, Turø.

Chresten Johan Thomsen, Koldby Kaas, Samsø.

Pens. Bromand *Ole Peter Trondhjem*, Nyborg.

Andreas Carl Julius Svendsen, Sønderho, Fanø.

Fhv. Skibsfører *Emil Lauritz Gade*, København.

Niels Marquardsen, Sæby.

Niels Peter Jensen, Sønder Vorsaa pr. Agersted Station.

Fhv. Postfører *Rasmus Jørgensen*, Avernakø.

Niels Peter Jørgensen, Kalundborg.

Fhv. Sømand *Martin Jørgensen*, Middelfart.

Fhv. Sømand *Peder Nielsen*, København.

Fhv. Skibsfører *Hans Christian Nielsen*, København.

Fhv. Smed *Christen Olsen*, Pejstrup.

Fhv. Fisker *Hans Pedersen*, Nyborg.

Fhv. Gæstgiver *Johannes Jensen*, Holbæk.

Fhv. Skibsbygger, Købmand *Peter Sønnichsen*, Sønderho, Fanø.

Peder Nielsen Harreby, Nordby, Fanø.

Fhv. Skibstømrermand *Laurits Julius Caspersen*, Hedehusene.

Husmand *Anders Christian Thorsager*, Løvel Sogn.

Fhv. Skibsfører *Søren Hansen*, Horsens.

Pens. Lods *Søren Hansen*, Horsens.

Pens. Lods *Jens Henrik Sommer*, Randers.

Fhv. Skibsfører *Rasmus Hansen Petersen*, Rørvig pr. Nykøbing S.

Fhv. Økonom *Ole Nielen*, Middelfart.

MARINEVETERANERNE FRA 1864 FORTÆLLER

Samlede og udgivne af Marineforeningen til Fordel for dennes Veteranfond. — 78 Sider med Fortællernes Billeder. — Pris 3 Kroner.

60 Aar er forløbne siden Krigen 1864. Tre Femtedele af et Aarhundrede er henrundet siden den Kamp, der trods alle Ofre og al Udholdenhed, skilte Sønderjylland fra Moderlandet.

Højtbedagede lever endnu adskillige af Marinens Mænd fra den Gang, der deltog i Krigen ombord i Eskadrene i Østersøen og Nordsøen og paa Vesterhavs-Kanonbaadsflotillen, — endnu færdes de blandt os, trods den høje Alder gennemgaaende friske og raske som om deres Ungdoms Saltvandsliv havde forlenet dem med en særlig Kraft, og endnu kan de gamle Øjne lyse, naar de fortæller os om dengang de paa Flaaden var med til at gengælde lidt af de Lidelser, deres tapre Kammerater i Hæren maatte udstaa ved Dannevirke og paa Dybbøl.

Dengang formaaede vor Flaade endnu at lukke tæ for Havnene langs Tysklands Nordkyst og alle Forsøg fra Modstanderens Side paa at bryde ud, blev tilbageviste.

Fra denne Tjenste og fra Træfningerne ved Svinemünde, Rügen og fra Slaget ved Helgoland er det, at disse mange Beretninger er samlede, i Erkendel-

sen af, at skulde det gøres, da maatte det være snart, og ingen bedre Lejlighed kunde da tænkes end netop 60 Aaret efter Krigen.

Det er blevet en Bog, der bør ejes af enhver, for hvem Flaadens og Krigens Historie har Betydning. Paa 78 Sider oprulles her et af utallige interessante Enkeltheder sammensat Billede, som sikkert vil blive modtaget med større Interesse, ikke mindst ved den lapidariske Stil, — Fortællerens egen, — hvorved den Enkelte gengiver sine Indtryk under Kampene, højst forskelligt og højst malende. Og over hver Fortælling findes Fortællernes Billede, saagodt som alle prægtige Typer paa danske Sømænd, hvem Aarene vel har gjort hvide, men hvis Ryg de ikke har bøjet.

Der er gennem denne Bog rejst et Minde om den sejrige Søkrig 1864. Ikke mindst med Henblik paa Overskudets Anvendelse til Fordel for dem af de gamle Søkrigere, der sidder i smaa Kaar, bør Bogen findes i alle gamle Marineres Eje, — og langt udenfor disses Kreds.

Den der køber den, ærer Marineveteranerne, og derved sig selv.

Bogen faas — udenfor København — ved Henvendelse til de respektive Kredsformænd. I København paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, saunt i Boghandelen.

E. M.

9. MAJ 1864

Stærke Drøn fra Nordhavs Bølge,
friske Pust fra Helgoland,
med den grønne Tang i Følge,
Sejr I bar til Danmarks Strand.

Det var som i gamle Dage,
det var Glimt af Nordhavs Sky,
det var os, som turde jage,
det var dem, der maatte fly.

»Som et Fyr i Danmarks Nat«, lyste Efterretningen om Slaget ved Helgoland hin 9. Maj for Tredindstyve Aar siden for det danske Folk, — det første og eneste Lysglimt efter de tunge og trange Maaneders Krig, der afsluttedes ved Dybbøls Fald den 18. April og Overgangen til Als. Hvad havde man, trods alt Heltemod og enestaaende Udholdenhed, kunnet vinde til Lands andet end Europas Beundring, der betød saa uendelig lidt i Forhold til de Saar, som Krigen slog og den Følelse af Forladthed i Nødens Stund, der havde grebet vor lille Nation.

Saa kom Træfningen ved Helgoland. I nogen Henseende afgørende for Fredsvilkaarene blev dens Udfald ikke, men den Fortrøstning til vor Flaade, som dennes glimrende og effektivt udførte Blokering af vor Modstanders Østersø og Nordsøhavne havde givet Folket, og den Tillid til Flaadens Materiel og Personel og dettes prøvede, gennem Aarhundreder erhvervede og skolede Sømandskab, som Befolkningen nærrede, fik ved Helgoland en Bekræftelse, der maatte virke, ikke blot som Lettelsen efter et uhyre Tryk, men ogsaa som en moralsk Støtte i en Tid, hvor alle Haab om Vaabenheld mod overmægtige Modstandere havde maattet svigte, fordi Vaabnet, som Landet havde givet sine Sønner ihænde, var sløvt.

Da Østerrigernes, Preussernes og vore Skibe mødtes ved Helgoland, var Vilkaarene lige, — det blev den sidste Søkamp mellem Træfregatter under Damp i forrige Aarhundrede, — og samtidig en Kamp i hvilken det danske Søartilleri for første Gang anvendte sine faa riflede Granatkanoner paa en Maade, der var Modstanderens overlegen og vakte Opsigt i den engelske Marine, hvor dette Vaaben ogsaa var nyt og dets Anvendelse omtvistet.

Som en Bulldog bed Suenson sig fast i den kraftigste af sine Modstandere og slap ham ikke, før Sejren var vor, — »Schwarzenberg« brænder, — Kampen var endt.

To ridderlige og modige Eskadrecefer, Suenson og Tegetthoff, havde kæmpet, — Sejren blev Danmarks, — en sidste Genklang fra de Tider da Danmarks Sømagt Gang paa Gang kæmpede sin Del af vort Lands Krige, ofte med Sejr — aldrig med Nederlag, — altid med Hæder.

Andre Søkampe udkæmpedes modigt og heldigt af vor Flaade i 1864, — af Østersøeskadren og af Vesterhavshotellen, men uvilkaarligt samler 60 Aarsdagens Minder sig om Helgoland. Endnu lever jo adskillige af Marinens Mænd fra den Gang, og vi kan samles med dem og hædre dem som de fortjener det. — Selv siger de, at de gjorde kun deres Pligt. Det forstaar vi, og netop derfor takker vi dem og vor Flaade for den 9. Maj 1864.

E. M.

EN HILSEN TIL DEN GAMLE FREGAT DEN 9. MAJ 1924

Med Solthedsrødme vore Kinder brænder,
naar blot man for os nævner Helgoland!
Der var det »Jylland« viste sine Tænder,
holdt med »Niels Juul« og »Hejmdal« tappert Stand.
Til Sejren »Jylland« Navnet dit er lænket,
den Sejr, som øged Glansen om vort Flag,
som lyste op i Mørket og som skænkede
vort Fædreland endnu en Hædersdag.

Nu er du gammel, og de vaade Veje,
din stærke Stævn ej længer pløje kan,
du ligger vingestækket i dit Leje
og strider haardt mod Tidens skarpe Tand,
dog lad den gnave, — »Jylland« dine Minder
for alle danske lyser som en Bavn,
selv om dit stolte Skrog engang forsvinder
i vore Hjerter leve vil dit Navn.

Aalborg, Maj 1924.

A. Høfler.

Kommende Møder:

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV

Tirsdag den 3. Juni Kl. 7: Præmieskydning for dem, der har mindre end 6,0 i Gennemsnit.

Kl. 8½ Diskussionsmøde med Emne: Kammeratskab.

Alle Marineforeningsmedlemmer er velkomne.

JUBILÆUMSFEST

»Valkyrien«s Togt til Østasien.

Marinere, der var med paa Krydseren »Valkyrien«s Togt til Østasien 1899—1900 og som vil være med til at fejre 25 Aars Dagen for Afsejlingen, bedes opgive Navn og Adresse til undertegnede, hvorefter nærmere Program vil blive bestemt.

Udgifterne vil blive holdt saa lavt som muligt, saa at disse ikke bør virke afskrækkende.

Kommandør <i>la Cour,</i> Kalvebod Brygge 4, København.	<i>Ejnar Flye,</i> Delfingade 18, København.	Maskinfabrikant <i>Marius Kjær,</i> Vesteraagade 15. Aalborg.
Overartillerimester <i>V. Nielsen,</i> Skaanesgade 12 ^a , København S.	Kommandør <i>Th. Topsøe-Jensen,</i> Vildandegade 1, København K.	

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIENS« TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Fortsat, Algier.)

— Det var saaledes en broget Blanding Mennesker, der her var samlet; men i ét Punkt lignede de dog hverandre, nemlig ved den rivende Tungefærdighed, hvormed de paa Alverdens Sprog forherligede og falbød deres elendige Kram: uægte Strudsfer, Silketøjer, Korralhalsbaand, Nipsgenstande, arabiske Sabler, Dolke, Piber m. v. og endelig »last but not least« Postkortene.

Nu var vi jo forberedte paa dette Optrækkeri, saa vi slog nemt Prisen paa en Vare ned fra 30 til 5 sh., men endda viste de deres Tænder i et bredt Grin, naar nogen købte af dem, saa jeg vil antage, at de trods alt alligevel havde faaet god Betaling for deres Varer.

Anderledes tiltalende var de mange fikse Vaskepiger, der troppede op for at faa Linned, Flipper og Manchetter med i Land til »ekspres« Vask og Strygning; jeg tør nok antyde, at mange af os i de Dage gik rundt og ønskede, at vi havde været Befalingsmand og saaledes i Besiddelse af et Par Dusin Flipper, som vi snart skulde have faaet snavset til for at kunne dele dem ud blandt de søde smaa, selvfølgelig efter i en halv Times Tid at have snakket med dem om Leveringstid m. v.

Stadig hørte man Spillenes Hvæsen, Kularbejdernes Raaben og Skrigen, Spørgsmålsklemten oppe fra Byen, Horn- og Fløjtesignaler fra de fremmede Orlogsmænd; men snart overdøvede vi alt ved at salutere for den franske Stationschef, der aflagde officiel Besøg om Bord; Mandskabet i en fransk og en portugisisk Damp, der laa tæt ved os, fik sig en ordentlig Forskrækkelse, da vi begyndte at knalde løs, med Salutkanonerne drejede saa langt forefter som muligt.

Byen laa, som sagt, meget højt, og man skulde op ad flere stejle Stentrapper for at komme op til de to Promenader, der terrasseformigt løb langs med Havnen, og ovenfor hvilke det europæiske Kvarter begyndte med en hel Gade flotte Hoteller, forsynede med store Buegange, i hvilke der fandtes Restauranter og Butikker, og hvor der — særlig om Aftenen, naar hele Kvarteret laa badet i et hvidt Lyshav — promeneredes af fuld Kraft. — Gik man højere op i det franske Kvarter, vilde man forsværge, at man befandt sig paa nordafrikansk Grund, og tro sig hensat til et af de mest trafikerede Steder i Paris eller Wien, saadan en Færdsel fandt her Sted. Lange, brede Alléer og beplantede Gader løber parallelt gennem Byen og er forbundne med stejle, trappeformige Sidegader; det er interessant at staa og se op ad disse vældige Stentrapper, til begge Sider flankeret af imponerende, europæiske Bygninger med flere Etager i den mod Havnen vendende Gavl end i den anden.

Langs Boulevarderne, der var forsynet med elektriske Sporveje, laa den ene monumentale Bygning ved Siden af den anden, særlig maa fremhæves Justitspaladset, den blændende hvide Post-, Telegraf- og Telefonstation, der er bygget i maurisk Stil, Operaen og Generalguvernørens Vinterpalads.

Her rørte sig et saa broget Folkeliv, som vistnok faa Steder i Verden; her færdedes Mennesker, betegnende de største Modsætninger, mellem hverandre, baade raa og uciviliserede Ørken-Typer og distingverede og forfinede Europæer-Typer.

Europæerne, hvoraf Hovedparten er Franskmænd, er klædt efter nyeste Mode, Herrerne i velpressede Jakkesæt og Damerne — ja, de franske Kvinder er jo kendt over hele Jordkloden for deres medfødte Smag og Gratie, der sikkert ikke vilde fornægte sig, om de end blev anbragt midt i den tæt ved liggende Ørken.

Hist ser man en gammel arret Zouav i sin smukke Uniform, endnu rank og spænstig trods sin høje Alder; dér promenerer en affekteret Laps med udlevede Ansigtstræk, Cigaretten hængende i Mundvigen, Monokkel i Øjet, Opslag paa Benklæderne; dér borte kommer en ung, kaftanklædt Araber sprængende ned ad Boulevarden paa sin fyrige Hest ind imellem Sporvogne, Biler og Drosker, som en Stormvind farer denne »Ørkens Søn« frem; om Hjørnet dér svinger en elegant Ekvipage med et Selskab af livlige Europæer; dér henne ved Juvelerbutikken staar to unge arabiske Kvinder i deres originale Dragter, med Tørklædet hængende ned over Hoved og Skuldre og det hvide Klæde fra Næsen og nedefter, det eneste man ser af Ansigtet er de smukke, mørke Øjne, ligesom Mændene er de ifort mægtige, udposede Benklæder, der slutter af et Stykke neden for Knæet, derefter Silkestromper og Laksko; dér kommer en af de store, vejrbitte Farmere, der ha tjent Millioner paa Landets overordentlig rige Produktionsevne, og som har givet sit Bidrag til Algiers Forskønnelse; han er endnu den jævne, arbejdsomme Mand, medens derimod hans Hustru og Dotre udfolder den mest skrigende Luksus i Dragter og Optræden; dér skændes en udstaffet, europæisk Chauffeur med en af de unge Berbere, der gaar rundt og falbyder vævede Tæpper; paa Fortovet hist plyndrer et Par Araberdrenge en fraværende Frugtsælgers Kurve, og dér paa Stentrappen kryber en solle Krøbling sammen i sine usle Pjalter. — Her er utroligt meget at se; noget helt moderne, andet ældgammelt.

Byens Araberkvarter var for os noget af det mærkeligste, vi nogensinde havde set. — De terningsfor-

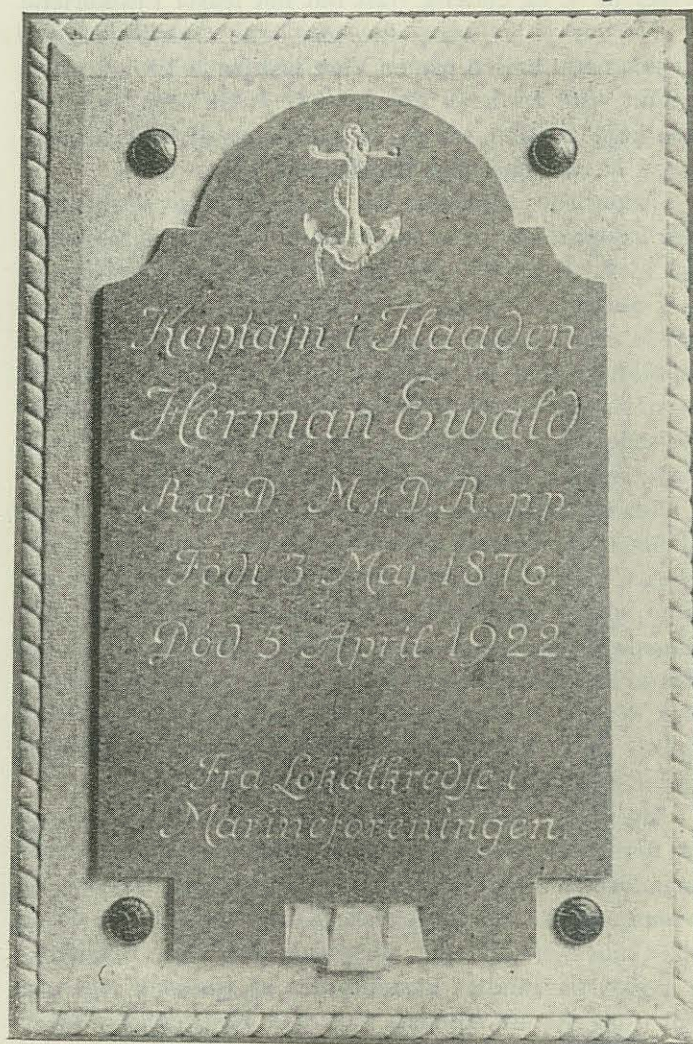
mede, gule Bygninger med de højsiddende, tilgitrede Vinduer laa saaledes, at de dannede de mest indviklede Labyrinter af Gader, hvis man kan kalde de snævre, stejle Gange saadan; tilmed er de fæstningslignende Bygninger forsynede med flere Udbygninger og Markiser, saa der mange Steder hersker Hølvørke, andre Steder bager Solen, saa Luften er ganske ophedet. I aabne snavsede Huller i Husvæggene sidder Købmændene med korslagte Ben paa udbredte Tæpper med Varerne foran sig, Varer, hvis Art det er vanskeligt for os at bestemme;; men noget af det skal vist være ristede Blæksprutter med Kastanier eller Bønner; Vildthandlerne kommer slentrende med deres radmagre, uappetitlige Fjerkræ, hvorfra Blodet endnu løber, og hvorpaa der findes flere snavsede Fjerrester; skrigende og lasede Unger vælter rundt i Snavset som en Flok Graaspurve; men kommer der en Europæer, er de straks paa Benene, river og slider i ham og skriger deres evindelige: »Half penny«; jo mere man giver dem, jo flere Unger vrimler frem, og jo vanskeligere er det at komme bort fra dem. Lydløst færdes overalt de brune, alvorlige Arabere i deres folderige Gevandter med Hovedklædet, de dukker pludselig frem af Gadernes Halvmørke, eller skyder op fra et Tæppe i Gadedøren; man har straks Indtrykket af, at der ikke skal meget til, før en saadan Svend lader Kniven ryge af Skeden, og der er ogsaa i Tidernes Løb myrdet adskillige Europæer i denne Bydel, mange Gange stukket ned bagfra ved højlys Dag, uden at det har været den franske Justits muligt at finde Morderne i denne Røverrede, bl. a. blev en italiensk Søofficer myrdet her, 2 Aar før vi var der.

Halvvoksne Drengene og Piger løber rundt og sælger de mærkeligste Ting, meget Tøj har de ikke paa; men deres brune, leende Ansigter straalere som nyslaaede Toskillinger, medens de stadig bruger Munden; der er Handelstalent i dem. — Kvinderne følges som Regel ad, to eller flere, stærkt tilhyllede, saa kun Øjenpartiet er synligt; men det er jo ogsaa tilstrækkeligt til at bringe en Sømands Blod i Kog, saa man føler en ubændig Lyst til at gaa hen og rive Klædet fra Ansigtet, dog holder Tanken om Arabernes Hævn En fra at gøre det; de gifte Kvinder kendes paa Tatoveringen paa den underste Del af Panden; deres Dragter fremtræder i brogede Farvesammensætninger, og de er som Regel prydede med mange Smykker. — Ejendommeligt virker Arabernes talrige Kaffe-huse, hvor de Dagen lang sidder i Klynger paa Gulvet, rygende og drikkende den kulsorte Kaffe, medens der fortælles, eller de synger deres drævende, ensformige Sange, ledsaget af deres mærkelige Strenginstrumenter og Gongoner.

Overrejsen til Malta begyndte særdeles fint med næsten stille, rolig Havflade og klart Vejr, hvorfor Krydseren afholdt Instruksionskydning mod drivende Bøjer; efterhaanden friskede det op; den 4. passeredes Kap Serrat, den 5. Kap Bon, hvorefter Kursen sattes gennem Malta Channel, nordenom Øen Gozo, og under en rigtig »Piber« af Nordvest kom vi den efterfølgende Morgen væltende ind i La Valettas Havn med Dannebrog smældende under Gafflen; Krydseren havde nu som saa ofte før faaet Lejlighed til at vise sine særdeles gode Egenskaber som Søskib; efter at den som en

anden Vandhund havde rystet Søen af sig, fortøjede vi stille og fredeligt i en af Havnen Bøjer; men det var en brat Overgang i det ene Øjeblik at blive kastet rundt af vældige, fraadende Søer og kort efter at ligge inde i smult Vande i den engelske Flaadehavn mellem høje, skjærmende Klipper og blandt nogle af Verdens største Krigsskibe, medens Saltvandet endnu sved i Øjnene, og før man havde faaet det vaade, blanke »Aaleskind« af sig. — Tæt ved os brødes Søen med usvækket, larmende Kraft mod to vældige Moler, det dyreste og vanskeligste Stykke Hvanearbejde i hele Sydeuropa. Bølgerne væltede sig med kraftige Drøn mod de klippefaste Moler, sloges højt op i Luften, hvor de dannede store Skumflager, der som Støv førtes med af den forrygende Storm.

INDVIELSEN AF MINDESTENEN PAA KAPTAJN HERMAN EWALDS GRAV

Ved en Højtidelighed Søndag den 27. April indviedes, i Overværelse af Kaptajnens nærmeste Familie og Paarørende og Repræsentanter for Marineforeningens Hovedbestyrelse og København-Kredsens Bestyrelse, den Mindesten der, — tilvejebragt ved Bidrag fra Kredse Landet over og som Udtryk for Foreningens Tak til sin afdøde Medstifter og Bærer gennem mange Aar — skulde henlægges paa Graven som et synligt Minde.

Man samlede om Familiegraven paa Assistens Kirkegaard, hvor Stenen var henlagt, dækket med Dannebrog, hvorefter København-Kredsens Næst-

formand i Formandens Fraværelse i en kort Tale mindedes Kaptajn Ewald og hans Gerning indenfor den Forening, som han var med til at skabe og som han oplevede at se voxte sig stor over hele Landet, bragte ham en Tak og sluttede, idet han overgav Mindestenen til Fru Kaptajn Ewald og Familien, med at udtale: Ære være Kaptajn Ewalds Minde!

Hovedforeningens Næstformand, Grosserer K. L. E. Jensen, nedlagde derpaa i sin Egenskab af Medstifter af Foreningen, en Buket Blomster paa Graven, ligesom ogsaa Blomster nedlagdes fra Kredsen, og derpaa takkede den Afdødes Broder, Kaptajn Otto Ewald, paa Familiens Vegne. Hermed var den korte og smukke Højtidelighed tilende, og Kaptajn Herman Ewalds Grav havde faaet den Mindesten, hvormed hans Venner og Kammerater over hele Landet havde ønsket at vise Eftertiden, at hans Minde bevares og at hans Gerning paaskønnes indenfor den danske Marineforening.

Det smukke Stenhuggerarbejde er udført af Nielsens mekaniske Stenhuggerier ved Stenhugger Thorvald Jensen, Bronceemblemerne af Hof-Broncestøber Lauritz Rasmussen. Arkitekt E. W. Marston har udført Tegningen.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

HELGOLANDSFESTEN DEN 15. MAJ 1924
OG KØBENHAVNSKREDSSENS 10-AARIGE STIFTEL-
SELSFEEST.

Ved en Dobbeltfest den 15de Maj 1924 fejredes baade de her i Byen boende Veteraner fra Helgoland og Kredsen 10-aarige Bestaaen, i hvilken Anledning man havde givet Sammenkomsten et særligt højtideligt Præg og foruden Veteranerne havde den Glæde at se som Gæster Landsforeningens tidligere og nuværende Formand, Kommandørene *Maegaard* og *Kiær*, Kontreadmiral *Carstensen*, Odensekredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz* og Faaborgkredsens Formand, Fabrikant *C. C. Jensen*, Orlogskaptajn *Ipsen*, Medlem af Hovedbestyrelsen, Aftenens Foredragsholder, Kaptajnløjtnant *Kjolsen*.

Den store Sal i Weinolds Lokaler var meget smagfuldt smykket med store Dannebrogslag og Festsbordet, der var dækket i Hesteskoform, pyntet med Flag og Blomster. For Veteranerne var midt imellem Bordene dækket et særligt Bord saaledes, at de Gamle kom til at sidde som det de rettelig var, — Festens Midtpunkt.

Efter at Medlemmerne havde fundet deres Pladser ved Bordet, gik Dørene til Lokalet bag Festsalen op, og medens alle istemte: »Det var ved Helgoland«, kom Veteranerne gaaende ind, førte af Krigsassessor *F. P. Lund*, der bar den gamle Helgolandforenings smukke Silke-Plitflag, der planedes midt for Hovedbordet. Da de 21 Veteraner var komne til Sæde, blev Kredslaget hejst med Honnør og Afsyngelsen af »Kong Christian«, og derefter tog Formanden, Grosserer *Valdemar Schou* Ordet for at byde alle Velkommen og udbragte derefter et nifoldigt »Kongen leve«, hvorpaa en Sang for Veteranerne blev afsunget. Kaptajnløjtnant *Kjolsen* besteg derpaa Talerstolen og gav en meget interessant Oversigt over Begivenhederne umiddelbart inden Slaget ved Helgoland og selve Kampen den 9de Maj. Talen, der indeholdt mange, af de fleste ukendte, Træk af Slagets Gang, paahørtes med overordentlig Interesse og lønnes med stormende Bifald. Kort efter talte Kredsen Næstformand, Arkitekt *Marston* for Veteranerne og sluttede med at udbringe et Leve for dem, hvorefter man afsang endnu en Sang til deres Ære. Derefter tog Spisningen sin Begyndelse, og dermed idledes Festens anden Del, der var helliget Dagens Fødselsdagsbarn, Københavns-Kredsen. Som første Gratulant tog Landsforeningens Formand, Kommandør *Kiær* kort efter Ordet og bragte Kredsen Landsforeningens Lykønskninger til det Arbejde, der i de 10 forløbne Aar var udrettet og gav den alle gode Ønsker med paa Vejen fremad gennem Aarene, og en udmærket Sang til Fødselsdagsbarnet, skrevet af Kontorchef *Burcharth*, blev under megen Glæde afsunget. Formanden takkede for Landsforeningens Lykønskninger og svarede med at udbringe et Leve for denne, for dens Hovedbestyrelse og for Gæsterne, hvorpaa man sang »Vift stolt paa Kodans Bølge«. — Kredsen første Formand, Overretsagfører *E. Schoustrup*, talte for Marinen og Flaget, og en anden Sang af ovennævnte Forfatter blev sunget under me-

gen Munterhed. Sekretæren, Bankkasserer *C. Nath*, talte derpaa smukt for Kaptajnløjtnant *Kjolsen* og takkede ham for hans ypperlige Foredrag, hvortil alle sluttede sig med fornyet Bifald og Haandklap. Formanden for de to ældre Kredse, Faaborg og Odense, bragte i smukke Taler Lykønskninger fra Provins-Kredsen.

En meget vellykket Sang med Titlen: »Alle ti«, der var forfattet af Skyttelavets populære Formand, Fabrikant *Schultz*, gjorde megen Lykke.

Af Aftenens mange senere Talere maa særlig nævnes Veteranen, Krigsassessor *P. Lund*, der paa sin djærve Maade fortalte adskillige Træk fra Livet ombord under Suensons Kommando og som lønnes med mægtigt Bifald.

I Dagens Anledning havde Kredsen den Glæde at modtage en prægtig Gave. Formanden meddelte, at man fra Overartillerimester, Løjtnant *F. V. Nielsen*, havde modtaget en Bøsse til Indsamling af frivillige Bidrag, og under stærkt Bifald overrakte Løjtnanten derpaa den meget vægtige Present. — en 15 cm. smukt forniklet Granat paa Fodstykke, — til Formanden, der opstillede den midt paa Hovedbordet, medens Forsamlingen ved stormende Hyldest takkede Giveren for hans smukke Tanke. Løjtnant *Nielsen* meddelte nogle interessante Enkeltheder om sin smukke Gaves Tilbliven, bl. a., at Fodstykket, der har Form som en opadvendt Kanonmunding, er udført af Eg fra Fregatten Mars, der som Blokskib kæmpede i Skærtorsdagsslaget den 2. April 1801 og senere af Englænderne i 1807 slæbtes over til Saltholmen, opbrændtes og sænkedes. Herfra er Træet senere opfisket.

Selve Granaten har været afskudt under Øvelser i Sundet og er ligeledes opfisket fra Havets Bund, — den fremtræder nu i fornyet og forskønnet Skikkelse i sin skinnende Fornikling, og gennem dens Brandrør, der er omdannet til Pengespalte, vil forhaabentlig Aarene adskillig Mont finde Vej til Ære for Giveren og til Gavn for vore Formaal.

Intet Under, at Løjtnant *F. V. Nielsen* modtog mange Taksigelser fra Bestyrelsens Medlemmer og fra Forsamlingen for denne i sin Art ret enestaaende og meget smagfulde Gave til Københavner-Kredsen, — og mange Festsdeltagere fandt hurtigt Vej til Bøssen, der af Giveren indviedes ved at han lagde den første Skærv i den, — for at ogsaa de kunde lægge deres Fødselsdagsgave deri.

Under de hyggeligste og mest kammeratlige Former fortsattes Festen derpaa en rum Tid endnu indtil Smaatimerne begyndte at blive større, — og paa smukkeste Maade sluttede saaledes Københavner-Kredsens første Decennium i samme gode Aand og med samme Haab til Fremtiden, som da man for 10 Aar siden mødtes første Gang.

Københavns-Kredsens Sekretær, Bankkasserer, *Nath* skylder vi en Tak for hans utrættelige Arbejde med Festens Arrangement, der var i enhver Henseende meget vellykket og smukt.

M.

AALBORG-KREDSSEN.

Paa Foreningens Generalforsamling fremsattes som Forslag mindst en Gang om Aaret at afholde et »Par eller« Gamlemandsbal« kun for Foreningens Medlemmer.

Det har nemlig gennem Tiderne vist sig, naar Marineforeningen fester, og da i Særdeleshed naar Adgang for Husstand gaves, at der ikke levedes de gamle Marinere den Plads, de ønskede til Dansen, saa stor var Tilslutningen.

Forslaget vandt Bifald, og først i Maanedens udgik Indbydelse til Medlemmerne, at overvære et Foredrag af Lods *Thostrup*, og senere paa Aftenen, — til Tonerne af Marineorkesteret, at svinge sig i Dansen i Klubbens Lokaler. Alt var gratis.

Det havde til en Begyndelse nær gaaet galt med Foredragsholderen, thi Kl. 7 Aften fik han Besked paa som Lods at skulde føre et Skib tilsøs; der var ingen anden Lods hjemme, og det hele saa ret broget ud. *Thostrup* skulde af Sted.

Bestyrelsen vred sine Hænder. — Kl. blev 7 $\frac{1}{2}$, — og Mændene med Damer begyndte at tage Plads i Salen, — men naar Nøden er størst o. s. v.

Vort udmærkede Bestyrelsesmedlem, Lods *Rasmus Christensen*, kom lige i Land fra en Lodstur, og da han erfarede den kritiske Situation det hele befandt sig i, slog han ud med Haanden: »den skal jeg nok klare« og saa gik han paa Broen og tog *Thostrups* Tur, — det var pænt gjort.

Aftenen forløb udmærket. Salen var fyldt til sidste Plads af en interesseret Tilhørerskare, der spændt lyttede til, hvad *Thostrup* fortalte om sine Rejser.

Vi har ret ofte hørt ham fortælle om Landet deroppe mod Nord, og man kunde vel egentlig synes, at nu kunde det snart være nok, et Emne kan ogsaa blive for gammel, — men, naar han med sit rige, vekslende Program, sit indgaaende Kendskab til Grønland, og det, hvad enten det gælder den lange, mørke Polarnat, Isuvarkerne, Skumringerne eller han fører os med paa Slæderejsen med Hundespann, da følger Tilhørerne ogsaa med paa Turen, og bragende Klapsal-

ver er hver Gang Kvittering og Tak, ikke alene for Foredraget, men ogsaa for, hvad han en Gang har ydet og været med til. Det har ikke altid været saa lige behageligt.

Efter Foredraget ryddedes Salen, og saa gik Dansen lystelig. Orkestret spillede op med alt, hvad det ejede af gamle Melodier, rigtige Sømandsdanse. Ønskede man en af den rigtige gamle Slags, lagde man Tungen »bi de Vind« og fløjtede Melodien for Dirigenten, han fløjtede den igen for sine Musikkere, — Tonen var slaaet an. Dirigenten slog ud med venstre Haand, og saa »skar den«.

Solen hævede sig noget over Kimmingens Rand paa den østlige Himmel inden det sidste Dansepar tridsede hjemad

i Bevidstheden om, at det havde været en glad Fæst, et rigtig »Gammelmandsbal«.

A. Hofer.

De forskellige Foreninger og Kammerater, som viste os Opmærksomhed ved Telegrammer til Veteran- og Helgolandsfesten den 9. Maj, bringer vi herved vor hjerteligste Tak.

Bestyrelsen for Horsens Marineforening.

O. C. Høy,
Formand.

Agitér for Tilgang

af nye Medlemmer

til Marineforeningen.

Marinelitteratur.

Topsø-Jensen, Det danske Søofficerskorps 1801-1919 ca. 400 Sider med Portrætter, for Kr. 25.— nu Kr. 5.—
Wandel, C. F., Nogle Livserindringer . . . » 5.—
Thiess, Marine-Minder. Ombord og i Land . . » 3.—
C. A. Reitzels Boghandel,
Løvstræde 7.

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29
Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet
TORVET 30 — KØGE
Telf. 194
Leverandør til Marinen.

Pontoppidan & Simonsen.
Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt. Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG
MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHVN. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN,
Naboles 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og Fedevarer, Røget Flæsk af egen Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Stuðestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabri
Aalborg

BRUG ALTID

Vibe-Hastrup
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Offic
foreningen.

Husk at købe Deres Kolonial, De
katesser, Vine, Spirituosa, C
garer, Cigaretter, Konfel
Chokolader og Bodega Vine h
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 8
Varene bringes overalt. Leverandør til Marine

H. HALMØE
Cort Adalersgade 8,
København K.
Tlf. Byen 6762,

Telte, Presenninger,
Flag og Sejldug.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE VI.
JUNI

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

RANDERS-KREDSSEN

fejrede Fredagen den 9. Maj Helgolandsdagen ved en smuk og velbesøgt Festlighed paa Højskolehotellet, hvis Festsal var overordentlig nydelig dekoreret med Vimpler og Signalfag. I Festen deltog fire i Kredsen boende Marineveteraner, medens en femte, som havde deltaget i Helgolandsslaget om Bord paa »Niels Juel, desværre maatte undværes paa Grund af Sygdom. Han blev dog ikke derfor glemt, idet Kredsens Næstformand og et Bestyrelsesmedlem om Søndagen overrakte ham en Buket Roser med dannebrogfarvede Baand der, var der mødt en ret betydelig Forsamling, og gav ham en Beretning om Festen. Endvidere deltog tre af Hadsunds-Kredsens Medlemmer, der paa Vej til Horsens-festen pr. Bil havarerede her i Randers, men som nu fik Erstatning for Skuffelsen over den afbrudte Rejse. — Efter at de fire Veteraner var anbragte paa Hæderspladsen, gik Flaget til Tops, hejst af vore Søspejdere, mens Musikken spillede Kongesangen og de to smaa Vagtmænd præsenterede Gevær, hvorefter Kredsforsmanden, Overbanemester *Guldbrandsen*, bød Forsamlingen velkommen med en særlig Velkomst til de gamle Veteraner. Efter et Musiknummer sang Forsamlingen: »Vift stolt paa Kodans Bølge« og nu holdt Løjtnant *von Rosen* en hjertevarm Tale for den danske Marine, samt gav en udførlig Beretning om Slaget ved Helgoland. Atter tonede Sengen i »Holmens faste Stok«, efterfulgt af Overturen til »Elverhøj«. Saa et Par smukke Solosange og Kredsforsmanden besteg Talerstolen og gav en Skildring af Kredsens Arbejde under den nylig afgaaede Formand, Fabrikant *S. Larsen Skands*, Ledelse. Taleren sluttede med at meddele, at Kredsen havde besluttet at udnævne *Skands* til Æresmedlem og overrakte ham dermed Æresdiplomet under Hyldest fra Forsamlingen. *Larsen Skands* takkede, ønskede Kredsen fortsat Fremgang og udbragte et Leve for Randers Marineforening.

Efter at Forsamlingen havde sunget *Marstons*: »Flagets Sang«, marcherede alle Deltagerne med Veteranerne i Spidsen ind i de tilstødende Lokaler og bænkedes om de festligt smykkede Kaffeborde, hvor Talerne nu gik Slag i Slag og en Hilsen fra Horsensfesten, hvortil der tidligere paa Dagen var afsendt Hilsen, blev oplæst. Imidlertid var Festsalen bleven gjort klar til Dansen, som gik med Liv og Lyst til der var slaaet 6 Glas paa Hundevagten og Deltagerne skiltes med Bevidstheden om en smuk og stilfuld Fest.

Skr.

NYBORG-KREDSSEN.

Lørdag den 17. Maj afholdt Marineforeningen festlig Sammenkomst paa Industrihotellet.

Salen var festlig smykket, og en Del gamle Marinebilleder var samlet og ophængt rundt i Salen. Kl. 8 hejstes Flaget, og i Formandens og Næstformandens Fraværelse, bød Politimester *Harhorn* Forsamlingen og Herr Kaptajn *Lagoni* velkommen og rettede en speciel Velkomst til vor gamle Veteran fra Helgoland, *Ole Trondhjem* Dbg., hvortil hele Forsamlingen rejste sig.

Herr Kaptajn *Lagoni* holdt derefter et meget interessant Foredrag om Færøerne i Forbindelse med Lysbilleder, og

det var en Nydelse at høre Kaptajnens smukke Skildringer af Naturen og Folkelivet deroppe paa vore fjerne Øer. Kaptajnens smukke Digt om den berømte færøske Dans blev ogsaa foredraget og henrev i den Grad Forsamlingen, at Foredragsholderen blev afbrudt af vedholdende Haandklap.

Efter Foredraget var fælles Kaffebord, hvor der udbragtes Skaal for Kongen, Danmark og Foredragsholderen, og atter glædede Herr Kaptajn *Lagoni* Forsamlingen ved sit smukke Digt om Danmark.

Dansen tog derpaa sin Begyndelse, og Stemningen var saa god, at der maatte arrangeres 1 Times ekstra Dans, og Gamle og Unge tog alle livlig Del i Dansen til det sidste.

Ved Afskeden blev der fra alle Sider takket for den vellykkede Aften, og der blev udtalt, at det var en af de bedste Fester, vi endnu har haft i Foreningen.

Ved Kaffebordet blev endvidere bortloddet forskellige smaa Kuriositeter, der vakte almindelig Begejstring.

Skr.

GRENAA-KREDSSEN'S

Underafdeling »Jolleroerne« afholdt Søndagen den 8. April paa Badehotellet ved Grenaa Strand en Skive- og en Fugleskydning. Fuglen, (en Sommerfugl, et rent Kunstværk), var skænket af Københavns Skyttelag, og har antagelig i Tiden fra 2.—5. følt sig noget ilde berørt, der var nemlig ingen, der skød forbi. Der var ni Præmier til Fuglen, der alle var skænkede. Første Præmie (Kongepræmien) var et dejligt stort Dannebrogslag, som ved Kammerat *M. A. Præst*'s Skud tilfaldt Klubbens Æresmedlem, Kammerat *Lønsslov*.

Ved Skiveskydningen, hvortil Præmierne ligeledes var skænkede, tilkom 1. Gevinst én af de i den senere festlige Sammenkomst deltagende Damer. Denne Gevinst viste sig at være et lille nydeligt poleret Birketræsskrin med indlagt Marineforeningens Emblem i Laaget. Saavel til »Fuglen« som til »Skiven« var der mange nydelige og fikse Ting.

Festmaaltidet var arrangeret med megen Omhu til Ære for Damerne, og præcis Kl. 7 blev der pebet: »Stil op til Skafning«, hvorefter der marcheredes ind til det festlige Bord. Flaget hejstes paa vanlig Marinevis, hvorpaa Deltagerne lod de kostelige Rette vederfares den Ære, der tilkom dem. Der bødes paa virkelige Overraskelser, som Kammerat *Voss* og hans franske Køkken tilkom Æren for.

Der herskede under Spisningen en fornøjelig og kammeratlig Tone, og der blev holdt Tale for Konge, Fædreland, Flaget, Jolleroerne, Æresmedlemmerne, Damerne m. m. fl. — Præmierne uddeltes under Spisningen, det vakte alm. Jubel, da den Skytte med laveste Points fik Præmie (et Overflodighedshorn i Form som en gl. Vikingsnække), som han delte med Selskabet). To nydelige unge Damer forestod Musikken saavel til Spisningen som Dansen. — I Sandhed en dejlig Eftermiddag og Morgenstund!

AALBORG-KREDSSEN.

Skibsfører *Justesen* begravedes den 8. ds. fra Vejgaards Kirke under stor Deltagelse. Han har siden Foreningens første Start været et trofast og interesseret Medlem.

Vort Flag og Marchallerne paraderede saavel i Kirken, som ved Graven, og mange Marinere fulgte ham til hans sidste Hvilested paa Vejgaard Kirkegaard.

A. H.

MARINEVETERANERNE FRA 1864 FORTÆLLER.

78 Sider

Samlet og udgivet af Marineforeningen.
Med Fortællernes Billeder.

Pris 3 Kroner.

Overskudet tilfalder Foreningens Veteranfond.

Faas paa Foreningens Kontor og i Bogladerne.

Faas — udenfor København — ved Henvendelse til de respektive Kredsforsmænd.

Sommerskydningen den 18. Maj 1924.

En gammel Hanspurv sad og blundede i Toppen af det største Æbletræ i Carlsberg Pavillonens Have, men fik pludselig travlt: »Til Vinduet, Spurve, der er Søfolk i Gaden«. Det kan nok være, de smaa Spurve gjorde lange Halse, for i den aarle Søndagsmorgenstund strømmede der et ganske lille Hundrede indianerbrune Skydebrødre sammen, der retrak det muntre Samvær i Lavet fremfor at benytte den første rigtige Sommerdag til at tage i Skoven. Og de fortrod det ikke. Omkap med Solen, der øvede sig til Pindsen, og den glade Bestyrelses bedaaende Smil skinnede de smagfulde Præmier af lødigt Sølv og lokkede sammen med de mange Gaver fra interesserede, gode Kammerater. Der var værdifulde Bogværker, fristende Guldtøj og lækkert Uldtøj, blødt som en Pigekind.

Sønner er vi af den Slægt som
Slog og vandt ved Helgoland

staar der i vor festlige Slagsang, og man kunde se det paa Skydningen. Palnatoke skød et Æble af Sønnens Hoved, Gutterne kunde nøjes med et Kirsebær, ja, de fleste endog med Stenen. Artillerimester V. Nielsen skød saaledes med lutter Centrummere Kongeværdigheden til vor trofaste Kammerat *Gustav Olsen*, der foran Fronten dekoreredes med det smukke af Fabrikant *Honning* skænkede Sommerfuglebaand, og efter Formandens kønne Tale fik han Lavets trefoldige Hønsignal, hvorefter Kammeraterne marcherede ind til det veldækkede Frokostbord.

Vor kære Kammerat, *Bernhard Bengtson*, hvis hele Børneflokk er meget musikalsk, havde med vanlig Elskværdighed ladet dem stille med deres Instrumenter og under hele Frokosten underholdt de Lavbrødrene paa det prægtigste og høstede meget og fortjent Bifald for de udmærkede Præstationer.

Dagens Clou var Uddelingen af de talrige Præmier, hver ledsaget af det obligate kraftige Formandshaandtryk, et Par venlige Ord og Brødrenes Jubel.

Men der ventede Lavet endnu en Nydelse, idet vor alderstegnede, men ungdommelig muntre Ven, Lokomotivfører *Breuning* gav en livfuld Skildring af Islands 1000 Aars Fest i 1874, hvortil han havde ledsaget Hs. Maj. Kong Christian IX. Vor egen Overkanoner *Harald Jensen* og Fregatten »Jylland« havde for Resten ogsaa været med. Fortælleren høstede megen Paaskønnelse for Erindringen.

NYBORG-KREDSSEN.

Torsdag den 3. April afholdtes paa Turisthotellet Generalforsamling i Forbindelse med Spising, hvor der serveredes varm Ret og koldt Bord med Øl og Snaps. Den sædvanlige faste Stok, der stadig møder, naar Marineforeningen indkalder til Sammenkomst, var ogsaa denne Gang mødt op. — Efter at Flaget var hejst, blev der pebet til Søafning. Formanden bød velkommen og udbragte derefter i hjertelige Ord Hans Majestæt Kongens Skaal og alle Mændene deltog kraftigt i det nifoldige Hurra. Manganen en Skaal blev udbragt og der blev under Spisningen sunget flere Sange, saa Maaltidet forløb under de muntreste Former og god Stemning herskede overalt. Flere Episoder fra Tjenestens glade Tid blev opfrisket.

Efter Spisningen afholdtes Generalforsamling og Direktør *Carl Jensen* valgtes til Dirigent. — Formanden aflagde Aarsberetning. Ved Død og Bortrejse har Foreningen mistet 8 af sine gamle Medlemmer, men ved Tilgang af nye Medlemmer er Medlemsantallet omtrent uforandret. En Skipperenke fik af Minebøssens bevilget Kr. 100, hvorefter Minebøssens Kassebeholdning er ca. Kr. 1000. — Der besluttedes at optage tre gamle Veteraner som Æresmedlemmer i Marineforeningen og til Minde om Helgolandsslaget at afholde en Fest paa Industrihotellet den 17. Maj.

Kassereren aflagde det reviderede Regnskab, som entemigt godkendtes.

De efter Tur afgaaede Bestyrelsesmedlemmer: Baron *Haxthausen*, Politimester *Harhorn*, Købmand *H. Chr. Jensen* og Malermester *Petersen* genvalgtes og de to Revisorer, *Kaptajn Møller* og *Havnefoged Winckler*, genvalgtes.

Som vedtaget paa Generalforsamlingen den 3. April, fik de tre gamle Veteraner fra Helgolandsslaget: *Ole Trondhjem*, *Nyborg*, *Hans Petersen*, *Nyborg* og *Niels Petersen*, Aunslev forleden Hæderstegnet som Æresmedlemmer af Marineforeningen overrakt. De tre gamle var sammen med hele Bestyrelsen indbudt i Formanden, *Baron Haxthausens* Hjem og Formanden havde paa sædvanlig Maade beredt en festlig Modtagelse. Desværre kunde kun *Ole Trondhjem* deltage, idet de to andre Veteraner var for svage til at give Møde. — For at give det et festligt Præg, var der blandt andet paa en Lagkage i Marcipanmasse udført en udmærket Kopi af en af vore gamle Fregatter fra Helgoland.

Formanden holdt en smuk Tale til den gamle Veteran og takkede for den smukke Sømandsdaad og det kække Mod, som blev udvist i Farens Stund for 60 Aar siden og for det Lyspunkt, som Sejren ved Helgoland bragte ind i vort lille sorgbetyngede Land i de Dage, og derefter overrakte Marineforeningens Emblem og Medlemsbrevet.

Efter nogle behagelige Timers Samvær i Formandens hyggelige Hjem begav den samlede Bestyrelse sig til *Hans Petersens* Hjem, og her overrakte paa samme højtidelige Maade den gamle Veteran Medlemsbrevet, og dette Hæderstegn overrakte i Dag *Niels Petersen* i hans Hjem i Aunslev.

Endvidere blev i Gaar Vimplen hejst for Sommeren paa Masten ved Minebøssen og man haaber, at Sommergæsterne ved *Nyborg Strand* vil betænke Bøssen med en Skærv, saa Minebøssens Beholdning kan blive forøget og Marineforeningen derved blive i Stand til at yde nogen Hjælp til trængende Sømandshjem.

ESBJERG-KREDSSEN.

For et Par Maaneder siden tog Bestyrelsen Initiativ til en stort anlagt Fest her i Byen den 9. Maj for at hædre vore gamle Veteraner, senere kom Indbydelsen fra Horsens, og vi var ved at opgive Tanken, men det viste sig saa, at Veteranerne her ikke vilde udsætte sig for Strabadser ved Rejsen til Horsens, vi afholdt saa alligevel den planlagte Fest; det blev en af Esbjergs største Fester, den vil mindes længe, baade af Veteranerne og de ca. 500 øvrige Deltagere. — Festdagen, den 9. Maj, indlededes med Frokost paa Hotel »Phønix« for Veteranerne med Damer, en Del af Bestyrelsesmedlemmerne deltog, og der herskede straks en glimrende Stemning. Om Eftermiddagen havde vort Medlem, *Havneingeniør v. Barner*, arrangeret en Sejlur med Dampere »Vildanden« rundt i Havnen, Vejret var jo særdeles godt, og de gamle Søgutter befandt sig udmærket paa deres rette Element. — Kl. 6: Middag paa »Paladshotellet«, ligeledes Veteranerne med Damer, og efter Spisningen blev Veteranerne fotograferede sammen med de øvrige Deltagere i Middagen. Paladshotellets store Festsal var omdannet til Batteri paa Fregatten »Jylland«, Væggene var afdækkede med malet Papir, forestillende Skibssiderne, og 8 Kanoner i Naturstorrelse pegede med Mundingen ud igennem disse; paa Scenen var opstillet en stor Flagdekoration, og paa Siden af denne en stor Kopi af »Jylland« og en Fuldrigger, iøvrigt var den store Sal rigt smykket med Mængder af Flag og Vimpler. Kl. 7³/₄ var Salen fyldt til sidste Plads, ca. 500 Mennesker sad bænkedede ved Bordene. Kl. 8 bød Formanden, *Ing. Klæbel*, velkommen, og Flaget hejstes med Hønsø, *Havneingeniør v. Barner* motiveret et Leve for Hs. Maj. Kongen, nifoldig Hurra. Næstformanden, *Bogholder Hansen*, holdt et glimrende Foredrag om dansk Nordso Eskadrens Virksomhed i 1864, og oprullede udførligt et interessant Billede af Helgolandsslaget, paahørt med stor Interesse af den store Forsamling, der hilste Foredraget med livlig Haandklap. — Efter Sangen »Der er et yndigt Land« holdt Formanden, *Ing. Klæbel*, Talen for Veteranerne, og formede denne som en varm Tak til de gamle Hædersmænd for, hvad de havde ydet. Sang »Det var ved Helgoland«, *Dommer Es-mann* holdt ogsaa en Hyldesttale for Veteranerne (Forsamlingen rejser sig). *Pastor Kjærsgaard* taler for Danmark, Næstformanden for Byen ved Havet, *Esbjerg*, *Havneingeniøren* og *Navigationensbestyrer Sørensen*, Fæng, takkede Marineforeningen for Arrangementet af Festen, Formanden takkede Autoriteterne, Pressen og alle Gæsterne. Næstformanden afsluttede ved at fremhæve Marineforeningens Opgave, en Forening, hvor Kammeratskabsfølelsen værnes, og Minderne holdes i Ære, og hvor alle, der har faret til Søs, har Muligheden for at kunne blive Medlem. — Under disse Taler var afsunget forskellige Sange, skrevne for Dagen, Kaffen var drukket, og der blev pebet til Rengøring paa Batteri og Banjer for at Dansen kunde tage sin Begyndelse; ved 8 Glas paa Hundevagten blev Flaget halet ned, men Dansen fortsattes til næste 8 Glas, først da kunde pibes »klar ved Køerne«, men Begejstringen for den enestaaende Fest, der fik et saa smukt Forløb, vil holde sig længe hos Veteranerne og alle Deltagerne til Gavn og Glæde for Marineforeningen.

ERIK CHRISTENSEN

Overlæge ved Kommunehospital i Aalborg.
1872—1924.

Et Sorgens Budskab spredtes den 26. f. M. over Land og By, at Overlæge *Erik Christensen* var afgaaet ved Døden.

Sikkert har intet Budskab vakt saa megen Sorg og Deltagelse, thi Overlægen var intet almindeligt Menneske eller Læge; han havde hørt til Undtagelserne iblandt os; hans Væsen og hans Evner, alle ydre og indre Betingelser ligesom stillede ham paa en særlig Plads inden for det Virke, der var hans.

Hans Fader var Klosterlæge paa Gisselfeldt, og der var Erik Christensen født den 19. Oktober 1872. han blev saaledes knap 52 Aar gammel.

Efter en fortrinlig Uddannelse ved forskellige Hospitaler, bl. a. som Reservekirurg ved St. Josephs Hospital, Frederiks Hospital, Diakonissestiftelsen og ved St. Lukasstiftelsen, blev han Overlæge ved Aalborg Kommunehospital i 1913.

Bisættelsen fandt Sted fra Budolfi Domkirke, og med vajende Flag paa halv Stang hilste hele Byen Overlægen. Kirken var fyldt til sidste Plads længe forinden Højtiden begyndte. Marineforeningens Flag, — det eneste der var til Stede, stod Vagt ved den hvide Kiste. Blomsterkranse strakte sig hele Kirken igennem.

Efter »Den store Mester kommer« talte Stiftsprovst Barsøe gribende ud fra Skriftsproget »Jeg er Herren din Læge«.

Fru Statsadvokat Kiørboe spillede en Violinsolo og Fru Konsulinde Im. Stuhr sang dejligt »Herre, er det dig, der kommer«.

Og saa førtes Overlæge Christensens Kiste gennem Byen

til Københavnerdamperen med Marineforeningens Flag forrest — medens Hospitalets unge Piger strøede Blomster foran dens Vej, og Byens Folk blottede Hovedet, hvor Toget skred frem.

Begravelsen foregik paa Vestre Kirkegaard i dybeste Stilhed.

Aalborg, den 12. Juni 1924.

IN MEMORIAM —

Ved Overlæge *Erik Christensens* Bortgang har Aalborg mistet en af sine fornemste Embedsmænd. Ikke alene i sit Ydre var han en Personlighed af Rang, men han var samtidig af den Slags Mennesker, som man straks fatter Tillid til. Man behøvede kun at tale med ham én Gang, og havde da straks Indtrykket, at det var en Mand, man havde for sig. Hans hele Færd gennem Livet er da ogsaa Vidnesbyrd derom.

For dem, der har kendt Overlægen paa nært Hold, har det ikke undgaaet Opmærksomheden, at han var en mærket Mand, men han bevarede til det sidste sit straalende Sol-skinshumør. — og da vi for ca. 6 Uger siden indenfor Marineforeningen holdt vort Bestyrelsesmøde, var Overlægen til Stede og tog livfuldt Del i Forhandlingerne, — kun lidet anende, at det blev sidste Gang.

Budskabet om hans Død er blevet modtaget med oprigtig Sorg og Bøklagelse af Marineforeningens Medlemmer, som gennem hans store, uegennyttige Arbejde i Marineforeningen og for dens Medlemmer havde lært ham at kende som en brav, god dansk Mand, der elskede sit Land og sit Flag af hele sit Hjerte.

Om Afdøde kan det med Rette siges, at han var bleven udrustet godt til Livets Strid. Han havde rige Evner, og han forstod at udnytte disse Evner, — et lyst, vennetsælt Sind, som skaffede ham Venner og Beundrere ogsaa langt udenfor vor Bys Grænse, men hans mest fremragende Evner var dog Trofasthed og Kærlighed til sin Gerning. Var en Operation ikke forløben paa tilfredsstillende Maade, var Overlægen ikke Menneske den Dag. Jeg husker en Gang efter et Bestyrelsesmøde, at Stuhr bad ham, som han altid plejede, at fortælle et eller andet derude fra Livet, men Overlægen var tavs, — han havde den Dag opereret en Moder til fem smaa Børn.

Overlæge Erik Christensen vil blive vanskelig at erstatte, ogsaa vi inden for Marineforeningen vil savne ham, thi den havde hans Kærlighed, og den ofrede han megen Tid.

Vi, der er tilbage, vil i dybeste Taknemmelighed mindes ham og i stille Ærbødighed samles ved hans Baare og for sidste Gang kipe Flaget som en sidste Hilsen og Tak for alt, hvad han har været for os.

Ære være hans Minde!

Aalborg, Maj 1924.

A. Høfler.

HANDELS & SØFARTS-MUSEET PAA KRONBORG 1914—1924

Kronborgmuseet, i hvis Bestyrelse Statsminister Stauning er Formand, har i denne Maaned bestaaet i 10 Aar. Museet oprettedes 20. Juni 1914, ifølge Rigsdagens Bevilling, af en paa Foranledning af Handelsministeren sammentraadt Komité med Handelsministeren som Præsident. Det fik Lokaler i Kronborgs nordre Fløj, hvor endnu Portaler, Kaminer og Loftsmalerier er bevaret fra den Tid, da Christian IV restaurerede Slottet efter en Brand 1629. I Anledning af denne sørgelige Brand forhøjede Christian IV Sundtolden, hvorved han paadrog Landet farlige Vanskeligheder med andre Sømagter.

Et Opraab, undertegnet af Komitéen, med fremragende

Navne indenfor Handel og Søfart, Ministre, Rigsdagens og Finansudvalgenes Formand, Direktøren i Marineministeriet, Departementchefer m. fl. udsendtes i 1914 med Opfordring til at støtte Museet. I Opraabet gjordes Rede for det nye Museums Opgaver, idet man mindede om, at Kronborg, der er rejst af Frederik II for Penge, indgaaet ved Øresundstolden — en Afgift, som det tillige var Kronborgs Opgave at kræve betalt af de forbisejlende Skibe — ved sin oprindelige Bestemmelse og sin Historie er knyttet til den internationale Handel og Søfart. Man vilde nu indenfor Kronborgs Mure samle de synlige Minder om Sundtolden, saaledes som denne forud blev bragt til Udvikling af Frederik II og Peder Oxe i Danmarks Storhedstid. Tillige skulde her samles de allervegne spredte Minder om de gamle Handelskompagnier, det østindiske, asiatiske, vestindiske-guineiske, afrikanske, islandske, grønlandske og andre Kompagnier, samt Genstande vedrørende danske Kolonier og Handelsloger i Østindien, (Trankebar, Serampur), Kina, paa Guineakysten, de danske vestindiske Øer, og hvad der for vor Tid har særlig Betydning — alle Vidnesbyrdene om Danmarks Kolonisation af Grønland, om danske Sømænds og Videnskabsmænds Ekspeditioner og Kortlægninger af den store Øs Kyster. — Kronborgmuseets grønlandske Afdeling giver et Overblik over, hvad der i Aarhundreder er udrettet i denne store, danske Besiddelse.

Ifølge den i 1914 lagte Plan rummer Kronborgmuseet nu, foruden de ovenfor nævnte Omraader: Øresundstolden med Helsingør og Kronborg, Kolonierne og de ældre Handelskompagnier, tillige vor Tids Kompagnier, hvoraf særlig »Det østasiatiske Kompagni« danner en righoldig Afdeling paa Kronborg, og de større Rederier, som »Det forenede Dampskibsselskab«, »C. K. Hansen«, »A. P. Møller« m. fl. Endvidere Skibsbygning, Værfter som Burmeister & Wain, Helsingør Jernskibsværft m. fl., Em. Z. Svitzers Bjergnings-entreprise etc.

Indenfor Kronborgmuseets Rammer falder Portrætter og Buster af Mænd, der har haft Betydning for Handel og Søfart, eller har udmærket sig ved Sømændsdaad. Paa Kronborg findes ikke blot Portrætter af Christian IV, Niels Juel og Tordenskjold, men ogsaa Billeder af saadanne Havets Helte som Lars Kruse med andre af Vestkystens Redningsmænd, samt fremragende Skibsførere og Sømænd af alle Grader. I Kronborgmuseet opbevares tillige gamle Flag, benyttede i Orlogs- og Handelsflaaden, Toldvæsenet, Kolonier m. m., samt Afbildninger af danske og fremmede Flag.

Museet omfatter Billeder fra danske Havne, af Handelspladser og Handelsbygninger, Love om Handel og Søfart, f. Eks. Frederik II's Soret, Forordninger om Skippere, Styrmand, Havari, Strandinger, Vrag etc., Forordninger om Flaget, Konsulater m. m.; Handelstraktater, Genstande vedrørende Søforsikring, Møntvæsen, Maal og Vægt, Handels og Skibsdokumenter, Bøger om Søvæsen og Navigation, Billeder og Genstande, illustrerende Kapervæsen og Konvoy; Skibsmodeller, Afbildninger af Skibe, Dele af Skibe, som Galionsfigurer m. m. Endvidere Rederiflag og andre Sager vedrørende danske Rederier og deres Historie.

Paa Kronborg findes en sønderjydsk Afdeling, væsentlig fremkommet ved Gaver fra de sønderjydske Byer og fra Rømø. Museet vil i det hele give et Overblik over Handel og Søfart, udgaaende fra de danske Kyster og Øer.

Ifølge sin Plan omfatter Kronborgmuseet tillige alle Arter af historiske Billeder og Genstande, som belyser den danske Orlogsflaades og Søkrigenes Historie, Skibsmodeller, Portrætter, Vaaben, Hæderstegn, Mindemedaille, Fyr og Vagervæsen, Havnevæsen, Lodsvæsen, Redningsvæsen, Dykkeriarbejder og Bjergningsvæsen, Fiskeri og Hvalfangst, Statsbanernes Færger, Told og Telegrafvæsen, Søkabelarbejder m. m.

Idet Museet saaledes behandler hele Danmarks merkantile og maritime Historie og illustrerer det danske Flags Veje overalt paa Jordkloden, faar det blandt vore Museer en særlig udenrigsk Betydning. For Studiet i Danmarks For-

hold til de øvrige søfarende Nationer, og vor historiske Plads mellem disse i Fortid og Nutid, er Kronborg nu et Hjemsted. Det er derfor intet Under, at Museet søges af talrige Udlændinge fra alle Verdens Egne, ligesom det for den opvoksende Slægt har en Betydning, som sikrest maales ved Skolebesøgendes Mængde. Kronborgmuseet har siden sin Oprettelse været besøgt af 152.000 Personer. Besøget er stadig stigende, i de senere Aar gennemsnitlig 25.000 Personer aarlig. Alle Danske — saavel her i Landet, som i fremmede Lande og paa fremmede Have — anmodes derfor om at virke for det danske, maritime Landsmuseums Fremgang ved Gaver og Bidrag, saaledes at Museet i stadig højere Grad kan blive til Ære for Nationen og for den verdensberømte Bygning, hvortil det er knyttet, og hvor det forhaabentlig i nær Fremtid, i Forbindelse med Kronborgs Fremtid og Overgang til civil Benyttelse, kan opnaa Pladsforhold og Arbejdsvilkaar, der svarer til de her nævnte Erhvervs og Institutioners Betydning for Landets Fremtid.

Den nuværende Bestyrelse bestaar, foruden Statsministeren som Formand, af Generalkonsul Johan Hansen, Groserer Klitgaard, Generalkonsul Chr. Holm og Folketingsmand, Direktør Gamborg. Museets Direktør er E. F. S. Lund.

MILLIONÆRSEJLADS

Saa fremt man er i den ubehagelige Situation ikke at være Millionær, men derimod i Besiddelse af Evnen til at kunne føle sig som saadan og i øvrigt til at kunne ofre lidt paa sin Sommerferie, vil man have det herligste Udbytte af at foretage en Amerikatur med en af de danske Atlanterhavs-Linies Baade.

Den begynder ikke med en raslende Jernbanerejse — blot en Droske ud til Frihavnen, op ad Landgangen, og man flytter ind i sin lille Lejlighed, hvor man meget hurtigt føler sig som værende i et Hjem — en Følelse, der fastholdes hele Rejsen og som langt overgaar, hvad der i udenlandske Kæmpedampere bydes ulykkelige virkelige Millionærer i Retning af overflodig Luksus og Gullash-Komfort.

Man staar paa øverste Dæk, medens Skibet skubber sig ud fra Kajen, man ser og føler Kontakten mellem dem, der drager ud, og dem, der staar tilbage dernede; saa staar man op gennem Sundet, forbi Hveens gule Skrænter og Svenskekystens stejle Fald, videre langs Kullens alvorlige Stenknolde — nu vider Søen sig ud, op over Kattegat og Skagerak gaar Farten, næste Dag borer Skibet sig op mellem Norges Fjælde i Kristianiafjordens Snævring, og det sidste Stop før den lange Rejse finder Sted, den foreløbig sidste Portion faste Jord føles under Fødderne, forinden man atter gaar ned ad Fjorden, runder Færder Fyr og staar Vest i for at se et Glimt af skotske Fjælde og derefter styre ud, hvor kun Himmel og Hav er synlig i den næste Ugestid.

Saa er det, man føler Millionærforfølelserne krible i Kroppen. Liggestolen paa Promenadedækket med Ens Visitkort paa byder til Hvile og Driveri og Konversation, naar man blot smider sig i den, Skibsorkesteret blæser nye og gamle Toner ud over Dækket, medens Dansen gaar fra For til Agter Dagen lang. Private og offentlige Fester afholdes, om Aftenen gaar man i Biografteatret eller til Koncert i Salonen eller i Biblioteket og læser.

Hvad der gores for at kæle for p. t.-Millionærernes mere materielle Tilbøjeligheder, strejfer det eventyr-

lige — det paastaas, at Skibet ligger lavere paa Vandet, naar man er ved Rejsens Slutning, saa meget tager Passagererne paa i Vægt. Og alle, fra Hs. Majestæt Kaptajnen ned til Drengen, der passer Telefonklokkerne, alle kappes de om at sørge for En paa den omhyggeligste Maade; Betjeningen og Pasningen er Nr. 1.

Og har man saa i en halv Snes Dage tittet paa New Yorks Vidundere, maaske været et Svip i Washington eller ved Niagara, kan man glæde sig til at skulle opleve det altsammen engang til paa Hjemvejen, og man har tilbragt en Sommerferie, som man kan leve paa Resten af sit Liv. Her er ingen Landevejsstøv og Bacciller, — styrkende og ren Søluft i 3 Uger giver En Muligheder for et adskillige Aar længere Liv.

Jeg har her skitseret en Idé til en Ferie, og jeg udleverer den ganske gratis.

Edward Spore.

AFFAIREN VED HELGOLAND 1864

Af afd. Kommandør, Direktør ved Burmeister & Wain,
K. C. Nielsen.

Fregatten »Niels Juel« Juni 1864.

Kjære Fader!

Saa tidligt og dog saa sent havde vi ikke ventet at komme i Lag med Østerrigerne. Længe havde de ladet vente paa sig og vi havde opgivet Haabet om at faa dem under Behandling, da vi endelig fik Ordre i Norge til at gaa Syd paa for at søge dem ved Helgoland. Den længe ventede Forstærkning, Fregatten Jylland istedetfor Corvetten Dagmar, indtraf den 5. 5., og efter Kulfyldning stod vi Syd paa. Paa Vejen gik Heimdal's ene Kedel itu og vi blev derfor nødte til at ophøre at dampe en Dagstid, for at den kunde lappe Hullet. Den 8. ds. fik vi en Fregat i Sigte, men da den ikke gjorde Mine til at sætte Damp op, maatte man antage den for at have fredelige Hensigter. Jylland, som løb bedst af Skibene i Eskadren, blev dog sendt efter den og vi andre kom bagefter, alle med Klar-Skib. Det var den engelske Fregat Aurora; den sendte Fartøj omb. i Jylland med den Efterretning, at den havde mødt Østerrigerne en 12—14 Mil nordligere, 2 Fregatter og de 3 Preussere, som vi havde haft Øje med hele Tiden. Om Eftermiddagen samme Dag ankom Eskadren udfør Røde Klif Fyrtaarn for at faa Efterretning fra Kaptl. Hammer; men da intet Flag eller Signal vistes her, og heller intet observeredes paa Lister Fyrtaarne, som vi derefter gik til, begyndte vi at tro, at det vi skulde forhindre, Besættelsen af Vesterhavsøerne, allerede havde fundet Sted. Vi stode da Syd paa om Natten langs Land med Ordre til at have alt Lys vel blændet og ingen Laterner eller Signaler at vise; for det var jo muligt, at Østerrigerne gik samme Vej som vi, og det er jo engang meget fatalt at blive forstyrret i sin Nattero. Om Morgen den 9. 5. ved Daggry var vi ved Smaldyb, en af Kaptl. Hammers Stationer. Her fandt vi til vor store Forundring Fyrskibet med Tønder og Bøjer helt forsvundet, om det alt nu var taget bort for vor Skyld eller for Østerrigernes, det vidstes endnu ikke. Der var alt-saa ikke andet for, end at ligge udenfor og vente og

haabe, at Kaptl. Hammer som sædvanlig havde gode Øjne. Kl. 7 F. M. omtr. saa vi dog en Røgsøjle bevæge sig inde bag Sandbankerne, det lod til at være Svar paa vor Venten. Kl. 8 fik jeg Vagt. Med min gode Kikkert besteg jeg Observatoriet Kryds-Stænge-Saling, som i Dag flere Gange blev Maalet for mine Vandringer, og jeg saa herfra 2 Master med Stander paa Stortoppen og Flag agter. Vi tog os da den Frihed at mene at det var Limfjorden. Den drejede ganske rigtig om Pynten af Landet og stod ud mod os. Kl. 9 var den paa Siden af os, og Kaptl. Hammer kom omb. Han bragte flere Nyheder. For et Par Dage siden havde han taget alle Mærker ind, da Østerrigerne havde været ved Kysten; de var gaaende til Søs Nord paa. Paa en Lysttur til Helgoland og gennem sit Spionsvæsen naturligvis, havde han faaet at vide, at der var paatænkt samme Dag, den 9. 5., en Landgang paa Föhr af Kanonbaadene, som skulde understøttes fra Land og da han trods alle Forberedelser til at møde den, dog befandt sig i en temmelig mislig Stilling, var han meget glad over vor Ankomst. Efter at have aftalt det Fornødne med Eskadrechefen, gik han fraborde. Da Kommandøren spurgte, hvorfor han ikke gratulerede til Jylland, blev han meget forundret; han troede, det var Dagmar der laa; de havde ogsaa meget tilfælles, naar man ikke lægger Mærke til Størrelsen. Vi satte da Kurs for Helgoland for at høre om Depecher fra Ministeriet. Dagen i Forvejen, efter at vi havde mødt Englænderen, var flere Ting gjort klar til Slag. Kahytterne og Ruffet var forsvundne og man saa nu de aabne Porte klare til at modtage Kanonerne; Svaleballer, Kjølekoste var paa Dækket, og en Del Stabeller af rustne Kugler var blevne anbragte rundt omkring. Snart fik vi nogle Master i Sigte under Helgoland, men fra Observatoriet fandt jeg ud af, at det var Aurora. Paa samme Tid saa vi Røg i S. S. V., men endnu var der ikke mere at se. Kl. 10—11 blev Røgen tydeligere; jeg observerede atter og opdagede 5 Røgsøjler, det blev ogsaa straks prajet fra Fortoppen »Dampere om Bb.« »Hvormange kan du se?« »5« var Svaret. Snart saa jeg Skibene, saa at jeg paa: »Kan Du se noget derfra«, kunde svare: »De to forreste er Fregatter, og de tre Andre kan man næsten ikke se.« »Hvordan ligger de?« »Saadan omtrent«, viste jeg med Kikkerten. Løjtnanten kom da ogsaa op, og efter at være tilfredsstillet, fulgtes vi ad ned. Der blev da sat Damp op, Sejlene blev beslaaede og Bramrær og Spiger nedtagne. Derefter blev der gjort Klar-Skib og Eskadrens Skibe løb den Kommanderende paa Siden, hvorpaa Kommandøren uddelte sine foreløbige Ordre til Skibene og paalagte Cheferne at holde Linien godt sluttet under Bataillen. Vi formede da Kølvaandslinie og fortsatte vor Kurs mod Helgoland. Fjenden lod ogsaa til at stevne Helgoland. Nu var alt klar til Slag. Brændevin og Øl blev delt om til Folkene, som sad og smaasnakkede ved deres Kanoner og en Gang imellem kastede et nysgerrigt Sideblik gennem Portene til Fjenden. Kommandøren gik rundt for at overbevise sig om alt var i Orden, og talte til Folkene omtrent saaledes:

»Der er Østerrigerne, Folk, der kommer de ude, husk paa, at de har været med til at pine og plage vore stak-

kels Soldater i Land, lad os betale dem det; men lad os være rolige og sindige, lad os huske paa, at det gælder ikke om at skyde, men om at træffe; lad mig se, at hver Mand gør sit, for den sidste Mand i Skibet kan gøre lige saa meget som den første, han kan skyde en god Kugle, og det kan den anden ikke«.

Det var omtrent Indholdet. En af Folkene udbragte et »Leve Kommandøren«, men han tyssede paa dem og sagde: »lad os gemme det til siden«.

Folkene gik saa til deres Kanoner, og Kommandøren gik op paa Broen. En højtidelig Stilhed var udbredt over hele Skibet. En Ven af mig, en lille Guldspurv, som jeg om Morgen havde udfriet af Doktorens Fangenskab, fulgte endnu stadig med os. Nogle sagde, den var fulgt med fra Norge, den sad nu ganske ugenert og kvidrede paa Jollebommen og anede ikke den gruelige Scene, den skulde blive Vidne til. Folkene sagde, den bringer Lykke.

Jeg stod paa Ruffet, hvorfra man havde dejlig Udsigt over det Hele. Da Linierne nærmede sig til Skæringspunktet, drejede vi B.b. over ned paa deres St.b. Side, og vi nærmede os nu hinanden paa modsatte Kurser. Mærkeligt var det, saa lidt Situationen virkede paa mig, jeg fandt det hele i højeste Grad interessant, men endnu havde ingen uhyggelig Følelse eller Anelse om den forestaaende »graadforvoldende Kamp« indfundet sig hos mig; sandt nok, endnu var intet forefalden, men nærmest tror jeg, maa det tilskrives en Flaske Sherry, som havde den Virkning, at forhøje Stemningen til denne visse Gemytlighed, der lader os se alt fra den lystigste Side.

Vi var imidlertid kommen paa deres Skudvidde, det glimtede derovre fra hans drejende Kanon paa Bakken, Røgen væltede frem, det saa meget godt ud. Alles Øjne var henvendte paa ham — men pludselig maatte vi udbryde med Obersten: »Jeg tror Gud forbande mig, de skyder med Skarpt«, thi noget høstes, med eet en hvislende Susen i Luften og Plask; der susede den ned i Vandet til agten for os. Men vi fik ikke Tid til at tænke over det, det glimtede igen; Hovedlinien var der, men lidt for højt, resonnerede vi for os selv, som ved almindelig Skiveskydning. Nu begyndte han at smælde løs over det Hele. »Uh, hvad var det«, tænkte jeg; det snurrede for mit ene Øre, den var i en altfor uhyggelig Nærhed; jeg havde stor Lyst til at sige: »Helle min Leg«, men den gik nok ikke. Nu kunde vi begynde at tale med. »Godt Sigt, Folk. Skyd naar I kan, Roder forfra« kommanderede Chefen, og saa begyndte vore Brumbasser. Den stakkels Guldspurv kunde ikke lide dette, den flagrede frem og tilbage, og lidt efter var den borte. Derimod havde vi en Hane i vort Høsehus. Jo mere vi skød, des mere og højere galede den til stor Fornøjelse for alle; den har nu livsvarig Pension hos Kommandøren. Linierne passerede hinanden; jeg hørte et Skrig henne fra Faldrebet, hurtig saa vi naturligvis derhen. Jeg saa da Løjtnanten sidde paa Hug og tage sin Hue op fra Dækket, jeg troede, han var saaret, men nej, hvorimod vi hørte Kommandøren sige: »bær den Mand bort der«. Da Løjtnanten kom agterud, sagde han »det var Tramp, han har mistet et Ben«. Det var min

bedste Ven ombord og min Kammerat paa Dækket; han havde engang sagt: »ja, en af os bliver da nok pillet væk deroppe«. Han havde Ret. Nu ligger han dernede under Doktorens Kniv, mon jeg skal samme Vej? Mon en Kugle ogsaa har Adresse til mig, skal det være Ben, Arm osv. osv.? Den Slags Tanker kommer der nok af, naar man ikke har andet at tænke paa; men Gud ske Lov, der kom noget at bestille for mig.

Linierne havde passeret hinanden. Nu drejede Fjendens Formand op mod os, da vi drejede ned mellem Østerrigerne og Preusserne. Disse havde nemlig trukket sig foran om vor Linie for at skyde os forind. Men de Kunster lod de snart være med, da de derved nær var blevne afskaarne. De forcerede da tilbage, glemte rent, at de skulde skyde os forind, hvorimod Østerrigerne vendte om pr. Kontramarsch, det uheldigste, de kunde finde paa, og kastede sig imellem os og Preusserne.

Ved denne deres Vending fik de to over et vore Bredsider langskibs. Da de begyndte Drejningen, frygtede vi den gjalt Hejmdal, og derfor gav Kommandøren Ordre til Signal til Heimdal om at slutte bedre. Dette Signal kom ret tilpas til at give mine Tanker en anden Retning. Nu begyndte Kampen for fuld Alvor paa Liv og Død. Den foregaaende Manøvre havde formindsket Afstanden betydelig til en 800 Alen, og det var nu Preusserne i Centrum til 2 concentriske Cirkler, som dannedes, vi yderst.

Niels Juel sloges hovedsagelig med Schwarzenberg, Jylland og Heimdal med Radetzsky. Det gik Slag i Slag. Krudtrogen kunde næsten ikke faa Tid til at trække bort; vor Buldren lød i eet Væk, men derimellem hørte man dog Granaternes klagende Lyd, og vi lærte snart saa fuldkommen at bukke os ned efter Takten, naar vi kunde høre, at de var i Nærheden, se dem var der ikke Tale om for Røg. Vi opdagede snart, at de derovre skød for højt, thi meget faa ramte Skroget; et Skud ramte Bergineraaen; det kom paa langs ved den, og slog blot Smut paa den, saa en Del smaa Splinter regnede ned over os; jeg saa forventningsfuld derop, thi jeg har jo læst om Ræer og Stænger, der falder ned osv., og ventede her at se en hel Raa hænge og dingle i et Par tynde Ender, men den forblev hel og holden hængende paa sin Plads. Et Øjeblik efter hørte jeg et Klask i Relingen og saa et fint udklippet Hul i Firkenettet om Bb. Skuddet var gaaet gennem nogle Køjer og havde væltet nogle ud, saa de var nær ved at falde i Vandet. Vi hørte et Bum og mærkede ligesom et sagte Skælven under os. »Der er et Skud i Skroget«, sagde en af Flagmændene. Det var ligesom et Suk, der gik gennem Skibets faste Dele, som om det vaandede sig ved sit Saar; Øjeblikket efter en Knald, og Ruderne i Skylighet klirrede og gik i Stykker. Senere fik jeg at vide, at det var en Granat, der var sprunget paa Batteriet og havde dræbt en Mand og saaret en 5—6.

Man tænkte naturligvis sit ved alt, hvad man saa, men der var ikke megen Tid til hver Ting. Hvad der mest af det hele imponerede mig, var, da Krydsfald kom ned. Det var ikke som jeg havde tænkt at det kom klaskende ned i Hovedet paa os; nej, det kom majestæ-

tisk dalende med en uhyggelig Langsomhed, saa at vi alle fik god Tid til at gaa af Vejen for det. Na saa, saadan ser det ud, tænkte jeg, men i samme Øjeblik smældede det henne i Skorstenen, og en lang brandgul Røg-søjle udviklede sig paa den anden Side af den, det var aabenbart en Granat, der sprang. — Hvad var det? Det saa forresten ganske net ud. Et stort Springvand af Splinter væltede ud af Skibssiden henne ved Broen. Heldigvis var den Kanon, der stod paa dette Sted, kørt bort. Herre, hvad skal Enden blive paa dette her, hvis det længe bliver saadan ved, tænkte jeg ved mig selv, da en Granat sprang oppe i Forre-Mers. Den røg forfærdelig, og man saa Træstumper, Støvler og Nattrøjer osv. flyve ned. Nej, Gud ske Lov, de flyver langsomt. Der kan umuligt være Menneskeben i Støvlerne. Det er blot Mersetønden og dens Indhold. Paa Lyden og paa Mærkerne af Granaterne og Kuglerne fandt jeg ud af, at de mange Hundrede, som var bleven sendt efter os, var gaaet over os mellem Finkenettet og Mersene, og man burde næsten anse det for et Mirakel, at de havde været saa honette at gaa mellem Masterne. Vi laa her i en voldsom Granatild, med hvert Sekund vil jeg antage, i det mindste, fløj der en Granat over den lille Plet, hvor vi stod. De kom nærmere og nærmere mod os, 2 Hovedtougge var allerede overskudte i Storvantet lige over Relingen; nu flængede en Kugle et stort Hul i vort Entre-net, saa at de overlappede Masker hang og dinglede ned mod Dækket og et Øjeblik efter blev det endnu mere forrevet af et andet Skud. Jeg stod netop og tænkte paa, at nu skulde vi nok til at træffes, thi de foregaaende Træffere maa man antage for Afvigelse fra den almindelige Kurs, Kuglerne tager. Alle var rolige. Enhver passede sit Arbejde uden at henvende Tankerne paa andet, i det mindste tilsyneladende. Man hørte kun gennem Kanonskuddene Kommandørens Kommandoord til Roret; Skuddene faldt ligesaa regelmæssige som hidtil. Intet tydede paa den ringeste Forandring i Kraften, da lød pludseligt en Stemme: »der er Ild i ham, hans Forre-Mers brænder«!

Et Øjeblik sagtnedes Ilden, alle vilde se det saa velgørende Syn, Munterheden, som var trættet noget, vendte atter tilbage, thi nu øjnede man Slutningen; med fornyet Kraft betjentes atter Kanonerne og Kugle efter Kugle mindede ham om, at vi havde Heldet med os her. »Nu løber han!« raabte nogle, og et kraftigt Hurra rungede over til ham som Svar paa denne Opdagelse. Ganske rigtig, Schwarzenberg havde faaet nok efter hans Mening. Røgen væltede ud af hans Batteriporte og hans Forre-Mers og det omliggende stod i lys Lue. Han holdt af ned mod Helgoland, og fik derved Vindén agterind, saa at Ilden ikke udbredte sig til de andre Topper; med det store luende røde Flag paa sin Forrejsning, og den graagule Røg, der væltede ud deraf, saa han frygtelig ud da han løb bort. Gud ske Lov, jeg ikke var der ombord. Vore Kugler regnede ned over ham fra alle vi Danske og han fik vist slemt agterind, thi hans Kammerat Radetzky kom op og dækkede ham. »Lad ham løbe, skyd paa den anden«, kommanderede Kommandøren, og med Hurra baksedes Kanonerne mod Radetzky. Et Øjeblik fortsættes denne Kamp til den

gik somme Vej som de andre. Vi gjorde nu Signal til Eskadren om Forfølgelse og satte saa efter dem efter at have hilst paa Radetzky med vore Bredsider agterind. Men vore Skibe havde en slem Fejl, de havde for lidt Hestekraft, saa at vi, skønt vi spændte alt for, hvad muligt var, dog ikke vandt ind paa dem, men snarere tabte. Vi vedblev at fyre med vore Bougkanoner og de med deres Agterkanoner. Jeg ved ikke, hvad vore gjorde, men deres ramte ikke. Saaledes fortsættes Jagten et Kvarterstid, da kunde vi ikke mere, de var paa neutral Grund. Vi blev saaledes nød til at hejse Signalet »hold inde med Kampen«, hvorfor Skuddene døde bort og Batajllen var altsaa tilende.

Nu begyndte straks Reparationerne til Vejrs i Takkelladsen, thi vi vidste jo ikke, hvad Øjeblik de vilde komme ud igen og optage Kampen. Nu var der ret Lejlighed til at se sig om. Dækket, man gik paa, var bedækket med Stumper og Stykker af alt muligt, Tougender, Træstumper fra Skibssiden, fjendlige Granatstumper, og hist og her fandt man Stumper af Ben og Arme, som desværre tillige med Blodpølene var de sørgeligste Minder. Alle var helt graa i Klæderne af Krudt-røgen og sorte i Ansigtet af Gud ved hvad. Alt Træ i Nærheden af Kanonmundingerne var svedet og forkullet. Dækket næsten sort af Smuds. Jeg følte paa Kanonerne, de var ganske varme af de omtrent 40 Skud, de hver havde besørgt. Paa Batteriet havde Stormasten faaet en Del Granatstumper i sig; agter paa Chefens Spisebord laa et Kuvert, der saa forfærdeligt ud. Det var rent oversprøjtet af Blod og Hjerne af det ulykkelige Menneske, der fik Hovedet slaaet i Stykker, et Blækhus, der stod paa Kuvertet, var derimod gaaet aldeles fri. Det var løjerligt at se disse Huller, hvorigennem de ubudne Gæster var trængt ind. Den yderste Klædning var i Almindelighed klippet rundt ud, hvorefter Tømmeret og den inderste Klædning var flænget ud, og løsrevet fra Siden paa et stort Stykke, det er det, der er det værste til at slaa om sig. Da jeg havde overtaget Tramp's Vagt, fandt jeg deri et godt Paaskud til ikke at besøge de Saarede, for min Lyst var just ikke stor efter at komme ned og se paa Amputationerne, især da man hørte nogle forfærdelige Skrig der nede fra. Det var en, der ikke kunde blive bedøvet og som nu fik tre Fingre skaaret af. Jeg gik derfor op paa Dækket igen og her var ogsaa nok at bestille. For det første skulde der passes paa Østerrigerne, der laa inde under Helgoland og blæste Dampen af Kedlerne. Aurora bevægede sig imellem dem, vel for at se til. Branden var nu meget sagtnet, men med ét faldt Forrejsningen ned paa Dækket, gloende og brændende som den var, og dette tydede jo egentlig paa, at de ikke vilde komme saasart igen. Imidlertid løb de andre Skibe i vor Eskadre den Kommanderende paa Siden og Kommandøren lykønskede dem til Resultatet og spurgte til deres Befindende. Chefen for Jylland udbragte et »Leve vor tapre Kommandør«, der besvarede af Mandskaberne med vedvarende Hurraraab, saa at Kommandøren til sidst ganske ærgerligt over ikke at kunne faa Ordet bemærkede: »Det var dog Satan til

Skrigeri«. Der var ogsaa Lystighed tilstede, man maatte lade dem more sig, saalænge de kunde, om ikke af anden Grund, saa fordi man ikke kunde andet. Saaledes gik det en 1½ Times Tid, saa blev Eskadrechefen ked af at ligge der og se paa dem og satte Kurs mod Smal-dyb for at faa de Saarede i Land, og saa næste Dag at fortsætte Værket, nemlig at blokere dem ved Helgo-land. Men Skæbnen vilde det anderledes, thi om Nat-ten kom en Fiskerbaad fra Helgoland blandt andet med en Ordre fra København til at gaa hjem. Planen blev derfor opgivet og vi gik straks videre ad Norge til med de Saarede.

Efter Batajllen var vi naturligvis alle meget sultne, saa at vi, da vi hørte, at vor Middagsmad var løbet bort med Østerrigerne, blev ikke lidet bedrøvede. Dog Kok-ken fandt paa Raad. Han slagtede hurtigt nogle Høns, eller ogsaa var de allerede slagtede i Forvejen, og la-vede noget, jeg ved ikke hvad, som atter hurtig forsvandt fra Bordets Overflade. Stemningen var svært animeret, da Messen gav det for længe siden lovede og længe ventede Gilde, hvad det Flydende angik.

Om Natten sov jeg udmærket, da min Køje ikke var bleven ramt, men allerede Kl. 4 skulde jeg op igen. Ef-ter om Morgenen ligesom om Aftenen i Forvejen at have haft Kaptl. Hammer ombord, stod Eskadren nord-paa mod Norge.

Vejret holdt sig godt de følgende Dage, rigtignok ikke meget heldig Kuling, og om Eftermiddagen den 11. ds. løb vi ind til Kristianssand, hvor ingen Mennesker anede noget om Bataillen. Efter at vore haardt Saa-rede var blevne bragte til Lasarettet og vore Døde paa en smuk Maade begravede, afgik Eskadren straks ifølge Ordre fra Ministeriet til København, hvor Eskadren an-kom 1. Pinsedag Kl. 12 MD. og blev som Sejrherre hilst saavel af Borgere i Byen som af en Del af Flaaden, der laa paa Rheden.

Dette er de Erindringer, som jeg, ifølge Din Anmod-ning, kære Fader, har optegnet om Affæren ved Hel-goland.

Din Søn

K. C. Nielsen.

P. THERS

Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.

Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,

Stats. 15. KORSØR Telef. 106

Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,

Algade 29, Korsør, Telef. 156

Frugt — Grønt — Kartofler

Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR

A. H. Schrøder's Kødudsalg

Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

Jul. Th. Petersen

Mønsterbageriet

TORVET 30 — KØGE

Telf. 294

Leverandør til Marinen.

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. ☛ Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frugt og Konserver en gros — en detail.

☛ Leverandør til den danske Marine. ☛

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.

Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.

Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF

AKTIESELSKAB

FARVERGADE 8 - KØBHVN. B.

EXPORT AF DANSK SMØR

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN, Naboles 3,

anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevarer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

P. Haase & Søn

Boghandel

Løvstræde 8. København K.

Telefon 5130 & 5178.

Dansk og udenlandsk Litte-
ratur. Spec. Svensk og norsk.

Abonnement paa udenlandske Tids-
skrifter modtages

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officers-
foreningen.

C. V. Petersen, Bageri & Konditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE VII
JULI

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

HOLBÆK-KREDSEN

Søndag den 23. Marts afholdt Marineforeningen i Holbæk sin Vinterfest med Damer paa »Hotel Postgaarden«. Salen var af Medlemmer meget smukt pyntet; om vort smukke Flag samlede den øvrige Dekoration sig paa værdig Maade. Digteren Axel Juel var velvilligt kommet til Stede og under megen Glæde fra Gæsternes Side fremsagde Hr. Juel nogle af sine smukke Digte, en Oplevelse, som sent glemmes. Derefter havde Overtrompeter Chr. Hansen af Holbæk ogsaa velvillig en Sangafdeling, som bestod af gode gamle Sange, der vakte vild Jubel, for tilsidst at slutte med Hr. Juels smukke Flag-sang. Derefter gik Dansen lysig, og det var paa de smaa 1al Urskiven viste, da alle drog hjem, efter at have tilbragt en god Aften sammen.

Lørdag den 5. April havde Afdelingen den Ære ved sin Formand at overrække Dannebrogskorset til dens Æresmedlem, Helgolandsveteranen Rasmus Larsen, i hans Hjem paa Borgerstiftelsen. Bestyrelsen var mødt med Flaget, og i smukke og hjertevarme Ord talte Formanden til den gamle Veteran. Kager og Vin blev budt og et Par muntre Timer tilbragtes hos den gamle Veteran, der fortalte Oplevelser fra Krigens Dage.

Tirsdag den 20. Maj afsluttedes Vintersæsonen med en Sammenkomst, hvor Grosserer Schou underholdt Medlemmerne med sit Foredrag om sin Rejse i Mexiko, hvortil hørte mange gode Lysbilleder. Efter Foredraget serveredes Biskemad, Øl og Snaps. Veteran Johannes Jensen udnævntes derefter til Æresmedlem. Dagen efter — i Overværelse af nærmeste Slægt og Venner, samt Afdelingens Bestyrelse, samlede i de gamles Hjem — overrakte Dannebrogskorset ham af Amtmand Saxild, som i smukke Ord talte til den gamle Veteran; ogsaa Formanden talte, og medens der bydes Vin og Kager, opfriskes gamle Minder. Efter et Par Fædrelands-sange, sluttede Festligheden.

Søndag den 6. Juli havde Foreningen sin Sommerudflugt med Præmieskydning paa Langtved Færgetro. I Biler førtes Deltagerne til Munkholm for at færges over. Kl. 3 samledes man foran Kroen for at hejse Flaget paa en i samme Anledning rejst Mast, derefter gik man til den smukt pyntede Sal og Kaffeborde. Formanden, Lokomotivfører Møller, bød Velkommen og mindedes Dagen, den 6. Juli, ved at tale om de gamle Veteraner og de store Minder paa vor nationale Sejrsdag; Forsamlingen mindedes de faldne ved at rejse sig. Man begav sig derefter til Skydebanerne. Kl. 6½ havde Damerne dækket Bordene paany med den medbragte Aftensmad, og snart sad de gæve, gamle Sømænd godt bænkedes paany og lod Maden smage. Ogsaa her holdtes flere Taler, og da Sulter var stillet, drog Skytterne ud at ende Skydningen.

Kl. 8¾ blev Flaget halet ned.

Efter at de smukke Sølypræmier var uddelt, begyndte Dansen for at slutte ved Midnat. Derefter drog man atter hjem til den gamle By, alle enige om at have været samlede til en god og fornøjelig Sommerfest.

KALLUNDBORG-KREDSEN

Ved et Møde med interesserede Mænd i Kallundborg den 3. Juni i Aar, ved hvilken Lejlighed saavel København-Kredsens Formand som dennes Sekretær, Bankkasserer C. Nath, var tilstede, drøftedes Muligheden af Oprettelsen af en Marineforenings-Kreds, og Tanken vandt almindelig Tilslutning. Grosserer Valdemar Schou gav Oplysninger om Foreningens Virke og Formaal og Bankkasserer Nath holdt derpaa et Foredrag med Lysbilleder om »Olfert Fischer's Togt til Kroningen i London 1911.

Mødet resulterede i Nedsættelsen af en Komité bestaaende af Indbyderne, Styrmand Stoumann, Lods Plambeck-Hansen, Bedstemand Lindegaard, Restauratør Jensen, Lokomotivfører Fischer, Købmand Carl Petersen, Raklev, og Lars Rasmussen, Badstrup.

Forinden Mødet hævdedes, meddelte Bankkasserer Nath, at han vilde gøre sig en Ære og Glæde ved at skænke den nye Kreds, Marineforeningens 38. Afdeling, et reglementeret Foreningsflag, et Tilbud, der modtoges med kraftigt Bifald, ligesom der til Grosserer Schou og Sekretæren rettedes en Tak for deres Arbejde for Sagen. Der indmeldtes straks 60 Medlemmer.

Konstituerende Generalforsamling den 18. Juni 1924.

Paa Grand Hotel i Kallundborg afholdtes Kredsens første Generalforsamling den 18. Juni i Aar. Paa det forberedende Udvalgs Vegne bød Lods Plambeck-Hansen velkommen og meddelte, at der fra den ene af Kredsens Faddere, Bankkasserer Nath, var indløbet telegrafisk Hilsen i Dagens Anledning, og fra den anden, Grosserer Valdemar Schou, som Gave en Baadsmanspiibe. Hr. Plambeck-Hansen gav forskellige Meddelelser og pointerede Foreningens upolitiske Karakter. Kontingentet er fastsat til 6 Kroner aarlig med et Indskud af 5 Kroner, der tilfalder Hovedforeningen.

Af Talere maa nævnes d'Hrr. Smedemester Lund, Reserve-skibsfører Mogensen og Købmand Carl Petersen. Det forelagte Lovudkast vedtoges og indsendes til Hovedbestyrelsens Approbation. Ved det følgende Bestyrelsesvalg valgtes følgende Herre: Lods Plambeck-Hansen, Styrmand Stoumann, Købmand Carl Petersen, Lokomotivfører Fischer og Bedstemand Lindegaard.

Som Repræsentanter for Omegnen valgtes Gaardejer R. Rasmussen, Grd. J. Larsen, Raklev, Grd. Lars Rasmussen, Badstrup og Grd. Jens Andersen, Dalby. Fisker H. O. Petersen samt Barber Alf Jørgensen valgtes til Suppleanter. Revisorer blev Købmand Lund, Lyngen, og Toldassistent Mølner.

Med et Leve for Danmark og Flaget, sluttede den vellykkede Generalforsamlingen, og Medlemmerne samledes til kammeratligt Samvær om Kaffebordene.

— — Kallundborg-Kredsen tæller nu, i Midten af Juli, allerede over 80 Medlemmer, hvilket tegner lovende for den nye Kreds, der sikkert vil vide at hævde sig en smuk Plads blandt Marineforeningens mange Kredse. Fra Medlemsbladets Redaktion bringes Kredsen en Lykønskning, idet vi udtaler Haabet om et godt og frugtbringende Arbejde gennem Aarene.

MARINEVETERANERNE FRA 1864 FORTÆLLER.

78 Sider

Samlet og udgivet af Marineforeningen.
Med Fortællernes Billeder.

Pris 3 Kroner.

Overskudet tilfalder Foreningens Veteranfond.
Faas paa Foreningens Kontor og i Bogladerne.

Faas — udenfor København — ved Henvendelse til de respektive Kredsformænd.

Veteranerne om Bord i Fregatten »Jylland« den 9. Maj.

THURØ-KREDSSEN

Afsløringen af et Mindesmærke for Helgolandsslaget
den 15. Juni 1924.

Der findes Landet over ikke mange Minder, rejst for Slaget ved Helgoland den 9. Maj 1864, — om der overhovedet findes andre end Suenonmonumentet i Nyboder, — des kønere virker det, naar man paa Sømandsøen Thurø indenfor den lokale Marineforening har haft Tanken at sætte et Minde for Flaadens Hædersdag og for dem der faldt. Fra Sømandsslægterne derovre, har Flaaden, baade Orlogs- og Koffardflaaden, gennem Tiderne talt mange gæve Sømænd, og i disse Slægter har ogsaa Verdenskrigen sat mange dybe og sørgelige Spor, da danske Skibe ufortrødent vedligeholdt Forbindelserne til Udlandet gennem minefyldte Farvande.

Initiativet til dette i hele sin Udformning smukke og pompøse Minde i Thurø By er udgaaet fra Kredsformanden, Smedemester *Huusfeldt*, der sammen med Medlemmerne og ved Støtte fra mange Sider, der har vist Sagen Interesse, her har formaaet at rejse et Minde som ogsaa vor Marine vil finde smukt og værdigt for sine store Minder.

Paa et fremtrædende Sted i Thurø By, hvor der mellem flere mødende Veje er fremkommet et trekantet Areal af ret betydelig Størrelse, er Monumentet rejst. Med grønne Træer som Baggrund og paa det ret stærkt skraanende Terræn, midt for Hovedvejen, rejser sig en halvcirkelformet Granitmur, indhegnet med en svær Ankerkæde. Indenfor denne en gruset Plads paa hvilken Marineforeningens Mærke, ca. 5 Alen i Diameter og udført i røde og hvide Sten, kanet med Buxbomplantning, er anlagt, lige som det kronede M er anlagt med Buxbom. Bag dette rejser sig selve Monumentet i ca. 5 Alens Højde, bestaaende af 5 Marine-Karronader der læner sig til et svært Anker, det hele opstillet paa en kraftig Sokkel, og paa denne atter, bag Kanonerne og Ankeret, en Sten med Inskription.

Den 15. Juni samledes en Folkeskare paa henved 500 Mennesker omkring Monumentet til den højtidelige Afsløring. Overalt vajede Dannebrog over den smukke lille Ø og fra Byens Huse, medens Solen, der hele Formiddagen havde skjult sig i Dis, ved 4-Tiden brød igennem, netop da man samledes. I tætte Rækker stod Deltagerne, Foreningens Medlemmer og andre af Byens Borgere og 3 Helgolandsveteraner udenom Monumentet, der endnu var dækket, Flagene fra Thurø-, Svendborg-, Faaborg- og Odense Marineforeninger

sammen med Thurø Sømandsforenings Flag var mødt frem, ledsagede af Formænd og Repræsentanter for de respektive Kredse og Foreninger.

Kredsformanden traadte nu frem foran Monumentet og bød Velkommen til hele den store Forsamling og særlig til de gamle Veteraner. Paa Kommandoen: »Hejs Flaget«, gik Dannebrog til Top paa en bag Monumentet rejst Flagstang medens alle blottede Hovederne.

I en kort og smuk Tale mindedes Formanden derpaa Hans Majestæt Kongen og udbragte et med 9 rungende Hurraer besvaret Leve for ham, hvorefter Musikken faldt ind med: »Der er et yndigt Land«.

Formanden gav derpaa Ordet til Medlem af Hovedbestyrelsen, Arkitekt *Marston*, der udtalte følgende:

Den 9. Maj 1864 var og vil vedblive at være en Dag i vort Fødelands Historie, som Danske aldrig vil glemme. Det er nu 60 Aar siden vor Flaade slog de Fjender, vi dengang havde. Det er ikke vor Sag her at fæste os ved Kampens Rædsler og Sorgen hos dem, der blev tilbage, — men vil vil mindes det moralsk opløftende i vort Folks Kraft og Vilje til Selvhævdelse hos dem, der dengang bragte Sejren hjem og derved skabte et Lyspunkt i Mørket. Det er ingen Tilfældighed, at vi har dannet Marineforeninger i et Land, hvor Slægt efter Slægt gik ud som Sømand. Det er ingen Tilfældighed — selv om maaske mange ikke har Forstaaelsen deraf — at der i Dag rejses et Minde som dette. De Rædselsaar vi nylig, om end paa Afstand, har gennemlevet, har bragt vort Folk bedre Kendskab til de Mænd, der i det Hele og Store ikke fik den Løn, de fortjente, vore Sømænd.

Den, der har sejlet, kender bedre end mangan anden, de tusind usynlige Traade der knytter, og knytter fast, til Hjemmet, det Land, hvor vi er født, og som er vort. De, der gik ud den Gang gik, fordi de skulde gaa, — vi hylde dem og mindes dem, fordi de i Pligtens Udførelse kom hjem med Sejr. Er dette Minde rejst for hin Dag og for hine Mænd, da kan det, ikke mindst paa dette Sted, ogsaa tjene til Minde om dem, som paa fredelige Veje i Udførelsen af deres Pligt til Fædrelandets Gavn, maatte sætte Livet ind.

Thurø Marineforening indlægger sig i Dag Ære i Landet. Rundt om, hvor vor Forening findes, vil man glæde sig over det, som her sker og over, at denne Sømandenes Ø er den første til at sætte et varigt Minde for Dagen og for alle dem, som maatte blive derude og som gav Livet for andres Liv.

Gid vi, trods alt hvad der kan skille, alle maa være enige

i dette, at ære vort Flag og dets Minder, der jo er vore Minde gennem Tiderne.

De danske Sømand ved Helgoland og paa danske Skibe har endnu aldrig svigtet det, der er Grundlaget for Livet ombord, — Pligten.

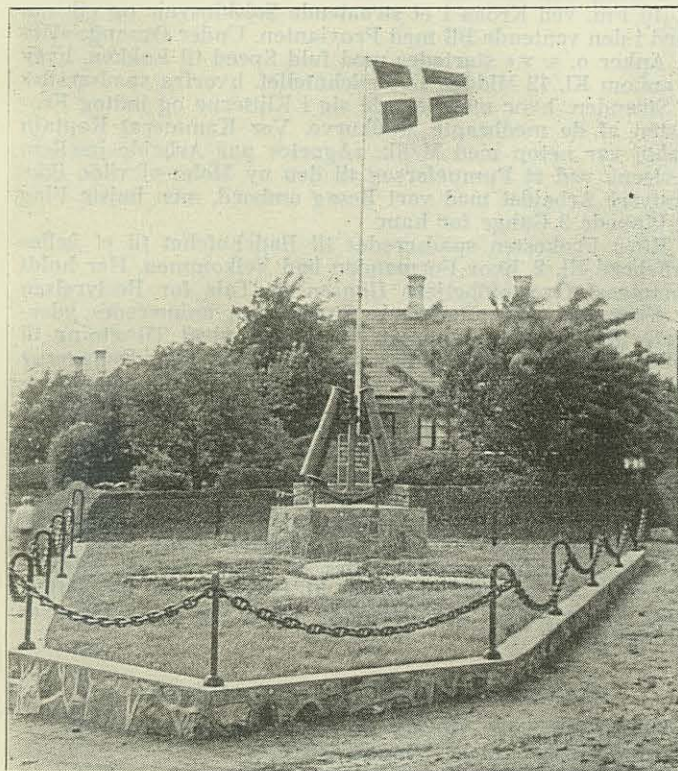
Saa vil vi da ønske, at dette Minde maa staa til sene Tider, til Minde om Helgoland, til Ære for Marineforeningen.

Medens alle Hoveder blottedes, faldt Dækket og viste Stenen, der bærer følgende Vers:

Saa længe Bølgen ruller mod Helgolands Kyst,
Den hvisker om 9. Majdagens blodige Dyst.

Efter Afsyngelsen af Helgolandssangen, traadte Formanden frem og bragte en Tak til alle Bidragyderne, til Marine ministeriet og til Sogneraadet.

Med Afsyngelsen: »Kongernes Konge«, sluttede Højtideligheden.

Med Veteranerne, Flagene og Musikken i Spidsen, efterfulgt af Marineforeningens Medlemmer, ordnede sig derpaa et Folketog paa ca. 400, der til Tonerne af »Holmens faste Stok« gennem Byen drog ud til den store og smukke Kro, i hvis festligt emykkede Sal man kort efter gik tilbords. Fra Kongen var indløbet Svar paa et tidligere afsendt Hyldestelegram fra Thurø-, Faaborg- og Odense-Kredsene, og det af Formanden udbragte Leve for Majestæten besvaredes med rungende Hurraer. Af de talrige Talere ved Bordet nævner vi, foruden Formanden, Tømrermester *Niels Rasmussen*, for Foreningen, særlig rettet til København-Kredsens Formand, Grosserer *Valdemar Schou*, Arkitekt *Marston* for Thurø-Kredsen, Kaptajn *N. Nielsen* en særlig smuk Tale for Veteranerne, Telefonmester *Buchgreitz* for Flaget og Valdemarsdagen, Fabrikant *C. C. Jensen* for Damerne, Mægler *Hansen* for Thurø-Kredsens populære Formand, Direktør *Andersen* for vore historiske Minder og vort skønne Fædreland, Værkfører *Grundtmann* for de danske Marinere med det gode Humør og det store Hjerte, og sidst af Mægler *Hansen* for den danske Sømandsstand.

Det blev i de festlige Omgivelser og ved hele det Hjertelag der vistes, en Dag og en Sammenkomst, som længe vil blive husket. Vi haaber, at den Handlekraft, der af Thurø-Kredsen er vist i Enighed om Sagen og dennes Udførelse paa den smukkeste og værdigste Maade, maa tjene Kredsen til Ære og Glæde og Marineforeningen til et godt Eksempel paa Initiativ, gavnligt for os selv og til Ære for vor Sag.

BORNHOLM-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Sommerudflugt paa Valdemarsdagen, den 15. Juni.

Det skal siges straks, at Vejret den Dag kunde næsten ikke være daarligere; men dog forløb Turen udmærket med en stor Tilslutning. For hver Byge Regn der kom, stemtes Hu-

møret blot en Tone højere. Det hele Arrangement var ogsaa lagt saa ypperlig til Rette af vort udmærkede Festudvalg (Grosserer *Glistrup* og Konsul *Lund*), at det hele skulde klappe, selv om Vejrguderne var os ugunstig stemt.

Kl. 10 Fm. kørtes i 10 Biler fra Lille Torv i Rønne til Almindingen, hvor der stødte endnu 4 Biler til, hvoriblandt Foreningens Æresmedlem, Veteran fra 1849, pens. Lærer *Nielsen* og Hustru, Aakirkeby, saaledes at der ialt var over 100 Deltagere.

Vor prægtige Kammerat, Proprietær *Müller*, Vallensgaard, modtog Selskabet i sin Jægerhytte i Ekkodalen, og var atter i Aar vor elskværdige Vært, i hvis Væretægt Marinerne befaandt sig saa godt, at man nødig brød op.

Kammeraterne fra Aakirkeby beredte os her en Overraskelse i Form af et 12 Mands Orkester, som spillede under Skafningen i Jægerhytten. Det skal de have Tak for.

Videre gik Turen til Randkløvegaard, hvor Kaffen indtoges og den smukke Natur blev taget i Ojesyn af dem, der ikke var bange for Vand i Støvlerne.

Hovedslaget stod paa Hotel Østersøen i Svaneke, hvortil vi ankom ved 5-Tiden. Her indtoges en 1ste Klasses Middag, der krydredes med mange udmærkede Taler og Sange (ialt 7). Vi tør desværre ikke lægge Beslag paa Bladets Spalter og referere alle de gode Taler, kun maa vi have Lov at anføre Formandens, Overbetjent *Nielsens* smukke og gribende Ord for Flaget. Bogholder *Ridder* talte smukt for Hædersgæsten, pens. Lærer *Nielsen* og Hustru. Konsul *Lund* for Marineforeningen. Mægler *Møller* for Svaneke By. Møllejer *Kofoed* talte morsomt og vittigt for Damerne, og last not least Købmand *Gram* (selv 82 Aar) talte for de gamle Veteraner og adresserede sin Skaal til Lærer *Nielsen*, som trods sine 92 Aar, deltog i Festen fra først til sidst.

Efter Middagen gik Dansen lystig til Kl. 1, kun afbrudt af en lille morsom og fikst arrangeret Underholdning paa ½ Times Tid, som Kammeraterne i Svaneke havde sørget for.

Blandt Deltagerne var kun en Mening, at Turen havde været vellykket og tilfredsstillende selv de største Forventninger.

AALBORG-KREDSSEN

var den 15. Juni paa Udflugt til Hadsund og Mariager. Ca. 250 Damer og Herrer afrejste i reserveret Tog, der kørte igennem uden »Skift«.

Vejret var straalende og det blev en yderst vellykket Dag. Hadsund By var iklædt Højtidrragt, med Flag og Vimpler hilste Marinerne fra Hadsund Kammeraterne fra Aalborg velkommen. Flagmand *Lassen* havde taget Plads i forreste Vogn, for under Indkørselen til Stationen at lade vort smukke Flag »vaje frit«, og et jublende Hurra fra begge Sider var Velkomsthilsenen.

Med Marineforeningens Orkester og Flag i Spidsen, marcheredes til Thygeslund-Skov. Det var et imponerende, og jeg tør uden Overdrivelse sige storslaet Syn. Foreningen har af Maskinmester *Hansen* som Gave modtaget en smuk forarbejdet Stav, og da Maskinmester *Chr. Jensen*, »Danmark«, som Tambourmajor marcherede foran, og med sine Armsving og flotte Bevægelser, der ikke gav selveste Gardens Tambourmajor det mindste efter, vil det kunne forstaas, at Hadsundboerne gjorde store Øjne, og vi andre var stolte.

Ankomsten til Skoven, bød Formanden for Hadsund-Kredsen, Driftsinspektør *Windslev*, velkommen. Her spistes Frokost, og efter at man havde beset den smukke Skov og Omgivelserne, afmarcheredes til Dampere, der sejlede Mønstrene med Damer, der nu var naaet op paa et Antal af mindst 400, til Mariager By. Det blev en herlig Tur. Fjorden laa speilblankt. Smukt, som der er, med gamle vekslende Naturskove paa begge Sider af Fjorden — Fiskelejerne —, er en Sejllads paa Mariagerfjord sikkert noget af Danmarks smukkeste.

Marineforeningens Orkester spillede, Gutterne sang og man kippede Flaget paa Orlogsmanér, hver Gang en Sejler passeredes.

Efter at Mariager By og Munkholm Skov var beset og man havde drukket sin Eftermiddagskaffe, foregik Sejlturen tilbage. Paa Havnepladsen knaldede tre Kanonskud, som en Afskedshilsen.

Ved Ankomsten til Hadsund, samledes 250 Damer og Herrer til Fællesspisning paa »Hotel Hadsund«. Salen var smukt pyntet, en Kommandobro var rejst, det var smukt og stilfuldt altsammen.

Her talte Direktør *Boech Hansen* for Kongen, Driftsinspektør *Windslev* for Flaget og Politibetjent *Høfler*, Aalborg, for Fædrelandet. Alle tre Talere skilte sig smukt fra Opgaverne. Konsul *Im. Stühr* for Marineforeningerne, deres Betydning for det danske Folk, og takkede til Slut for den smukke Modtagelse.

Efter Fællesspisningen var der Dans i Skoven, og Kl. 10 Aften foregik Hjemrejsen, ligeledes med Ekstratog.

Det var en dejlig Dag, og vi fra Aalborg, siger Gutterne fra Hadsund Tak. Det var saa glimrende tilrettelagt og klappede altsammen — vi skal nok huske det.

SAKSKØBING-KREDSSEN

Søndag den 29. Juni afholdt Nakskov, Maribo, Sakskøbing og Nykøbing en Fællesudflugt til Oreby ved Sakskøbing. Kl. 12½ Middag samledes Deltagerne ved Sakskøbing Roklubs Baadehus; efter at have afleveret Madkurvene i Baadehuset, sejlede til Oreby Kro, hvor et fælles Kaffe bord ventede. Formanden for Sakskøbing-Kredsen bød her Velkommen, og Flagene hejstes med sædvanlig Honnør. Ved Kaffe bordet herskede en munter Stemning, og Sangbogen blev flittig brugt.

Da Kaffen var drukket, spadserede Deltagerne med Musikken i Spidsen langs den smukke Fjord til Oreby Slot, saa den pragtfulde Have og de velpassede Drivhuse og sejlede derefter tilbage til Roklubbens Pavillon, hvor Madkurvene ventede. Ved Bordet talte Lokomotivfører L. Nielsen for Kongen, Kaptajn Rasmussen for Fædrelandet og Lærer Hansen for Flaget. Spisningen forløb fornøjelig, ofte afbrudt af Taler og Sange. Efter Maaltidet dansedes der til Kl. 10, hvorefter Sakskøbingenserne med Musikken i Spidsen fulgte Gæsterne til Jernbanen, og man skiltes med Bevisthed om, at have tilbragt en god Dag sammen.

SAMMENKOMSTEN DEN 8. JULI

Med Hoveder som moderne Stikkelsbær, mødte Brødrene og skød som rene Krybskytter. Og den muntre Kappelstrid gav en Appetit, som hos en Befaren efter Sejlmanøvre. Under mild men energisk Lødhivning saavel med som uden Bund, forsvandt det lækre Smorrebrød, og ved Kaffen overbragte Formanden en frisk Hilsen fra den unge Lichtenberg, der skal deltage i Togtet med »Grønland« til Koloniseringen af Scoresbysund. Formanden talte smukt om den Offervillighed og Energi, der her udfoldedes for at vise, at der endnu er Liv i de Danske. Sekretæren, Hr. Hoffding, berettede om det store Stykke Ingeniørarbejde, han forestaar i Gyldenløvesgade og Banegaardsterrænet. Naar dette bliver færdigt, faar vi en Gade, saa 5te Avenue, Under den Linden og Piccadilly bliver rene Peder Madsens Gange mod.

Helsingør-Kredsens Husdigter, Hr. Vilhelm Hansen, havde begaaet en Vise med Melodi og sendt den til Lavets Caruso. Hr. Fabrikant Hornung, til Lancering. Med dennes mesterlige Foredrag og Cand. phil. Schultz ved det søsyge Klaver, lød de muntre Sømandsord, hvortil Kammeraterne sang med paa Omkvædet, klart ud i den dejlige Aften.

Vild Jubel for Sangen og Sangeren.

Derefter kom Hovedunderholdningen, idet atter et Medlem af den talentfulde Bønnelyckeske Slægt optraadte som Foredragsholder. Denne Gang var det Styrmanden, der, skønt han gik paa Skipperskolen og snart skulde op, dog tog sig Tid til det store Arbejde, at mere Kammeraterne. Støttet af et aldeles glimrende Billedstof, førte han os gennem Panamakanalen og rundt hele Sydamerika. Man beundrede de geniale Ingeniørarbejder, de maleriske Partier og de interessante Mennesketyper, man fik set og hørt om. Bl. a. fremvistes en Kulfyldning, hvor 700 Negerpiger bar Kul ombord paa Hovedet, uden at blive sortere af det, og derpaa efter endt Arbejde kastede Kludene og gik i Ballen paa den anden Side, uden at blive hvidere af det.

Foredraget var vittigt og underholdende helt igennem, og da Formanden tolkede Kammeraternes Tak, fordi Styrmand Bønnelycke saa smukt havde tænkt paa dem paa sin lange Rejse, lød der et varmt og langvarigt Bifald.

Efter et Par smaa Solstraalefortællinger af Bing begav man sig paa Hjemvejen i den lune Sommernat.

HASLEV-KREDSSEN

Den 8. Juli afholdt den nystiftede Marineforening for Haslev og Omegn sit første Møde paa Carstensens Hotel. Der var rigtig god Tilslutning, og Aftenen forløb da ogsaa paa en udmærket Maade, præget af det gode Humør og den gode Kammeratskabsfølelse, som er »Mændernes« egen.

Foreningens Medlemmer har faaet et overordentlig smukt Dannebrogsslag (med Foreningens Mærke) at samles om. Det er en Gave til Foreningen fra 2 af Medlemmerne. Bagermester Ulm har skænket Flaget og Snedkermester H. P. Hansen, Ringstedvej, Mærset (Stangen), der forøvrigt er forfærdiget af Giveren.

Mødet indlededes med, at der blev kommanderet: »Klar

ved Flaget!«, og medens Forsamlingen rejste sig, gik Dannebrog langsomt til Tops.

Saa bød Formanden, Skorstensfejer Rasmussen, Kammeraterne velkommen, idet han udtalte Haabet om, at de altid, naar der kaldtes til Møde under Foreningens Flag, maatte stille og saa tage det gode Humør og den gode Kammeratskabsfølelse med.

Formanden gav sluttelig Ordet til Kaptajnløjtnant Wedel, der i Løbet af en Times Tid førte sine Tilhørere med paa »Niels Juel«s Togt sidste Vinter til Sydamerika.

Formanden takkede med Forsamlingens Tilslutning Kaptajnløjtnant Wedel for Foredraget, hvorefter der blev rettet an til Kaffe. Ved Kaffen blev der sunget nogle Sange og fortalt Historier og Minder fra Marinetjenesten.

Kl. 11 blev Flaget halet ned.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Søndag den 13. Juli mødtes Kammeraterne med Familie Kl. 10 Fm. ved Kroen i et straalende Solskinsvej og gik om Bord i den ventende Bil med Provianten. Under Opsang: »Hiv nu Anker o. s. v.« startedes med fuld Speed til Løkken, hvor vi ankom Kl. 12 Middag til Badehotellet, hvorfra spadseredes til Stranden, hvor man lejrede sig i Klitterne og indtog Frokosten af de medbragte Madkurve. Vor Kammerat Kaptajn Bishøj var netop med M/Sk. »Agnete« paa Arbejde imellem Revlerne ved et Pumpeforsøg til den ny Mole; vi vilde ikke forstyrre Arbejdet med vort Besøg ombord, men hejste Flag og kippede 3 Gange for ham.

Efter Frokosten spadseredes til Badehotellet til et fælles Kaffe bord Kl. 2, hvor Formanden bød Velkommen. Her holdt Kammerat Overtoldbetjent Hansen en Tale for Bestyrelsen og Formanden for Danmark. Stemningen animeredes yderligere, da der af en anonym Giver blev givet Tilsætning til Kaffen. Efter at en Del Sange var sunget, spredtes Deltagerne i Byen og paa Stranden for at mødes igen Kl. 5¼ paa Badehotellet, hvor Madkurvene blev tomte ved dækkede Borde paa Hotellets Veranda, da det saa ud til Regn. Her havde vi den Glæde at træffe vor Kammerat Maskinmester Andersen med Hustru fra Hjørring, som sluttede sig til os. Aftensmaaltidet forteredes under Latter og Skæmt, og sluttede med Taler og Sang, og et vældigt Tordenskræld og Regn, der styrtede ned. Heldigvis sad vi i Læ, saa Humøret tabte ikke noget derved; da Regnen ophørte efter en Times Forløb, faldt vi paa Bilen og ankom tørskoede til Hirtshals Kl. 9¼ Aften, hvor vi tog Afsked fra hinanden, glade og fornøjede over den vellykkede Tur.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDSE.

- Aalborg: Fabrikant, Konsul Im. Stuhr, R. af D.
 Aarhus: Konsul Ant. C. Nielsen, Riiskov.
 Assens: Havnefoged Th. Jacobsen, Dbmd.
 Bornholm: Statsoverbetjent Carl Nielsen, Rønne.
 Ebeltoft: Toldbetjent Hs. Petersen.
 Esbjerg: Ingeniør Carl Klæbel, Kronprinsensgade 9.
 Faaborg: Fabrikant C. C. Jensen.
 Fredericia: Blikkenslagermester M. Ottesen.
 Frederikshavn: Kaptajn Weber Hansen.
 Frederikssund: Mejeriejer J. Arpe, Maglehøj.
 Frederiksværk: Gaardejer P. V. Petersen, Skævinge Gaard pr. Skævinge.
 Grenaa: Eksportør A. Kirk, Grenaa Havn.
 Hadsund: Driftsbestyrer P. H. Wenslev.
 Helsingør: Kaptajn E. O. Møller, Færgeoverfarten.
 Hirtshals: Materialforvalter F. Jensen, Hirtshals pr. Hjørring.
 Holbæk: Lokomotivfører V. Møller.
 Horsens: Kasserer O. C. Hov, Smedegade 45.
 Kolding: Tandlæge H. Strange-Friis, Jernbanegade 42.
 Korsør: Kaptajn C. A. Krenchel, Mathiesensvej.
 København: Grosserer Valdemar Schou, R. af D., Nørrebrogade 200, A. L.
 Maribo: Lærer Frands Hansen, Skelskør Skole pr. Maribo.
 Nakskov: Lokomotivfører L. D. Nielsen, Maribovej 20.
 Nuborg: Konsul F. Baron v. Haxthausen.
 Nykøbing: F. Tjener Laur. Christensen, Hotel »Stad Nykøbing«.
 Næstved: Barber Chr. Christiansen, Jernbanegade.
 Odense: Telefonmester C. Buchgreitz, R. af D.
 Randers: Overbanemester Gulbrandsen, Vester Altanvej 12.
 Ribe: Slusemester C. Møller, Kammerhusen.
 Roskilde: Bagermester E. Munch, St. Olsegade 17.
 Rudkøbing: Kaptajn Riise, Pelvkke pr. Rudkøbing.
 Sakskøbing: Maskinmester Alb. Petersen.
 Skaagen: Politibetjent Hi. Møller.
 Skelskør: Købmand O. P. Jensen.
 Svendborg: Navigationskoleforstander Aage V. Tuxen, R. af D.
 Thuro: Smedemester R. P. Huusfelt, Thuro pr. Svendborg.
 Vejle: Bagermester P. Andersen.

Husk Kapskydningen i Odense den 7. September. Enhver kan deltage i Turen. Indmeldelse næste Gang

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav: Tirsdagen den 12. Aug. Kl. 7 Skydning, Kl. 8½ Pakkefest. Hver Kammerat medbringer en lille Pakke med Indhold, der bortloddet senere.

København-Kredsens Sommerudflugt. I de første Dage af September vil der efter foreløbig Bestemmelse blive arrangeret en Fællestur, om muligt til Salt-holmsflak-Fortet med paafølgende Sammenkomst paa en af Kystens Hoteller. Nærmere Meddelelse vil fremkomme i Medlemsbladets August-Nummer.

RANDERS-KREDSSEN

Randers-Kredsen har mistet et af sine Æresmedlemmer, idet Veteran *Chresten Madsen Kruse* i Aarslev ved Randers afgik ved Døden den 2. Juli i en Alder af 84 Aar. Afdøde deltog i Helgolandslaget ombord paa Fregatten »Niels Juel« ved Dækskanon 6, flyttedes senere over paa »Jylland« og var med at begrave de faldne i Christiansand.

Den gamle Hædersmand kunde paa Grund af Sygdom ikke deltage i Kredsens Fest paa Helgolandsdagen; men fik Hilsen og Blomster overrakt et Par Dage efter med Beretning om Festen.

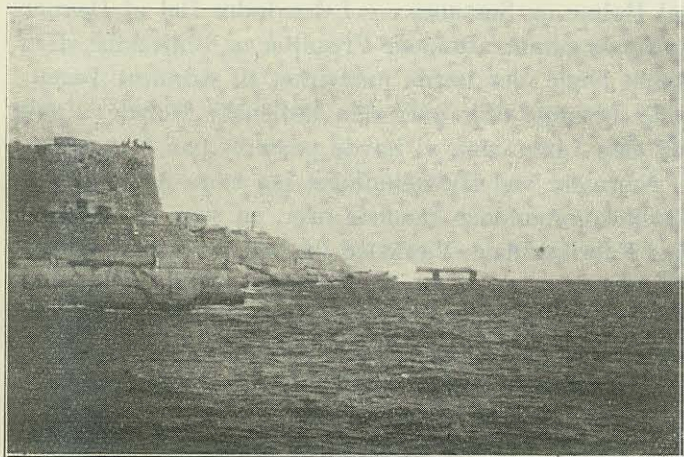
Vort Flag sænkedes over hans Grav ved den smukke Begravelse, der blev ham til Del.

Ære være hans Minde!

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIENS« TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Fortsat, Malta.)

Til alle Sider rejste sig de vældige, hvidgule Kalkstensmasser, af hvilke næsten hele Øen bestaar; kun i Midten af denne er der ved Overførelse af Jørd fra Sicilien og ved Hjælp af kunstig Vanding og det herskende varme Klima frembragt en meget frugtbar Dal — ligeledes med uhyre Arbejde og Bekostning.

I Klipperne var indbygget stærke Fæstningsværker, der fuldstændig beherskede Indløbet, og tæt ved dette laa højt til Vejrs en meget kraftig Gniststation.

Tæt ved os laa Vagtskibet: en gammel Fregat, hvorpaa der var hejst Viceadmiralsflag, som salutedes.

Den efterfølgende Dag — en Søndag — afholdtes Parade og Gudstjeneste, hvorefter Chefen gik i Land og nedlagde en fra Danmark medbragt Krans paa Kontreadmiral H. G. F. Gardes Grav. — Admiralen døde under Fregatten »Fyen«s Ophold her i 1885.

La Valetta er bygget op ad Klippen; Gaderne, som fører fra Havnen op i Byen, er meget stejle og byggede op som Trapper, og derfra fører saa parallelle Gader ud til begge Sider.

Byen er selvfølgelig i høj Grad præget af Flaadestationen, saa man kunde godt antage den for en almindelig engelsk Marinehavneby, saafremt man ikke stadig havde mødt de livlige, mørkhudede Maltesere, og set de mange i Husvæggene indbyggede Altre med brændende Lys og de paa Gadehjørnerne rejste Helgenstatuer. — Forholdet mellem Englænderne og Malteserne, der er en meget blandet Folkerace, er ikke det

allerbedste, og Malteserne bliver ikke regnet med til det gode Selskab; men da der imellem dem er mange dygtige Handelsmænd, der har tjent sig store Formuer, har de alligevel erhvervet sig en Del Indflydelse og er i de senere Aar bleven sig deres Betydning mere bevidst. Bybefolkningen taler hovedsagelig Italiensk, og der er ingen Tvivl om, at Malteserne føler stærkere Tilknnytning til Italien end til England.

»Valkyrien« forlod Malta den 10. December og havde til at begynde med stille og klart Vejr; næste Dag friskede det imidlertid til stormende Kuling, og inden Aften havde vi en regulær »Bora« af N. N. O.; saalænge der havdes Læ af Italien, var der selvfølgelig ikke megen Sø; men da vi først fik Adriaterhavet aabent, saa kneb det jo lidt med at holde Humøret og Ballancen over hele Linien, men hvad, Udsigten til snart igen at komme i Land, bevirkede dog, at intet »Tilfælde« havde dødelig Udgang.

Den 13. stod Krydseren op langs Kysten i fint sigtbart Vejr, og det blev Aften, inden vi skimtede Pola's Lys inde under Land, en af disse prægtige Middelhavs-aftener, hvor Maanen kaster sine blege Straaler ned over Landskabet og fremtræder som flimrende Sølvstriber ud over Søen, giver alt et forunderligt, spøgelsesagtigt Skær og danner vældige, fantastiske Skygger, der mødes med den dybe, mørke Himmelhvælving, paa hvilken Myriader af Stjerner glimter og lyser som smaa, blafrende Helgenlys. Hist og her dannes smaa, venligt blinkende Bølgeringe ved, at en lille Fisk stikker Hovedet op over den spejlblanke Havflade for ogsaa at faa et Glimt at se af al denne Skønhed og Pragt. De hvidkalkede Bygninger i Land ligner ganske Eventyrslotte, og i den dybe Skygge langs Kysten ses Fiskefartøjerne som smaa lysende Sct. Hansorme.

»Valkyrien« dampede stot og sikkert lige ind i al denne Naturskønhed, hvert Stempelslag bragte os nærmere mod Maalet; den højtidelige Ro, der hvilede over det hele, afbrødes kun af og til af Fodtrinene paa Broen, Rorkædens Raslen og Fyrspadernes Klang fra Fyrpladsens Dyb, medens Vandets Rislen langs Skibssiden lød som smaa Sølvbjælder fra det fjerne. — Tavse og grebne stod vi dér og beundrede dette Naturbillede, saa levende og uudgrundeligt i al sin betagende Ynde; dette Værk var frembragt af en guddommelig Pensel og ikke

vansiret af nogen menneskelig Haand; hvor følte vi os selv og vore Bekymringer smaa og ubetydelige i Forhold til den almægtige Skaber af denne ubeskrivelige Skønhed.

Skarpt tegnede sig de store Højder ved Indsejlingen, og fra en af dem saa vi Lodsstationen blinkende fortælle os, at Lodsens var paa Vej ud til Krydseren, og snart efter havde vi Lodsbaaden paa Siden. — En østrigsk Linienachtsleutnant meldte sig til Chefen, som attachéret Krydseren under dens Ophold og medbragte Tilladelse for os til at lægge ind i Orlogshavnen, og det varede nu ikke længe, inden vi med langsom Fart skød ind mellem de mange Slagskibe og Krydsere, som laa opankrede dér, tavse og truende.

Næste Morgen skinnede Solen ned over alle de grønklædte Holme, der laa spredt inde i Orlogshavnen, ned over Værftet med de høje Kraner, med alle Nybygningerne og de mange Flydedokker.

Som »Valkyrien« laa her, tog den sig ypperligt ud mod den blaa Havflade og de græs- og træbevoksede Skrænter, foroven den høje, hvælvede Himmel og over hele Landskabet et Væld af gyldent Solskin, der gnistrede og flimrede i hver lille Bølgekrusning, i hvert Stykke Messingbeslag; en velgørende Stilhed herskede endnu overalt, alt laa lyst og festligt; hvad man tog sig for, blev et Glædens Arbejde; det var, som Menneskene og Naturen i eet langt Drag indsugede al Solens livgivende Kraft, samlede Kræfter til Gerningen i den begyndende Dag, Sindet blev let, Bekymringerne jages bort som Taagedunster, man blev glad og tilfreds med Tilværelsen, ja, selv Skibssergentens Stemme havde en fornøjelig Klang, da han den Morgen jog os op fra Banjerne, op til Rengøringen; vi sendte uvilkaarligt en venlig Tanke til vore stakkels Frønder i Hjemlandet, der nu i Snesjap og Sole skulde ud til deres Dagværk, nedstemte og tvære endnu inden dette var begyndt.

Nogle Hundrede Meter foran for os laa en flad Ø, der benyttedes som Luftflaadestation og var forsynet med en vældig Hal til 2 Luftskeibe og Hangarer til ca. 20 Hydroaeroplaner, af hvilke vi under Opholdet daglig saa nogle Stykker tumle sig i deres Element, eller rettere Elementer. — En Dag var Krydserens Befalingsmænd indbudte af Havneadmiralen til at bese Dreadnoughten »Viribus unitis« og denne Flyvestation. Der laa mange østrigske Orlogsskeibe i Havnen, Hovedparten var ret imponerende, men en Del forældet.

Paa de mange Højder saa man overalt Signalstationer, Mage til de Stationer, som det østrigske Kystudkigsvæsen havde langs hele Kysten.

Omtrent hele den østrigske Flaadekraft var samlet i Pola, Kejserrigets eneste Orlogshavn, hvorfor Byen var stærkt befæstet og havde et militært Præg over sig; man skulde formode, at Byen som en af Landets faa Havnebyer maatte have en Del Handel og Skibsfart, men da vi laa i Orlogshavnen, kunde vi vanskeligt danne os noget Skøn derover.

Pola ligger paa den sydlige Del af Halvøen Istrien ved en vældig lukket Bugt med mægtige Højder til alle Sider, en glimrende Havn, der er delt i Afsnit ved en Del Holme og Smaaøer. — I den indre Del af Havnen laa nogle gamle, aftaklede Fregatter og Linieskeibe, deriblandt nogle, der havde medvirket til Admiral Tegetthoff's berømte Sejr over den italienske Flaade i 1866 ved Øen Lizza, som vi havde passeret paa Overrejsen. — Nærmere ved Havneindløbet laa store Arealer, som Marinekommandoen raadede over, og som var opfyldte med Fabriksanlæg; Værksted laa ved Værksted, og over disse knejste høje Kraner, et Virvar af Staalskinner og -bjælker, medens store Røgmasser væltede ud af de lange Skorstene, nogle Steder stødvis som fra et Savskæreri, andre Steder hvirvlende langsomt op i den blaa Luft, hvor de tilsidst forsvandt. (Fortsættes).

„PRÆSTELUSEN“

AF G. KRAGH

En mild Aprilaften i Aaret 1850 havde Kanoner Søren Lund samlet nogle gode Venner hos sig i sin Lejlighed i Enhjørninggade. Tobaksrøgen hang tung og tæt under Bjælkeloftet i den lille Gadestue, saa at de fem Mennesker, der befandt sig i den, daarligt kunde se hverandre. Paa det ovale Egetræsbord gjorde en mægtig Suppeterrin Tjeneste som Punchebolle, og den liflige Duft, der opsteg fra denne røbede, at det var gode Sager, Værten havde benyttet til Drikken.

I Søndags begravede de »Præstelusen«, sagde pensioneret Højbaadsmand Sivert Lund, Søren Lunds Fader, og satte sig mageligt til Rette paa Puffen mellem Vinduerne.

»Det var da ogsaa paa Tiden at hun stak Tampen fra sig!«, svarede Baadsmand Cavellius Madsen, en svær, rødhaaret Mand, der i Anledning af det milde Vejr havde smidt Trøjen, og i Skjortearmer bredte sig for den ene Bordende. »Der var sagtens ikke mange, som fulgte det sølle Skind til Graven?«

»Nej, de fleste holdt sig for gode til det. Men Søren og jeg var der, for hvad man kunde udsætte paa hende eller ej, saa hørte hun dog til mellem os. Og vi herude i Nyboders Huse bør holde lidt sammen, selv om det hænder, at en stakkels Skabning faar saa haardt Vejr paa Livets Sejls, at

Riggen gaar over Bord, og Skuden driver ind paa en Lægerval.«

»Bevares, Sivert, — selvfølgelig skal man hjælpe hinanden, naar man er i Bekneb, den er klar nok. Men hun var jo saadan en løjerlig en, og sad vist bedre i det end mangan en af os andre, saa i den Retning trængte hun da ikke til noget.«

»Da hun levede, trængte hun til Medfølelse og et Par venlige Ord, Cavellius, men det mødte hun ikke meget af. Og at et Par Stykker af os fulgte hende Graven, kunde hun vel nok fortjene.«

»Du kan lige saa godt spinde Din Ende om hende, Far,« sagde Søren, — »vi har jo Aftenen for os.«

»Aa ja, har I Lyst at høre, skal jeg gerne fortælle. Lang mig Dit Fyrtøj, Cavellius, saa jeg kan faa Snadden tændt, inden jeg fanger an.«

Da dette var besørget, begyndte Sivert at fortælle:

»Jeg kan ganske bestemt sige Jer, hvor og hvornaar »Præstelusen« blev født, for samme Aar som jeg løb af Stabelen i Kattegade, saa hun første Gang Dagens Lys henne i Nummer 3 paa Leopardlængen. Hendes Far var salig Højbaadsmand Elias Traugott, der forsvandt med »Indfødsretten« i 1783 paa Hjemrejsen fra Cap, — det var naturligvis den

gamle »indlødsretten«, for den nye, hvor Thura og Schrødersee faldt i Skærtordagsslaget, blev jo først bygget i 86.

Gamle Traugott efterlod sig en pæn, lille Skilling, som han havde skrabet sammen i den Tid, han sejlede med Kompagniets Skibe. De Penge forstod Madam Traugott at behandle saa fornuftigt, at hun kunde leve sorgfrit og godt med sin lille Pige. Der var nogle som mente, at Madammen ikke var avillig til at laane 10 Rigsdaler ud imod at faa 15 tilbage, — det er meget muligt, for hun var klog nok og gav ikke et Æble væk uden at faa to Parer i Stedet. Hun havde faaet Lov at holde en lille Handel med Traad, Slikkerier og den Slags, og efterhaanden blev hun en efter vore Forhold velstillet Kone. Paa den Vis voksede saa Karen Traugott op som en pæn og anstændig Nyboderspige. Hun var maaske lidt spansk paa det, for Moderen holdt hende i Skole inde i Byen, hvor hun gik sammen med bedre Folks Børn, men om Aftenen fik hun alligevel Lov til at rende og lege med os andre oppe paa Volden.

Naa, da hendes Tid kom, blev hun forlovet. Det var selvfølgelig et fint Parti, — en Agentsøn ude fra Strandgaden paa Christianshavn. Jeg har glemt hvad han hed, men det er ogsaa ligemeget, for han var en skidt Fyr, hvis Navn ikke er værd at huske, og han bar sig sjofelt ad over for Karen. Det gik nemlig galt med Mor Traugotts Velstand.

Begyndelsen af Halvfemsjerne var, som I vel ved, en fin Tid for vor Handel og Søfart. Købmændene tjente store Penge, og det var en god Forretning at have Penge i et eller flere Handelsskibe. Det havde Karens Mor jo hurtigt regnet ud, og da hun nu havde faaet den fine Svigersøn, søgte hun ved hans Hjælp at faa anbragt en Del af sine Midler paa en saadan Maade. Naa, Svigersønnen, som selv havde Penge i flere Skibe, raadede hende sagtens til det, og endelig er der jo det, at naar først Dalerne begynder at stable sig op, tager Begærlighed efter at forøge Stablerne ofte Overhaand. Til at begynde med gik det fint. Madam Traugotts Penge blev anbragt i et Skib med Last til Middelhavet. Skibet gjorde en god Rejse til Spanien og fik en fin Last med hjem igen, saa det var jo evigt dejligt. De næste Rejser fik samme Resultat, og i Foraaret 1798 stak hun det meste af, hvad hun ejede, i to af Svigersønnens Faders Skibe.

Men nu var Situationen paa Havet blevet en hel anden. I husker jo, at Engelskmændene under Admiral Jervis tampe de Spanierne nede ved Kap St. Vincent? Derved fik England Vind i Sejlene og begyndte at spille Herrer paa Havet. Englænderne forlangte Ret til at visitere alle Handelsskibe, selv naar de var ledsaget af Orlogsmænd, — de respekterede ikke nevtrale Magters Flag, og de satte endelig en Mængde Kapere i Gang, saa at Søfarten blev gjort vanskelig og usikker. Følgen heraf var, at begge Skibene, hvori Karens Mor havde stukket sine Penge, blev taget af engelske Kapere nede i Middelhavet. Det var et haardt Slag for hende, men alligevel behøvede hverken hun eller Karen at lide Savn, for noget havde hun dog bjærget, og den lille Forretning paa Leopardlængen beholdt hun stadig.

Men da Svigersønnen, som selv havde mistet meget ved

Tabet af Skibene, nu mærkede, at der ikke var Haab om at faa Penge med Karen, afsvaledes hans Følelser for hende forbandt hurtigt. Han mente maaske ogsaa, at han ikke behøvede at gøre saa meget Stads af en stakkels Nyboderspige, for Slyngelen forsvandt en skønne Dag fra Byen og sendte hende blot et Par Ord om, at da han havde indset, at de ikke passede for hinanden, saa var det bedst at de gik hver til sit. Og dermed forsvinder han ogsaa ud af min Historie. Men det var et slemt Slag for Karen. Hun blev saa underlig stille, holdt sig helt for sig selv og undgik at komme til at tale med Folk, skønt der saamænd aldrig var nogen, som tænkte paa at genere hende med Spørgsmaal eller lignende.«

»Og det var en bedre Mands Søn!« bemærkede en af Tilhørerne, da Sivert gjorde et lille Ophold for atter at tænde sin Pipe.

»Ja saamænd,« svarede Sivert, — »en bedre Mands Søn, men en skidt Karl. Naa, Tiden lægger nu alligevel altid Balsam paa den Slags Hjertesaar, og efter et Par Aars Forløb begyndte hun saa smaat at blive sig selv igen. Hun hjalp Moderen i Udsalget og var altid flink og venlig, saa hun efterhaanden blev svært godt lidt af alle, ikke mindst af os unge Knægte, der ved enhver Lejlighed sværmede om hende som Fluor om en Skonnerøg med Sirup paa. Vi troede begribeligvis, at hun nu, da Tabet af Pengene og den velhavende Kæreste havde gjort hende mere ligestillet med os andre, var til at løbe langs Siden af. Men det blev en slem Løgn, den, — Karen var venlig mod alle, men hændte det, at en eller anden misforstod hendes Signaler og forsøgte at borde hende, saa lik han ved den hellige Habakuk Mening at vide. Ak ja, det var den Gang!

Den Kompagnisergeant, som havde med Madam Traugott og Karen at gøre, var en halvgammel, sjofel Fyr, som vi kaldte »Fedtpløkken«, fordi hans Far havde været Skomager, og han selv var en af den Slags, der var sledsk og fedtet op efter, men hoven og raa imod sine Undergivne. De Karle har jo den Dag i Dag altfor meget at skulle ha' sagt, og værre var det den Gang. Han her var nu et særligt Pragteksemplar af Racen, og han opdagede hurtigt, at Karen var en fin Prise, som det nok var værd at kapre, saa han begyndte derfor at snuse lidt vel rigeligt om Tøsen. Der var desværre saa mange af Nyboders Piger og unge Koner, som for at staa sig godt med Sergeanterne, stillede sig rigeligt imødekommende overfor dem, og den Tribut mente »Fedtpløkken« da ogsaa, at Karen skulde erlægge. Det var hun og Moderen snart klar over, og det forundrede dem heller ikke, for de havde jo i Anledning af Udsalget meget at gøre med Sergeanten, som godt kunde skade dem paa deres Handel, hvis han vilde. Følgen blev derfor, at skønt Karen begribeligvis ikke vilde have med ham at gøre, afviste hun ham alligevel ikke saa skrap, som hun gjorde ved os andre, men forstod at holde den gaaende saa fint, at hun efterhaanden kunde faa det med ham, som hun vilde, og dog altid holde ham paa tilbørlig Afstand.

(Fortsættes.)

Jens N. Jensen, Nørregade 24 —
Køge. Telf. 36.
Kolonial — Vin — Delikatesser — Cigarer
Skibsproviantering. Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus,

Nørregade 8, Køge. Telf. 375.

Alle Slags fersk og røget Fisk.

Leverandør til Marinen.

Chr. Petersens Eft., Lynæs. - Tlf. 7.
Kolonial & Skibsproviant.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

L. Larsen,

Lynæs. Tlf. Hundested 40.

Kød- & Fedevareudsalg.

Leverandør til Marinen.

Henry Fisker & Co.

Kolding. Tlf. 206.

Skibsproviantering.

Leverandør til Marinen.

Chr. Hansen Hoff,

Nørrebro 82, Odense. Tlf. 3042.

Franskbrød og Wienerbageri.

Leverandør til Marinen.

Thomsens Eft. K. Christensen,

Nørrebro 100, Odense. Tlf. 2726.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg

Leverandør til Marinen.

P. Taabel & Co.

Havnen - Thisted - Tlf. 326.

Skibsprovianterings- &
Kolonialforretning.

Leverandør til Marinen.

G. Lundbeck, Storegade 8,
Thisted. Tlf. 160.
Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade —
Randers, Tlf. 559.
Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

„BILLIGHEDEN“,
Vestergade 31, RANDERS. Tlf. 1174.
Frukt, Grønt, Kartofler, Konserver.
Leverandør til Marinen.

J. Wallentin,
Karolinegade 4,
Tlf. 763. Randers. Tlf. 763.
Bageri & Konditori.
Medlem af Marineforeningen.
Leverandør til Marinen.

Havnegades Viktualieforretning.
Nykøbing M. Tlf. 251. Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Ludv. Bove's Eff. Magnus V. Petersen.
Nykøbing M. — Kolonial & Material.
Leverandør til Marinen.

P. THERS
Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.
Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,
Stats. 15. KORSØR Telef. 106
Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,
Algade 29, Korsør, Telef. 156.
Frukt — Grønt — Kartofler
Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR
A. H. Schrøder's
Kødudsalg
Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dell-
kasser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Briller
med buede Glas Kr. 6,00
Preisler, Købmagergade 13

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet
TORVET 30 — KØGE — Tlf. 294.
Leverandør til Marinen.

Martin Leffers, „Torvehallen“
Nykøbing Mors.
Proviant Dæks — Maskin Stores.
Tlf. 156. Telegr.-Adr.; »Leffers«.
Leverandør til Marinen.

G. Woer, Havnen, Nykøbing
Mors. Telf. 498.
1. Kl. Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Joh. Hansen, Slagtermester,
Havnegade, Nykøbing Mors. Telf. 106.
Prima Varer, saavel i Kød som i al Slags Paalæg.
Leverandør til Marinen.

Jørgen Brandt, Isenkram- &
Udstyrsforretning.
Tlf. 40. — Nykøbing M.

Albert Pfeiffer, Slotsgade 5, Nykøbing F.
— Tlf. 533. —
Mit Bageri anbefales til Skibene.
Leverandør til Marinen.

Skibsprovianteringsforretning.
Alt i Konserver, Frukt og Grøntsager til billigste
Priser. Carl Larsens Fruktforretning, Slotsgade 15,
Nykøbing F. - Tlf. 378. - Leverandør til Marinen.

V. Rasmussen, Slotsgade 32, Nykøbing F.
— Tlf. 409. —
1. Kl. Kød- & Paalægforretning.
Leverandør til Marinen.

Dansk Rekyrliffel Syndikat
Rekylvej, Frihavnen Telefon Central 10,045 - 10,065
Geværer — Pistoler.

R. MOLLERS Skibsværft,
Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.
Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

A/S KULKOMPAGNIET
HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.
LEVERANDØR TIL MARINEN

Pontoppidan & Simonsen.
Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.
Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frukt og Konserver en gros — en detail.
Leverandør til den danske Marine.
Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.
Fruktforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG
MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK
Fabrikation og Salg af
SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

WEILBACH & COHNS FABRIKER
KØBENHAVN F.
Telefon 1083 - Mariendalsvej 57
Haner - Ventiler - Kedelarmatur
Vandudladere - Metalstøbegods

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN,
Naboles 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevare, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHV. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Torvets Kødudsalg,
Kattesundet 6, SVENDBORG. Tlf. 444.
1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Martin R. Høyer,
Assens, Tlf. 63.
Kolonial & Skibsproviantering
Leverandør til Marinen.

Holger O. Jensen,
Bagermester, ASSENS. Tlf. 192.
Leverandør til Marinen.

Assens Skibsværft & Maskinværksted,
O. C. Olesen. Tlf. 311.

R. N. Hansen,
Østergade 58, Assens. Tlf. 15.
1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

P. Haase & Søn
Boghandel
Løvstræde 8. København K.
Telefon 5130 & 5178.
Dansk og udenlandsk Lite-
ratur. Spec. Svensk og norsk.
Abonnement paa udenlandske Tids-
skrifter modtages

BRUG ALTID

Vibe-Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officers-
foreningen.

H. HALMØE
Cort Adellersgade 8,
København K.
Tlf. Byen 6762,

Telte, Presenninger,
Flag og Sejldug.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE VIII.
AUGUST

KØBENHAVN-KREDSSEN

afholder

TVANGFRI SAMMENKOMST

TIRSDAGEN DEN 9. SEPTEMBER KL. 7 EFTM. PAA CONSTANTIA, STRANDVEJEN

Der vil blive sørget for forskellig Underholdning. Talrigt Møde forventes.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

Ethvert Medlem bør eje

VETERANBOGEN

MARINEVETERANERNE FORTÆLLER

Pris 3 Kr.

Overskudet tilfalder Marineforen. Veteranfond.

Faaes paa Kontoret, Møntergade 22,
og i Boghandelen.

Marineforeningens Sangbog,

ny og forøget Udgave, indeholdende de sidste
Aars Sange fra Foreningens festlige Sammen-
komster.

Pris Kr. 1.50.

Kredsformændene anmodes om at aftage Bøger
i Konsignation til senere Salg.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

RUDKØBING-KREDSSEN.

Søndag den 20. Juli skulde have været Udflugt af Marinere med Damer pr. Motorbaad. Grundet paa heftig Storm foretoges Turen med ordinær Damper Sydfynske.

Afgang fra Rudkøbing Kl. 1.10. Retur fra Troense Kl. 7.

I Udflugten deltog ca. 20 Herrer og Damer. Fællesspisning paa Troense gamle Kro; Kogt Rødspætte, Lammesteg, Jordbær. — Trods det daarlige Vejr var Humøret udmærket.

Søndag den 17. August afholdt Kredsen Foredrag med Lysbilleder af Hr. Rich. Jensen fra København.

Til Foredraget var mødt ca. 70 Menneske som interesseret paahørte Foredraget. Efter Afslutningen samledes Marineforeningens Medlemmer med Damer ved fælles Kaffe bord sammen med Foredragsholderen; der sluttedes med Punch, Sang og Taler til Kl. 3, da der blev pebet til Køjs.

VEJLE-KREDSSEN

foretog Torsdag den 24. Juli en i alle Maader vellykket Udflugt. Kl. 2½ samledes man i et Antal af ca. 40 ved Kahytten, hvor 4 Baade, dels Medlemmers, dels Privates, var stillet til Disposition, og Starten foregik først med Uldbekhus som Maal. Efter Ankomsten samledes Deltagerne ved fælles Kaffe bord, hvor Formanden, Bagermester Andersen, bød Velkommen. Derefter besaa man de ualmindelig smukke Omgivelser for derefter at sejle til Ulvehave, hvor der spistes til

Aften. Ved Bordet herskede en rigtig kammeratlig Stemning. Formanden bød Velkommen til Bords, og talte senere for Foreningen og Alderspræsidenten, fhv. Bagermester Svarts. Der taltes for Formanden, Damerne o. fl. Efter et annimeret Maaltid toges fat paa Dansen, som gik med Liv og Lyst til Chefen ved 12-Tiden peb: Skej ud overalt, og efter at have nydt en Forfriskning i Fællesskab, søgte enhver sit Fartøj, og der sejledes tilbage til Byen.

KALLUNDBORG-KREDSSEN.

Søndag den 27. Juli afholdt Kallundborg-Kredsen en meget vellykket Udflugt, — Skovtur til Asnæs Skov — med Motorbaade. Ca. 150 Deltagere var mødt irem, og ved Ankomsten til Skoven var der fælles Kaffe bord, derpaa Gøvinstkeglespil, og Kl. 6 Spisning. Senere afholdtes Sækkevæddeløb for Børnene, og Kl. 8 tog man tilbage til Byen, hvor der paa Grand Hotel var Fællesbord med Præmieuddeling; senere Dans til Kl. 1.

Den overordentlig vellykkede Tur forløb i alle Henseender paa bedste Maade. Kredsen kan glæde sig ved stadig og stigende Tilslutning.

KORSØR-KREDSSEN

havde Tirsdag den 5. August arrangeret en meget vellykket Udflugt til Skelskør Lystskov. I Udflugten deltog ca. 40 Medlemmer med Damer.

Turen foregik i det herligste Sommervejr og blev lagt ned omkring Bonderup og gennem Grevskabet Espe, hvor Grev Moltke residerer paa sit smukke Slot.

Den smukkeste Udsigt aabner sig for et naturesskende Øje, idet Køreturen gaar langs grønne, duftende Enge og kornrige Marker, gennem kølige, skyggefulde Bøgeskove, indtil Øjet pludselig fanges af et henrivende Panorama, hvori man gennem Skovens Udkant pludselig ser det solbeskinnede Store-Bælt med dets grønne Øer og forbisejlende Skibe.

Ved Ager-Skoven havde Formanden, Kaptajn Krenchel, rekvireret en lille Forfriskning. Derefter fortsattes Turen uden Ophold til Skelskør Lystskov, hvor der var fælles Kaffe bord, og hvor Formanden bød »Velkommen i det Grønne«.

Ved 7-Tiden samledes Deltagerne igen og de medbragte

Madkurves Indhold kom for Dagens Lys, og det blev et overdaadigt Aftensbord, som nok kunde faa en sulten Mariners Tænder til at løbe i Vand. Lækre Kyllinger og stegte Duer omkransede karmoasinrøde Hummere. Store stegte Rødspætter bredte sig i Velvære mellem fede Sardiner og smaa indbydende Lammekoteletter. Og midt paa Bordet i en Iskøler stod en »tremastet Bondeggaard« — (Aalborg Taffel) — og knejsede i Bevidstheden om sit eget Værd.

Ved Bordet herskede en gemytlig og kammeratlig Stemning og der blev holdt utallige Taler, bl. a. af Formanden, Kapt. *Krenchel*, Lokomotivfører *Lund*, Overmatros *Skjalm* og last but not least, en meget vellykket Tale af Fru Kaptajn *Rask-Larsen*, hvori Fruen paa en lidt satirisk Maade takkede, fordi Damerne denne Gang havde faaet Lov at være med. Fruen indprentede Mødrene at oplære Børnene til at elske deres Fædreland og Flaget og sluttede med at udbringe et Leve for Freden, Flaget og Fædrelandet.

I Løbet af Aftenen spillede Foreningens eget Orkester op til en lille Dans, og ved 12-Tiden rullede Selskabet, belyst af Maanens klare Lys og under gemytlig Sang, hjemad.

NYKØBING F.-KREDSSEN

afholdt Søndag den 10. August en vellykket Pilketur. Der startedes fra Nykøbing Kl. 10 Formiddag i straalende Solskin med Hr. *Obeliis'* Motorbaad. Kl. 12 spistes der Frokost om Bord, og efter Frokosten gik man i Land i Guldborg og drak Kaffe. Derefter gik Turen under Sang og godt Humør til Farvandet ved Femø; Pilkene kom ud og den ene Torsk drabeligere end den anden halede om Bord. Kl. 3 var man atter i Guldborg til Sodavand etc. Kl. 5 $\frac{1}{2}$ fortøjedes i Nykøbing, og Kammeraterne gik hver til sit efter at have tilbragt en god og billig Dag. Foreningen betalte alle Udgifter til Fortæring etc.

EBELTOFT-KREDSSEN

arrangerede med Tilslutning af Fiskeriforeningen Søndag den 17. August sin aarlige Kapsejlsads paa Ebeltoft Vig. Der var ialt 4 Løb (Dampbaade, Lystbaade, smaa Motorbaade og store Motorbaade) og 20 Deltagere. Sejlsadsen foregik i en Trekant: Den gamle Havns Mole, Marineskolen og Mærkebaad ved Handrup Strand. Vejret var stærkt byget med sydøstlig Kuling. Sejlsadsen foregik uden Uheld og tilendebragtes for den hurtigste Sejlsbaads Vedkommende paa 1 Time 10 Min. 30 Sek. og for den hurtigste Motorbaad paa 56 Min. 30 Sek. Rutens Længde var 6 Kvartmil. Som sædvanlig var vor raske og energiske Mariner af Aargang 1872, Læge *K. G. E. Holst*, Dommer og ledede Løbene med kyndig Rutine. Om Aftenen samledes man til Kaffe i Skovpavillonen, hvor Præmieuddelingen fandt Sted. Af Præmiegiverne skal nævnes: Byraadet, Marineforeningen, Fiskeriforeningen og en Del Private, ialt 13 Præmier og 1 Opmuntringspræmie til den sidst indkomne.

Fiskeriforeningens Formand, Eksportør *Chr. Johansen*, forestod Præmieuddelingen. Salen var fyldt trods det daarlige Vejr. Talerne fulgte Slag i Slag og navnlig Hr. *Holst* modtog kraftige Beviser for Forsamlingens Tilfredshed med Kapsejlsadsen.

Billedet i forrige Nr. af Paraden paa Fregattan »Jylland« er taget af Fotograf *Svale*, Klejs pr. Gramrode.

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav: Søndagen den 14. September Kl. 7 Formiddag stor Præmieskydning paa Carlsberg-Pavillonen. Indmeldelse til Skydningen *maa ske senest* den 11. til Formanden, Olufsvej Nr. 1, Telf. Øbro 3712. Samtidig maa varm Frokost bestilles.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDSE.

Aalborg: Fabrikant, Konsul *Im. Stuhr*, R. af D.
Aarhus: Konsul *Ant. C. Nielsen*, Riisskov.
Assens: Havnefoged *Th. Jacobsen*, Dbmd.
Bornholm: Statsoverbetjent *Carl Nielsen*, Rønne.
Ebeltoft: Toldbetjent *Hs. Petersen*.
Esbjerg: Ingeniør *Carl Klæbel*, Kronprinsensgade 9.
Faaborg: Fabrikant *C. C. Jensen*.
Fredericia: Blikkenslagermester *M. Ottesen*.
Frederikshavn: Kaptajn *Weber Hansen*.

Frederikssund: Mejeriejer *J. Arpe*, Maglehøj.
Frederiksværk: Gaardejer *P. V. Petersen*, Skævinge Gaard pr. Skævinge.

Grenaa: Eksportør *A. Kirk*, Grenaa Havn.
Hadsund: Driftsbestyrer *P. H. Wenslev*.
Helsingør: Kaptajn *E. O. Møller*, Færgeoverfarten.
Hirtshals: Materialforvalter *F. Jensen*, Hirtshals pr. Hjørring.
Holbæk: Lokomotivfører *V. Møller*.
Horsens: Kasserer *O. C. Høy*, Smedegade 45.
Kolding: Tandlæge *H. Strange-Friis*, Jernbanegade 42.
Korsør: Kaptajn *C. A. Krenchel*, Mathiesensvej.
København: Grosserer *Valdemar Schou*, R. af D., Nørrebro-gade 200, A. L.

Maribo: Lærer *Frands Hansen*, Skelstrup Skole pr. Maribo.
Nakskov: Lokomotivfører *L. D. Nielsen*, Maribovej 20.
Nyborg: Konsul *F. Baron v. Haxthausen*.
Nykøbing F.: Tjener *Laur. Christensen*, Hotel »Stad Nykøbing«.

Næstved: Barber *Chr. Christiansen*, Jernbanegade.
Odense: Telefonmester *C. Buchgreitz*, R. af D.
Randers: Overbanemester *Guldbrandsen*, Vester Altanvej 12.
Ribe: Slusemester *C. Møller*, Kammerhuset.
Roskilde: Bagermester *E. Munch*, St. Olgsgade 17.
Rudkøbing: Kaptajn *Riise*, Pelykke pr. Rudkøbing.
Sakskøbing: Maskinmester *Alb. Petersen*.
Skagen: Politibetjent *Hj. Møller*.
Skelskør: Købmand *O. P. Jensen*.
Svendborg: Navigationsskoleforstander *Aage V. Tuxen*, R. af D.

Thurø: Smedemester *R. P. Huusfelt*, Thurø pr. Svendborg.
Vejle: Bagermester *P. Andersen*.

DAGBOG

OVER MIN REJSE MED FREGATTEN »GEFION« OG MIT TYSKE FANGENSKAB 1848

Af *L. Larsen*.

Den 10. Marts 1849 fik jeg Kommando til Fregatten »Gefion«, som dengang laa fortøjet ved Hønsbroen. Jeg kom i 1ste Haandværkerbakke og fik Nr. 49.

Der begyndtes straks med Taklingen, hvilken gik rask fra Haanden, da Fregatten laa i Flaadens Leje med alt det underste Gods oppe og alle sine Kanoner ombord. Efter 6 Dages strængt Arbejde laa Fregatten færdig, og vi blev forstrakt med en Maanedes Gage til det nødvendigste Tøj. Den 17. Marts halede vi ud paa Rheden, og fra den Dag fik ingen Landlov, da det var meget magtpaaliggende at faa Skibet bragt i Orden og Mandskabet udsat til Kanonerne, inddelt i Entreskifter og anvist deres forskellige Pladser i Brand-, Klarskibs- o. fl. Tilfælde. Den 19. Marts lettede vi og stod for en god Vind Syd efter, vi passerede Stevns og Møens Klint, Gjedserodde Fyr paa Falster, og næste Morgen laa vi under Nysted paa Lolland. Her mistede vi vor gode Vind, hvorfor vi om Aftenen gik til Ankers udenfor Fakkebjerg paa Langeland. Efter en besværlig Krydstur, paa hvilken vi led meget af Kulde, ankom vi paa Sønderborg Rhed den 23. Marts, hvor vi kastede Anker. Der laa til Ankers foruden os Korvetterne Galathea, Naiaden og Briggerne Mercurius og St. Croix. Næste Dag ankom Fregatten Havfruen og en Del Kanonbaade. Denne Eskadre var bestemt til at anvendes mod Holstenerne i Forening med Linieskibet *Chr.* den 8. og Dampskibene *Hecla* og *Geiser* under Overkommando af Kommandør *Garde*.

Inden jeg gaar videre, vil jeg opskrive Officerernes Navne ombord i Fregatten »Gefion«. Chefen var Kaptajn

A. Meyer og Næstkommanderende var hans Fætter, Kaptajnlojtnant Meyer, tredje Kommanderende var Premierlojtnant Skibsted, fjerde og femte Sekondlojtnanterne Petersen og Mikkelsen og 6. Kommanderende var Sekondlojtnant Tegner, som var Chefens Adjutant, samt 3 Kadetter.

Den 26. Marts gik vi under Sejl fra Sønderborg. Ved Ankerets Letning mistede en Mand det ene Ben ved at Ankeret søgte Bund. I Følge med os var Korvetten Galathea og Briggen Mercurius; vi krydsede ud af Sønderborg Fjord, for at faa en kendt Mand om Bord, som skulde lodse os; vi gik imidlertid til Ankers under Langeland, hvorfra vi dog foretog adskillige Krydstogter ned mod Kielerfjord. Mandskabet var imidlertid blevet godt indøvet i Kanoneksersitsen, da vi havde to Gange Klarskib hver Dag. Stemningen iblandt Folkene var den bedste, naar man undtager, at enkelte var misfornøjede, fordi de fandt sig forurettede ved at vi fik Ration paa Brød, hvilket ikke var Tilfældet paa de andre Skibe, og heller aldrig bruges paa disse Højder. Den 1. April passerede Linieskibet Chr. den 8. forbi os, og gik til Als. Vi blev liggende til den 3. April, paa hvilken Dag vi lettede og straks gik til Kielerfjorden, som vi blokerede. Vi bortviste en hollandsk Kuff, som agtede sig ind i Fjorden. Formedelst Storm og Tykning maatte Fregatten gaa til Ankers et Stykke udenfor Friedrichsort, men den 4. lettede vi igen og forbød atter en hollandsk Kuff at løbe ind, men ledsagede den et Stykke bort. Om Eftermiddagen fik vi Linieskibet i Sigte, i Følge med 2 Dampskibe: Hekla og Geiser, den sidste slæbende 3 Jagter med Soldater om Bord; sammen med den var Korvetten Galathea og Briggen Mercurius. Hele Eskadren, bestaaende af ovennævnte Skibe tillige med Fregatten, alle under Overkommando af Kommandør Paludan, løb om Aftenen ind i Eckernförde Fjord og lagde sig for Anker. Alle Skodder og alt unødvendigt paa Batteriet blev borttaget og skaffet ned i Lasten eller paa Banjerne.

Skærtorsdag den 5. April frembrød og med den en ulykkelig Dag for gamle Danmarks Flaade, skønt dets Flag ikke blev plettet eller fejgt strøget. Jeg vil her skildre Tildragelsen, som den er forefaldet og ikke som den maaske vil blive berettet og fordrejet af Blade og Aviser. Om Morgenen Kl. 4 blev der udpurret, og vi fik vor Frokost som sædvanligt; derpaa gaves Signal fra Kommandøren, at vi skulde lette og følge ham. Letningen blev straks iværksat, og Kl. 6 holdt vi ret *for de Vind* ind af Fjorden. Eckernförde Fjord er ganske indelukket, og paa alle Sider var opkastet Batterier, som var besat med grovt Skyts. Paa den nordlige Side af Fjorden paa en fremspringende Landpynt var et svært Batteri opkastet, som straks aabnede sin Ild paa Linieskibet, som ogsaa straks besvarede den. Det samme gjorde begge Dampskibene. Vor Chef holdt imidlertid en lille Tale til os, opmuntrede os og forklarede os, hvor nødvendigt det var, at vi sloges som det sømmede sig danske Matroser, og endte sin Tale med et Hurra for Konge og Fædreland, hvilket blev besvaret 3 Gange af Mandskabet. Fregatten var imidlertid kommet det ovennævnte Batteri paa Skud, og nu begyndte vor Kanonade, og med god

Virkning; de fleste Kugler fejede langs med Voldkanten og har bestemt borttaget mange Mennesker. Linieskibet blev ved at staa længere ind i Fjorden og overlod det til Fregatten at klare det yderste Batteri, hvad vi ogsaa trolig gjorde. Batteriets Ild var stærk i Aftagende, da Linieskibet gik til Ankers i en skraa Stilling for det indre Batteri, ret udfør Byen. Derpaa gaves Signal for Fregatten, og vi lagde os ligeledes for Anker ret ud for Batteriet med et Spring agter, for at vi bestandig kunde holde Bredside mod Landet, og vi var Batteriet nærmere end paa Riffelskuds Distance, hvilket efter de fleste Folks Mening var en stor Fejl af den Højstkommanderende, da vi havde Paalands-Vind.

Nu begyndte først det alvorlige ved Slaget, næsten alle vore Skud fra »Gefion« var godt rettede; med Linieskibets var det derimod ikke Tilfældet; de fleste gik for højt og med Skraaet skød de for lavt, kun enkelte Bomber gjorde god Virkning og fordrev flere Gange Folkene fra det øverste Batteri, hvor Fjendens Forstærkning stod. Ved et ulykkeligt Tilfælde blev vort Spring skudt over og vi svajede altsaa op og kom til at ligge med Agterenden mod det inderste Batteri, hvilket det benyttede sig af og beskød os uophørlig med en morderisk Virkning, hvorimod de slet ikke skød paa Linieskibet. Der blev straks givet Signal til Dampskibet Geiser, at det skulde give os et Varp, for at vi atter kunde komme med Bredside mod Fjenden, men endskønt Folkene gjorde sig den største Umage, vilde det ikke lykkes. Vi maatte laane Fartøjer fra de andre Skibe, da alle vore egne var gennemborede af Kugler, en Slup var dreven i Land fra et af Dampskibene. Da alle vore agterste Kanoner var ubrugelige, og vi kun maadeligt besvarede Batteriets Ild og led stort Tab paa Mandskab og Gods, blev der givet Signal til Dampskibet Geiser, at det skulde bugser os ud af Slaget; det kom ogsaa straks, men blev selv saa forskudt, at det maatte søge ud af Skudvidde tillige med Hekla, som det ikke var gaaet bedre, og det overlod til os selv at hjælpe os. Kun med største Fare og Besvær blev det muligt at føre et Varp ud, og vi begyndte straks med Udvarpningen. Da vore Sejl ikke var beslaaede, gav Chefen Ordre til at beslaa dem, hvilket var meget besværligt, efter som der ingen Hjælp var at faa fra Dækket til at hale op i Givtoug og Gaardinger. Topsgasterne gik først paa den bagbords Nok og Raaen og begyndte at fiske op i Sejlet, men Merseskoder var belemret paa Dækket, hvorfor det ikke vilde lykkes dem at faa dem overhalet. Tyskerne kom dem selv til Hjælp; de skød uophørlig med Skraa efter Mærsene, hvorved det bagbords Skøde blev overskudt og folgelig var let at overhale. Omsider, og ved Krydsopgasternes Hjælp, blev store Mærsejle beslaaede, uden at der faldt nogen af Folkene, endskønt Skraaet haglede omkring dem. En Kugle gik ind i Toppen af Masten og borttog den ene Gren af Borgen til Storraaen. Mærsetaklet blev skudt ud af Haanden paa en Mand, som vilde hukke det i Rebsejsingerne paa Mærsejlet; det blev gesvindt knobt og brugt som det var. Vore bagbords store Stængbarduner var overskudte, og vi havde sat vore Støttallier paa for at støtte Stangen. Begge Storstagene, 4 Spandt

Vandt, Mersetoplent, Mersefald og de fleste andre løbende Ender var overskudte. Masten var gennemboret paa alle Kanter, selv vor Storerejsning truede med at falde ned, og med de andre Master gik det ikke bedre. Da Rejsningen som sagt truede med at falde ned, og der intet var at gøre til Vejrs for Topgasterne, blev de kaldt ned paa Dækket for at hjælpe til der, da det næsten var blottet for Folk. Paa Skandsen blev der kun skudt med 2 Kanoner, og det blot for at faa Røg, at Fjenden ikke skulde faa for noje Sigte paa dem, som gik rundt i Spillet; dog blev mange bortrevet derfra.

Det gik imidlertid kun smaat med Udvarpningen, vi mistede stadig Folk, selv Banjerne laa fulde af Døde og Saarede, og mange var bragt ned i Lasarettet. Chefen sendte Bud til Kommandøren med Beretning om vor Tilstand, og Linieskibet hejste det hvide Flag, hvilket vi ogsaa straks efter gjorde. Kort efter ophørte Fjendens Ild og Parlamenteringen begyndte. Bataljen havde været fra Kl. 7½ om Morgenen til Kl. 1½ om Eftermiddagen. Da Ilden var ophørt, og vi fik en Smule Rolighed, gik vi straks i Gang med at forbedre Takkelladsen, som var i en ynkelig Tilstand. Mange Barduner, Merse, Skøder blev spledst og Godset saa godt det lod sig gøre repareret. Udvarpningen fortsattes imidlertid paa Dækket, men det vilde Fjenden ikke tillade og gav os et Par Kugler, hvorfor vi maatte lade det være.

Af vore Officerer, som havde vist en udmærket Opførsel under Slaget, var kun Premierløjtnant *Skibsted* haardt saaret. Af Folkene var som sagt mange faldet. Af de faste Folk var kun en Konstabel ved Navn *Wilhelm Olsen* faldet. Han blev skudt straks i Begyndelsen, da han havde en af de farligste Poster; han var nemlig Kommandør for de to agterste Kanoner. En anden Konstabel ved Navn *Jens Birk* mistede det højre Ben og var nok senere død. Af Matroskorpset var ingen faldet eller haardt saaret. Flere af de syge, som laa paa Banjerne, var skudt i deres Køjer, da Kuglerne gik igennem overalt. Efter et Par Timers Forløb begyndte atter Kanonaden, da Tyskerne ikke vilde antage Kommandørens Betingelser. Fjenden havde nu faaet Tid til at istandsætte Batterierne og havde desuden opkørt en betydelig Mængde Felt-Skyts, hvormed de anrettede en voldsom Ødelæggelse paa Linieskibet. Fregatten laa imidlertid ganske hjælpeløs og var en Skive for Landbatterierne, som nu skød blot med Granater og gloende Kugler, hvoraf vi fik flere i Skibet, som dog blev slukkede. Chefen kaldte nu Folkene og Officererne op paa Dækket og forlangte deres Mening om, hvad der videre kunde gøres, — og hvad var der vel at gøre? Kanonerne ubrugelige, Mandskabet dels skudt, dels aldeles udmattet, Rigningen truede med at falde ned. Paalands-Vind og ingen Dampskibe til at bugsere os ud. Vi kunde hvert Øjeblik vente Skibet i Brand, og alle Pumperne itu, — der var intet andet Raad, — vi maatte stryge.

Endskønt vi havde strøget, blev der dog skudt paa os fra Land, da Linieskibet endnu ikke havde overgivet sig, men satte Sejl til og begyndte at krydse sig ud. Det kom snart paa Grund og blev skudt i Brand, hvorfor det endelig ogsaa maatte overgive sig. Ombord i Fregatten

havde vi travlt med at kaste Krudt og Vaaben over Bord, og saa mange Kanonlaase, Visirer, Granater og Fængerrør, som vi kunde overkomme. Chefen kastede ligeledes de fleste Penge overbord, en Del blev dog som en Gage uddelt iblandt Mandskabet. Jeg var saa heldig at faa to Specier, som er kommet mig godt til Nytte i mit senere Fangenskab. Da Chr. den 8. brændte stærkt og der ikke var at tænke paa Slukning, søgte Mandskabet at redde sig som det bedst kunde; en Del af det kom lykkeligt i Land med deres Tøj, andre havde intet reddet, men kom drivvaade i Land. Omtrent Kl. 8 sprang Linieskibet, alle Folk var ikke bjærget, en stor Del fandt deres Død ved Eksplosionen. Alle de saarede omkom. Af Officerer var Kaptajnerne *Krieger* og *Marstrand* tilligemed Kadetterne *Wulff* og *Braem* og en Doktor om Bord i Skibet da det sprang; mange af de reddede, hvoriblandt Sekondløjtnant *Ulrich*, blev dræbt eller stærkt saarede af de nedfaldende Stumper, da Skibet sprang i Luften. Fregatten »Gefion« fik flere Kugler i Skroget, da Linieskibets Kanoner gik af ved Varmen.

Hen paa Aftenen begyndte Tyskerne igen at skyde paa os, fordi vi havde tændt Lanterner om Bord, men da Lanterne blev slukkede, holdt de op igen, indtil et af Dampskibene sejlede ind og vilde bugsere os ud, hvilket bekom os ilde, da de straks begyndte med deres Bomber, hvorfor Dampskibet maatte se til at redde sig selv. Nu begyndte der at komme Fartøjer fra Land for at bjærge »Gefions« Mandskab. En Del kom ogsaa i Land, men de fleste maatte blive om Bord til om Morgenen. Kl. 2 kom der atter nogle i Land. Kl. 3 kom Tyskerne om Bord med Soldater, som besatte Skibet; derpaa blev Ankertouget stukket fra os og Skibet sejlede ind i Havnen; herfra blev Folkene satte i Land. Kl. 3½ var jeg kommet i Land med alt mit Tøj og blev indlogeret i en Skole, hvor der var flere andre af Mandskabet. Folken her var meget høflige og for en contant Betaling fik vi alt, hvad vi forlangte. Langfredag den 6. April blev vi trakteret med saa meget Brød og røget Flæsk, som vi vilde spise, og Kl. 12 om Middagen blev vi endelig under en stærk Eskorte af slesvig-holstenske Soldater samlet, og vi begyndte Marchen ad Rendsborg til.

Paa Vejen kom vi forbi de brændende Stumper af Linieskibet, og det glædede mig — endskønt jeg tænkte paa de stakkels Mennesker, som havde fundet deres Død — at Tyskerne ikke havde faaet dette stolte Skib. Et smerteligt Syn for enhver Dansk var »Gefion« med det tyske Flag under Gaffelen, men ogsaa denne var saaledes ruineret, at de ikke faar Nytte af den i Hast. Medens vi kun langsomt blev transporteret henad Vejen, maatte vi holde Geled tre og tre ved Siden af hinanden. Vi gjorde kun et Sted Hvil et Par Minutter, og var nær ved at forsmægte af Tørst. Blandt de Soldater, som eskorterede os de første 1½ Mil, var mange dansk-talende, som var blevet presset af Tyskerne; de blev senere afløste af Preusserne, som ledsagede os til Rendsborg, hvor vi ankom trætte og udmattede i højeste Grad Kl. 8—9 om Aftenen. De fleste af os kom i Kvarter i Altstädter Kirke, som var fyldt med Halm. De andre i en Hestestald eller i Ridehuset.

(Fortsættes.)

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Fortsat.)

Vendte man sig derimod om, mødte der En et helt andet Syn; thi dér laa i landlige, fredelige Omgivelser Officerskollegiet og de øvrige sømilitære Skoler samt Krudttaarnene, aabent og frit mellem udstrakte Engdrag, der dog sikkert har været strengt afspærret.

Paa Flyvestationen paa den tidligere omtalte, flade Ø tæt ved det Sted, hvor »Valkyrien« laa fortojet, herskede der, særlig i Formiddagstimerne, et livligt Røre. — Flyverne kørte rundt paa Motorcykler paa den aabne Plads foran Hangarerne, Mekanikerne vimsede rundt i Skjortearmer for at efterse og reparere Maskinerne, inden disse skulde ud og luften sig. Eleverne fordrev Tiden med at lade en Hund svømme ud efter Træstumper, der blev kastet ud i Vandet. — Naa, det varede ikke længe, før de alle stimlede sammen om et Par Maskiner, der nu var klare til Start. Flyverne og Eleverne satte sig op i de baadformede Skrog, saa kun Hovederne ragede op, Rattet prøvedes nogle Gange, ligeledes fik Propellerne sig nogle Omgange, under hvilke det gjaldt »to keep clear of the propellers«, og saa gled Maskinerne langsomt udefter. Efter nogle spjættende Forsøg som en Fugl, der lærer at flyve, kommer der Fart over Maskinen, med stedse stigende Fart skyder den hen over Vandfladen med Skummet staaende foran Pontonerne, nu hæver den sig under nogle duvende Bevægelser, og derefter gaar det for de snurrende Propeller i et jagende Sus udover og derpaa tilbage over Øen, hvor Manøvrerne og Sigteøvelserne afholdes.

I Land saa man overalt Militærpatrouiller og Skildvagter, og saavel Værftet som Arsenalen var afspærret med et højt Gitterværk, indenfor hvis svære Jernstænger velbevæbnede Marinesoldater marcherede frem og tilbage i det uendelige.

I selve Byen vrimlede det paa alle Gaderne med uniformerede Mennesker: militære, Politibetjente, Toldembedsmænd, Auktionsholdere, Avissælgere, Bybude, Kioskdrenge og mange andre, saa at man efter et flygtigt Overblik troede sig hensat til en militær Lejr. — Atter og atter maatte Haanden ryge til Huen, saa for en Artilleriofficer, med den flade, sammentrykkede Kasket, med de udposede, korte Benklæder og med det mærkelige, musegraa Slag slængt over Skuldrene, saa for en Søofficer, med den guldtressede Kasket og den lange, korsetformede Kjole, saa for en Gendarmofficer, med det folderige, mørke Overstykke og Napoleons hatten med den vældige Kokarde, saa for et Bybud, som man efter Uniformen antog mindst maatte være Oberstløjtnant; kort sagt, dette udprægede Militærliv passede jo egentlig ikke vore mere joviale »Mænd«, der slentrede op i Byen for at faa sig nogle Timers »civil« Adspredelse.

Igennem de ikke ret brede, men hyggelige Gader sværmede det med Klynger af Soldater, selvfølgelig i Selskab med det lokale, smukke Køn, der var yderst chickt paaklædt og dertil saa koket som kun Wienerinden og hendes Søstre kan være det.

Et Utal af Biografteatre var spredt over Byen, og vi saa baade Asta Nielsen og Frederik Buch lyslevende

for os, ja selv en af Ole Olsens Optagelser fra Raadhuspladsen med Linie 2, Muslingeskallen m. v.; det er altid morsomt at se gammelkendte Ansigter og Steder under Ophold i det fremmede, og ligesom faa en Hilsen hjemmefra.

Tæt ved Havnen laa et prægtigt Marinekasino, omgivet af en stor Park med Stengrotter, Lysthuse og Musiktribune; om Aftenen var det hele et straalende Lys-hav, og det gjorde et særdeles flot Indtryk paa Beskueren; men Opførelsen deraf havde rigtignok ogsaa kostet ca. 4 Millioner østrigske Kroner (daværende Kurs).

Dernæst fandtes en stor Statue af den tidligere omtalte, østrigske Admiral Tegetthoff, vor kendte Modstander ved Helgoland, og paa Foden af dette Monument nedlagde Chefen, ledsaget af den attachederede Søofficer og to af »Valkyrien«s Officerer, en medbragt Krans, hvilken Æresbevisning de østrigske Myndigheder maa have sat overordentlig megen Pris paa, da der blev vist os den mest udsøgte Elskværdighed og Velvilje under hele vort Ophold.

Polas Indbyggere var som hele det østrig-ungarske Folk sammensat af en Mængde højst forskellige og meget stridbare Folketyper, hvilket man f. Eks. kunde se, hvis man betragtede Orlogsværftets mange Arbejdere, naar de efter endt Arbejdstid myldrede ud af Værftsportene; de mest forskelligartede og spraglede Nationaldragter og et Virvar af uensartede og dog typiske Ansigter gled forbi Ens Øjne, en babylonisk Forvirring af Tungemaal svirrede om Ens Øren, medens de forskellige Nationaliteter sluttede sig sammen i Klynger, der betragtede hinanden med alt andet end venlige Blikke; man misundte virkelig ikke den gamle Kejser Franz Joseph, hvis vanskelige Opgave det var at holde sammen paa en saa blandet Hob Mennesker, og Verdenskrigen bevirkede jo ogsaa, at det kunstigt sammenføjede østrig-ungarske Monarki faldt sammen.

Den 18. December Midnat kastede vi los fra Bøjen i Polas Orlogshavn, og Krydseren stod udefter; det blæste bravt, og Søen slog Brod, hvilket bevirkede, at vi først næste Dags Formiddag ankom til Mallamose, hvor det italienske Flag salutedes, og ved Middagstid fortojede »Valkyrien« i Bøje lige udfor den verdensberømte St. Marcusplads i Venedig, efter at den kommanderende Admirals Flag — vajende i Krydseren »Elba« — var saluteret.

Krydseren stod ind i Kanalen, der fører ind til Byen indenfor en meget udstrakt Sandvold, lige i Hælene paa et italiensk Panserskib »Guiseppe Garibaldi«, der ogsaa havde været ude at luften Vingerne i det raske Vejr; Solen havde endnu ikke formaaet at trænge igennem den tunge, graa Morgendis, der som en klam Haand lagde sig overalt, og da Vinden tilmed var skarp og bidende kold, saa det ikke ud til, at »Havets Herskerinde« vilde modtage os videre venligt; men da vi var naaet et Stykke ind i Kanalen, brød Solen imidlertid pludselig igennem Taagesløret, Kulden jages paa Flugt, og Humoret

steg lynsnart til Toppunktet; thi dér laa Venedig for os i al sin æteriske Skønhed, en prægtig Samling smukke Bygninger og skønne Taarne, der syntes skilt fra Jordoverfladen ved et Luftbælte; et pragtfuldt »Fata Morgana«. — Det første, vi traf paa af Byen, var mærkeligt nok lange Rækker af Telefonpæle, anbragte ude i Vandet, og man hørte samme ensformige Snurren fra Traadene, som vi kender den fra vore egne Landeveje paa fredelige Sommeraftener; kun manglede Faarekyllingernes pibende Toner og Frørnes Kvækken, men disse Lyde var her erstattede af Smaabølgernes Skvulpen mod Telefonpælens Fod, Smaabølgerne er jo de venezianske Gaders og Landevejes Sangere. — Det varede ikke længe, inden vi kom til selve Byen, eller rettere ind i den; thi pludselig befandt vi os mellem flere Bygninger, der var opførte frit ude i Vandet. — Staden er, som bekendt, anlagt paa de to Hovedøer og over hundrede, ved Kanaler adskilte Smaaøer, der er skudt frem inde i Lagunen, som adskilles fra Havet ved en af Bølgerne opkastet Sandvold og kun staar i Forbindelse med dette ved en smal Kanalbygning. — Adskillige Steder kunde man se de frembrydende Stykker Land, der var skudt op til Vandfladen og var afmærket med nedrammede Pæle.

Under Indsejlingen var vi selvfølgelig belemede med en Sværm af Kadrejere, der med skrigende Stemmer og livlige Fagter falbød deres Kram, og som sædvanlig var en Del Vaskepiger, med spraglede Shawler over Skuldrene og skinnende Ørenringe stikkende frem under det blanke, kulsorte Haar, modt op.

Vi fortojede et godt Stenkast fra Marcuspladsen, her var vi ved Byens Hjerte, og Pladsen, der var os anvist, var den mest ideelle for Repræsentation; thi Dagen lang gled en Strøm af glade Italienerne forbi inde paa den henrivende Havnepromenade, særlig naar vort Musikkorps smeldede sine smukke og livlige Melodier ud, saa det gav Genklang i de tilstødende, fredelige Kanaler.

Betragter man Venedig udefra en Solskinsdag, er det, som Lyset brydes i en stor, kostbar Juvel, der udsender de vidunderligste, spillende Straalebundter; hver enkelt Ting i dette Billede fremtræder i de herligste Farver; Bygningerne, Fartøjerne, Træerne, Menneskene, Himlen, Søen, alt medvirker til at frembringe en sand Farveharmoni, der bringer ethvert Menneske til at føle den største Glæde; Livet syntes her adskilligt lettere at leve end under vore barske, nordiske Himmelstrøg.

Byens Silhouet er særdeles smuk, især ved Solnedgang, naar Campanilen, Marcuskirken og de talrige andre smukke Bygninger og Taarne staar med et eventyrligt, blaaagtigt Skær mod den rødglødende Aftenhimmel, medens Dogepaladset luer, og Fartøjernes purpurfarvede Latinersejl træder skarpt frem mod de beplantede Promenader.

I det efterfølgende Mørke skyder Gondolerne lydløst frem med svingende Lygter, der kaster et ejendommeligt, flakkende Skær over de nærmeste Omgivelser og frembringer lange, bugtede og flimrende Solvstriber i

det mørke Vand. — Jo nærmere Midnat, desto stærkere pulserer Livet, desto højere lyder Larmen og Støjen fra Byen udover de stille Kanaler; den minder paa det Tidspunkt nærmest om en stor Natsværmerrede, Musik og Sang høres overalt, Venezianerne morer sig. — Som vældige Ildslanger snor Hovedgaderne sig gennem Byen, medens andre Dele af denne henligger i fuldstændig Stilhed, ganske som uddøde; her kaster Huse og Broer deres urolige Skygger ned i Kanalernes sorte, rindende Vand, hvor Gondolerne vuggende ligger ved deres hældende, frønnede Fortøjningspæle, og hvor Smaabølgerne i Mørket fortæller om de rædselsfulde og blodige Optrin fra Byens minderige Fortid.

Om Søndagen stillede den kommanderende Admiral et større Dampfartøj til Krydserens Disposition, og med dette foretog Halvdelen af Besætningen en meget interessant Sejlstur rundt i Havnen og op i »Canal grande«; i den ene Ende af Havnen laa en Mængde Dampere under store Kraner; Gasbeholdere og Petroleumstanke laa her Side om Side med vældige Pakhuse og Oplagsskure; her var Handelscentret, og om Hverdagen rørte sig et virksomt Liv langs Kajerne. — I samme Bydel laa Jernbanestationen, hvorfra Tog paa Tog for over en meget lang, muret Bro, der forbinder Byen med Fastlandet, indeholder en mægtig Vandleddning og mod Vest forsvareres af Fortet Malghera.

Paa Turen op gennem Kanalen fik vi meget interessant at se af denne mærkelige By; paa begge Sider laa gamle Paladser og Bygninger, opførte paa de ovenomtalte Laguneøer. Paladserne, i hvilke Venedigs mægtige og rige Slægter boede og ophobede deres store Kunstskatte, er nu en Del medtagne af Tidens Tand; men der hviler et Præg af Fornemhed over dem; man føler disse Slægters uhyre Stolthed og Magt ved at betragte de pragtfulde, kunstnerisk udsmykkede Bygninger, de har efterladt sig. Her saa man den verdensberømte venezianske Balkonstil; i Døre og Vinduer var indfattede kostbare Ruder af Mosaikglas; brede Trapper, flankeret af vældige Marcusløver i Marmor, førte fra Kanalen op til den skjoldprydende Hovedindgang; til begge Sider en Række stilfulde Fortøjningspæle, malede med Slægtens Yndlingsfarve og prydede med dens Vaabenskjolde, enten i Guldsnit eller kunstfærdigt udskaarne; Gondoler, udstyrede med smukke Overbygninger og Silketæpper, blev med forbavsende Færdighed drevne frem af de uniformerede Gondoliérer, fra hvis blanke Somandshatte kulørte Baand flagrede i Vinden; man saa ogsaa i Kanalerne enkelte Motorbaade, der imidlertid daarligt passede ind i disse gamle, ærværdige Omgivelser. — Fra denne Bydel, hvor Sten paa Sten fortalte om Byens glansfulde Fortid, kom vi langs Promenaden, forbi en Del ældre Kirker og nogle oplagte Torpedobaade til Orlogshavnen, der dannede den modsatte Yderlighed og straks førte os tilbage til Nutiden med sine vældige Maskinbygninger, store Beddinger og Flydedokker. — Det var en Tur, der med Glæde mindes af alle Deltaerne.

(Sluttet.)

„PRÆSTELUSEN“

AF G. KRAGH

(Fortsat.)

Saa kom Krigen med England og Slaget paa Rheden. Paa skedag skulde de faldne begraves ude paa Holmens Kirkegaard, og da det var blevet bestemt, at unge, hvidklædte Jomfruer skulde strø Blomster paa Graven, var det et brændende Ønske her i Nyboder, at dette ærefulde Hverv skulde betros nogle af vore unge Piger. Saadan gik det nu ikke, for jeg var selv med paa Kirkegaarden, og af Blomsterpigerne var der kun een af vore egne, og det var Karen. det havde hun faaet sat igennem ved Sergeantens Hjælp, og det var jo en stor Ære for hende.

Nu havde »Fedtpløkken« sagtens ment, at den Tjeneste nok kunde belønnes lidt solidt, for om Aftenen stillede han hende paa Leopardlængen og vilde ha' Karen med og paa Volden. Tilfældigvis var hun alene hjemme, og det var jo Vand paa Fyrens Mølle, Han begyndte paa sin sædvanlige sledske Maade at snakke sødt, og Karen, som nødtigt vilde rage uklar med ham, fandt sig i det, da hun haabede at Moderen vilde komme. Det tog han sig til Indtægt, og i den Tro, at nu var det rette Øjeblik kommet til at entre Prisen, klappede han paa Siden af hende og langede Armen ud for at ta' hende om Livet. Men i samme Øjeblik sad der jo en velrettet, klaskende Øretæve midt i Synet paa den gamle Nar, og vips, — saa var Karen ude i Gangen, hvor hun drejede Nøglen om i Døren. Heldigvis kom Madam Traugott netop hjem, mens Karen, blussende af Vrede og Ophidselse, stod i Gangen og hørte paa Sergeantens Banden og Skælden inde fra Stuen. Moderen var snart klar over, hvorledes Landet laa, og efter at hun havde ladet Karen gaa ud i Gaarden, lukkede hun Døren til Stuen op og gik ind til den vrede Sergeant. Hun forsøgte at tale fornuftigt til ham, men han var hoven og storsnudet, og svor paa, at han ikke vilde lade sig gøre Grin med af saadan en Laptaske, og at den Historie skulde blive erindret ved Lejlighed. Saa drev han af, og efter at Karen var kommet ind, snakkede de to Kvinder om, hvordan de nu bedst skulde klare sig, da de jo sikkert havde faaet en mægtig Uven i Sergeanten.

Det varede heller ikke længe, før de begyndte at mærke de første Følger af »Fedtpløkken« Hævnerrighed.

Fyren, der hidtil havde foretaget sin Inspektion af deres Lejlighed saaledes, at han kiggede ind til dem en Gang imellem til en Kaffetaar og en lille Sladder, kom nu hver eneste Dag, Han mødte med Embedsmandsmine som Chefens Repræsentant, og havde stadig et eller andet at paatale, hvilket han besørgede paa den mest brøsig og uforskammede Maade. Ligemeget hvor sirligt der var hos de to Kvinder, — altid kunde han finde en eller anden gammel Bestemmelse, som der var syndet imod, eller en Uregelmæssighed, som ikke kunde tillades. Saa havde Karen en Dag et Lommetørklæde hængende til Tørring ved Kakkellovnen, — en anden Dag var Luftten i Kammeret for daarlig, — saa fandt »Fedtpløkken«

lidt Ukrudt mellem Brostenene foran Husdøren, eller han fik Brækningsførmødelser over, at Madam Traugott havde en Smule Suppeurter staaende i en Spand i Stuen, skønt de jo skulde være i Køkkenet, — ja, de mest ubetydelige Smaa-ting kunde denne fordømte Karl opsnuse og gøre Vrøvl over.

Og ikke nok med det — de mærkede ogsaa hans Indflydelse paa anden Maade. Det begyndte at gaa ned ad Bakke med Salget i Butikken, og alt, hvad de ansøgte om med Hensyn til Smaareparationer og lignende, blev aldrig tilladt.

Paa den Vis gik der et Par Aar, som var en meget ubehagelig Tid for de sølle to Kvinder. Havde de ikke haft den Smule Penge, som var reddet fra de gode Dage, var de kommet til at lide Nød.

Saa blev Moderen syg, og straks stillede Sergeanten hos dem og forlangte hende indlagt paa Hospitalet. Det hjalp ikke, at baade hun og Karen græd og bad, »Fedtpløkken« grinte haanligt af dem, slog paa sin Myndighed, og kom med uforskammede Bemærkninger om, at han ikke for et Par indbildske og snerpede Fruentimmers Skyld vilde lade sig forlokke til at forsømme sin Pligt. Karens Mor kom altsaa paa Hospitalet, og da det var den hurtigste og sikreste Maade at blive slaaet ihjel paa, blev hun ved Divisionschefens Foranstaltning et Par Uger efter sænket ned i en Grav ude paa Holmens Kirkegaard. Mærkeligt nok havde Sergeanten dog saa megen Takt, — eller maaske han fortrød sin Opførsel, — at han i den nærmest følgende Tid lod Karen i Fred, saa hun blev fri for at se hans væmmelige Tryne snuse i sine Stuer. Tilladelse til at holde Handel bortfaldt ved Moderens Død, og Karen maatte nu se at klare sig, dels med det, der var til Rest af Moderens Penge, og dels ved at sy.

Men en skønne Aften stillede Fyren jo igen hos Karen og tilbød hende lige rent ud at vælge mellem at være hans Kæreste eller at blive smidt ud af Nyboder. Og, forstaar I, det var ikke en tom Trusel, for »Fedtpløkken« havde en meget stor Indflydelse hos Divisionschefen, der var en mageligt anlagt Herre, som lod Skviben regere og ordne det Hele efter eget Forgodbefindende. Stakkels Karen var derfor slemt i Vinden, og i sin Nød vidste hun ikke bedre Raad end at bede om at maatte betænke sig. Det betragtede Slubberten som en Slags Indledning til Kapitulationen og gik ind paa, at han skulde komme om et Par Dage og hente hendes Svar.

(Forts.)

N. Jensen, Nørregade 24 —
Køge. Telf. 36.
Kolonial — Vin — Delikatesser — Cigarer
Skibsproviantering. Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus,
Nørregade 8, Køge. Telf. 375.
Alle Slags fersk og røget Fisk.
Leverandør til Marinen.

r. Petersens Eft., Lynæs. — Tlf. 7.
Kolonial & Skibsproviant.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

L. Larsen,
Lynæs. Tlf. Hundested 40.
Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Henry Fisker & Co.
Kolding. Tlf. 206.
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Chr. Hansen Hoff,
Nørrebro 82, Odense. Tlf. 3042.
Franskbrød og Wienerbageri.
Leverandør til Marinen.

Thomsens Eft. K. Christensen,
Nørrebro 100, Odense. Tlf. 2726.
1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg
Leverandør til Marinen.

P. Taabel & Co.
Havnen - Thisted - Tlf. 326.
Skibsprovianterings- &
Kolonialforretning.
Leverandør til Marinen.

G. Lundbeck, Storegade 8,
Thisted. Tlf. 160.
Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade —
Randers, Tlf. 559.

Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

„BILLIGHEDEN“,
Vestergade 31, RANDERS. Tlf. 1174.

Frugt, Grønt, Kartofler, Konserves.
Leverandør til Marinen.

J. Wallentin,

Karolinegade 4,
Tlf. 763. Randers. Tlf. 763.

Bageri & Konditori.

Medlem af Marineforeningen.
Leverandør til Marinen.

Havnegades Viktualieforretning.
Nykøbing M. Tlf. 251. Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Ludv. Bove's Eff. Magnus V. Petersen.
Nykøbing M. — Kolonial & Material.
Leverandør til Marinen.

P. THERS

Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.
Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,
Stats. 15. KORSØR Telef. 106

Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,
Algade 29, Korsør, Telef. 156.
Frugt — Grønt — Kartofler
Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR

A. H. Schrøder's
Kødudsalg

Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garetter, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Briller

med buede Glas Kr. 6,00

Preisler, Købmagergade 13

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet

TORVET 30 — KØGE — Tlf. 191.
Leverandør til Marinen.

Martin Leffers,

Nykøbing Mors.
Proviant Dæks — Maskin Stores.
Tlf. 156. Telegr.-Adr.: »Leffers«.
Leverandør til Marinen.

G. Woer, Havnen, Nykøbing
Mors. Telf. 498.

1. Kl. Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Joh. Hansen, Slagtermester,
Havnegade, Nykøbing Mors. Telf. 106.
Prima Varer, saavel i Kød som i al Slags Paalæg.
Leverandør til Marinen.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Dansk Rekyrliffel Syndikat

Rekylvej, Frihavnen

Telefon Central 10,045 - 10,065

Geværer — Pistoler.

R. MOLLERS Skibsværft,

Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.

Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

A/S KULKOMPAGNIET

HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.
LEVERANDØR TIL MARINEN

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frugt og Konserves en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.

Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.

Telefon Øbro 3551.

DET OVER HELE VERDEN ANERKENDTE

ORIGINALE DANNEMORASTAAL

FREMSTILLES AF

GIMO-ÖSTERBY BRUKS A/B DANNEMORA

ALLE SLAGS LEGEREDE OG ULEGEREDE DIGEL-
STØBESTAAL. SÆRLIG SPECIALLEGEREDE STAAL

— — — FOR SKIBSBYGGERIVÆRKTØJER — — —

LEVERES OMGAÆNDE — FORLANG TILBUD

TELEGRAMADR. „DANNEMORAVERKEN, ÖSTERBYBRUK“

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

„Torvehallen“

Algade - VORDINGBORG - Tlf. 394.

1. Kl. Kød, Konservær, Ost og
Paalæg. Leverandør til Marinen.

Albert Pfeiffer, Slotsgade 5, Nykøbing F.
— Tlf. 533. —

Mit Bageri anbefales til Skibene.
Leverandør til Marinen.

Skibsprovianteringsforretning.
Alt i Konserves, Frugt og Grøntsager til billigste
Priser. Carl Larsens Frugtforretning, Slotsgade 15,
Nykøbing F. - Tlf. 378. - Leverandør til Marinen.

V. Rasmussen, Slotsgade 32, Nykøbing F.
— Tlf. 409. —

1. Kl. Kød- & Paalægsforretning.
Leverandør til Marinen.

Torvets Kødudsalg,
Kattesundet 6, SVENDBORG. Tlf. 444.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Martin R. Høyer,

Assens, Tlf. 63.

Kolonial & Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Holger O. Jensen

Bagermester, ASSENS. Tlf. 192

Leverandør til Marinen.

Assens Skibsværft & Maskinværksted

O. C. Olesen. Tlf. 311.

R. N. Hansen,

Østergade 58, Assens. Tlf. 15

1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg

Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

P. Haase & Søn

Boghandel

Lovstræde 8. København K

Telefon 5130 & 5178.

Dansk og udenlandsk Lite-
ratur. Spec. Svensk og norsk.

Abonnement paa udenlandske Tids-
skrifter modtages

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officer-
foreningen.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni
Aktieselskab

Tegn en Annonce i
»UNDER DANNEBROG«

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN,
Naboles 3,

anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevareer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB

FARVERGADE 8 - KØBHVN. B.

EXPORT AF DANSK SMØR

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

K Ø B E N H A V N - K R E D S E N

Torsdagen den 2. Oktober Kl. 7½ aabner Marineforeningen Københavnskreds Vintersæsonen med en Sammenkomst i WEINOLDS SELSKABSLOKALER Nørrevoldgade 23:

FOREDRAG

AF D'HRR ORLOGSKAPTJN BISTRUP OG SØLØJTNANT ROSTOCK-JENSEN:

„TEDDYS“ SIDSTE REJSE“

LEDSAGET AF LYSBILLEDER

„TEDDYS“ BESÆTNING ER INDBUDT

FÆLLESSPISNING: Kogt Torsk, Smør og Ost, Øl og Kaffe á 4 Kr. pr. Couvert, excl. Skat.

For Kammerater, som ønsker at deltage i Fællesspisningen, kan Billetter forudbestilles pr. Telefon Byen 3448 eller pr. Brevkort til Kontoret, Møntergade 22, og Tegningen er da bindende. Kammerater, som ikke forudbestiller og som Mødeaftenen ønsker at deltage i Spisningen, betales 5 Kr. pr. Couvert excl. Skat.

Bestyrelsen.

EMBLEM BÆRES

SANGBOG MEDBRINGES

ORDENSDEKORATIONER

Formanden for Faaborg Kredsen, Fabrikant C. C. Jensen, er udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Efternævnte Medlemmer af Marineforeningen er blevet benaadet med Dannebrogsmændenes Hæders-tegn:

Under 1. Juli d. A.

Formanden for Nakskov-Kredsen, Lokomotivfører L. D. Nielsen.

Under 27. August d. A.

Veteran fra 1864 N. T. Frydensberg, Fredericia.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

RANDERS-KREDSSENS SKYTTELAV

afholdt den 26. Juni en vellykket Udflugt med Damer til Fladbro. Kl. 3 gik man om Bord i en af Gudenaasens Motorbaade, og trods stiv Kuling mærkedes intet til Søsyge eller Vand paa Dækket. Efter en lille Hjertestyrkning i Kroen, paabegyndtes Skydningen efter en Række frithængende Kugler, som hver gav Gevinst til den heldige Nedskyder, en ganske morsom Skydning, som hver Deltager havde indsendt en Præmie til. I Løbet af et Par Timer var Kuglerne pillet ned, og Selskabet begav sig over i Kroens smukke Have, hvor man med en glimrende Appetit gik løs paa de medbragte Madkurve. Ved Bordet aabnede Formanden Talernes Række og uddelte Præmierne til de heldige, hvorefter Fabrikant Gersel talte for

Skyttelavet, Overbanemester *Guldbrandsen* for Damerne og Maskinmester *Smith* for det gode Kammeratskab. Som Motion efter Maden afholdtes nu et livligt Bal, hvortil Lavets eget Orkester leverede Musikken. Da Motorbaadens Fører selv er Medlem af Marineforeningen, gav han beredvillig Dispensation for den fastsatte Tid for Hjemturen, som først fandt Sted langt over Midnat.

*

Søndag den 20. Juli mødte Skyttelavet atter op med en frisk, denne Gang for at indsamle et Beløb til Anskaffelse af Instrumenter til Marineforeningens Orkester. Der var Gevinstskydning og Keglespil om værdifulde Sølvpræmier, og Resultatet var over Forventning. Der sluttedes med Fællespisning og en Svingom.

*

Fredag den 22. August fejredes Lavets 1-aarige Fødselsdag ved en lille extra Skydning, med Præmier for Skytter over et bestemt Points, og ligeledes for Skytter med lavere Points. Kl. 10½ serveredes en brilliant Skibsløbescowes med diverse Tilbehør af Snaps og Taler, og hvis de mange gode Ønsker gaar i Opfyldelse, gaar Lavet en livlig Fremtid i Møde.

ASSENS-KREDSSEN

fejrede den 20. Juli sin 10 Aars Fødselsdag, og der var gjort store Anstrengelser for at gøre Dagen saa festlig som mulig. Programmet lød paa Sejlture om Eftermiddagen til Aarøsund med Kaffe ombord, Middag, Foredrag om Bal i Skovpavillonen om Aftenen. Der var udsendt adskillige Indbydelser til Deltagelse i Festen, og vi takker Odense og Faaborg-Kredsene for deres Fremmøde med Formand og 10—15 Medlemmer med Damer fra hver Kreds.

Saa vel Medlemmer af Hovedbestyrelsen, som andre fra København indbudte, meldte alle Forfald, endog Foredragsholderen svigtede, og en Overgang saa det ret trist ud, en meget stor Skuffelse var det for saavel Bestyrelse som Medlemmer. Men vi skylder vor største Tak til Hr. Grosserer *Schou*, Marineforeningens fuldtro Ven; da han erfarede, at ingen andre kunde komme hertil, ændrede han resolut en planlagt Forretningsrejse til Udlandet og mødte sammen med Forstander *Rich. Jensen*, der blev Aftenens Foredragsholder.

Trods Graavejrs og nogen Blæst, var Sejlturen meget fornøjelig og Aftenen blev uet ogsaa. Ved Bordet afsang man nogle morsomme Sange, som Kredsens Formand, Havnefoged *Jacobsen*, delvis selv havde skrevet og samlet i et Hæfte; de gjorde fortjent Lykke. For en til Kredsens skænket Minebøsse af Kobber, takkede Formanden.

Hr. *Rich. Jensen*'s Foredrag om en Rejse til Vestindien for mange Aar siden, vandt stærkt Bifald, ligeledes de smukke og interessante Lysbilleder. Først udtalte paa de smaa Timer sluttede Festen med en fornøjelig Auktion over en Del morsomme Tegninger, hvorved et af Odense-Kredsens Medlemmer aabenbarede et uanet Talent som Auktionarius.

HORSSENS-KREDSSEN

Ca. 80 gamle Marinere og Damer fra Vejle og Horsens-Kredsene foretog Søndag den 17. August en yderst vellykket Fællestur til det bekendte smukke Badested »Ulbækhus« ved Vejle Fjord.

Efter at Eftermiddagskaffen var indtaget, vistes Selskabet rundt i Hotellets Park og til de mange smukke Punkter i Nærheden under Førerskab af Formanden for Vejle-Kredsens, og efter at være kommen tilbage til Hotellet, opløstes Selskabet i Smaagrupper, og snart hørtes den hyggelige og muntre Passiaren, som kun kendes blandt gamle Marinere. Kl. 5½ gik Selskabet til Aftensbordet (egne Madkurve) i en aaben Vikingehal, hvorfra der var en henrivende Udsigt over Fjorden til den modsatte Kyst, til Brejninge og Munkebjerg. Ved Bordet herskede den fornøjeligste Stemning med Taler og Sang, Lodniv etc., og efter at Bordet var nævet, dansedes der et Par Timers Tid i Hallen til Tonerne af det berømte Skibsorkester fra Vejle, til Opbrud fandt Sted Kl. 10 og vi skiltes med Ønsket om i Fremtiden igen at faa arrangeret Fællessammenkomster mellem de to Kredse og efter at have tilbragt en fornøjelig Eftermiddag med gode og hyggelige Kammerater fra »den Gang«.

KOLDING-KREDSSEN

afholdt den 23. August sin aarlige Sommertur, Tilslutningen var god og Turen i alle Maader vellykket. Der startedes Kl. 1½ fra Havnen med M.S. »Ternen«, som velvilligst var stillet til Raadighed af Foreningens Medlem, Fiskeeksportør *Th. Petersen*. Paa Løverodde gjordes først Landgang, og ved Kaffen toges der under Kanonsalut Afsked med sidste Aars Skyttekonge, Dyrslæge *Hørlyck*. Efter at der var afholdt forskellige Konkurrencer, gik Turen til Elvighøj, hvor den aarlige Præmieskydning fandt Sted. Den bedste Skytte blev Havnefoged *Fink*, som fik en Medaille og et Sølv-Bæger med Foreningens Emblem, dette skal dog vindes 2 Gange, for at blive Ejen-

dom. Efter endt Skydning gik man til Bords paa Verandaen. Formanden, Tandlæge *H. Strange-Friis*, bød Velkommen og lod uen første Hilsen gælde H. M. Kongen. Ved Bordet blev de øvrige Præmier uddelt og flere Medlemmer havde Ordet haade i Tale og Sang. Efter et Par Timers fornøjelig Samvær afbrændte en af Deltagerne et pragtfuldt Fyrværkeri, hvorefter Hjemturen fandt Sted.

FREDERICIA-KREDSSEN

Den 2. September Kl. 8 samledes Medlemmer med Damer, ca. 50, til festlig Sammenkomst. Lokalerne var smykket med Flag og Vimpler samt røde og hvide Blomster, og der var foruden Marineforeningens store Flag anbragt en mægtig Skibsklokke, paa hvilken der i Aftenens Løb blev slaet »Glasc«.

Da alle var samlet, begyndte Festligheden under maritime Former og med, at Flaget hejstes til Tops til Honnørmarchens Toner, hvorefter man sang 1. Vers af »Kong Christian stod«.

Derpaa tog Foreningens Formand, Blikkenslagermester *M. Ottesen*, Ordet og bød Velkommen, hvorefter han fortsatte:

Vi har i Aften den Glæde som saa ofte før, at kunne mødes med vort Æresmedlem, Veteranen *Frydensberg*; men i Aften er der en særlig Højtidelighed forbundet hermed, idet vi kan overrække ham Dannebrogsmændenes Hæderstegn, som det har behaget Hans Majestæt Kongen at tildele *Frydensberg*.

Taleren oplæste nu den Skrivelse, hvori han anmodes om at overrække *Frydensberg* Hæderstegnet, hvorefter han fæstede dette paa den dekoreredes Bryst, og efter at have talt til Veteranen, fik denne Ordet. Stærkt bevæget tolkede han sin Glæde over den Ære, der her var overgaaet ham.

Der blev nu »pebet til Skafning i Chefens Kahyt« — hvilket vil sige, at hele Selskabet til Tonerne af »Holmens faste Stik« i Festsalen samles om Kaffebordet.

Her bød »Chefen«, *Ottesen*, Velkommen, og rettede en Tak til Gæsterne: Oberst J. O. Jensen, Landstingsmand *Johs. Jensen* og Pressens Repræsentanter. Han beklagede, at Foreningens andet Æresmedlem, pens. Broformand *Jørg. Christensen*, Dbmd., ved Bortrejse var forhindret i at være til Stede.

Taleren takkede Obersten for den Hjælp, han havde ydet Marineforeningen ved denne Lejlighed samt takkede Landstingsmanden for den store Interesse, hvormed han havde omfattet Foreningen lige siden dennes Stiftelse.

Oberst *Jensen* talte derefter for Konge og Fædreland.

Efter at man havde sunget »Vort Flag, vort gamle Dannebrog«, talte Havnefoged *Schmidt* smukt for Flaget.

Man sang nu *C. Dumreichers* muntre Landlovs-Sang, hvorpaa »Næstkommanderende«, Kaptajn *Christiansen*, holdt en udmærket Tale for Damerne.

Denne Tale efterfulgtes af »Sparsomt i Norden«.

Ottosen talte derefter for den tilstedeværende *Fredericianer*, Overbaadsmænd i den amerikanske Marine *Nielsen*, der takkede.

Oberst *Jensen* talte for Blikkenslagermester *Ottesen*, som Taleren gennem Samarbejdet i 6te Juli-Festkomitéen havde lært at værdsætte. Marineforeningen kunde sikkert ikke faa nogen bedre og mere interesseret Formand.

Landstingsmand *Johs. Jensen* talte for *Frydensberg*.

Frydensberg takkede.

Der fulgte nu en lille Koncert, idet Ingeniør *Esvald Jensen* sang først *Axel Juels* Flagsang og senere »Jeg vil bygge mit Land«, og Pianisten *Salvador Holm* spillede et Solonummer (»Spilledaasen«). Begge d'Hrr. lønnedes med stærkt Bifald.

Derefter ønskede Chefen Velbekomme, og efter at »Dække« var bleven ryddet, gik Dansen med storartet Humør »omkring Stormasten«.

Kl. 11 forlod Hædersgæsten *Frydensberg* Selskabet og fik et rungende Hurra som Afskedshilsen.

Ballet og det selskabelige Samvær fortsattes til Kl. 1, da der — efter at Flaget højtidelig var halet ned — blev »pebet til Køjs«, den vellykkede Fest var dermed sluttet.

HASLEV-KREDSSEN

afholdt den 3. September en selskabelig Sammenkomst paa Carstensens Hotel, hvis Have af et af Medlemmerne var smukt illumineret. Aftenen indlededes af Sangforeningen »Gefion«, der strax satte det rette Præg paa Festen ved at sætte i med »Op Matroser«. Efter nogle Sangnumre, der lød smukt i den forholdsvis lune Aften, blev der pebet til Skafning. Ved et Kaffe bord bød Øverstkommanderende Velkommen og meddelte, at Foreningens siden sidste Sammenkomst havde faaet foræret forskellige Genstande af stor Værdi for gamle Sø-mænd, bl. a. havde man fra Orlogsværftet modtaget en Skibsklokke, der før havde været anbragt i Transportbaad Nr. 25, desuden havde man af en Privatmand modtaget et Par Stødhorn af en Mine der var fundet øvre ved Vesterhavet. Alt havde man faaet smukt monteret ved Velvillie fra forskellig

Side. — Efter Kaffeboardet sang »Gefion« igen nogle Numre i Haven, hvorefter der blev pebet til Dans paa Banjerne. Musikken til Dansen leveredes af de Tilstedeværende og skiftede mellem Gramofon, Mund- og Trækharmonika samt Flygel. — Senere samledes man til et animeret Panchesold, hvor der blev holdt en Række Taler, fortalt en Række mer eller mindre troværdige Sømandshistorier og sunget en Del Sange, saavel af Sangforeningen som af alle Tilstedeværende.

Efter Punchen fortsattes Festen endnu en Tid, og der var slaaet 3—4 Glas, før Flaget blev halet ned, og det sidste Hurra for Marineforeningens fortsatte Trivsel havde lydt.

I Festen deltog med Liv og Lyst en gammel hvidskægget Sømand, der nu bor i Terslev, men som har sejlet i 38 Aar. Han er 68 Aar gammel, har været i Skotland i 14 Aar, i Spanien i 12 Aar og i Tyskland i 8 Aar.

DEN STORE SKYTTEJAMBOREE I ODENSE

Søndag den 7. September 1924.

Begunstiget af det herligste Sommergejr stævnede Skytter fra begge Sider Belterne til Fyens smukke Hovedstad, dels for at prøve de unge Kræfter og dels, eller maaske endnu mere, for at virkelig gøre Marineforeningens sande Idé, at lære hinanden at kende og derved skatte og agte den Enkeltes gode Egenskaber.

Formanden for Odense Skyttelav havde modtaget Gæsterne om Aftenen, og takket være den lille Naal, fandt Randersianerne og Københavnerne stadig hinanden.

Selve Kapskydningen foregik paa Friluftstheatret, og Forestillingen blev absolut Succes. Naar Kompasnaalen hedder Elskværdighed, er det let at styre den rette Kurs, og Lederne blev hurtigt enige om Arrangementet, saa alt gik som til Orlogs.

Odense vandt (naturligvis fordi Pokalen har befundet sig saa vel derovre, som vi andre, og vilde ikke derfra) med 206 Points, men da baade Randers og København naaede 204, var alle jo hinanden omtrent jævnbyrdige.

Den paafølgende Frokost var meget animeret og vellykket. Den rette Tone blev straks anslaaet ved Formanden, *Overgaard-Nielsens*, hjertelige Velkomst, for hvilken den Randers Formand, *Preben Hansen*, takkede med en Tale for det gode Sammenhold og Kammeratskab, og Københavnernes *Schultz* med en Tale for *Overgaard-Nielsen* og det store energiske Arbejde, som kom hele Skyttesagen til Gode. Den varme og velmente Tilslutning til disse vidnede om den tropiske Stemning fra først til sidst.

Grundtmann fra Nyborg, der havde Huset fuldt af Fremmede og havde lovet at komme hjem straks efter Skydningen, kunde ikke modstaa Fristelsen, men blev til Frokosten og bidrog til Humøret med en af sine bekendte vittige Taler. Og *Mikkelsen*, der baade havde Bryllupsdag og en daarlig Fod, kunde heller ikke modstaa, men kom i Bil og Morgensko og lyste helt op med sit store glade Smil.

Til den lokale Skydning havde Lavet i København givet Præmierne, hvorfor det ønskedes, at dettes Formand, *Schultz*, skulde uddele disse. Et lille spirituelt ledsagende Ord gjorde ikke Værdien mindre for Modtageren.

Gevinsterne ved Keglespillet uddeltes af Formand *Overgaard-Nielsen* med en lille Morsomhed til hver, og endelig overrakte Vandrepokalens Giver, Bankkasserer *Nath*, denne til dens fremtidige Ejer, Lavet i Odense, med en meget hjærtelig Tale, som sikkert vil mindes længe. Tillige overrakte han de to bedste Skytter fra hvert Lav en Sølvskje til Erintring, ledsaget af et godt lille kammeratligt Ord.

Der var mange flere Taler og Sange, men Damerne og en stor Damp ventede paa os. Tænk paa den Nydelse for en Sømand, en smuk solskinsfyldt Sommerdag med mange smukke elskværdige Damer og gode Kammerater indenbords, sejlene ned af den vidunderlige Aa, der til Ære for den populære Marineforening var omkranset med unge hvidklædte, blaaøjede Piger, der kastede Smil og Kys ud til de muntre Gutter. Og de mange gode Hoveder fik Latteren frem, saa ingen de første 14 Dage kunde faa Ansigtet »paa Mærke«, o: blive alvorlige igen.

Endnu en Nydelse ventede os, Middagen i Næsbyhoved. Heri deltog Æresmedlem, Lods *Jørgensen* fra Stige. En hjærtelig Tale for ham af Odensekredsens energiske Formand, var en oratorisk Præstation, og da alle Gæsterne med Glas i Haand, defilerede forbi den gamle Hædersmand, løb Taarerne ham ned ad Kinderne. Dette lille Optrin var et af de bedste Minder fra Festen, og der var dog mange.

Buchgreitz og *Ube* havde hver begaaet en herlig Sang, *Hornung* sang Solo, og efter mere alvorlige Taler af de tre Lavformænd, kom Humoristerne paa Dækket, *Schrøder* fra Randers, *Lauritzen* fra København og mange flere.

Stævnet havde sendt telegrafiske Hilsener til Marineforeningens Chef og Københavnerlavet til Æresmedlemmer, og i Aftenens Løb kom der Genhilsener, der modtoges med Jubel.

Sidste Tale blev holdt af *Schultz*, selvfølgelig for Damerne, han har jo lidt Erfaring paa det Omraade.

Og saa begyndte Ballet. Vellykket som det hele. Og Ballets Clou, var en Ballondans, hvor Herrerne bandt Balloner om Damerens Ben. Orkestret begyndte 2 Mand stærkt, hvoraf den ene var en Dame. Men ved Midnat var det vokset til en Snes med de vidunderligste Instrumenter: Kakkellovsskærme, Bakker, Flasker og Stole m. m. Virkningen var ubeskrivelig.

Odense Jamboreen fik 3 store røde Kryds paa Almanakken.

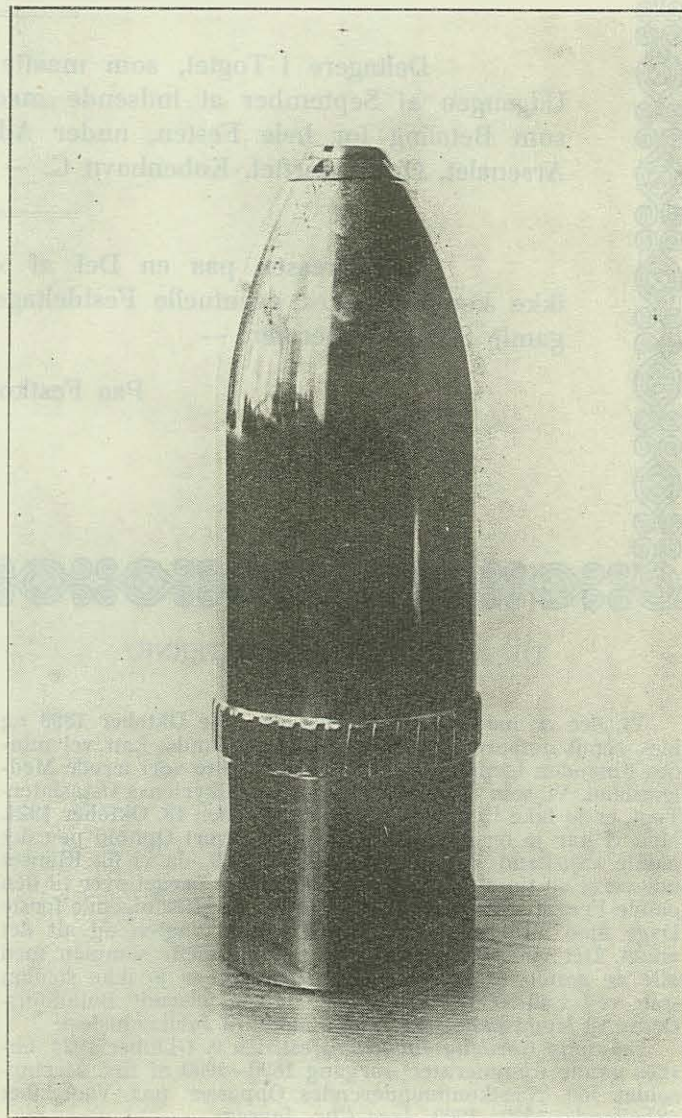
I kære Odense Kammerater: Tak!

Kommende Møder:

Horsens-Kredsen: Aarlig Stiftelsesfest Søndag 12. Oktober Kl. 8 Em. i Haandværkerforeningens Lokaler.

København-Kredsens Skyttelav: Tirsdag 14. Oktober Skydning Kl. 7 i Weinolds Lokaler, Nørrevold 20; forskellig Underholdning.

Fødselsdagsfesten udsat til November.

Københavnskredsens Granat-Bøsse skænket af Overartillerimester, Løjtnant F. V. Nielsen.

AFTENUNDERHOLDNING DANSKE SOLDATERFORENINGERS FÆLLESUDVALG

I Anledning af Fællesudvalgets 5-aarige Bestaaen afholder de i Fællesudvalget staaende Foreninger AFTEN-UNDERHOLDNING med BAL Tirsdagen d. 28. Oktober Kl. 7 pr. i Nimbs Selskabslokaler. Pris for Underholdningen med Bal 2 Kroner. Program: Kgl. Operasangerinde Fru Ingeborg Steffensen, Kgl. Kammermusikus Peder Møller, Skuespillerinde Fru Augusta Blad, Skuespiller Albert Luther. Accompanement Fru Jutta Jerndorff. Stor Tombola med mange værdifulde Gevinster. Marineforeningens Medlemmer, hver med een Dame, kan erholde Billetter paa Foreningens Kontor Møntergade 22, Tlf. Byen 3448. Det Foreningen tildelte Antal Billetter er stærkt begrænset, hvorfor Deltagelse maa anmeldes snarest.

BESÆTNINGEN fra Krydserkorvetten »VALKYRIEN« 1899/1900 fejrer den 18. Oktober 25-Aarsdagen for Begyndelsen af Togtet til Østasien. — Festen, i hvilken Chefen *Prins Valdemar* har lovet at deltage, har følgende

PROGRAM:

- Kl. 10 Fm. Møde ved Væftsbroen.
Besøg paa Orlogsværftet bl. a. Arsenalet med Marinemusæet, Modelsamlingen, et Orlogsskib, en Undervandsbaad og Søværnets Kaserne.
- Kl. 12¹/₂ Em. Frokost i Marketenderiet,
derefter videre igennem Værftet med Afgang fra Kasernehavnen til Toldboden.
- Kl. 7 Em. Møde paa Kadetskolen til Aftenfest. Indgang Gernersegade 20.
Paaklædning: Daglig Blaafarvet med Krave. For Militære Frakke med danske Dekorationer.
Souper. Foredrag og Lysbilleder fra Togtet.

Deltagere i Togtet, som maatte ønske at være med til Festen, bedes inden Udgangen af September at indsende medfølgende Blanket i udfyldt Stand *samt 8 Kr.* som Betaling for hele Festen, under Adressen: Overartillerimester, Løjtnant Nielsen. Arsenalet, Orlogsværftet. København C. —

Da Adressen paa en Del af »VALKYRIEN«s værnepligtige Besætning ikke kendes, bedes eventuelle Festsdeltagere at lade denne Meddelelse gaa videre til gamle Skibskammerater. —

Paa Festkomiteens Vegne

TH. TOPSØE-JENSEN.
KOMMANDØR.

TIL JUBILÆUMSKAMMERATERNE

1899—1900—1924.

Vi, der er mødt ved Søværnet den 9de Oktober 1899 og blev sendt ombord paa Vagtskibet »Sjælland«, kan vel mindes hinanden igennem et Par Linier i dette vort ærede Medlemsblad. Vi, som ikke kom med paa »Valkyrien«s Østasiatertogt, er jo ikke Deltagere i Mindefesten den 18. Oktober 1924. Men vi har jo ogsaa mange Minder fra vort Ophold paa det gamle »Sjælland« fra den 9. Oktober 1899, da vi fik Klunset udleveret og tjumpede i Slupperne og blev færget over til den gamle Fregat »Sjælland«, og særlig fra de efterfølgende første Dage med Militæranstand paa Nyholms Vagten og alt det andet. Det vilde jo være interessant, at træffe sammen med alle de gamle, kendte Ansigter, men det er jo ikke saadan som ved Landkrabberne, at der bliver udsendt Bataillons-Ordre til Mandskabet om at give Møde til Jubilæumsfest.

En rigtig Glædelig Jubilæumsfest den 9. Oktober 1924 ønskes gamle Kammerater Aargang 1899—1900 af fhv. Marine-soldat 130, Næstkommanderendes Oppasser paa Vagtskibet »Sjælland«, 1899—1900, *Jens Chr. Jensen.*

70 AAR

BORNHOLM-KREDSSENS

Næstformand, Kaptajn *Th. Pihl*, fyldte den 25. Juli 70 Aar. Den populære og afholdte Kaptajn var i den Anledning Genstand for megen Opmærksomhed. En Mængde Blomster og Telegrammer strømmede det ind med den Dag, bl. a. ogsaa fra Kolleger i Marineforeningens Bestyrelse, som overrakte Fødselsdagsbarnet en Palme.

At det er Støvet Aar, der nu er passeret, mærker man

ikke paa Kaptajn *Pihl*. Rask til Bens og livlig og munter som altid færdes den gamle prøvede Sømand iblandt os, han er trofast Deltager i vore Sammenkomster og viser i det hele taget Marineforeningen megen Interesse, hvorfor vi haaber, at vi endnu i mange Aar maa beholde denne udmærkede Mand som Næstkommanderende.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Afdød Veteran.

9. August d. A. jordedes en af de gamle Veteraner fra 1864 paa Uggerbyes Kirkegaard, *Chr. P. Krage*. Han var med Linieskibet »Skjold« paa Togt i Østersøen under Krigen. At det var en Mand, der var agtet, saa man af det overordentlige store Ligtøj, der fulgte den gamle Hædersmand til hans sidste Hvilested. Formanden med to Kammerater mødte med Flaget og gik foran Kisten til Kirken og derfra til Graven, hvor Flaget kippedes, da Kisten blev sænket, og der blev lagt en Krans med røde og hvide signerede Silkebaand fra Marineforeningen. Ære være hans Minde!

*

En gammel 88-aarig Veteran, *Mads Chr. Olsen*, Hirtshals, der ogsaa var med Linieskibet »Skjold« i 1864, er 27. August udnævnt til Dannebrogsmænd. Den 1. September blev Korset overrakt ham af Kredsforsmanden. Bestyrelsen var mødt alle for at hædre den gamle og overbringe ham Marineforeningens Lykønskning. Efter en lille Tale, hæftede Formanden Korset paa den bevægede Veterans Bryst. Han takkede hjerteligt derfor. Efter et lille gemytlig Samvær, skiltes man fra den glædestraalende Gut.

FRA AALBORG-KREDSSEN
Garver Klitgaard
1854—1924

Atter har Marineforeningen mistet et af sine gode Medlemmer, idet Garver Klitgaard, Nørresundby, er afgaaet ved Døden.

Dette Budskab blev modtaget med oprigtig Sorg og Deltagelse af Marineforeningens mange Medlemmer, som gennem Aarene har lært Afdøde at kende som en brav god dansk Mand, der elskede sit Land og sin By af hele sit Hjerte.

Ikke alene kunde han ved sit sprudlende Humør underholde et Selskab, men han var til Tider ogsaa en alvorlig Mand. Jeg husker saaledes, at han for ikke længe siden ved en af vore Fester fortalte følgende Selvoplevelse fra sine unge Dage:

Han sejlede som Dreng med Onklen, nu afdøde Kaptajn Klitgaard. Skibet — en Bark — laa paa Stillehavskysten for at indtage sin Last. En Søndag fik han og nogle af Mandskabet Landlov, og de begav sig tilfods gennem de store Skove for Æventyrets Skyld.

Her traf de paa en gammel Færgemand, der havde bygget sig et Hus tæt ved Floden, og da han hørte de talte dansk, blev han glad og fortalte dem, at ogsaa han var dansk, skønt det var nær de 60 Aar siden, han sidst var hjemme. Søfolkene blev inviteret med hjem, og det første de saa, var et Dannebrogslag, tegnet paa et almindeligt Ark Papir, indrammet og ophængt paa Væggen. »Tal«, sagde den gamle til os, »tal, at min Hustru og mine Børn kan høre mit Modersmaal, og vi talte af Hjertenslyst med ham. Efter en god Dag sagde vi Farvel, med Løfte om at komme tilbage næste Søndag.

Den følgende Søndag oprandt og vi fik Landlov. Jeg gik til min Onkel og bad ham forære mig et Dannebrogslag. Jeg vilde gøre den gamle Mand derinde i Skoven glad, og jeg fik et.

Vi fandt Huset, og der blev Glæde over Gensynet. Flere af Børnene, der alle var Jægere og Fiskere, var hjemme. Da vi havde opholdt os en Stund aabnede jeg for Pakken og bredte Flaget ud. »Vil Du have dette Flag til et Minde om dit Fædreland og til et Minde om os,« spurgte jeg.

Den gamle Mand saa paa mig, derpaa greb han Flaget med sine rystende Hænder, vendte sig bort og græd som et Barn. Vi andre unge — ja, vi blev ogsaa grebet af Situationens Alvor og tørrede en Taare bort med Bagsiden af Haanden.

Da vi sagde Farvel og var kommet udenfor saa vi, at Dannebrog var hejst som en sidste Ære for os, og idet vi gik bort, stod den gamle hvidhaarede Mand og vinkede til os og græd, og bad os tage en Hilsen med til Danmark. —

Der var Stilhed i Salen, naar Garver Klitgaard talte alvorligt til os, og han talte ret ofte.

En brav dansk, en god Borger i sin Stad er gaaet bort. Mindet om ham vil vare længe, og ikke mindst indenfor Marineforeningen vil han blive savnet.

Ære være hans Minde!

A. Hofter.

— Begravelsen fandt Sted fra Nørresundby Kirke under stor Deltagelse. Hele Byen hilste Afdøde med vajende Flag paa halv Stang, og længe førend Højtiden begyndte, var Kirken fyldt til sidste Plads.

Afdøde havde selv nedskrevet sit Livs Erindringer og samtidig ogsaa, hvorledes hans Begravelse skulde foregaa.

Ved den smukke hvidmalede Kiste, som var dækket af et Dannebrogslag, paraderede Marskallerne med de smukke hvide Stave og ligeledes Marineforeningens Flag.

Og saa førtes Garver Klitgaard gennem Byen — den By, han havde viet sin Manddomskraft, og som til sene Tider vil bevare Mindet om ham.

A. H.

For 3 Maaneder siden indkom i Nørresundby Havn Bark »Esther« af Borgö i Finland. Skibets Styrmand, Holmberg, var paa Rejsen blevet syg og indlagdes efter Ankomsten som Patient paa Aalborg Kommunehospital.

Det konstateredes ret hurtigt, at han var haardt angrebet af Tuberkulose og efter 3 Maaneders haarde Lidelser afgik han ved Døden.

Ved Begravelsen, der fandt Sted paa Aalborg Kirkegaard den 8. September, var Marineforeningen repræsenteret ved Formanden, Konsul Im. Stühr, Havnefoged Simonsen m. fl.; der var sendt en smuk signeret Krans, ligesom mange Marinere fulgte den kun 26-aarige Finne til hans sidste Hvilested, og ved Graven kippede vi vort Flag til en sidste Hilsen.

A. H.

NYT SØFARTSBLAD

O mendskønt der herhjemme udkommer adskillige Blade og Tidsskrifter Søfarten vedrørende, har de dog alle fortrinsvis Bud til Fagfolk saasom

Redere, Skibsbyggere, Assurandører, Navigatorer, Maskinmestre, Befragtere etc., men kun i ringe Grad tillige til den farende Sømand og Fyrbøder. Hvor interessant Stoffet end kan være, egner det sig ikke til at virke som Bindeled mellem den større Almenhed og Søfartens Mænd. Disse Blade er og bliver Faglitteratur.

Hr. Forfatter Christian Bogø vil som Redaktør og Udgiver i en nær Fremtid udsende et nyt Blad under Navnet „Vikingen“, foreløbig som Maanedtsblad.

Dette nye Søfartsblad eller Magasin vil fremtræde i stadig skiftende Omslag, trykt i trefarvet Kunsttryk, med Motiver hentede fra Søens Liv og med et rigt illustreret Indhold. Magasinet vil ikke alene bringe nyt fra Sø og Land, Danmark og Udlandet; men ogsaa illustrerede Fortællinger, Romancer og store aktuelle Tegninger.

Danmark er et Øland. Danmark burde i fuld saa høj Grad som de andre skandinaviske Nationer og Britterne være en søelskende Nation. Men desværre er Nationen det ikke. Hos en Del nogenlunde velstillede Landsmænd findes der Interesse for lokal Sejlsport, medens den store Almenheds Interesse nærmest kun skyldes de betydelige Penge summer, der indsejles til Landet paa udenlandske Ruter. Men Kærlighed til Søen og national Interesse for Søfarten og dens Udøvere har den almindelige Dansker ikke.

Et Søfartsblad som det af Forfatter Bogø planlagte har derfor sikkert en Opgave at løse. Gid det maa blive saa godt, at det i Lighed med Udlandets talrige Magasiner i de forskellige Lande maa komme i rette Kontakt med det brede Publikum gennem almindeligt Salg i Kiosker, paa Jernbaner og i Dampskibe. Det bør med et passende lettilgængeligt Stof vinde Indpas i Folkelukaferne om Bord og i Sømandshjemmene baade herhjemme og i Udlandet. Paa disse Steder gennemløjes Blade i ledige Timer og god saglig Forklaring af mange for Besætningerne vigtige Spørgsmaal kan oplyse disse om Virkeligheder, der ellers kun tilflyder dem set gennem politiske Briller. Sømandsforeninger, Marineforeninger og ikke mindst den ældre oplagte Sømandsstand kan gennem et saadant Blad følge Begivenhederne i Søens Verden og i deres gamle Livsstilling, som de har elsket og ofret saa meget.

Men for at løse den stillede Opgave maa Bladet være absolut upolitisk og virkeligt underholdende. Begge Dele borger Udgiveren for. Han har bedt om et Par opmuntrende og anbefalende Ord ved den forestaaende Stabelafløbning. Dem faar han hermed. Men uden en kraftig Støtte, baade fra selve Søfartens Folk og fra sine Landsmænd i Almindelighed, vil han faa Vanskelighed ved at føre „Vikingen“ over Prøveaaret.

Giv ham denne Støtte og jeg tror, at han vil blive i Stand til at løse den Opgave, han har sat sig, til Gavn og Glæde for os alle.

Hector F. Kiær,

Formand for Marineforeningen.

DANMARK ER EN DEJLIG HAVE

AF OTTO LAGONI, KAPTJEN I MARINEN

*Danmark er en dejlig Have
mellem Sunde lagt.*

*Runesten og Kæmpegrave
er om Minder Vagt.*

*Bøgen breder ud sin Krone,
og som Hersker paa sin Trone
hæver den sig højt, mens Landet
spejler sig i Vandet.*

*Kornet bølger blidt i Blæsten
over Bakkedrag.*

*Kløvermarken favner Hesten
og den unge Plag.*

*Hvide Sejl igennem Sunde
mellem lyse Bøgelunde. —*

*Intel Syn, hvorhen vi kommer,
er som Danmarks Sommer.*

*Som et Alvorsord — er blandet
ind i Danmarks Jord*

*Egne, hvorpaa Flyvesandet
truer alt, der gror.*

*Var der fattigt sine Steder,
Heden blev os dog til Hæder,
og dens granbevokste Sandmark
er en Pryd for Danmark.*

*Danmark er en dejlig Have,
som vi prise kan.*

*Ja, vi fik en herlig Gave
i vort Fædreland.*

*Men der findes ogsaa Kyster
af vort Land, som Isen kryster.*

*De er og en Del af Gaven
— hører med — til Haven.*

„PRÆSTELUSEN“

AF G. KRAGH

(Fortsat.)

Om Natten sov Karen ikke, men laa og spekulerede paa, hvorledes hun skulde klare den Historie. Hendes nærmeste Familie var en Farbror, daværende Højbaadsmand Peter Traugott, der i 99 forliste med »Oldenburg« ovre i Taffelbay. — det skal jeg fortælle Jer om en anden Aften — men hos ham var hverken hun eller hendes Moder kommet i flere Aar, saa der kunde hun ikke vente at blive hjulpet. Foruden ham var der kun en Slags Halvfætter til Moderen, hun kendte lidt til, og til ham besluttede hun da at henvende sig. — Føj, hvor man bliver tør i Halsen af at snakke saa meget, jeg tror, jeg kommer til at skeje ud et Øjeblik for at dyppe Snablen!«

»Det var ogsaa harmeligt, at den luvgerige Karl kunde faa Lov at plage det stakkels Pigebarn paa den Maade!« sagde Søren Lund.

»De Kompagnisergeanter var vist ikke saadan at nappes med, vel Sivert?«

»Nej, det var ikke saadan for en sølle Matros eller Konstabel at rage uklar med en af de Fyre. For Resten laa jeg selv nede i Middelhavet baade i 1802 og 1803, saa jeg fik først alt det her at vide, da jeg kom hjem.

Naa, den Slægtning, som Karen i sin Nød henvendte sig til, var en Skipper Peder Knudsen ude fra Christianshavn. Han havde en Galease, og gik med den i Fragtfart paa Nord- og Østersøen. Det var en brav og retsindig Mand, som sad godt i det, og da Karen havde fortalt ham og hans Kone hele Redeligheden, viste de to gamle Mennesker, at de havde det rette Hjertelag. De tilbød Karen et Hjem hos sig, og allerede Dagen efter lod Peder Knudsen en Vognmand køre her ud og hente hendes Pakkenilliker, imens han selv gik til

Ekvipagemesteren og ordnede det fornødne. Paa den Maade fik Karen sig et godt Hjem, og »Fedtpløkken« en lang Næse!«

Derude gik altsaa Karen i nogle Aar og havde det vist rart og godt, men ellers kender jeg ikke videre til hendes Liv i den Periode. Vi havde saa smaat begyndt at glemme hende, men saa indtraf der en Begivenhed, som blev meget omtalt, og som hos os Nyboderfolk kastede Glans over Karens Navn.

Det var lige forinden Britternes Landgang ved Vedbæk, at Peder Knudsen, som trods de engelske Orlogsmænd stedse havde ført sit Fartøj heldigt fra Havn til Havn, fik en Last Klipfisk her fra København til Königsberg. Om Bord havde han sin Søn samt en Jungmand, som havde gjort et Par Rejser med ham. Ved Rygterne om den engelske Flaades Ankomst til vore Farvande, forsvandt Jungmanden, og da det ikke var let at faa en anden, og Peder Knudsen havde travlt, var han slemt i Vinden. Han var lige ved at bestemme sig til at forhyre en eller anden Skomagervend, for han kunde jo ikke klare sig alene, da han en Dag, han kommer ned til Skøjten, ser en rask, sømandsklædt ung Fyr, som staar og sludrer gemytligt med Sønnen. »Hej, Far«, raaber Gutten, — »her skal Du se en Jungmand, jeg har fundet til Dig!« Peder Knudsen blev helt glad ved at høre det og skyndte sig hen til de to unge Mænd. Og ved I saa, hvem Knægten var? Ingen anden end som Karen, der for at hjælpe sin gode Velgører ud af Forlegenheden, resolut havde kappet sit smukke Haar af, og var trukket i Sømandstøj. Og hun bar Bukserne med Ære, gjorde hun, — hun lignede livagtig en frisk, fornøjet Søgut, og havde oven i Købet faaet en lille, tilrøget Snadde i Munden. Den brave Peder kiggede nok lidt forbavset paa

hende, men da hun bestemt forlangte, at han skulde forhyre hende, saa slog den gamle til og tog Karen med om Bord. Og det var han ikke narret med, for hun viste snart, at hun var af den rette, ramsaltede Slags. De fik noget beskidt Vejr nede i Østersøen, men Karen blev hurtig søstærk, og gjorde sit Arbejde lige saa godt som en almindelig Jungmand, kanske endda bedre. Det ligger nemlig i Blodet, skal jeg sige Jer, og det rigtige Saltvandsblod har altid strømmet i Traugotternes Aarer.

Fra Königsberg blev Peder Knudsen fragtet op til Arendal og stak til Søs, men denne Gang gik det desværre ikke saa godt som de tidligere. Om Morgenen efter den første Nat i Søen fik de Øje paa en engelsk Orlogsbrig, de ikke kunde klare fra sig. Briggen sejlede bedre end Galeasen og var snart paa Siden af denne, som fik Ordre til at brase bak. Engelskmanden sendte et Fartøj med bevæbnede Matroser og en Officer, der efter at han havde undersøgt Ladning og Papirer, og set, at der ingen Vaaben fandtes, atter gik fra Borde, men lod en Prisemester med 4 Matroser blive tilbage. Prisemesteren havde Ordre til at føre Galeasen op til Anholt, hvor en Konvoj, der skulde hjem til England, blev samlet. Peder Knudsen og hans to Jungmænd fik ellers Lov at færdes frit omkring i Skuden, for selvfølgelig tænkte Englænderne, at de tre Mænd ikke kunde gøre nogen Fortræd. Prisemesteren var en stor, tyk Kvartermester med en mægtig, rød Næse, der tydeligt viste, at dens Ejermand nok ikke var vant til at nøjes med det bare Pigepatte.

Englænderne var ret skikkelige, men det mildnede jo ikke Peder Knudsens Ærgrelse og Sorg over, at hans dyre Ladning nu skulde falde i Fjendehaand. Foruden at han og de to Jungmænd var sikre paa at blive slæbt til England som Fanger, var han nu en fuldstændig ruineret Mand. Karen, der var bange for, at hendes Forklædning skulde blive opdaget, undgik saa meget som muligt at komme i Nærheden af Engelskmændene, og holdt sig nede i Kahytten, hvor hun efter bedste Evne trøstede den ulykkelige Skipper. Den unge Jens Knudsen fedtede sig derimod godt ind hos de fremmede Søfolk, og han opdagede snart, at hverken de eller Prisemesteren havde synderlig meget Begreb om Styrmandskunsten. Prisemesteren interesserede sig mest for at faa at vide,

om der fandtes noget Rom eller andet drikkeligt om Bord, men det sagde den listige Knægt, at der ikke var, skønt han godt vidste, at Faderen havde et Anker gammel Rom liggende nede i sin Køje.

Da de stod op gennem Kongedybet, kaldte Prisemesteren dem alle tre op paa Dækket og viste dem grinende København, hvor Røgen fra de under Bombardementet ødelagte Huse endnu steg op imod Himlen. Bagefter gav han Skipper Knudsen Ordre til at sejle Galeasen ind paa Rheden, hvor han vilde om Bord i et af de der liggende engelske Skibe for at faa nærmere Ordre angaaende Konvojen. Det var Tirsdag Morgen den 8. September, — samme bedrøvelige Dag, hvor Engelskmændene rykkede ind i Byen, og besatte Kastellet og begge Holmene. Peder Knudsen var ikke meget for at hjælpe sine Fjender, men han kunde jo ikke nægte at adlyde, og maatte saa opankre sit kære Skib tæt ved en engelsk Fregat. Prisemesteren laasede de to Jungmænd inde i Kahytten, og befalede Skipperen at gaa i Jollen sammen med en af de engelske Matroser for at ro sig over til Fregatten. Det kneb nok svært for den brave Mand at lystre, og han lovede sikkert sig selv, at hvis der nogensinde blev en Lejlighed til at betale Englænderne Regningen tilbage, saa skulde det blive gjort, og endda med Renter. Da Prisemesteren havde besørget sine Forretninger i Orlogsmanden, roede de ud til Galeasen igen, fik Sejlene sat og Ankerne lettet. For en jævn Syd-øst gled de rumskøds op gennem Sundet langs Sjællands Kyst, som de ikke ventede at skulle se i lange Tider, og alt imens begyndte Skipper Peder at spekulere paa en Mulighed for at bjerpe sit Skib og sin Ladning. At anvende Magt lod sig jo ikke saa godt gøre, men en Udvej skulde og maatte der nu findes. Og medens Peder Knudsen lagde sit Hoved i Blød, benyttede Prisemesteren Tiden til at lege saa grundigt med to Romflasker, han havde bragt med sig om Bord fra Fregatten, at han hen imod Aften var fuld som en Allike. Det endte saa med, at Peder blev purret ud om Natten for at sætte Kursen, efter at Kronborg var rundet.

»At han gjorde det, Sivert! Havde det været mig, saa Fanden raspe min Aal, om jeg ikke langt hellere end at hjælpe de Røvertampe havde rendt Skuden ind paa Ostindiefarergrunden eller et andet Sted der norden for Sjælland!«

Forts.

W. WEILBACH & COHNS FABRIKER
KØBENHAVN F.

Telefon 1083 - Mariendalsvej 57

Haner - Ventiler - Kedelarmatur
Vandudladere - Metalstøbegods

H. HALMØE

Cort Adelersgade 8,

København K.
Tlf. Byen 6762,

Telte, Presenninger,
Flag og Sejldug.

Alle Slags

STAALTOVE

Højeste Kvalitet.

Lesjöfors Aktiebolag,

Lesjöfors.

Jens N. Jensen, Nørregade 24 —
Køge. Telf. 36.
Kolonial — Vin — Delikatesser — Cigarer
Skibsproviantering. Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus,

Nørregade 8, Køge. Telf. 375.

Alle Slags fersk og røget Fisk.

Leverandør til Marinen.

Chr. Petersens Eft., Lynæs. - Tlf. 7.
Kolonial & Skibsproviant.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

L. Larsen,

Lynæs. Tlf. Hundested 40.

Kød- & Fedevareudsalg.

Leverandør til Marinen.

Henry Fisker & Co.

Kolding. Tlf. 206.

Skibsproviantering.

Leverandør til Marinen.

Chr. Hansen Hoff,

Nørrebro 82, Odense. Tlf. 3042.

Franskbrød og Wienerbageri.

Leverandør til Marinen.

Thomsens Eft. K. Christensen,

Nørrebro 100, Odense. Tlf. 2726.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg

Leverandør til Marinen.

P. Taabbel & Co.

Havnen - Thisted - Tlf. 326.

**Skibsprovianterings- &
Kolonialforretning.**

Leverandør til Marinen.

G. Lundbeck, Storegade 8,
Thisted. Tlf. 160.
Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade —
Randers, Tlf. 559.

Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

„BILLIGHEDEN“,
Vestergade 31, RANDERS. Tlf. 1174.

Frukt, Grønt, Kartofler, Konserver.
Leverandør til Marinen.

J. Wallentin,

Karolinegade 4,
Tlf. 763. Randers. Tlf. 763.

Bageri & Konditori.

Medlem af Marineforeningen.
Leverandør til Marinen.

Havnegades Viktualieforretning.

Nykøbing M. Tlf. 251. Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Ludv. Bove's Eff. Magnus V. Petersen.
Nykøbing M. — Kolonial & Material.
Leverandør til Marinen.

P. THERS

Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.
Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,

Stats. 15. KORSØR Telef. 103

Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,

Algade 29, Korsør, Telef. 156.

Frukt — Grønt — Kartofler

Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR

A. H. Schrøder's

Kødudsalg

Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Briller

med buede Glas Kr. 6,00

Preisler, Købmagergade 13

Jul. Th. Petersen

Mønsterbageriet

TORVET 30 — KØGE — Telf. 294.

Leverandør til Marinen.

Martin Leffers,

Nykøbing Mors.

Proviant Dæks — Maskin Stores.
Tlf. 156. Telegr.-Adr.; »Leffers«.
Leverandør til Marinen.

G. Woer, Havnen, Nykøbing
Mors. Telf. 498.

1. Kl. Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Joh. Hansen, Slagtermester,

Havnegade, Nykøbing Mors. Telf. 106.
Prima Varer, saavel i Kød som i al Slags Paalæg.
Leverandør til Marinen.

V. Schmidt, Instrumentmager

Holmensgade 29

Dansk Rekyriffel Syndikat

Rekylvej, Frihavnen

Telefon Central 10,045 - 10,065

Geværer — Pistoler.

R. MØLLERS Skibsværft,

Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.

Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

A/S KULKOMPAGNIET

HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.

LEVERANDØR TIL MARINEN

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frukt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.

Telefon Palæ 3877.

Fruktforretningen, Classensgade 5.

Telefon Øbro 3551.

DET OVER HELE VERDEN ANERKENDTE

ORIGINALE DANNEMORASTAAL

FREMSTILLES AF

GIMO-ØSTERBY BRUKS A/B DANNEMORA

ALLE SLAGS LEGEREDE OG ULEGEREDE DIGEL-
STØBESTAAL. SÆRLIG SPECIALLEGEREDE STAAL

— — — FOR SKIBSBYGGERIVÆRKTØJER — — —

LEVERES OMGAAENDE — FORLANG TILBUD

TELEGRAMADR. „DANNEMORAVERKEN, ØSTERBYBRUK“

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

Drik

**BLACK & WHITE
WHISKY!**

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

„Torvehallen“

Algade - VORDINGBORG - Tlf. 394.

1. Kl. Kød, Konserver, Ost og
Paalæg. Leverandør til Marinen.

Albert Pfeiffer, Slotsgade 5, Nykøbing F.
— Tlf. 533. —

Mit Bageri anbefales til Skibene.
Leverandør til Marinen.

Skibsprovianteringsforretning.
Alt i Konserver, Frukt og Grøntsager til billigste
Priser. Carl Larsens Fruktforretning, Slotsgade 15,
Nykøbing F. - Tlf. 378. - Leverandør til Marinen.

V. Rasmussen, Slotsgade 32, Nykøbing F.
— Tlf. 409. —

1. Kl. Kød- & Paalægsforretning.
Leverandør til Marinen.

Torvets Kødudsalg,

Kattesundet 6, SVENDBORG. Tlf. 444.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Martin R. Høyer,

Assens, Tlf. 63.

Kolonial & Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Holger O. Jensen,

Bagermester, ASSENS. Tlf. 192.
Leverandør til Marinen.

Assens Skibsværft & Maskinværksted,
O. C. Olesen. Tlf. 311.

R. N. Hansen,

Østergade 58, Assens. Tlf. 15.

1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

P. Haase & Søn

Boghandel

Løvstræde 8. København K.
Telefon 5130 & 5178.

Dansk og udenlandsk Litte-
ratur. Spec. Svensk og norsk.

Abonnement paa udenlandske Tids-
skrifter modtages

BRUG ALTID

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officers-
foreningen.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni
Aktieselskab

Jørgen Brandt, Isenkram- &
Udstyrsforretning.

Tlf. 40. — Nykøbing M.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

POUL HOLM

11. Silkegade 11.

Sports-Beklædning, Støvler og Sko.
Størst Udvalg, billigste Priser.

A. RINDOM & RESTORFF

AKTIESELSKAB

FARVERGADE 8 - KØBVN. B.

EXPORT AF DANSK SMØR

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

MARINEFORENINGENS KØBENHAVNS-KREDS

afholder

Sammenkomst Torsdag den 6. November Kl. 7 $\frac{1}{2}$ præcis

i Weinolds Selskabslokaler, Nørrevold 23.

Foredrag med Lysbilleder

af Grosserer *Valdemar Schou*: »Erindringer fra en Rejse i Mexico«.

Efter Foredraget Fællesspisning: **Gaasegilde**, ved hvilket der serveres Gaasesteg med Rødkaal og Kartofler, Smør og Ost, Øl og Kaffe à 5 Kr. 50 Øre pr. Kuvert, exclusive Skat og Drikkepenge.

Billetter, som maa afhentes paa Kontoret, faas indtil Onsdag den 5. November Kl. 3 Møntergade 22, samt de to foregaaende Aftener Kl. 6—8 sammesteds.

Et stærkt begrænset Antal Billetter vil eventuelt kunne faas Mødeaftenen i Lokalet til en Pris af 6 Kr. 50 Øre.

Emblem skal bæres.

BESTYRELSEN.

Sangbog medbringes.

ORDENSDEKORATIONER

Efternævnte Medlemmer af Marineforeningen er under 13. Oktober benådede med Dannebrogsmændenes Hæderstegn:

Veteranerne fra 1864:

Fisker Mads Andreasen, Hadsund.

Fisker Niels Hansen, Lillehedinge pr. Rødvig

KØBENHAVN-KREDSSENS

første Møde i Vintersæsonen 1924—1925. »Teddy«-Aftenen.

Under ganske overvældende Tilslutning fra Medlemmerne, aabenede København-Kredsen sin Vintersæson den 2. Oktober 1924 i Weinolds Lokaler. Vi erindrer ikke gennem Kredsen 11-aarige Levetid at have oplevet et saa talrigt Fremmøde af

Interesserede — et glædeligt Faktum, der i hvert Fald vidner stærkt om den Interesse, hvormed man herhjemme har fulgt og følger alle Begivenheder i og om vort store Ørige under Polarkredsen, Grønland, navnlig efter at Koloniserings- og Fangstforholdene deroppe i de senere Aar har paakaldt Offentlighedens Interesse i en hidtil ukendt Grad.

At blive stillet Ansigt til Ansigt med en Kreds af de Mænd, hvis Indsats i Grønlandsarbejdet, og hvis Kampe under dette Arbejde i ualmindelig Grad har trukket deres Landsmænds Tanker og Haab mod Grønland, var en Begivenhed, som i ualmindelig Grad formaade at trække de Hundreder af vore Medlemmer frem, der ellers ikke kommer.

Med stor Velvilje havde »Teddy«s stoute Chef, Orlogskaptajn *Bistrup* sammen med Søløjtnant *Rostock-Jensen* lovet at tale om »Teddy«-Færden, og Kredsen havde desuden den Glæde at se omtrent Halvdelen af Skibets Besætning af Søfolk og Jægere følge Invitationen, desuden Bestyrelsen for Østgrønlandske Handelskompagni — Formanden, Grosserer *Møller*, og Konservator *Manniche*, Deltager i »Danmark«-Expeditionen under *Mylius-Erichsen*. Af Besætningen var

modt Maskinist *Carl Hansen*, Letmatros *Alfred Andersen*, Jægerne *Arthur Andersen*, *Peter Tutein*, *Hans Ludvig Jensen* og *Viggo Riis*. *Peter Freuchen* fra Thule var indbudt, men forhindret i at komme. Som Gæster var yderligere tilstede Dæks-officerselever og værnepligtige Marinere.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen, og efter at Flaget var hejst med Hønnør, gav han en kort Oversigt over Sommerens Forløb og den glædelige Tilgang af nye Medlemmer. En særlig Velkomst rettedes til alle de tilstedeværende Teddy-Mænd og disses Chef, og da Ordet derpaa blev givet til denne og han viste sig paa Talerstolen, modtog Forsamlingen ham med Klapsalver, som sikkert vil have tilkendegivet Orlogskaptajnen den Sympati, hvormed han og hele Expeditionen omfattes.

Støttet til tre store Kort, gennemgik Foredragsholderen derpaa Expeditionens Forløb gennem Ishavet op til Germanialand og Kompagniets Stationer der, Besøgene og Jagtturene, og »Teddy's Besæt i Isen, efter forgæves Arbejde for at slippe ud gennem Isbæltet, — Motorens Svigten paa de afgørende Punkter trods alt og ofte døgnlangt glimrende Arbejde af Maskinfolkene, indtil det Punkt, da man maatte forlade Skibet og efter en 140 danske Mil lang Drift paa Isflagen endelig skimtede Land 10 danske Mil øst for Angmag-salik og havde det første Møde med de Østgrønlandere, der paa saa enestaaende vennelsel Maade tog sig af Teddy-Mændene og hjalp dem frem til Kolonien, indtil de 8 Maaneder senere endelig kunde tiltræde Hjemturen til Danmark. Med stor Opmærksomhed fulgtes denne spændende Beretning, og da Orlogskaptajnen sluttede, lønnedes han med stormende Bifald.

Man gik derpaa tilbords, og efter at den første Sult var stillet, tog Formanden Ordet og talte for Foredragsholderen og udbragte et Leve for ham. Efter Afsyngelsen af en Sang for Grønlandsfarerne, forfattet af Næstformanden, Arkitekt *Marston*, og som gjorde megen Lykke, talte denne for de Gæster, Foreningen havde den Glæde at se ved sit Bord, takkede atter Orlogskaptajn Bistrup, fordi han havde stillet sig saa imødekommande overfor Foreningens Ønske, talte for »Teddy's Besætning og Kompagniet, som havde sendt dem ud, mindedes de Mænd, som havde gjort et stort Arbejde i og om Grønland, og takkede sluttelig Pressen ved dennes nærværende Repræsentanter for den Velvilje, der steds vises Foreningen og dennes København-Kreds.

Af Formanden, Grosserer *Schou*, udbragtes derpaa et med kraftige Hurra besvaret Leve for alle Teddy-Mændene. Kaptajn Bistrup talte kort efter for Marineforeningen og ønskede den Held og Fremgang. Efter at Kaffen var indtaget, begav man sig til Foredragssalen, hvor Søjtnant *Rostock-Jensen* gennem Lysbilleder derpaa gav smukke Illustrationer til de Begivenheder man ved det forudgaaende Foredrag havde lært at kende. Han knyttede en Mængde oplysende Bemærkninger og Forklaringer dertil paa sin djærve og fornøjelige Maade, saa at man fik et stærkt Indtryk af baade det gode Kammeratskab, der havde været mellem alle Færdens Deltagere og det uforknytte Mod, hvormed alle Mand, trods al Modgang, havde arbejdet mod samme Maal. En herlig og storslaaet Natur aabenbares gennem disse fortrinlige Billeder, som forhaabentlig mange maa faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med.

Efter at man med kraftigt Bifald havde kvitteret for denne sidste Del af den vellykkede Aftens Program, sluttede Mødet, og Deltagerne gik hjem med et Udbytte af Kendskab til Verdens største Ø og Viden om de virkelige Vilkaar for dens Besejling — en Viden, der aftvinger Respekt for de Sømand og andre Danske, hvis Virke har skrevet Danmarks Navn uudsletteligt paa Historiens Tavle som Grønlands Kulturbringere og de indfødte Stammers Beskyttere og Hjælpere gennem Aarhundreder.

SAMMENKOMSTEN DEN 14. OKTOBER 1924.

Lavet var flyttet til Vinterlokalerne.

Bosserne havde lige været hos Doktoren og viste en aldeles forbløffende Livsglæde, idet de spredte Kuglerne til alle Verdenshjørner som smaa Mitrailluser.

Men Gutternes Livsglæde var ikke mindre, da de fylkedes om de tæbesatte, flag- og blomstersmykkede Borde. Traditionen tro smældede efter Kaffen vor prægtige Slagsang rytmefast gennem Hallen, hvorefter Formanden oplæste elsk-

værdige Takkeskrivelser: fra den nye Ridder, Faaborg-Kredsens kendte Formand, Fabrikant *C. C. Jensen*, fra vor egen landsskattede *Hornung*, Lavets Caruso, og fra Sølvbrudgommen, Skomagermester *Andreasen*, hvilke Kammerater Lavet havde sendt smaa Opmærksomheder.

Som Gæst havde vi Hr. Prokurist *Nielsen*, Formanden for 5. Junis Skytteforening, der deler Skydebanerne med os. En Skaal for ham for udvist Imødekommande blev taktfast besvaret og kvitteret med en Tale for Lavet.

Vor populære Kammerat, *Gustav Olsen*, havde til Tak for sin Kongeværdighed medtaget sin Neve, den unge Tenorsanger *Knud Olsen*, der underholdt Skydebrødrene med en Række ovenud morsomme Sange og Viser. En af dem om Amerika, blev gengivet med en saa fenomenal rivende Tungefærdighed, at Ørene ikke kunde følge med, saa de to sidste Vers endnu lød, efter at Sangen var sluttet.

Den unge Kunstner takkedes med kraftige Applaus fra Kammeraterne og en hjertelig Tale fra Formanden for den livlige Underholdning.

Endelig foretog vor Formand et lille Digt om vort kære Fædreland, hvilket efter Bifaldet at dømme, lod til at falde i Kammeraternes Smag, og i den lune, stjernefyldte Efteraarssnat vandrede Gutterne hjemad efter en vel tilbragt Aften.

FRA ODENSE-KREDSEN

Søjtnant Nielsen.

Da man med Sorg læste i Dagspressen den 11. September om Chefen paa U-Baaden Galatea's sørgelige Død ved den uheldige Hændelse, da han i Farvandet ved Samsø blev skyllet overbord, uden at kunne reddes, var der allermindst i Odense nogen, der anede, at Kredsen her skulde komme til at bevidne vor Medfølelse i Anledning af den unge og dygtige Søjtnant Nielsens Død. Men Skæbnen vilde, at hans Lig skulde findes i Nærheden af Odense og føres her til.

Da Odense Søndag den 28. September var iklædt sit smukkeste Festskrud for at modtage Landets Konge og Dronning, og Festligheden ved Majestaternes Ankomst var forbi, blev Søjtnantens Lig fundet ved Gabet af Stenfisker *Henriksen*, og derefter sejlet til Odense i al Stilhed. Officerer fra Kongeskibet tog sig af Liget, der af Falck senere kortes til Sygehuset, og først Mandag Eftermiddag anede Marineforeningen noget om Sagen. Der blev da gjort alt for at faa Oplysning om, hvornaar Ligfærden skulde foregaa, for at vi kunde vise den Afdøde den sidste Ære. Først Kl. 5 fik vi Besked om, at Liget skulde føres fra Sygehuset til Havnen Kl. 6, men trods den korte Frist, kunde vi møde med vort Flag og en repræsentativ Flagvagt foruden en Krans med signerede Baand.

Værkstedsskibet Grønsund samt 3 U-Baade var ankomne i Havnen Kl. 4 $\frac{3}{4}$, og Mandskabet for disse Fartøjer, Officerer, Dæksofficerer og Menige mødte paa Sygehuset, og disse samt Marineforeningens Flagvagt udgjorde Følget til at begynde med, men inden vi naaede Havnen, kunde Følget tælles i Tusinder, og paa hele Strækningen stod Folk stille paa Gaden, Mændene med blottede Hoveder, mens Liget passerede.

Ved Ankomsten til Havnen, hvor Besætningerne paa Kongeskibet og de 4 Orlogsfartøjer gjorde Hønnør ved at blotte Hovederne, gjorde Ligtøget Holdt foran for tværs af Grønsund, hvorefter Marinere bar Kisten hen til Agterdækket, hvor en Æresvagt var opstaaet. Da Kisten var anbragt paa Plads, forlod alle Agterdækket med Undtagelse af 2 Marinere, der havde den første Tørn som Æresvagt for den unge Chef. Alle tilstedeværende stod med blottet Hoved, og i ca. 2 Minutter hortes ikke en Lyd i lang Omkreds, en Hyldest til ham, der døde paa sin Post. Derefter passerede Marineforeningens Flagvagt forbi Kisten, med Flaget sænket imod Jorden. Dette var Odensekredsens sidste Farvel til den forulykkede Søjtnant.

Ære være hans Minde.

C. B.

JORDEFÆRD

Under stor Deltagelse og almindelig Flagning paa halv Stang i Byen jordedes Onsdag den 8. Oktober paa Skagens Kirkegaard den gamle Veteran Martin Edvard Jensen, Marineforeningen, hvoraf den Afdøde var Æresmedlem, parade-rede med sit Flag, og talrige af Foreningens Medlemmer var mødt. Ogsaa Vaabenbrødrene var mødt med Fane, men der var kun mødt et Par Medlemmer, da det tynder svært ud i de gamle Rækker. Den Afdøde, der havde været en dygtig og ihærdig Fisker, havde adskillige Gange sat sit Liv i Vove for at redde Skibbrudne, og han var ogsaa dekoreret med Medaillen for Druknendes Redning.

I Kapellet talte Sognepræsten, Pastor Busch, smukt over den Afdøde og om, hvorledes han havde været med til at kæmpe for sit Hjem, hans gamle Fædreland, hvorledes han havde slidt for sit lille Hjem her paa Jorden og vundet megen Anseelse i sin Virksomhed, hvorledes han havde fundet

sig et godt Hjem indenfor den kristne Menighed for endelig at gaa hjem til det store Hjem, hvortil han længtes, og hvortil den smukke, nys afsungne Salme »O Gud ske Lov det hjemad gaar«, passede saa godt.

Jordpaakastelsen foretoges af Pastor Busch, og Lærer Jacobsen bragte paa Familiens Vegne en Tak for den store Deltagelse.

TIL KREDSFORMÆNDENE

Vi retter herved en indtrængende Opfordring til alle vore Kredse om ihærdigt Arbejde for den Sag, der ved sidste Sendemandsmode modtoges med saa stor Forsaaelse og enstemmigt vedtoges, nemlig

INDSAMLINGEN PAA KREDSSENS STIFTELSESDAG

altsaa een Gang aarlig, til Fordel for Marineforeningens Veteranfond, hvis Opgave er den at kunne gøre de endnu levende at vore gamle Marinere fra Krigen 1864 en Glæde ved Tildelelsen af en Hædersgave i Kontanter, for hvilken der adskillige Steder er haardt Brug.

Det maa være vore Kredse en Æressag paa de respektive Stiftelsesdage ved frivillig af smaa eller store Bidrag blandt Medlemmerne — alt efter hver enkelt Vilje og Evne — at fejre Dagen ved ogsaa at give vore gamle Sokrigere et synligt Bevis for, at man vil være med til at glæde dem i deres høje Alderdom.

Til den kommende 61-Aarsdag for Helgolandsslaget haaber Hovedbestyrelsen at kunne uddele nogle Hædersgaver af Fondets hidtil tilvejebragte beskedne Midler, men Kredsenes Støtte maa til, og til denne appellerer Hovedbestyrelsen i Forvisning om, at Tanken gennem vore Kredses Arbejde vil kunne faa en for Foreningen værdig Løsning til Trost og Glæde for Marineveteranerne.

»VALKYRIEN«

1899—1924.

25-AARS FESTEN

Der er forløbet 25 Aar siden Krydseren »Valkyrien« hejste Kommando for at begive sig paa Togt til østasiatiske Farvande. Mindet herom lever endnu, naturligvis stærkest hos Deltagerne, men tillige i ikke faa Menneskers Erindring, særlig om de paa nogen Maade har haft Tilknytning til Danmarks Interesser paa de fjærne Kyster.

Hist ude havde da vindskibelige Mænd grundlagt Foretagender af forskellig Art. Initiativet, den personlige Indsats, er selvfølgelig den afgørende Værdi i saadanne Virksomheder, og dette finder da ogsaa sin Trivsel og Vækst i hine fjærne Egne, baade fra redelige Mænds og Spekulanter Side. Men det danske Flag havde da i de Dage det ærefulde Hverv at hævde dansk Gerning som ærlig Mands Værk, tilbørlig fyldt af Livslyst, men tillige ledsaget af Respekt og alvorlig Agtelse for det redelige Haandens og Aandens Arbejde. At »Valkyrien« Færd saadan set var en berettiget Interesse fra Hjemlandets Side overfor dansk Arbejde, det skulde kommende Tider tilfulde belyse.

Man tænker paa O. K. og Store Nordiske som lysende Eksempler.

* * *

Den 18. Oktober samledes »Valkyrien«s Besætning for at fejre Mindet om dette Togt. Man mødte Kl. 10 Fmd. ved Værftsbroen, hvor Kommandør Topsøe-Jensen bød alle Velkommen. Formiddagen tilbragtes paa Marinemuseet, Modelsamlingen, Baadebyggeriets Samling af Fortidens Kongechalupper og Gymnastikhuset. Alt dette besaas under kyndigste Ledelse — vi nævner her en Valkyriemand, Løjtnant F. V. Nielsen, — men mon det ikke snarere var en Sammenrystningstur. 25 Aar er dog en Tid. Den sætter sit Præg paa mange Mennesker, og de Genkendelsesscener, der fandt Sted,

var derfor af en ganske munter og oplivende Art. Med Alderen faar man let et lyst Hoved, Ansigtet faar Rynker, Briller, m. m., og — oh ve! — den menneskelige »Tonnage« stiger i en betænkelig Grad. Man tør vel nok paastaa, at det havde været til at se paa Amningen, om »Valkyrien« nu skulde have begyndt et nyt Togt.

En hyggelig Frokost paa forbedret Skibskost i Marketenderiet bragte Humøret godt i Vejret. Kommandør Topsøe-Jensen, den energiske Komité's aktive Formand, holdt en Velkomsttale, og af Marinens djærveste Sømand, ogsaa en »Valkyriemand«, — hans Navn fly os sent af Minde — blev der givet en Oversigt over Festens kommende Begivenheder, ledsaget af Uddeling af Skytsedler. Saa drog man ud, dels til Flyvebaadsstationen, hvor et af disse Nutidens Amfibier startede for vor Skyld, dels til Undervandsbaadene, hvor der gaves et fortræffeligt Indblik i disse moderne Havuhyrer og endelig derfra til Kasernen, den nuværende Erstatning for Batteri og Banjer paa gamle »Sjælland«.

Saa samledes man hen paa Eftermiddagen ved Hovedvagtten, hvorfra Faadens »Fremad« lod os prøve en lille Sørejse til nordre Toldbod.

I sluttet Skare gik vi op til Prinsesse Maries Monument paa Langelinie. Det var det eneste lidt vemodige Øjeblik paa Dagen; Kommandøren mindedes i faa Ord Prinsessens store Betydning for Valkyriens Mænd og nedlagde en Blomsterbuket ved Monumentets Fod. Mange af os sendte en Tanke til dem, der i de forløbne Aar er traadt ud af Rækkerne, vi tænkte vel paa, at dengang var vi unge, da havde vi let ved at bringe Hjertet paa Læberne, mangt et lystigt Leve udbragtes i hine svundne Dage, men aldrig mere frejdigt og hjerteligt end naar det gjalt Prinsesse Marie, det være sig ved Julfesten i Singapore eller da Prinsessen modtog os ved Frankrigs Kyst udfor Le Havre. Mindet over Prinsesse Marie vil altid æres højt af Valkyriens Mænd.

* * *

Om Aftenen samledes vi atter. Ved Velvilje fra Chefen for Kadetskolen havde vi faaet dennes Gymnastiksal til Raadighed, og skønnere og mere stemningsfuldt Festlokale til Marinefester findes næppe, nærmest at ligne ved en nordisk Gildeshal. Paa Balkonen stod Besætningen opstillet, da Chefen, Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar, ankom og gik rundt for at hilse hver enkelt og med mangt et muntert Ord mindes den forgangne Tid. Vor Næstkommanderende, Kommandør Mægaard, ledsagede ham ved denne hyggelige Modtagelse, derefter fulgte flere af Skibets Officerer fra Togtets Dage.

Og saa gik man til Bords, nydeligt og festligt arrangeret af Kommandør la Cour. Serveringen ikke overdaadig, men som det sømmer sig for den, der har kendt Søens Vilkaar, Humøret og Stemningen var saa meget mere munter og naturlig.

Chefen bød Velkommen, og udbragte et Leve for Kongen, ved hans Ord: Gud bevare Kongen! følte vi os atter ombord paa det kendte gamle Skibsdæk en Søndag Morgen. Hurraabene klang fuldt og taktfast. Musiken spillede, og Nationalsangen blev afsunget.

Saa gik Festen sin Gang, der blev talt af mange, baade hjertelige og muntre Ord og kraftige, manende Tanker, ofte maaske lidt ideelt, lidt højt over Dagens Slid, naa, men det var jo en Festaften, en Stund fuld af Minder om Ungdommens Dage; hvad Hjerterne var fyldte med, maatte Læberne tolke, — og det var visselig værdigere og bedre Ord end den Grammofontale, der nu altfor ofte leveres ved Dagens Jubilæer.

Vor Chef var vistnok den flittigste Taler, adskilligt vakte stormende Jubel, det glemmes ikke let. Kommandør Mægaard talte for Prins Valdemar og mindedes Prinsessen, Forfatteren Axel Svedstrup — Valkyriens eneste nulevende Civilist — for Marinen, Kommandør Topsøe-Jensen for Valkyrien og dens gode Chef, Kommandør La Cour for Næstkommanderende. Fabrikant Kjær for Danmark og vort Flag, Afdelingschef Sørensen for Minderne om de svundne Tider

og Sprøjtefører Andresen for Festen og Festkomitéen. Der var tillige kommet en Del Telegrammer, fra Kongen, fra Ø. K., Store Nordiske, m. fl.

Efter Kaffen holdtes en kort Pause, og da man atter satte sig til Bords — ved Punchebollerne — var Lysbilledapparatet i Orden, og nu fik vi under Løjtnant Nielsens Ledelse en Gentagelse af Togtet i skønne Billeder fra de fjærne Lande. Lad os ikke forglemme de mange muntre Gensyn, adskillige oplevede ved at staa overfor deres 25 Aar gamle Kontrafej, ofte i pudsige Situationer.

* * *

Tiden nærmede sig Midnat, da Prins Valdemar brød op og takkede for Samværet med sin gamle Besætning, og saa tog man Afsked med mangt et hjerteligt Levvel for de kommende Dage. Festen sluttede Kl. 12, paa Hundevagten skulde Skolen have Nattero.

* * *

Det var en Fest for Mænd, saadan er nu engang Sømandens Mindedage. Vor moderne Tid har med sine Skatter og Valuta ogsaa taget stærkt paa Bægersvinget. Saa tales der mere nøgternt og roligt, og de, der modtog Hyldest, det være sig Fædrelandet eller Festens Deltagere, de kan indkassere den med Bevidstheden om, at der var mere Redelighed og Sandhed til Stede, end naar et Leve udraabes ved skummen-de Bægeres Klang eller i Ilden fra Ero's lette Skyts.

Vi kan være enige med en af de ærede Talere i, at der er megen Sundhed i Marinen; Mænd, der har kendt Havet, selv kun i kort Tid, har staaet overfor Naturens rigeste Sundhedskilde, den renser for megen Egoisme, og den vender Hjertet mod højere Maal.

Dermed være »Valkyrien« kommet i Hu; maatte dette erindre Deltagere i andre af Marinens store Togter om den Glæde, der kan være ved at samles, naar Tiden siden Togtet tælles i Snese af Aar eller smaa Menneskealdre.

J. F. Johansen.

DAGBOG

OVER MIN REJSE MED FREGATTEN »GEFION« OG MIT TYSKE FANGENSKAB 1848

Af L. Larsen.

(Stuttet.)

Dagbogens Forfatter, den i 1897 afdøde Bogholder i Københavns Magistrat, Lauritz Larsen, var født i Nyboder den 2. Marts 1833, en ægte Nyboderdreng, og han var saaledes kun 15 Aar gammel, da han kaldtes til Tjeneste i Marinen og kort efter deltog i de Begivenheder, som han har nedskrevet i sin her gengivne Dagbog, der vidner om en hos en saa ung Mand ikke almindelig Intelligens og Iagttagelses-evne. Sikkert har Dagbogens unge Forfatter aldrig tænkt sig, at de nu gulnede Dagbogsblade med den smukke gothiske Haandskrift nogensinde vilde blive kendte udover Familiens Kreds, — og at dette er sket, takker vi Forfatterens Sønnesøn, Underbibliotekar, Cand. theol. K. Hasselbalch-Larsen for, der med stor Beredvilighed har stillet Dagbogen til vor Raadighed.

Red.

Midt om Natten blev vi opvartet med varmt Øl og faldt snart efter i Søvn, forglemmende Slag, Døde og Saarede og alt andet. Løverdags Morgen fik vi atter Brød og varmt Øl, men man maatte slaae sig igennem for at faa noget. Vi kunde ogsaa faa Kaffe,

Hvedebrød og andre Ting at købe hos Koner, som fik Lov til at sælge i Kirken. Om Middagen fik vi Grynsuppe, omtrent som den man faar ombord, Mandskabet blev inddelt i Bakker og begyndte at blive husvant, nogle tog Kirkestolene i Besiddelse og indrettede sig Lukaffer, selv Daaben, Skriftestolen, Galerierne m. m. maatte tjene som Beboelses-Lejlighed. De, som ingen saadan Lejlighed fik, maatte indrette sig Lejlighed paa Gulvet i Halmen, og afskildrede dem med Bænke og Træstumper fra Kirken.

Paaskemorgen den 8de April var kun sørgelig for os, vi havde frosset dygtig om Natten, da ingen havde Tæpper og vort Tøj endnu ikke var kommen. Om Middagen fik vi Ærter og et ubetydeligt Stykke Flæsk, men Maden var tilstrækkelig til at mætte os.

Den 9de April fik vi vort Tøj udleveret; der var ikke meget bortkommet, men en stor Del, som tilhørte de Døde, og ikke var blevet bjærget fra Fregatten, blev sendt hertil og uddelt iblandt dem, som intet havde. Vi bleve i det hele taaleligt behandlet og Kommandanten lader til at være en meget skikkelig Mand.

Den 13. April var det en Uge siden vi kom hertil, og den er gaaet ganske hurtigt, — jeg frygter det ikke bliver Tilfældet med de kommende. Nu er Pengene tildels slupne op, og det begynder at knibe med Rationerne. Om Morgenen Kl. 8 faar vi en Portion varmt Øl, om Middagen Kl. 12 faar vi Middagsmad, som enten bestaar i Ærter med ganske lidt Flæsk, eller ogsaa Grynsuppe uden Kød, og om Aftenen faar vi varmt Øl med en Beskøjt til; hver 5te Dag faar vi et Brød. Det er vor Levemaade, og den er tarvelig nok. Endnu har vi ikke faaet Lønning, men Kommandanten har lovet, at saasnart de højeste slesvigholstenske Herrer kan blive enige skal vi faa saa mange Penge, at vi kan klare Vadsk med, faar vi intet maa vi tilsidst foregaa i Ureenlighed. Idag er Holstenerne blevet afløst af Preusserne, som lader til at være strængere. Vore Knive og Tobakspiber ere blevne os fratagne tillige med Fyr-tøyer. Trods Fangenskabet er der dog trængt dunkle Rygter ind til os om, at den danske Armee skal slaas godt; gid det var sandt, men naar jeg seer og hører om alle de Forbindelser af Preussere, Bayere, Hannoveranere og Saxere samt mange andre, da skjælver jeg for Danmark, som vel staaer ene i en saa ulige Kamp. Holstenerne maa have et underligt Begreb om Ære, de brouter nemlig af deres store Mængde og hvor urimeligt det er for det arme Danmark at slaas mod das grosse Vaterland. Naar de siger det, da svarer man gjerne: hvorfor de ikke har erobret Danmark eller idetmindste Jylland, — de lette da paa Skulderen og sige: dat gib sig wohl.

Kommandeuren fra Linieskibet har besøgt os idag tillige med vores Chef, de spurgte om vores Tilstand, og lovede at de, som trængte haardest, skulde blive forsynede med Linned og Strømper. Kommandeuren yttrede det Haab, at Fangenskabet ikke vilde vare længe, — gid det var saa vel, men Gud bedre det.

Den 14. April. Idag er blevet uddelt endeel Strømper, som er kommet godt tilpas, men Penge har vi endnu ikke hørt noget om. Rygtet gaar, at vi skal flyttes til Glykstad eller Stade, men det er nok ikke afgjort endnu.

Den 15de April. Idag er blevet uddelt en Deel uldne Tæpper til dem, som intet havde.

Idag den 16de April har vi faaet Ordre til at pakke vort Tøj sammen og holde os klare til at rejse imorgen tidlig, da de ikke veed hvem af os, der kommer bort.

Idag den 17de April er alle Mand ført til Glykstad paa 300 Mand nær, som skal blive her tilbage i Rendsborg. Det øvrige af Dagen tillige med næste Dag anvendtes til at gjøre rent i Kirken, derpaa blev der indrettet Baase til at ligge i og om Aftenen flyttede alle Mand ind i Kirken.

Den 11te August om Eftermiddagen Kl. 3½ afrejste jeg fra Glückstad paa Jernbanen og ankom om Aftenen henimod Kl. 8 til Rendsburg, hvor jeg tillige med mine Kammerater blev indlogeret i Ridehuset og blev trakteret med varmt Øl og Smørrebrød. Den 12te August om Morgenen Kl. 4½ fik vi igen varmt Øl og Smørrebrød, og Kl. 5½ marscherede vi hen paa Torvet, hvor der holdt henimod 200 Vogne, som skulde befordre os afsted. Vi bleve fordelte omkring paa Vognene, og Kl. 7 kørte jeg ud af Rendsburg.

I Blyantnotits er senere tilføjet:

Kl. 7 kørte vi ledsagede af slesvigholstenske Dragoner ud fra Rendsborg. Om Eftermiddagen ankom vi forbi Dannevirke gennem Slesvig til Gottorp Slot, hvor vi gjorde Holdt og blev trakterede med Smørrebrød og røget Flæsk. Derpaa gik Rejsen videre, om Aftenen ankom vi til Smedeby, hvor vi bleve indlogerede hos Bønderne. Om Morgenen den 13de fik vi friske Heste og Vogne og kørte til Lou, hvor vi atter fik friske Heste og Vogne. Her blev vi modtagne med Hurraskrigen af Bønderne, som beklagede sig meget over, at de danske Tropper ikke var kommen, da de maatte døie meget af de Slust. Gendarmen, som plagede dem utaaleligt. Paa eet Sted havde de endog slaaet en Karl ihjel. Derpaa kørte vi videre gennem Gravensteen, hvor der var rejst en Æresport for de tyske Fanger, men den var ikke færdig og er nok heller ikke senere bleven det. Om Eftermiddagen Kl. 5 ankom vi til Dybbøl, hvor vi holdt en Time, men maatte køre tilbage,

da de tyske Fanger ikke vare komne endnu. Vi kørte til Herregaarden Fischbæk, hvor vi blev indlogeret i Laden og Frokosteret med Smørrebrød og Mælk. Den 14de blev ligeledes trakteret med det samme, om Middagen fik vi Ærter og røget Flæsk, og om Eftermiddagen Kl. 4 maatte vi marschere til Broager, hvor vi blev indlogeret i Kirken. Der var ikke Plads til alle, hvorfor nogle indrettede sig Barakker paa Kirkegaarden, andre maatte ligge under aaben Himmel. Her vare Folkene dansksindede, og tilbød os, dersom vi vilde desertere, at skaffe os over til Als. Den 15de om Eftermiddagen maatte vi marschere tilbage til Gravensteen, hvor vi skulde forblive til vi skulde udvexles. Her var Kosten meget daarlig, vi fik ikke andet end tørt Brød og lidt daarlig Kaffe, om Middagen fik vi en Slags Suppe af Vand og Gryn og så et Stykke Kød. Vi var indlogeret paa Slottet og jeg med flere laa i Slotskirken.

Brev fra Dagbogens Forfatter til hans Forældre:
Til C. Larsen boende i Rosengaden Nr. 18 i
Nyboder.

Kjøbenhavn.

Afsendt fra Fregatten „Gefion“.

Onsdag, den 27. September 1848.

Kjære Forældre! Jeg vill lade dem vide, at jeg er rask og haver det godt og jeg ønsker, at høre det samme fra dem, kære Forældre og Sødskende. Vi ligger nu for Anker ved Cuxhaven, hvor vi haver ligget en 8 Dages Tid og hvor vi nok skal blive liggende til at vi skal hjem, som ei kan vare længe, da vi hver Dag venter at faa Ordre. „Hayfruen“ skal nu gaa hjem og „Bellona“ og vi skal blive liggende, — her er meget kjedelig at ligge, da vi ei faar Lov til at gaa i Land, da de er bange for at Mandskabet skal gjøre Spektakel med Tydskerne herinde. Jeg har hørt af Baadsmanden, at vi kommer til at rejse hjem paa Lørdag, men hvor vidt det er sandt veed jeg ei. Nu veed jeg intet videre uden een flittig Hilsen til alle gode Venner og Bekjendtere, men først og sidst til mine kjære Forældre og Sødskende.

Lev vel det ønskes af eders kjære trofaste Søn
Lauritz Larsen.

Er Peter Nyrup kommen hjem saa hils ham mange gange fra mig tillige med hans Forældre.

Fregatten „Gefion“.

STØT VETERANFONDET

„Marineveteranerne Fortæller“,

Pris 3 Kroner.

Faaes paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22.

Sælges til Fordel for Marineforeningens Veteranfond.

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Sluttet.)

Juleaften fejredes efter god, gammel Orlogsskik; allerede om Formiddagen var der Travlhed med Forberedelserne; i Kabysen, hvorfra en behagelig Stegeduft trængte ud, kildrende vore Lugteorganer, jonglerede Kokken med Pander og Gryder, og det var just ikke Juleønsker han sendte de værnepligtige, der tilfældig kom ind paa hans Kurs; travle Oppasere og Koksmater strøg langs Dækket med alskens lækre Sager, der tog de befarne Interesser fangne i en betænkelig Grad, og paa Banjerne, hvor ingen turde vove sig ned for Skibssergenten, var Festkomitéen (Skibssergenten m. fl.) i fuld Aktivitet med Udsmykningen og Opstilling af Juletræerne.

Det havde været taaget fra om Morgenens, saa Venezianerne ikke havde kunnet se vore mange Flag, der var hejst i Anledning af Hendes Majestæt Dronningens Fødselsdag; men til Gengæld kunde de om Middagen høre vore 27 Salutskud, der dumpt rullede ud i den graa Taage og blev kastet tilbage fra de talrige Kanaler med et mangedoblet, hult Ekko; Skibsklokkerne ringede, som om alle Aander var sluppet løs, Dampflojterne forlystede os med deres nervepirrende Tuden, og over Vandet lod Gondolierernes hæse Raaben, snart nærmere, snart fjernere; en klam Mur omgav os paa alle Sider, og man kunde knapt se en Snes Meter frem for sig; men heldigvis klarede det op hen paa Eftermiddagen, og da Julefesten nu snart tog sin Begyndelse, herskede der en forventningsfuld Stemning fra for til agter.

Kl. 5 kaldte Skibsklokkens manende Slag til Gudstjeneste, og i Stilhed samledes vi alle paa Banjerne. Overalt var pyntet med Flag, Vaaben og Grankviste, og fra det festklædte Juletræ sendte de mange Lys deres Skær ned over de mange alvorlige Ansigter, som alle var rettede mod Chefen, der under Dannebrog oplæste Prædikenen og derefter holdt en kort, gribende Tale, der vendte Tankerne mod Grundpillen i vor Tilværelse, Hjemmet deroppe i vort lille Fædreland, hvor vore kære samtidig fejrede den højtidelige Fest, og hvorfra der sendtes mange kærlige Tanker til det lille Stykke Danmark her i Venedig. Chefen sluttede med at ønske sin Besætning en „Glædelig Jul“, hvorefter de gamle, danske Julesalmer tonede fra Gutternes Struber ud over de stille Kanalers Vande.

Efter Gudstjenesten uddeltes Gaverne. — Officerer, Underofficerer og Menige stillede op i en lang Række, ind imellem hinanden, og ventede taalmodig hver især paa sin Tur til at trække et Nummer i Lykkehjulet; thi af dette Nummer afhang det jo, om man skulde lyksaliggøres med en Lommekniv, et Cigaretrør, en Tobakspung, en Sofapude, en Tegnebog, en Solvblyant eller et Barberspejl. — Velmente Juleønsker udveksledes indbyrdes, og efter nogen Tids Samtale kom næste Punkt paa Dagsordenen: Risengrød og Flæskesteg, Intendantens Juleoverraskelse til Besætningen, for hvilken behagelige Over-

raskelse man gerne glemte, at han ikke altid havde været videre forhandlingsvenlig ved Udbetaling af Forstrækning i de forskellige Havne. — Derpaa kom de uddelte Cigarer og Cigaretter frem, og medens Vesterhavsfiskerne med deres Cigarer frembragte veritable »Røgskjul«, gik Samtalen livligt, Gaverne besaas, og Juleposten læstes, indtil Intendantens anden Overraskelse: Ekstraktion af Sherry, kom paa Bordet, nu satte de befarne med deres Cigarer Dampen op, som om de var klar til at lette.

Den hellige Aften forløb paa den bedst tænkelige Maade, henset til, at vi var borte fra Hjemmet, og Glæden forogedes ved, at der til Chefen ankom et Telegram fra vor øverste Krigsherre, Hans Majestæt Kongen, med Ønsket om en „Glædelig Jul“ for Skibets Besætning.

Hjemturen gennem Middelhavet formede sig som en Række festlige, solfyldte Dage, med uforglemmelige Ophold i Neapel, Villefrance og Marseille, men altting faar jo en Ende, og snart stod vi ud i „Biskayen“.

Nu bar det hjemover; Søen skyndede paa os, som vidste den, at man, naar man efter nogen Tids Ophold i Udlandet stævner mod Hjemlandets Kyster, ønsker at komme ind i den fædrene Havn saa hurtigt som muligt; med vældig Kraft kom den ene skumklædte Bølge rullende efter den anden, slog mod Krydserens Laaring, saa det sang i alle Pladerne, førte i Himmelflugt Skibet med et Stykke paa sin brede Ryg, Skruerne slap Vandet, piskede et Øjeblik rundt i Luften, saa det dirrede i hele Skroget, derefter gik det i en behagelig Gliden ned i den efterfølgende Bølgedal, medens Bølgen brummende for videre, og vi allerede saa den næste Sø taarne sig op, visende sine hvide Tænder. — Flojknappene skrev i store Buer deres Himmelskrift, Røgen væltede i sorte Hvirvler op gennem Skorstenen, førtes straks ned i Læ af den jagende Vind, hagede sig et Øjeblik fast i Bølgetoppene, stod som en truende Uvejrssky og opløstes derefter. — Søen væltede i Kaskader ind over Bro og Dæk, slog med Drøn mod det opstaaende, ramte Skorsten og Skorstenkasse med en sydende Lyd, og forsvandt derefter hvislende gennem de læ Spygatter tilbage til den vrede Amfitrites Rige. — De sonderrevne Skyer jog som store, fantastisk formede Skygger over den malgraa Himmel, og Vinden legede sin vilde Tagfat i Krydserens Rig, barsk og bidende hilste den os velkommen til de hjemlige Himmelstrøg, barsk førte den Bølgenes Skumtoppe i Vandtaager hen over Søen, og barske Tag tog den i vort stolte Skib, der imidlertid nu som saa ofte før klarede alle Vanskeligheder; som en Maage flød Krydseren paa Søen, stød og sikkert bar det hjemover for dens regelmæssigt arbejdende Maskiner.

Nu er „Valkyrien“ ikke mere, elektriske Mejsler har sønderdelt Krydserens gamle Skrog; den er gaaet ind til en velfortjent Hvile, og vor Marine er desværre bleven et stædigt Skib fattigere; men Mindet om dens mange, berømmelige Togter vil leve længe, og Krydserens Færd vil, saalænge Dannebrog vajer, i vor Flaades Historie danne et smukt og hæderfuldt Blad, som vil fylde enhver Danskers Hjerte med Glæde og Stoltthed.

Dens Færd var ganske vist fredelig; men hvor i Udlandet den viste sig, vakte den Interesse for vort Folk, den bragte Bud til vore mange Frænder derude, og den frembragte Ønsker hos fremmede Nationer om nærmere at kende og at komme i Handelsamkvem med den lille, driftige Nation, som „Valkyrien“ repræsenterede paa saa smuk en Maade. At den danske Marine paaskønner „Valkyrien“s lange Virksomhed viste sig ved, at Forsvarsministeren — efter at Skibet var udgaaet af Flaadens Tal — over-

rakte Hans Majestæt Kongen en Erindring om Krydseren: en Malplade, der har deltaget i de mange Togter paa Toppen af Skibets Ankerspil, og som nu er indrammet i „Valkyrien“s Attributter, udført i Egetræ fra Orlogsskibet „Mars“ og forsynet med en Sølvplade, der fortæller om Hovedbegivenhederne i Krydserens „Levnedsløb“.

Meget har forandret sig siden de Dage, da ovenomhandlede Middelhavstogt fandt Sted, og meget ligger gemt i Fremtidens Skød; dog tror jeg, at enhver dansk Sømand, der selv har set noget til og taget Del i Livet derude i den store Verden, vil enes med mig i Ønsket om, at vort Folk til enhver Tid vil have saa megen Samhørigheds- og Selvstændighedsfølelse, at det kræver, at en af Flaadens særlige Opgaver i Fredstid skal være: *at vise Flaget i Udlandet, naar dette skønnes ønskeligt til Støtte for Danmarks Handelsinteresser eller i officielle, særlige Statsojemede.*

Eduard Nielsen

Nørrebrogade 39

Henry Fisker & Co.

Kolding. Tlf. 206.

Skibsproviantering.

Leverandør til Marinen.

Café Helmerhus

C H R. M E T Z

CARL OLSEN & CO. - FLÆSKEBØRSEN

FLÆSK OG KØD EN GROS

— Leverandør til Marinen —

PETERSEN & ALBECK
ILTFABRIKKEN

ENGHAVE BRYGGE B.

TELEFON. C. 4420

Alt til Autogen Svejsning og Skæring.

Weinolds Selskabslokaler

Nørrebøld 23. - Telef. 1230

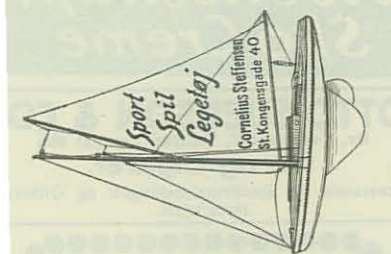
Samlingssted for Marinerne

C. MØLLMANN & CO.

M A L E R M E S T R E

NØRREGADE 18

TELEFON 1404

ns N. Jensen, Nørregade 24 —
Køge. Telf. 36.
onial — Vin — Delikatess — Cigarer
Skibsproviantering. Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus,

Nørregade 8, Køge. Telf. 375.

Alle Slags fersk og røget Fisk.

Leverandør til Marinen.

ul. Th. Petersen

Mønsterbageriet

ØRDET 30 — KØGE — Telf. 294.

ANTON NIELSEN

Herre-Mode-Magasin.

St. Kongensg. 1. Hj. af Kg. Nyt. Tlf. 4160

Etablissement for fint engelsk Skræderi.

Fuldstændig Herreekvipering.

Vilh. Larsen, Glarmester

St. Kongensgade 95.

Nyboder. Telef. 9795.

1. Kl. Arbejde.

Billige Priser.

L. Larsen,

Lynæs. Tlf. Hundested 40.

Kød- & Fedevareudsalg.

Leverandør til Marinen.

Chr. Petersens Eft., Lynæs. - Tlf. 7.

Kolonial & Skibsproviant.

Leverandør til Marinen.

A. Leth & Co. Kul- og Kokes Import, A. Leth & Co.

YORKS PASSAGE B. Telef. Central 2115
Pladskontor: - - - - Telef. Centr. 14495

Specialitet: Prima engelske slaggefri Kokes af højeste Varmeevne.
Leverandør til Orlogsværftet.

Alle Slags

STAALTOVE

Højeste Kvalitet.

Lesjöfors Aktiebolag,

Lesjöfors.

Chr. Hansen Hoff,

Nørrebro 82, Odense. Tlf. 3042.

Franskbrød og Wienerbageri.

Leverandør til Marinen.

Thomsens Eft. K. Christensen,

Nørrebro 100, Odense. Tlf. 2726.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg

Leverandør til Marinen.

P. Taabel & Co.

Havnen - Thisted - Tlf. 326.

Skibsprovianterings- &
Kolonialforretning.

Leverandør til Marinen.

G. Lundbeck, Storegade 8,
Thisted. Tlf. 160.

N. Buch, Karolinegade —
Randers, Tlf. 559.
Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

Martin Leffers,
Nykøbing Mors.
Proviant Dæks — Maskin Stores.
Tlf. 156. Telegr.-Adr.: »Leffers«.
Leverandør til Marinen.

„**Torvehallen**“
Algade - VORDINGBORG - Tlf. 394.
1. Kl. Kød, Konserves, Ost og
Paalæg. Leverandør til Marinen.

Torvets Kødudsalg,
Kattesundet 6, SVENDBORG. Tlf. 444.
1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

J. Wallentin,
Karolinegade 4,
Tlf. 763. Randers. Tlf. 763.
Bageri & Konditori.
Medlem af Marineforeningen.
Leverandør til Marinen.

G. Woer, Havnen, Nykøbing
Mors. Telf. 498.
1. Kl. Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Albert Pfeiffer, Slotsgade 5, Nykøbing F.
— Tlf. 533. —
Mit Bageri anbefales til Skibene.
Leverandør til Marinen.

Martin R. Høyer,
Assens, Tlf. 63.
Kolonial & Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Joh. Hansen, Slagtermester,
Havnegade, Nykøbing Mors. Telf. 106.
Prima Varer, saavel i Kød som i al Slags Paalæg.
Leverandør til Marinen.

Skibsprovianteringsforretning.
Alt i Konserves, Frugt og Grøntsager til billigste
Priser. Carl Larsens Frugtforretning, Slotsgade 15,
Nykøbing F. - Tlf. 378. - Leverandør til Marinen.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

V. Rasmussen, Slotsgade 32, Nykøbing F.
— Tlf. 409. —
1. Kl. Kød- & Paalægforretning.
Leverandør til Marinen.

Holger O. Jensen,
Bagermester, ASSENS. Tlf. 192.
Leverandør til Marinen.

Assens Skibsværft & Maskinværksted,
O. C. Olesen. Tlf. 311.

Havnegades Viktualieforretning.
Nykøbing M. Tlf. 251. Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Ludv. Bove's Eff. Magnus V. Petersen.
Nykøbing M. — Kolonial & Material.
Leverandør til Marinen.

Dansk Rekyllriffel Syndikat
Rekyllvej, Frihavnen Telefon Central 10,045 - 10,065
Geværer — Pistoler.

R. MOLLERS Skibsværft,
Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.
Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

A/S KULKOMPAGNIET
HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.
LEVERANDØR TIL MARINEN

Pontoppidan & Simonsen.
Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.
Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frugt og Konserves en gros — en detail.
Leverandør til den danske Marine.
Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.
Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

P. THERS
Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.
Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,
Stats. 15. KORSØR. Telef. 106
Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,
Algade 29, Korsør, Telef. 156.
Frugt — Grønt — Kartofler
Leverandør til Marinen.

A. H. Schrøder's
Kødudsalg
Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dell-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Briller
med buede Glas Kr. 6,00
Preisler, Købmagergade 13

COGNAC
OPTIMA
AUG. STRØHS VINHANDEL
Ved Stranden 8 — Telefon 3745

C. Lunds Efterflgr.
C. JOHANSEN
Gjarmester - Graabrødretorv 9
Alt Gjarmesterarbejde udføres.
ASSURANCE TEGNES

Skelskør Frugtsaft
garant. uden Tilsætn. af nogen Art.
A. Moesgaard
St. Kongensgade 73. - Telefon 1247.
Leverandør til Marinen.

DET OVER HELE VERDEN ANERKENDTE
ORIGINALE DANNEMORASTAAL
FREMSTILLES AF
GIMO-ÖSTERBY BRUKS A/B DANNEMORA
ALLE SLAGS LEGEREDE OG ULEGEREDE DIGEL-
STÖBESTAAL. SÆRLIG SPECIALLEGEREDE STAAL
— — — FOR SKIBSBYGGERIVÆRKTØJER — — —
LEVERES OMGAÆNDE — FORLANG TILBUD
TELEGRAMADR. „DANNEMORAVERKEN, ÖSTERBYBRUK“

Enhver Kammerat
bør drikke
Albani Øl.
Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,
POUL HOLM
11. Silkegade 11.
Sports-Beklædning, Støvler og Sko.
Størst Udvalg, billigste Priser.

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBVN. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

P. Haase & Søn
Boghandel
Lovstræde 8. København K
Telefon 5130 & 5178.
Dansk og udenlandsk Litteratur. Spec. Svensk og norsk.
Abonnement paa udenlandske Tidskrifter modtages

BRUG ALTID

Vibe Hastrup's
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Forlang hos Deres
Købmand
Den fineste Spiseolie
ATKA OLIE
Asiatisk The Compagni
Aktieselskab

H. F. HANSEN,
Naboles 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevare, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE XI.
NOVEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

JUBILARER

Tidligere Værnepligtige af Marinen, som i 1925 kunne fejre 25-, 40-, eller 50-Aaret for deres Indkaldelse til Marinen, og som kunne ønske at samles med gamle Kammerater til en festlig Sammenkomst i denne Anledning, opfordres herved til at give Møde ved Københavnskredsens Møde i Januar 1925 for ved denne Lejlighed at træffe nærmere Aftale.

KØBENHAVNSKREDSSENS MØDE DEN 6. NOVEMBER 1922

Aarets sidste Sammenkomst fik et meget festligt og smukt Forløb. Medlemmerne mødte frem i et Antal af ca. 200 og fandt straks Plads i Weinolds mindre Sal, der var fuldt besat. Attraktionen var Formandens, Grosserer *Valdemar Schous* »Oplevelser fra en Rejse i Mexico«, og de som var gaaet til Mødet med Forventninger blev ikke skuffede.

Formanden bød Velkommen og begyndte straks efter Meddelelserne om sin Rejse i Foraaret med den danske Handelsdelegation gennem Nordamerika til Mexicos Nordgrænse, og derfra, som den mexicanske Regerings Gæster videre sydpaa gennem Mexico, det mægtige mellemamerikanske Land, der dækker et Fladerum saa stort som Frankrig, Tyskland og Italien tilsammen, rigt paa Naturprodukter og Mineralier som faa andre Lande. Støttet til en Rigdom af Lysbilleder, dels af egne Optagelser, dels efter mexicanske, farvelagte Lysbilleder, begge ganske udmærkede, gav Foredragsholderen en med talrige lagtagelser udstyret, yderst levende Fortælling om hele sin Rejse fra Begyndelsen til Enden og holdt sine Tilhøreres Opmærksomhed fangen hele Tiden paa en yderst fornøjelig og spændende Maade. Der var nok at beundre og glædes over, ikke blot ved de gode Billeder, men ogsaa ved Fortællerens eget, ægte danske Syn paa Mennesker og Forhold i dette Fremtidens Land.

Bragende Bifald hilste Formanden, da han sluttede, og derefter begav man sig op til Spisningen — »Gaasegildet« — i den store Sal.

Da Gaasen var fortæret, indledte Formanden med en Velkomst til de nye Medlemmer, der præsenterede sig for Kammeraterne og hilstes Velkommen af disse med et rungende Hurra, og kort efter tog Næstformanden Ordet for at takke Formanden, baade i denne hans Egenskab, men ogsaa som den vidtberejste Kammerat, der havde ydet os alle saa meget, og som aldrig betænkte sig paa at glæde os med sin Viden, og Grosserer Schou hilstes med stærkt Bifald til Tilslutning og Tak. De tilstedeværende Dæksofficerselever og Marinere hilstes ogsaa velkommen, og fra en af disse sidste rettedes en smukt motiveret Tak til Foreningen.

Paa de nye Medlemmers Vegne takkede Grosserer *Møller*

og udbragte et Leve for Marineforeningens Liv og Trivsel, medens bl. a. Talere maa nævnes kgl. Vejer og Maaler *Dyrhauge* fra Ringsted, der talte smukt for Fædrelandet og Flaget.

Med Sang og i kammeratlig Samvær sluttede Københavnskredsens Aaret 1924. M.

NAKSKOV-KREDSSEN

afholdt Pilketur Søndag den 28. September. Klokken 8 $\frac{1}{2}$ Morgen stod man Fjorden ud, og efter at have indtaget en medbragt Frokost paa »Albuen« stod man ud i Langelands-Beltet, som man befriede for et Par Snese gode Torsk. I en frisk Kuling og i godt Humør vendte Deltagerne hjem.

Torsdag den 2. Oktober lagde Kredsen ud paany, idet Bestyrelsen havde indbudt til Andespil og paafølgende Bal. 10 Ænder var indkøbt og af en Kammerat var skænket en Kobberjardiniere. Kl. 8 bød Formanden Velkommen til de halvt-hundrede Deltagere, og efter at Flaget var hejst paa en ny Flagmast, skænket af en af Kammeraterne, udbragte Formanden et »Kongen Leve«, hvorefter man afsang første Vers af Kongesangen. Efter Spillet samledes man om et fælles Kaffebord. Da Kaffen var drukket tog man fat paa Dansen til Kl. 12, da Flaget halede ned til Tonerne af »Kongernes Konge«. Kl. 1 sluttede den første Aften i denne Vintersæson i en god Stemning, der lover godt for Kredsens kommende Fester.

HASLEV-KREDSSEN

havde den 8. Oktober en fornøjelig Sammenkomst paa Carstensens Hotel. Denne Gang var det udelukkende Herrer, men det vedtoges, at der senere — maaske allerede i November — bliver en »Aften«, hvor Damerne faar Lov at være med. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ blev der pebet til Skafning; Honnør, Flaget til Tops, og saa lod man sig »Bixemaden« smage. Der var godt Humør, blev holdt Taler og spundet lange Sømands»ender« vedrørende Livet om Bord m. m. Som sædvanlig en fornøjelig Aften, naar Marineforeningen indbyder.

HOLBÆK-KREDSSEN

begyndte sin Vintersæson den 7. Oktober med en vellykket Sammenkomst.

Efter at Flaget var hejst serveredes der Skildpadde og Ostespind med Tilbehør.

Efter Spisningen fremviste Arkitekt *Marston* de af Kommandør *Kiær* samlede Lysbilleder fra »Valkyrien« Togt i 1920 ledsaget af orienterende Bemærkninger, og sluttede med Artillerimester *Hjalmar Nielsens* smukke Billeder fra Island og Færøerne.

Billederne modtoges med et kraftigt Bifald, hvorefter Møderne samledes om Kaffebordene. Kl. 12 blev Flaget halet ned og »Kongernes Konge« afsunget. Der var dog en Del Uro og Gemytlighed paa Banjerne lang Tid efter.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt Andespil den 6. November paa Hotel Isefjord. Der var mødt ca. 30 af Kammeraterne, de fleste med Damer, og de 15 fede Ænder blev bortloddet under stor Munterhed, Glæde og — Skuffelse.

En af Kammeraterne, Kobbersmedemester *Petersen*, der den 9. November fyldte 70 Aar, havde i den Anledning forfærdiget et Emblem, ca. 12 Tommer i Diameter, i drevet Kobber, og skænket det til Foreningen. Gaven blev modtaget med vild Jubel, og Formanden takkede bevæget, baade for den smukke Tanke og det smukke Arbejde, der tjente den gamle Haandværksmester til Ære.

Efter Spillet samlede man om Kaffebordene, hvorefter Dansen gik lystig til Flaget — ved 4 Glas paa Hundevagten — blev halet ned og »Kongernes Konge« afsunget.

Efter Dansen var Apetiten i Orden til Frokost og Hundevagten gled, let og behageligt, inden der blev pebet til Køjerne.

HORSSENS-KREDSSEN

afholdt Søndag den 12. Oktober sin 2aarige Stiftelsesfest, der indledes af et interessant Foredrag med Lysbilledledsagelse om »Det danske Redningsvæsen«. Foredragsholderen var den populære Arkitekt *Marston*, der gennem et ca. 5 Kvarter langt Foredrag gav Deltagerne en levende Skildring af de danske Redningsmænds Livsvilkår og Færd, og da Hr. *Marston* sluttede af lød der ham et kraftigt Bifald i Møde, efterfulgt af et smukt motiveret Leve for »Det danske Redningsvæsen«. — Efter Foredraget samlede ca. 80 gamle Marinere og Damer ved et fælles Kaffebord, hvor der tilbragtes en hyggelig og fornøjelig Time, hvor Taler og Sang vekslede med munter Passiar og derefter tog Dansen sin Begyndelse og dyrkedes med Liv og Lyst paa Marinermanér til 4. Glas paa Hundevagten, da der pebes »Klar ved Køjerne«.

Alt i alt en vellykket Fest, og vi bringer Hr. *Marston* vor Tak for hans Medvirken.

AALBORG-KREDSSEN.

Under den 13. Oktober har det behaget Hs. Maj. Kongen at benaade fire af vor Egns gamle Marineveteraner med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Hæderstegnene blev tilstillet Foreningens Formand, Hr. Konsul *Im. Stuhr*, med Anmodning, at han vilde foranledige dem uddelte til Veteranerne.

Vi maa først bringe Hs. Maj. en Tak, fordi han har betænkt de gamle Veteraner. Vel lakker det mod Aften for de gamle. Ryggen er ikke mere rank og spændig som i Ungdommens Dage, da de som Gutter stod om Bord i Danmarks tordnende Fregatter. Tiden har sat sit Præg, men et tør jeg forsikre, at der var kun idel Glæde og Smil, hvor vi kom frem, og Taarene stod i Øjnene paa de gamle af Taknemlighed. Og samtidig en Tak til Marineministeriet, der har foranlediget, at det blev overdraget Marineforeningens Bestyrelse et saa ærefuldt Hverv.

Dagen blev bestemt til den 21. Oktober, og sammen med Politimester *Buch-Petersen* kørte Bestyrelsen rundt til de gamle Veteraner.

Den første man tog hen til var den gamle Skibsfører *Kirkholm* paa Alderdomshjemmet, hvor Inspektør *Daugaard* havde samlet alle de gamle i den store Sal, hvor ogsaa Veteranen, der ellers mest er sengeliggende, var til Stede. Fabrikant *Kjær* holdt en kort Tale for Veteranen og heftede Kørset paa hans Bryst, hvorefter man udbragte et Leve for Dannebrogsmændene. Der blev trakteret med Vin og Kage, og Byraadets Alderdomsudvalgs Formand, Overretssagfører *Hasselbalch* var kommet til Stede i Anledning af Festligheden.

Fra Alderdomshjemmet kørte man videre til Vejgaard, hvor den anden Veteran, *Jens Mortensen*, bor hos Arbejdsmand *Jens Jensen*, Villa »Flid«. — Den gamle Veteran har her fundet sig et Hjem, hvor han nyder en sjælden omsorgsfuld og kærlig Pleje. Fru *Jensen* havde paa en smuk Maade beredt Modtagelsen af Gæsterne, og Hjemmet var smykket stilfuldt og smukt med Blomster. Der blev trakteret med Lagkage, og den gamle Mand var, som det siger sig selv, umaadelig taknemmelig for al den Ære og Kærlighed, der vistnes ham.

Turen gik nu videre til Veteranen *Martin Nicolaj Kristiansen* paa Ørstedesvej og derfra over Nibe til Sebbesund, hvor der i Skipper *Søren Junges* Hjem holdtes en smuk Festlighed for Veteranen, den gamle Skipper *Sandborg*. Han fik her sit Dannebrogskors overrakt. Overalt var der sirligt og smukt og ikke mindst lagde man Mærke til Veteranens gamle Fregatter og Kongebilleder; det der, som han sagde, var hans Helligdom.

Hele Turen forløb paa allerbedste Maade, og det blev en Festdag ligesaa vel for os, der var med paa Turen, som for Veteranerne.
A. H.

AALBORG-KREDSSEN.

Marineforeningen har nu lagt sit Program for den kommende Vintersæson, og den ser særdeles lovende ud.

Den 14. Oktober lagde Hr. Journalist *Søkjær* for med et Foredrag om »Den moderne Luftfart«.

November. — Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* over Emnet: »Teddy's sidste Rejse — ledsaget af Lysbilleder.

December. — »Ulkeaften« og hvad dertil hører.

Januar 1925. — Foredrag af Forfatteren *Holger Rosenberg*. Emnet: »Mellem japanske Fiskere og Bønder«, ledsaget af Lysbilleder.

Februar. — Generalforsamling. Stiftelsesfest.

Marts. — Foredrag af Bankkasserer *Nath* om »Kroningsfestlighederne i London« med Lysbilleder, samt Fremvisning af Marineministeriets Marinefilm.

April. — Foredrag af Arkitekt *Marston* om »Det danske Redningsvæsen« med Lysbilleder. Som før nævnt holdt Journalist *Søkjær* sit Foredrag den 14. f. M. i Haandværkerforeningens store Festsal over Emnet: »Titusind Kilometer pr. Flyvemaskine gennem Europa«.

Salen var fyldt til sidste Plads, og Foredraget var ledsaget af Lysbilleder, der viste de mange forskellige Typer paa Maskiner som de nu bruges paa de mange Luftruter, der de sidste Aar er kommen i Gang i Europa. En Del Billeder var der ogsaa fra de forskellige kendte Steder set fra Luften — fra London—Holland — pragtfulde Kanallandskaber, samt flere af de tyske Byer.

Af størst Interesse var dog den Del af Foredraget, der handlede om »Z. R. 3.«s Prøvefart, paa hvilken Journalist *Søkjær* havde været med.

Foredraget var rigt paa interessante Momenter og Tildragelser og fængslede sikkert alle Tilhørerne. En lille Film »En Dag blandt Militærflyvere«, var ogsaa meget interessant.

Efter Foredraget samlede man ved Kaffebordene i Selskabslokalerne, og lidt senere begyndte Dansen at gaa lystigt i Salen til Tonerne af Marineforeningens berømte Orkester. Der dansedes baade paa gammeldags Vis og moderne Danse, og da Dirigenten, Lods *Holmgård*, slog an til »the last Trip« — og det var vel overstaet, — var alle enige om, — at det havde været en glimrende Fest.

KALUNDBORG-KREDSSEN

afholdt den 18. Oktober i Grand Hotels Festsal under mægtig Tilslutning en Sammenkomst, ved hvilken Lejlighed ca. 250 Medlemmer med deres Damer havde givet Møde. Anledningen var den, at Kredsen for første Gang skulde hejse sit af Københavnskredsens Sekretær, Bankkasserer *C. Nath* skænkede, Splitflag, og denne, der sammen med fremtrædende Mænd af Byen, havde udrettet et meget stort forberedende Arbejde for Dannelse af en Kreds i Kallundborg, var, sammen med Fabrikant *Johnsen*, Medlem af Københavnskredsens Bestyrelse tilstede.

Salen var meget smukt dekoreret; den ene Endevæg ved en Dekoration omdannet til Agterdækket paa en Fregat, og foran denne var Flagmasten hejst. Da alle var samlede bød Kredsformanden, Lods *Plambech-Hansen* Velkommen og talte om den Højtidelighed, der altid til Orlogs er forbundet med Flagets Hejsning, og gav derpaa Ordre til at hejse Flaget. Medens Musikken spillede »Vift stolt paa Kodans Bølge«, gik det nye Flag til Top, hejst af Kredens Æresmedlem, Helgolandsveteranen, fhv. Fyrpasser *Jørgensen*, hvorefter »Kong Christian« blev afsunget staaende.

Flagets Giver, Bankkasserer *Nath*, talte derpaa smukt for Flaget og dets Historie fra 1219, dets Betydning for Land og Folk, for Marinen og den danske Sømandsstand, og udtalte Haabet om, at det gennem Tiderne maatte vaje frit over et frit Folk, — et fædrelandskærligt Folk, og overgav derpaa Flaget til Kredsformanden i Forvisning om, at han og Kredsen vilde hævde dets Ære. Efter at Formanden havde takket og udbragt et Leve for Giveren og dennes Arbejde for Kredsen kippede han første Gang Flaget for Konge og Fædreland, Fabrikant *Johnsen* anden Gang for Marinen, og Styrmand *Stoumann* tredje Gang for Marineforeningen.

Ved det paafølgende Kaffebord, der forløb under de fornøjeligste Former, afslørede Formanden under megen Højtidelighed en Klokke, skænket af en Kreds af Medlemmer, og et Signalthorn, skænket af Fru Cigarmager *Høyer*. Begge de smukke Gaver vakte megen Glæde og stærk Bifald. Fhv. Fyrpasser *Jørgensen* fik derefter af Formanden overrakt Diplom som Æresmedlem af Kredsen, og forskellige indløbne Telegrammer oplæstes. Af Talere nævner vi Smedemester *Lund*, Toldassistent *Mølner*, Kaptajn *Jensen*, Styrmand *Stoumann* og Redaktør *Vejlø*.

Efter at den mere højtidelige Del af Festen var sluttet tog Dansen sin Begyndelse indtil Hornet Klokken 2 blæste Klart Skib, og alle stillede til Mønstring paa Posterne og afsang »Kongernes Konge«.

Den i alle Henseender meget vellykkede Fest var hermed sluttet til største Ære for den energiske Bestyrelse og under de bedste Varsler for den livskraftige Kallundborg-Kreds Fremtid.

HADSUND-KREDSEN

Vi havde her i Kredsen den 22. Oktober den store Glæde at kunde dekorere et af vore gamle Æresmedlemmer, Veteran, Smed *Mads Andreassen* med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Det var blevet overdraget Kredsen Chef, Driftsbestyrer *P. H. Wenslev* at foretage den højtidelige Handling. Kl. 10 Formd. samledes Bestyrelsen, Politimester *Boe-Lassen*, Hadsund, og nogle af Kammeraterne i Mads Andreasens Hjem. Efter en lille Tale af Chefen blev Sølvkorset hæftet paa Veteranens Bryst. Da den nye Dannebrogsmænd havde udtrykt sin Glæde over den store Ære, der var vist ham, blev der budt paa en lille Forfriskning, ved hvilken der blev udbragt et Leve, efterfulgt af tre Hurraraab for Dannebrogsmændene. Kredsen inviterede derefter Veteranen, dennes Søn og Politimesteren ned paa Hotel »Hadsund«, hvor en lille Frokost ventede. Ved Frokosten blev der holdt flere Taler, bl. a. af Chefen, Veteranen og Politimesteren.

Lørdag den 8. November afholdt Kredsen sit aarlige Torskegilde paa Hotel »Hadsund«. Da der ved »8. Glas« var samlet saa mange Kammerater, der havde »Frivagt«, og som kunde bispises af de »pilkede« Torsk, blev der pebet »Klar ved Flaget«, dette gik til Tops og første Vers af »Kong Christian« blev sunget. Atter lod Baadsmændens »falske Piften« og »Skaffe overalt« blev ikke raabt forgæves. Da alle Bakker var besat bød Chefen Velkommen, og et særligt Velkommen rettedes til de to af vore Æresmedlemmer, Veteranerne *Mads Andreassen* og *N. C. Nielsen*, som havde givet Møde. Chefen udtalte, at det var os en stor Glæde, hver Gang vi kunde faa dem med, og det glædede os at se *Mads Andreassen* som Dannebrogsmænd. *Mads Andreassen* takkede Marineforeningen og navnlig Chefen for, hvad der var bleven gjort for, at der var bleven vist ham saa stor Ære og beredt ham den store Glæde. Inden Torskene »svømmede væk« bød Chefen Kredsen sine nye Medlemmer Koch og Sørensens hjertelig »Velkommen«. Efter Spisningen fortsattes med fornøjeligt Samvær, under hvilket den »blaa Bog« hyppigt blev anvendt. Kammerat *G. Grove Vejlstrup* fremviste nogle faa Tryllekunstner og en Fakir-Kunst, som gjorde et dybt Indtryk paa alle Kammeraterne. En Bolle-Punsch, midt paa Vagten, satte en god Stemning, som holdt sig til »Hundevagten« gik ind, og Flaget blev halet ned, hvorefter der »skejedes ud overalt«.

ODENSE-KREDSEN

afholdt 5. November sit aarlige Pøsegilde og Andespil, der forløb paa den sædvanlige udmærkede Maade og havde vundet en over Forventning stor Tilslutning.

Ved Bordet førtes et tvangsfrit Samvær, og flere baade alvorlige og gemytlige Taler afløste hinanden, og den nye Sangbog benyttedes flittigt.

Til Andespillet var 10 udmærkede kornfedede Ænder, der hurtigt omsattes i Spillet; bagefter fulgte 4 Ekstranumre. Desværre kunde ikke alle faa Gevinst, men enkelte var desuagtet saa heldige at faa flere Gevinster, og Spillet foregik efter det sædvanlige gode Marinemønster. Der var Mulkt til

Minebøssen, hver Gang en Spiller meldte »Banko« i Stedet for det sømandsmæssige »Halloj«, og de allerfleste Vindere maatte spytte i Bøssen.

Efter Spillet underholdtes vi af Radiokonzert samt af Op-læsning, saa at Tiden gik alt for hurtigt til »Udskejning«, og den sidste Sammenkomst i 1924 lovede godt for de, der vil blive afholdt i de kommende Aaringer.

Familiesammenkomsten den 11. November 1924.

Det var en festlig og glædesstraalende Skare, Lavbestyrelsen skuede ud over, da det lod: »8 Glas! Hejs Flaget!« Vor yngste Æreskammerat, vor gamle Overkanoner, var Flaggast, saa det kom til Tops, som det sig sømmer, og efterfulgtes af »Kong Christian«, baaret af de søde, lyse Damestemmer helt oppe i Æteren, medens Gutternes mørkere »Basser« holdt sig ved Havet.

En lille versificeret Velkomst af Formanden, og den seltige Kalvesteg blev baaret ind. Derefter »Pinden« med de traditionelle Lodhivninger.

Det var overdraget »Lavets Cicero«, Hornung, at tale for Bærerne af vort Hæderstegn, og han skilte sig overordentlig nydeligt fra Hvervet.

Formanden præsenterede Aftenens Foredragsholder, den unge Navigator *Gerhard Honnens de Lichtenberg*, for Selskabet, og ledsaget af en Række pragtfulde Lysbilleder gav denne malende hele Scoresby Sund Ekspeditionen med »Grønland«, hvorombord han paa Hjemrejsen fungerede som 2. Styrmand. Medens han gik let hen over Farerne og Anstrengelserne, krydrede han Fortællingen ved en Mængde Smaa historier fra det daglige Liv, gengivet med et Lune og et Humør saa friskt, at det var forstaaeligt, det ikke havde været nødvendigt at medtage denne Vare i Konservesdaaser.

Vi saa Billeder af Kokken, der ganske vist ikke kunde lave Mad og gav dem »Stene« for Brød, men som til Gen-gæld kunde faa Melodi af hver eneste Genstand, der kom indenfor hans Omraade.

Billeder af et Firklover, der havde svoret paa at komme hjem med længere Skæg end Staunings og Borgbjergs, og af Moskusokser, der allerede havde naaet dette Resultat. Og det sidste var vort bølgende Dannebrog, hejst første Gang i vor yngste danske Koloni paa Grønland. De Lichtenberg sluttede meget smukt med et Leve for vort kære Danmark, og greben af Øjeblikkets Stemning rundede Jublen gennem Hallen, saa man følte, man var mellem gode Danskere.

Ved det paafølgende Kaffe bord tolkede Formanden Selskabets Tak til den unge Foredragsholder for den ypperlige Præstation, og ud fra »Holger Danske« Ord: »Det glæder mig, at der endnu er Mænd i Danmark«, motiverede han sine Landsmænds Følelser for de offervillige Mænd, der havde bekostet Ekspeditionen, og de offervillige Mænd, der havde stillet deres Kræfter og Evner til Raadighed, og med stor Risiko sat Livet som Indsats.

Marineforeningens Hjærttemenneske, Grosserer *Schou*, takkede for den udbragte Skaal og talte for Lavet i saa følte Vendinger, at man mærkede, det kom indvendig fra.

Saa kom »Richard Jensen«. Alle Damer satte sig til Rette og lænede de smaa Ører frem mod ham og smilede af Forventning, og de blev ikke skuffede. Det regnede med Vittigheder, og han glemte hverken Knudsen With eller Jensen Thit.

Damerne leve — Sparsomt i Norden. — Richardt stor Succes.

Lavets Spasmager »Laurits« talte om, hvad vi laver i Marineforeningen. Latteren bølgede, saa det var til at blive søsyg over.

Formanden takkede Richardt paa Damernes Vegne for Skaalen og fra hans mange Venner for det gode udmærkede Kammeratskab, han aldrig havde undladt at vise i den lange Aarrække, de havde kendt og skattet ham.

Vild Jubel for Richardt.

Endnu fortalte Direktør *Johan P. Sørensen* meget morsomt en interessant Historie om en lille Annamitterpige, men kun om en ganske lille, for Fruen var med.

Og saa blev der pebet: »Alle Mand op til Dans«. I den store Festsal gik til Tonerne af den kongelige Livgardes Musik Unge og Gamle, naa de sidste var der for Resten ingen af, de var bleven unge i Aftenens Løb, rundt i Tango og Shimmy,

one, two og mange andre Stepper, blandet med de fra Forfædrene nedarvede, indtil Solen mildt advarende sendte sine blide Straaler ind ad Ruderne.

FAABORG-KREDSSEN.

I Anledning af Torpedobaadene »Sværdfisken«, »Støren« og »Søløven«s Besøg i Faaborg for nylig havde Marineforeningen i Forbindelse med Borger- og Industriforeningen arrangeret en festlig Sammenkomst med paafølgende Bal i Borgerforeningen for Skibenes Besætninger. Desuden var Indbydelse ogsaa tilsendt Chefen for Inspektionsskibet »Diana«, som ogsaa i de Dage laa i Havnen.

Formanden for Borgerforeningen, Blikkenslagermester *Th. Jensen* bød ved Kaffen Velkommen i Foreningens Hus. Næstformanden for Marineforeningen, Købmand *H. Larsen*, som er gammel Koffardikaptajn, bragte først en Hilsen fra Formanden, som desværre var forhindret i at være til Stede, og talte derefter smukt og djærvt for Marinen og motiverede sluttelig et Leve for Danmark.

Derefter begyndte Ballet som var meget fornøjeligt fra først til sidst.

Fra Chefen for Torpedobaaden »Sværdfisken«, Kaptajn *K. v. Lowzow*, har Formanden modtaget en Takkeskrivelse.

BORNHOLM-KREDSSEN

har afholdt sin første Sammenkomst i Haandv.- og Industriforeningens Lokale. Medlemmerne fra Nekso, Aakirkeby, Gudhjem og Nordlandet var mødt godt op.

Kl. 7 samledes man i den store Sal, hvor Indvielsen af Foreningens nye Klokke fandt Sted. Formanden, Overbetjent *Nielsen*, bød Velkommen og oplyste, at Klokken var skænket af Skipper *W. Flies*, Svaneke. Stativet — hvortil Træet var erhvervet fra en gammel Orlogsmænd »Mars«, som i 1807 blev skudt i Sænk af Englænderne og har ligget paa Havets Bund til 1920, da man stødte paa den ved Strykning efter Miner i Sundet — var smukt forarbejdet af Skibsbygger *Chr. Linde*, Rønne, efter Tegning af Arkitekt *Marston*, København. Beslagene er lavet af Maskinmester *Axel Rømer*, S/S. »Ostbornholm«, og Klokkestrengen af Overtoldbetjent *Wichmann*. Alt Arbejdet er saaledes udført af Foreningens Medlemmer.

Efter at Formanden havde givet disse Oplysninger, gav han Ordet til Elektricitetsværksbestyrer *Møller*, Aakirkeby, som i et livligt og interessant Foredrag fortalte om Klokkens Betydning for Mennesket gennem hele Livet.

Klokken blev nu afdækket, og Formanden slog de første 7 Glas (Klokken var nemlig 7½). Den præsenterede sig smukt og blev almindelig beundret.

Efter Foredraget gik man ind til Bordets Glæder. Efter at have budt Velkommen til Bords, talte Formanden smukt for Overlods *Nielsen*, mindede om Grønlandsfærden og lykønskede ham med den Daad, han havde øvet, hvorefter han overrakte ham to smaa Flag med Marineforeningens Emblem i Hjørnet og bad ham modtage dem til Minde. Det ene gjaldt for Opfejningen, det andet for Hjemrejsen.

Wichmann talte for Fru *Nielsen*, Købmand *Glistring* for Marineforeningen, Konsul *Lund* for Formanden, og Købmand *Gram*, Gudhjem, for Forfatterne til de mange gode Sange, som blev sunget ved Bordet, samt motiverede et Telegram afsendt til Giveren af Klokken, Skipper *W. Flies*, som laa med sit Skib i København og saaledes ikke kunde deltage i Festen.

Nu spillede Musikken op til Dans i den store Sal, og selv om der manglede nogen Ungdom, saa gik Dansen dog livligt til Klokken 12, da det højtidelige Øjeblik indtraf, hvor vort smukke Flag haledes ned under fuld Honnør. Et smukt Skib, som bar Navnet »Pallas Athene«, rigget af Næstformand, Kaptajn *Th. Pihl*, kom nu ind, og da Kotillionsdansen var forbi, holdtes amerikansk Auktion over Skibet, den lykkelige Indehaver blev Konsul *Lund*.

Kl. 1 var Nattegnen udløbet, og man skiltes efter at have tilbragt en fornøjelig Aften sammen, og med Ønsket om et glad Gensyn til Juletræsfejningen for Medlemmer med Børn mellem Jul og Nytaar.

HORSENS-KREDSSEN.

Dødsfald.

Et af Horsens-Kredsens Æresmedlemmer, Skibsfører *Søren Hansen*, er afgaaet ved Døden den 12. November. Den afdøde, der var Veteran fra 1864 og Dbmd., førte i mange Aar Sk. »Kammerherre Schytte« af Horsens og var derefter i en Aarrække Ekspeditor for Horsens Dampskibsselskab. Han var en stout Sømand og en nobel og retlinet Personlighed, der vandt sig mange Venner. Han var blandt de Veteraner, der havde den Ære og Glæde at faa Sølvkorset overrakt paa 60 Aars Dagen for Slaget ved Helgoland om Bord paa Fregatten »Jylland«.

Ære være hans Minde!

GULDBRYLLUP.

Et af Odense-Kredsens agtværdige Medlemmer, Lods *Gottlieb Rasmussen* i Stige, holdt Guldbryllup den 29. Oktober.

Lods *Rasmussen* er født i Skibhusene ved Odense den 3. Maj 1851 og har, siden sin Konfirmation, plasket til Søs. I 21-Aars Alderen tog han Styrmandseksamen, sin Værnepligt aftjente han i 1872, og han var med Fregatten »Jylland« paa Island til 1000 Aars Festen. Siden 1893 har *Rasmussen* været Lods paa Odensefjord og forretter sin Tjeneste der endnu saa godt som en ung Mand. Ved Indvielsen af den nye Kanal for nogle Aar siden, fik *Rasmussen*, ombord i Kongeskibet, af Hs. Majestæt Kongen overrakt Dannebrogskorset, der foruden Medaljen for drukkendes Redning, pryder den gamle Lods' Bryst.

Fru *Rasmussen*, der er født i Klintebjerg den 1. December 1849, giver ikke Guldbryllupen noget efter med Hensyn til et godt Helbred. Guldbryllupparret har 2 Sønner, hvoraf den ene er Fører i »Det forenede Dampskibsselskab«.

At det agtværdige Guldbrylluppar fik mange Beviser paa den Agtelse, som Medborgere nærer for det, er en Selvfølge, og at Marineforeningen ogsaa bragte sin Hyldelse til vor brave Kammerat og hans Hustru, er lige saa selvfølgelig.

AFDØD VETERAN.

Æres-Medlem af Kolding-Kredsen, Veteran *G. Erichsen*, Snedsted, Dbmd., er 1. November afgaaet ved Døden, 86 Aar gammel. Den gamle Veteran var med ved »Helgoland« som Kanonkommandør om Bord i »Hejmdal«. Han deltog sammen med Kredsen i Juelsmindefesten i Aar. Nærmere Oplysninger om ham vil kunde ses i Veteranbogen. Begravelsen fandt Sted i Snedsten, hvor Hr. *Erichsen* boede hos sin Søn, Elektricitetsværksbestyrer *E. Kolding-Kredsen* sendte en Blomsterdekoration med signerede Baand.

Kommende Møder:

Københavns-Kredsens Skyttelav.

Sammenkomst Tirsdag den 9. December Kl. 7. Ekstraordinær Generalforsamling med Dagsorden: 1. Skydning. 2. Eventuelt.

Kl. 8½ Lavets bekendte Pølsegilde og Andespil.

Da Lokalkredsen ingen Møde har idenne Maaned, er alle Medlemmer velkomne til Gildet.

Deltagelse bedes anmeldt til Formanden: Øbro 3712 senest Lørdag den 6. December.

TIL MARINEFORENINGENS DAMER!

En billig og sikkert velkommen Julegave til Deres Mand er Bogen: »Under dansk Flag«, Digte og Skitser af Livet til Orlogs og i Land, baade fra den muntre og alvorlige Side, af *Julius Schultz*.

Prisen er kun 3 Kr. og Overskudet gaar til Foreningen.

Faas i København paa Marineforeningens Kontor. Fra Provinsen bedes Bestillinger indsendt til kgl. Boghandler *Andr. F. Host's* Forlag, Bredgade.

NORDENS LANDE

Kaptajn *Otto Lagoni* har samlet og udgivet sine Digte i et meget smukt og stateligt Bind, der omfatter Emner helt fra Grønlands Is og ned til Danmarks Sydgrænse og Toner fra den nationale Patos til let og yndefuld Skæmt. Digtsamlingen er rigt illustreret, dels med Originaltegninger af og dels med Fotografier efter vore bedste Kunstnere.

25-Aars Festen i Anledning af »Valkyriens« Rejse til Østen 1899, i Søofficersskolens Festsal.

»VIKINGEN«.

I Forstaaelse med alt, hvad der i vort Samfund har Børning med Havet og Søfarten, Skibbygningen, Fiskeriet og alle de maritime Foreninger herhjemme i alle Lejre har Forfatteren og Maleren, Tegneren Christian Bogø i Forening med Journalist *Ravn-Jonsen* paabegyndt Udgivelsen af et Magasin med ovennævnte ægte nordiske Navn.

Da det første smukt udstyrede og overordentlig righoldige Nummer af dette Danmarks første Maanedsskrift paa dette Omraade og af dette Omfang kom os ihænde, — stilfuldt i alle Henseender og med et Væld af Tegninger, Fotografier og Tekst af baade alvorlig og mere underholdende Art, faldt uvilkaarlig Historien om Columbus og Ægget os ind. Hvorfor har vi ikke forlængst haft et saadant Organ i et Land, saa havomflydt som vort, et Organ, der har Bud til alle ombord fra Chef til Jungmand, og til os alle i Land. Maaske har Mændene, der kunde sætte sligt i Gang hidtil manglet — der hører baade Initiativ og Mod, journalistisk Evne og mange andre Ting til inden en saadan Sag løber af Stabelen. Efter at have set og læst »Viking«s første Nummer, tror vi sikkert, ja, véd det, at Mændene er der, og vi kan kun ønske dem, at deres Indsats maa følges af størst muligt Held.

Redaktør Chr. Bogø er ikke blot en begavet Marinetegner, hvis Tegninger vi alle kender, men den Pen, hvis sikre Streg røber den virkelige kyndige Gengiver af Fortidens og Nutidens Skibe, ejer ogsaa en sikker og formfuld stilistisk Evne, naar den skriver om Søen og Søens Mænd, underbygget med det bedste Fundament, Forstand paa og Kærlighed til Emnet i alle dets tusinde Facetter.

Med et prægtigt Forsidebillede, Vikingsnekken, der paa det aabne Hav i Fart mod det ukendte ser Middelalderskibet og Danmarks største Passagerdamper løbe sig forbi, er Optakten til det nye Søfarts-Magasin anslaaet, Vovemodet og Farten fremad, den Vej, vore Sømænd altid har gaaet i deres Indsats til Danmarks Gavn. Nu bør de ikke glemme at tage »Vikingen« med sig.

E. M.

DANSKE SOLDATERFORENINGERS FÆLLESUDVALG 5-AARS STIFTELSESFEST DEN 28. OKTOBER 1924.

Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg, som paa sin femaars Fødselsdag arrangerede en virkelig smuk og stilfuld Fest hos Nimb, havde stor Fornøjelse saavel af Arrangementet som af hele Aftenens Forløb.

Over femhundrede festklædte Damer og Herrer fyldte efterhaanden den store smukke Festsal til sidste Plads, og efter at Formanden, Grosserer C. Heine, havde budt velkommen, indledede han Aftenen med et Leve for Hans Majestæt Kongen, efterfulgt af 9 rungende Hurra og 1. Vers af Kongesangen; herefter fulgte Slag i Slag og under meget Bifald de Optrædende: Skuespillerinde Fru *Augusta Blad*, Operasanger *Aage Fønss*, Operasangerinde Fru *Ingeborg Steffensen* og kgl. Kammermusikus *Peder Møller*.

I Dagens Anledning var der skrevet en Sang til Kammeratskabets og Sammenholdets Pris, og efter at Forsamlingen havde afsunget denne, gav Formanden en kort Oversigt over Fællesudvalgets Arbejde i de forløbne fem Aar og nævnedes bl. a. de mange og store Opgaver, som det netop paa Grund af Samarbejdet mellem Foreningerne var blevet muligt at løse paa en saa udmærket Maade, og han manede derfor ogsaa til Sammenhold i Fremtiden.

Til Slut udbragte han et Leve for Danmark — »Der er et yndigt Land« — og hermed sluttede den yderst vellykkede Underholdning.

Efter at Salen var ryddet, begyndte Dansen samtidig med at der blev lukket op for Tombolaen, der som Gave havde modtaget ca. 350 virkelig smukke Gevinster; i Løbet af ganske kort Tid var alle 1200 Numre revet bort. — Først sent sluttede den vellykkede Fest.

TIDERNE SKIFTER.

I *Lloyds Register of Shipping* er grafisk fremstillet de Forandringer, som Handelsflaaderne har været underkastet i de sidste 30 Aar eller der omkring. Grafisk fortælles en Historie om Aktivitet og stadig Fremskridt, for en kort Tid afbrudt af Krigstidens Delirium, men senere atter fortsat usvækket.

Et af Krigens uforudsete Tilfælde var, at Undervandsbaadskrigen i Stedet for at formindske Verdenstonnagen i sin sidste Fase førte til en saa stor Overflod af Tonnage, som man ikke tidligere havde oplevet i Skibsfartens Historie. Denne Overproduktion har i de sidste 3 à 4 Aar været en haardnakket Hindring paa Rederes og Skibsbyggeres Vej, og det er derfor tilfredsstillende at se af Lloyds Statistik, at Verdenstonnagen nu er formindsket med ca. 1.1 Mill. Tons, hvoraf de 821.000 Tons falder paa Dampere og 321.000 Tons paa Sejlskibe. I Storbritannien er Nedgangen 175.711 Tons, i De Forenede Stater 1.066.491 Tons, i Frankrig 239.011 Tons og i Italien 201.530 Tons. En Trediedel af de amerikanske Skibe er dog Regeringens Skibe, der er uanvendelige til Handelsfart. Man anerkender saaledes i De Forenede Stater, at meget af den krigsbyggede Tonnage ikke kan bruges paa profitabel Basis og bedre egner sig til Smelteovnen end til Højsøen.

For Storbritannien er Procenten for Skibe under 5 Aar gamle 26 imod for Tyskland 52 %, for Holland 36,8, Danmark 33,7, Frankrig 32,3, De Forenede Stater 30,4 og Norge 30,3 %. For Verdenstonnagen som Helhed er Procenten 27, det vil sige, at Udviklingen gaar saa hurtigt for sig, at Skibene ældes hurtigere end tidligere. Den tyske Handelsflaade staar særlig gunstig, og de engelske Blade udtaler herom, at det ikke er opmuntrende at se Rivalen saa godt rustet til Konkurrencen om de lave Fragter, man maa slaas om.

Interessant er ogsaa Oplysningerne om de Forandringer, som er foregaaet i Skibenes Størrelse og Fremdrift. Motorerne begynder at blive populære, man ser det af de talrige Bestillinger paa Motorskibe, som nu placeres. I 1914 var 89 % af Verdenstonnagen afhængig af Kul som Brændsel, medens Procenten nu er 66, og i den samme Periode er Motorskibstonnagen vokset fra 220.000 Tons til 1.975.798 Tons.

Andre Tabeller viser, hvor stærkt Skibenes Gennemsnitsstørrelse er forøget i de sidste 25 Aar. Af Skibe bygget før 1900 var de 65 % mindre end 1000 Tons hver, og de andre Skibes Gennemsnit var 2602 Tons. Af Skibe bygget i de sidste

5 Aar er 33 % mindre end 1000 Tons, og de andre Skibe er gennemsnitlig paa 4679 Tons. Dog er endnu mere end Halvdelen af Skibene mindre end 1000 Tons hver.

De store Linere — paa over 15000 Tons — repræsenterer kun 5 % af Verdens Damp- og Motorskibstonnage; man hører ofte mere om disse 5 % end om hele Resten af Verdenstonnagen, der dog tager lige saa haardt et Job.

S—r.

DE FORSKELLIGE LANDES TONNAGE.

Skøndt der endnu findes omtrent 1½ Mill. Tons af Træ og Composite Skibe, giver det — paa Grund af denne Tonnages ringe Betydning i den internationale Handel — dog et bedre Billede ved Sammenligning mellem de vigtigste Handelsflaader, naar kun Jern- og Staalskibe medregnes.

I Slutningen af Juni 1924 bestod de forskellige Søfartsnationers Handelsflaade af følgende Antal Brutto Tons, regnet i 1000 Tons:

Storbritannien og Irland	18917
De Forenede Stater	11823
Japan	3655
Frankrig	3193
Tyskland	2856
Italien	2676
Holland	2533
Norge	2326
Britiske Dominions	2213
Spanien	1163
Sverige	1146
Danmark	974
Grækenland	751
Belgien	555

Andre Lande ejede 2.749.000 Tons, og Verdens samlede Brutto Tonnage af søgaaende Staal- og Jernskibe beløb sig til 57½ Mill. Tons.

Tyskland og Grækenland fraregnet er alle disse Nationers Handelsflaader tiltaget siden 1914. Grækenland ejer 69.000 Tons mindre end i 1914 og Tyskland 2.242.000 Tons mindre.

S—r.

RESULTAT OG PRÆMIELISTE FOR FLAADENS IDRÆTSSTÆVNE 1924

IDR.ET	PRÆMIE	UDSAT AF:	VINDER	PRÆSTATION
Flaadens Tikamp	I	Marineministeriet	Artt.ass. F. Tümmeler	8216 Points
	II	Søofficersforeningen	Søm.ass. H. C. Hansen	7300 »
100 m Løb	I	Søoff. Idrætsforeng.	Artt.ass. G. Nielsen	11 ³ / ₁₀ sec.
	II	Marineministeriet	D. O. Elev E. Vager	11 ⁵ / ₁₀ »
500 m Løb	I	Søofficersforeningen	Mask.ass. L. Knudsen	1 m 17 ⁸ / ₁₀ sec.
	Opmuntr. Pr.	Danevirke	Overkonst. A. Hansen	1 m 25 ² / ₁₀ »
1500 m Løb	I	Dæksoff. Idrætsforeng.	Maskinass. L. Knudsen	5 m 23 ⁶ / ₁₀ sec.
	II	Marineministeriet	Overkonst. A. Hansen	5 m 36 ² / ₁₀ »
5 km Løb	I	Marineforeningen	Mask.ass. L. Knudsen	20 m 52 ⁶ / ₁₀ sec.
	II	Dæksofficersforeng.	Dæskonst. N. Kirk	21 m 57 ² / ₁₀ »
Højdespring	I	Marineministeriet	Artt.ass. F. Tümmeler	1,60 m
	II	Dæksofficersforeng.	Søm.ass. H. C. Hansen	1,54 m
Længdespring	I	Marineministeriet	Overkonst. S. Mikkelsen	5,84 m
	II	Dæksofficersforeng.	» C. Simonsen	5,65 m
Vægtløftning	I	Marineministeriet	Dæskonst. H. Madsen	41×40 kg
	Opmuntr. Pr.	Danevirke	Søm.ass. L. Johansen	18×40 »
Kuglestød	I	Marineforeningen	Artt.ass. F. Tümmeler	16,94 m
	II	Marineministeriet	Dæskonst. H. Madsen	16,68 »
Haandgr.-Kastning	I	Marineministeriet	Dæskonst. P. Olsen	105,42 m
	II	»	Søminemester K. Nielsen	96,25 m
Stangspring	I	Danevirke	Artll.mester J. Christensen	2,83 m
Fodbold	Vandrepr.	Dæksoff. Idrætsforeng.	Dæksofficerernes Idrætsforeng.	5—1 F. F. I.
Stafetløb	—	Kontorpersonalet	Dæksofficerernes Idrætsforeng.	2 m 23 ⁶ / ₁₀ sec.
Tovtrækning	Vandrepr.	Marineministeriet	Søminekorpset 1. Afd.	

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG 1924.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: E. von Rosen Holbergsgade 10. Tlf. 8907.	HÆFTE XII. DECEMBER
----------------------	---	---	------------------------

I Anledning af Julen og Aarskiftet bringes til samtlige Medlemmer Marineforeningens bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Marineforeningens København-Kreds

afholder SAMMENKOMST *Torsdagen den 22. Januar 1925 Kl. 7¹/₂* i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Fællesspisning: Pølser, Ostepind, Øl og Kaffe.

Efter Spisningen Underholdning: »Marine-Sketch« udføres af Medlemmer.

»Gevinstpil«.

Forskellige Overraskelser.

Billetter à 4,00 Kr. pr. Kuvert faaes paa Foreningens Kontor Møntergade 22, indtil Onsdag den 21. Januar 1925 Kl. 3.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

NYBORG-KREDSEN

havde i Anledning af Flaadens Besøg i Nyborg foranstaltet en Festaften paa Industrihotellet Søndag den 23. November og dertil indbudt Marinens Officerer og Mandskab. Indbydelse var endvidere udsendt til Herr Kommandør *Kiær*, Herr Grosserer *Schou*, København og til Marineforeningerne i Odense, Svendborg og Faaborg og Foreningen havde den Glæde at se de indbudte Gæster fra København, Formændene for de to Foreninger i Odense og Faaborg og foruden nogle Gæster fra Svendborg havde det snart berømte Marineorkester i Svendborg, bestaaende af 10 Damer og Herrer, givet Møde in pleno og elskværdigt lovet at musicere.

Efter at Flaget paa traditionelle Maade var hejst, bød Formanden Velkommen og gav Ordet til Herr Grosserer Schou, som beredvilligt havde lovet at holde Foredrag med Lysbilleder om en Rejse i Mexico og Herr Schou's Foredrag var saa interessant og muntert, at Gæsterne helt glemte Varme og Tid, og stærke Haandklap fra hele Forsamlingen bevidnede Herr Schou, at Forsamlingen havde været begejstret over Underholdningen. — Baron *Haxthausen* takkede hjerteligt Grosserer Schou.

Paa Grund af den fremskredne Tid tog Dansen straks sin Begyndelse, og det blev en Fornøjelse, som længe vil mindes i Nyborg Marineforening, thi Svendborg Marineorkester spredte straks ved sin taktfaste og muntre Musik, iblandet med Sang, en Stemning, som greb hele Forsamlingen, saa der herskede den mest ideelle Munterhed og Kammeratskabsfølelse og Gulvet var hele Tiden fyldt med dansende Par. — Orkestret undte sig næsten ikke Hvile og trods de store An-

strengelser var Orkestret efter 3 Timers Arbejde lige saa muntert og arbejdsivrig som i Begyndelsen, og der blev givet nogle ekstra Danse efter at Klokken var passeret eet. — Formanden, Baron *Haxthausen* og Speditør *Møller* takkede paa bedste Maade det muntre og dygtige Orkester for deres Indsats, men Ord formaade ikke at tolke Forsamlingens Taknemlighed.

Kaptajn *Møller* foreslog at udbringe et Leve for vor Marine, som fandt kraftig Bifald. Orlogskaptajn *Wolfhagen* takkede paa Marinens Vegne for den udmærkede Aften og »Mænerne« raabte et taktfast Hurra for Nyborg Marineforening. Direktør *Tuxen*, Svendborg, takkede for Hyldesten til Orkestret og udtalte, at det havde været en Glæde at deltage i Festen.

»Kong Christian« blev derefter sunget med kraftig Deltagelse af hele Forsamlingen, hvorpaa Formanden meldte »Klar ved Flaget« og under Orkestrets Ledsagelse blev Flaget langsomt strøget.

I Festen deltog ca. 150.

afholdt sin første Vinterskydning paa »National« Onsdag den 26. November. Marinerne var mødt mandsstærke frem og med Liv og Lyst kappedes de gæve Skytter om de udsatte Præmier. Ved Omskydningen med fast Anlæg mellem Direktør *Claus Hansen*, Mejeribestyrer *Christoffersen* og Installatør *Overgaard Nielsen* tilfaldt Præmien *Christoffersen* med 30 Point. Ved fri Skydning tilfaldt Præmien Savskærer *Larsen* med 30 Point.

Som et Supplement til den egentlige Skydning havde Bestyrelsen anskaffet og arrangeret Bueskydning som et Led i den selskabelige Underholdning og Succesen var fastslaaet med

det samme. Her kunde alle være med, selv Telefonmester *Buchgreitz*, Værkfører *Grundtmann* og Tøgfører *Steffensen*, var paa Krigstien med Bue og Pil; de ihærdige Markører *Erichson* og *Rasmussen* havde nok at gøre til Udskejning. Efter en spændende Omskydning mellem Maskinmester *Jørgensen* og Telefonmester *Buchgreitz* tilfaldt den udsatte Præmie sidstnævnte, hilst af dundrende Hurra.

HASLEV-KREDSEN

har afholdt en selskabelig Sammenkomst paa Carstensens Hotel, hvor en gammel Søulke, Chr. Christensen, der har færdes paa Søen i henved 40 Aar, men som nu har lagt op, og slaet sig til Ro ude i Terslev, holdt et meget interessant Foredrag om sine Oplevelser til Søs.

Efter Foredraget var der fælles Kaffebord, og siden var der et Par Timers Dans.

Ekstraordinær Generalforsamling. Pøsegilde. Andespil.

Det var ingen lille Spiseseddel, Lavet bød paa den 9. December; men Formanden er ikke for intet gammel Artillerist. Der er Fart i Granaterne.

Dirigentsvalg: *Johnsen*. — Akklamation.

Bestyrelsesorslag: Vinterskydningens Indstilling i Aar. Livlig og interessant Diskussion: *Formanden*, *Henning*, *Mester Borrild*, *Torp*, *Bing*, *Nielsen*, *Marston*, *Schoustrup*, *Hauch* og *Lauritz*.

Dyd af Nødvendigheden. Stor Beklagelse. Vedtagelse med overvældende Majoritet.

Dirigenten leve. — Rørelse.

53 Fayne 2 Tommer Pølse af skudslagede, rosinfedede Grise. — Paradisæblekompot.

16 Ænder. E. P. Mastemand, de rigtige Ender givet i Agterhaand.

Nyt Talent ½ Streg om Bagbord. *Wenneberg*, der paa 7 forskellige Sprog sang omtrent lige saa mange muntre Sømandsviser til eget Luthakompagnement.

Farvel 24!

Naar Anden er god, er Alting godt!

RENTIER J. CLAUSEN

1830—1924.

Det ældste af København-Kredsens Æresmedlemmer, Rentier Clausen, afgik ved Døden den 2. December 1924 og jordfæstede ved en smuk Højtidelighed fra Søndre Kapel paa Fasankirkegaarden Søndag den 7. December. Et stort Følge, hvoriblandt talrige Repræsentanter for Kredsbestyrelsen og Kredsmedlemmerne, havde givet Møde, og ved Kisten paraderede Marineforeningens Flag, som efter Jordfæstelsen sænkedes 3 Gange over Graven. Et langt og flittigt Liv var hermed afsluttet, og mange er vi, som vil savne den gamle Hædersmands stillfærdige Person, naar han nu ikke mere kan møde frem og opmærksomt fra sin Hædersplads følge Mødets Forløb. For 2 Aar siden benaadedes Rentier Clausen, der med Hæder havde deltaget i Krigen 1848—50, gennem alle 3 Krigsaar ombord i Ro-Kanonbaadene, med Dannebrogskorset.

Som ung nedsatte han sig som Murermester i Holbæk og drev gennem mange Aar ogsaa Virksomhed som Forpagter af Lammefjordsfiskeriet. Senere var han virksom ved Fjordarealets Udtørring og dets Udnyttelse. I mange Aar havde han nu som Privatier sammen med sin Hustru, som overlever ham, nydt en velfortjent Hvile i sin Villa paa Frederiksberg. Faa Dage efter hans Død vilde Ægteparret have kunnet fejre Kron-Diamantbryllup.

En interessant og begavet Mand med megen Viden var »Gamle Clausen«, alle Medlemmers højtagede Ven; en Hædersmand af den gamle Skole, hvem et meget langt Liv havde givet et afklaret Syn paa Ting og Mennesker gennem næsten et Aarhundrede, erfaren i Livets Skole, trofast i sin Færd, — og blandt de allerførste, der meldte sig, da Marineforeningen i hans 83de Aar stiftedes — det samme Aar, da han foretog en Flyvning med Ulrich Birch og derved med Rette kunde nævne sig som den ældste Dansker, der havde fløjet.

Ære være hans Minde!

BESTYRELSEN FOR ODENSE-KREDSEN

har haft den Glæde at kunne uddele Midler af Minebøssesondet til værdig trængende Efterladte af forulykkede Sømand. Ialt 400 Kroner, der har været en kærkommen Julegave i de fattige Hjem, hvor de blev uddelt.

NÆSTVED-KREDSEN

holdt sin Efteraarsfest Søndag den 9. November i Industribygningen. Festen havde samlet ca. 100 Deltagere fra By og Land, og den forløb sikkert til alle Gæsters Tilfredshed.

Kl. 7,30 samledes man i den smukke Sal, hvor der var rigt til med lange Borde i Hesteskoform til Andespil. Midt for, hvor Ænder og Gæs var anbragt, smukt pyntet med smaa Dannebrogslag, tog Bestyrelsen Stude, og efter at der var blevet blæst »klar ved Flaget«, og Foreningens Flag under Honnør var sendt til Tops, bød Formanden, *Barber Christensen*, alle Gæster Velkommen og udtalte sin og Bestyrelsens Glæde over, at saa mange havde efterkommet Indbydelsen.

Derefter begyndte Andespillet med Formanden som Auktionarius. Ind imellem de forskellige Afdelinger, saavel som efter Spillets Afslutning, gav Assistent *Hansen*, Haslev, Radio-koncert, og som Slut paa denne, gav den sympatiske unge Radio-Ekspert et lille, orienterende Foredrag om de Fremskridt, der paa dette Omraade er gjort og som i Løbet af 44 Aar har ført til det Standpunkt, man med Hensyn til Radiotelegrafien er naaet frem til i den nyeste Nutid. — Kaffen blev indtaget i Selskabslokalerne, og derefter fortsattes med et livligt Bal.

I en Pause sang Kunstnerparret, Hr. og Fru *Glavved*, nogle muntre Sange, samt deklamerede og riciterede under stærkt Bifald.

GRENAA-KREDSEN

afholdt Onsdag den 12. November sin aarlige Efteraarsfest paa Badehotellet »Grenaa Strand«. Sammen med Festen afholdtes en ekstraordinær Generalforsamling, ved hvilken Veteran, Dannebrogsmænd *Søren Andersen Sloth* blev udnævnt til Æresmedlem af Foreningen og fik overrakt Diplomet, indfattet i Glas og forgyldt Ramme. Præcis Kl. 7 blev der pebet stil op til Skafning og til Tonerne af »Holmens faste Stok« marcherede man, 70 ialt, ind i den med nationale Farver festlig smykkede Sal og tog Plads ved det overordentlig smukt pyntede Bord, hvor ogsaa den rød-hvide Farve som altid havde Føringen i Opdækningen.

Formanden bød Velkommen, særlig til Veteranerne og de øvrige Gæster, og medens alle rejste sig, hejstes Flaget til Tops til Tonerne af Fanemarchen, hvorpaa »Kong Christian« blev spillet og sunget af hele Forsamlingen. Værtens fortræffelige Mad, kogt Torsk, blev nu serveret. Paa et af Havnefoged Bilde udtalt: »Kammerater! Kongens Skaal! Kongen leve« fulgte 9 Hurra og første Vers af Kong Christian, hvorefter der herskede Ro, for som bekendt smager Torsk bedst, naar den er varm, men da alle havde indtaget saa meget, som Lasten kunde rumme, og Loddet var hevet med passende Mellemrum, fulgte Talerne Slag i Slag. Borgmester *Banke* talte for Fædrelandet, idet han udtrykte Haabet om at Samfølelsen, Offervilje og Fædrelandsfølelsen altid maatte være tilstede i Folket. Sit Fædreland skylder man alt. Danmark leve (»Der er et yndigt Land«). Grosserer *Alb. Jensen* talte for Flaget (»Vift stolt paa Kodans Bølge«), Dommer *Thygesen* talte for Veteranerne (»Vi vil værne vort sidste stolte Minde«), Landinspektør *Gregersen* for Sømanden (»Kammerat Mindets Skat«).

Ved hver Kuvert var hensat en i Husflidsarbejde udført nydelig lille Model af en Skibskiste, samt en indpakket Sang. Denne viste sig, da den blev sunget, at være af det kendte Forfatterfirma Ulk & Co. og gjorde stormende Lykke.

Købmand *Hartmann Sørensen* bragte Kredsen en Tak, fordi den forstod at røgte sin Opgave paa rette Maade ved at fremelske Kærlighed til Fædrelandet, Søfarten og Sømandslivet. Et Leve for ikke alene Grenaa Marineforening, men for Landets Marineforeninger, der pryder vort Land; de derpaa fulgte Hurra var maaske nok dem, som gav størst Genlyd. Forretningsfører *C. C. Hansen* motiverede et Leve for Fiskerne. Kaffen blev nu serveret, og medens denne blev drukket, blev der gjort klar til Lysbilledernes Fremvisning. Disse, som egentlig talte for sig selv, blev dog under Fremvisningen ledsaget af nogle forklarende Bemærkninger af Havnefoged *Bilde*, som forestod Fremvisningen. Billederne fremviste dels Marinelivet og dels Koffardilivet. Ved det første Billede, Fregatten »Jylland« faar Splitflaget 1922 ved Juelsminde, udtalte han, at han vilde ønske, at samtlige Skoler begyndte deres Gerning med at hejse Dannebrog, naar Børnene var mødte, og ved det sidste Billede, Marinemaler *Vilh. Arnesens* smukke Motiv: den danske Flaade gaar i 1914 til sin Gerning »Paa Vagt for Danmark«, udtalte han Ønsket om, at vi stedse som den Gang Faren svævede over os, maatte

have en Flaade med Mænd om Bord, som er parat til at gaa ud paa Vagt for det skønneste vi ejer, nemlig vort *Fædreland Danmark*. Derpaa hævdes Bordet og man gik ind i de tilstødende Lokaler og tog Plads sammen i større eller mindre Grupper, og her foretoges en vellykket Bortlodning af forskellige skænkede Gaver, hvoraf bl. a. en Gaas indbragte et Beløb, som oversteg endogsaa Krigstidens Højkonjunkturer, men da hele Indtægten skulde anvendes til Børnenes Julefest, som i Anledning af Foreningens 10-aarige Bestaaen tænkes at gøres særlig festlig, saa var Offervilje til Stede i Overflod, og det Beløb som indkom ved Bortlodningen og Auktionen, skal ikke her røbes, for i saa Fald kunde der nemt af udeforstaaende faas det Indtryk, at Medlemmerne betalte for lidt i Skat, men for Bestyrelsen var det særligt velkomment at faa dette Beløb ind. Kl. 12 blev Flaget hølet ned og den officielle Del af Festen var dermed forbi, men det blev langt ind paa Hundevagten, inden de sidste gik »fra Borde«, hvilket ikke var saa sært, naar selve Hædersgæsterne, de gamle Veteraner, ikke følte Spor af Trang til at søge Køjen.

90 AAR.

Bornholm-Kredsens Æresmedlem, pens. Lærer *Th. Nielsen* i Aakirkeby fyldte den 1. December 90 Aar.

Hr. Nielsen er Søn af Inspektør ved Søetatens Drengeskole i København, *Jens Fr. Nielsen*. Den unge *Th. Nielsens* Lyst var at komme til Søs og komme med i Krigen. Han fik ogsaa sit Ønske opfyldt. I Aaret 1850 meldte han sig til Tjeneste og kom, endnu ikke fyldt 16 Aar, om Bord i Orlogsdampere »Hekla«, der førtes af den kendte Orlogskaptajn *Suenson* (Sejrherreren ved Helgoland).

Straks efter Krigens Afslutning var det meget vanskeligt at faa Skibshyre, hvorfor *Th. Nielsen* besluttede sig til at gaa i Handelslære og kom i en Forretning, der imidlertid kort efter blev erklæret konkurs. Medens *Nielsen* nu gik ledig blev han af en Velynder indbudt til en Rejse til Møen, og her — under et Ophold hos en Lærersfamilie — kom *Lysten* til at blive Lærer op hos ham. Efter et 2-aarigt Ophold paa *Blaagaards Seminarium* kom han 1861 til Bornholm, hvor han siden uafbrudt har virket, først i Aakirkeby ved Aaker østre Skoie og fra 1891 til sin Afsked 1903 ved Grødeby Skole.

Lærergerningen i de Tider var saadan, at der gaves ingen Lejlighed til at spare sig selv. Hr. Nielsen har saaledes en Gang haft 102 Børn i en Klasse. I Mangel af Siddeplads blev en hel Del af Eleverne anbragt i Vindueskarmene.

Med Lyst og Iver arbejdede denne fortrinlige Lærer, der forstod at holde god Orden og Disciplin og at vinde Børnenes Hengivenhed og Tillid, hvorfor hans gamle Elever mindes ham med Taknemlighed.

Søgte man hans Assistance, undslog han sig ikke. Han har saaledes i nogen Tid — ganske gratis — fungeret som Revisor ved Aakirkeby Sparkasse, i Ligningskommissionen har han ogsaa haft Sæde, og endelig var han Medlem af det første Menighedsraad i Aakirkeby.

Foruden med Krigsmedaljen er Hr. Nielsen dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Let og spændstig færdes denne 90-aarige Hædersmand baade ude og inde, og aandsfrisk og interesseret følger han med i, hvad der rører sig i Tiden.

Ved Marineforeningens Sommerudflugt i Juni Maaned, hvor der startedes Kl. 10 i Rønne og endtes Kl. 1—2 om Natten i Svaneke, deltog Hr. Nielsen og Hustru, med hvem han for 5 Aar siden fejrede Guldbryllup, fra først til sidst.

En Deputation fra Marineforeningen, bestaaende af Formanden og Elektricitetsbestyrer *Møller*, overrakte Fødsels-

dagsbarnet en Palme med Ønsket om, at den Tid, der endnu ligger foran Hr. Nielsen og Hustru, maa blive saa lys og lykkelig, som disse to gamle Hædersfolk virkelig fortjener.

70 AAR.

Osdag den 10. d. M. fylder Tømrermester *Hans Christian Brandt*, Nexø, 70 Aar. *Brandt*, der er Typen paa den stoute og djærve Sømand, gemmer mange Oplevelser fra fremmede Strande og Have. B. lærte Faget hos sin Fader i Nexø og tog efter udstaaet Lære til Søs, som alle raske Gutter den Gang plejede, og sejlede i flere Aar som Tømrermand i oversøisk Fart. Fødeøen drog ham, og han tog atter hjem og gik i Gang igen hos Faderen, hvis Forretning han senere overtog og har drevet med Dygtighed i mange Aar. Fødselsdagsbarnet kan glæde sig ved et godt Helbred, og mange er sikkert de, som stævner mod hans gæstfrie Hjem for at hædre ham paa Dagen.

DIAMANTBRYLLUP
EN VETERAN FRA HELGOLAND

Pensionist *Thorvald Olsen* er født i Nyboder 17. Juni 1837, blev Lærling i Artillerikorpsset i Foraaret 1853 og fik Datidens artilleristiske Uddannelse i de meniges Rækker, 3 Aar som Lærling, 5 Aar som Helbefaren og blev Konstabel Nytaarsdag 1861.

Den 9. Maj 1864 deltog han i Slaget ved Helgoland ombord i Fregatten »Jylland«, og Lille Juleaften samme Aar holdt han Bryllup med sin 20-aarige Forlovede, med hvem han nu 23. December fejrer Diamantbryllupsfest. Han tjente endnu 3 Aar ved Artilleriet, hvorefter han overgik til Værftskorpsset fra Nytaar 1868.

Da Marinen udviklede sig, og Torpedoen kom i Brug i Begyndelsen af Firserne, blev han ansat ved Søminekorpsset som Søminearbejder i Foraaret 1883 og arbejdede her, dels paa Værkstederne og Magasinerne paa Værftet, dels i en Aarrække om Sommeren i Bramsnæs vig ved Marinens Søminestation under Arbejdet med Torpedoernes Indskydning, indtil han ved Nytaar 1897 blev pensioneret efter 44 Aars Tjeneste.

Før Krigen 1864 gjorde *Thorvald Olsen* Tjeneste i Kongeskibet »Slesvig« og var med ved Overførelsen af Kong *Frederik VII's* Lig fra Sønderjylland til København og i 1866, da Prinsesse *Dagmar* afrejste til Rusland for at formæles med Storfyrstronfølgeren *Alexander*.

Thorvald Olsen fik 29. Januar 1885 Holmens Hæders-tegn for 25 Aars god Tjeneste og 9. Maj 1894 Dannebrogskorset — 30 Aarsdagen efter Helgolands-Slaget, som han endnu mindes ved en festlig Lejlighed med en god Historie, ja endog med en lille Sømandssang i egen Gengivelse, trods hans fremrykkende Alder af 87 Aar. I det hele har han endnu i Behold adskilligt af det gamle, havfriske Humør fra vor Marines gode Tid, saa det kendes, at han er en af »Holmens faste Stok«. I 1923 udnævntes han til Æresmedlem af Marineforeningens København-Kreds, blandt hvis Medlemmer den elskværdige og aandsfriske gamle Hædersmand er en trofast mødende, skattet Kammerat, som forhaabentlig endnu længe maa kunne færdes blandt os.

Tid Højtidsdagen bringer vi ham og hans Hustru en hjertelig Lykønskning.

AALBORG-KREDSSEN.

Aalborg Kredsens afholdt Tirsdag den 2. December »Ulke-aften« i Haandværkerforeningens Lokaler, hvor 180 Marinere havde givet Møde.

Paa Slaget 6 Glas hejstes Flaget med fuld Honnør og man afsang Kongesangen. — hvorefter Næstkommanderenden Fabrikant *M. Kjær* bød alle Gutterne velkommen.

Traditionen tro, — forlangte han som den fungerende Chef Madro under Spisningen, og der var ikke en eneste der mukkede. Grunden laa simpelt hen i, at vi var skrup-sultne allesammen, — og da de ca. 500 Pund dampende Torsk med Tilbehør serveredes Mænnene, — var Tankerne ogsaa andetsteds, — der var heller ingen der ønskede at sige noget.

Foreningens udmærkede Kasserer Hr. Konsul *Müller* havde ogsaa denne Gang vist Opmærksomhed ved at levere gratis Snaps til Maden. Jeg tør ogsaa i denne Forbindelse anføre, at naar Foreningen, og da ikke mindst her paa Pladsen staar som en flot Nr. 1 blandt de forskellige eksisterende Soldaterforeninger, da skyldes det ikke mindst den Interesse og Gavmildhed, der fra mange af Medlemmerne er vist Foreningen lige fra dens første Start, og som en af de ypperste i den Retning staar Konsul *Müller*.

Da Spisningen var overstaaet, tog Næstkommanderende fat igen, og bød de gamle Veteraner, hvoraf to var til Stede, et hjerteligt Velkommen, samt udbragte et Leve for dem.

Politibetjent *Høfler* talte for Foreningens Chef, Konsul *Jens Stuhr*, der var forhindret i at være til Stede, og mindedes ham som en Mand, hvem Foreningen skylder saa usigeligt meget, samt udbragte et smukt motiveret Leve for ham. Ligeledes talte *Høfler* for pens. Dbmd. Fyrskibskapt. *A. Jensen*, et af vore gode Medlemmer, — samt udbragte et Leve for ham.

Saa kom Posten ombord og uddeltes til Mønstrene. Den fungerende Chef modtog en anerkendende Skrivelse fra Marineministeriet for den udmærkede Tone og Orden, der havde hersket ombord i Korvetten »Aalborg« under dens Togter. De øvrige Breve var adresseret til Mønstrene, og indeholdt Spøgefuldheder af forskellig Art.

Derefter holdtes Auktion over alt mellem Himmel og Jord, og det indvundne Beløb tilstilledes Formanden for Hirtshals-Kredsen, *Jensen*, og tænkes anvendt som Bidrag til at faa rejst et Monument i Hirtshals over Søfolk, der blev derude under Verdenskrigen.

Saa var Ordet frit, og der blev holdt Taler og fortalt Historier. Marinesoldat Nr. 1570, *Christensen*, anmodede om Tilladelse til at deklamere »Terje Vigen« og han fik den.

1570 fik sig et tordnende Hurra, og han fortjente det. — Saa sang Havnebetjent *Lauritsen* sin Vise »Frå London og til Dover«, og Hornblæseren deklamerede en eller anden Ting.

En Sang var skrevet i Dagens Anledning. Det var en bra Fest, en rigtig Ulkeaften.

MARINEMINDER OMBORD OG I LAND.

Den muntre og fornøjelige Bog, som *Axel Thiess* har skrevet, og som af samtlige Dagblade, uanset Partifarve, blev enstemmig rosende omtalt, vil udmærket egne sig til Julegave. Det er ikke alene de gamle Marinere, som vil have Fornøjelse af at opfriske glade Ungdomsminder, ogsaa Ungdommen vil more sig over at se, hvorledes Livet formede sig ombord i de gamle Seilfregatter.

Bogen er rigt udstyret med smukke Tegninger af Forfatteren.

Kommende Møder:

Odense-Kredsens næste Sammenkomst bliver en Foredragsaften Lørdag den 24. Januar i K. F. U. M.s store Sal.

SKOLELIV

AF RICHARD JENSEN

VED 35-AARS FESTEN

*Kammerater, den dejlige Sommer er endt;
Solen os alle sin Ryg har vendt,
Blomsten visner paa Gærder og Hegn,
alt det, der duftede, Farver som smilede,
Vaarbris, der luftede, Vinde, der hvilede:
alt er nu under Forvandlingens Tegn.
Naturen bli'r rynket og gammel og graa
— og vi, Kammerater, bli'r ligesaa.
— Nej dengang, vi saas for første Gang,
da stemte vi op en anden Sang,
vort Øje kun af Fornøjelse tindrede,
ingen Katarr vor Fordøjelse hindrede,
ingen Maane og Alderdomssvækkelse,
og Syndebyrder og Anger og Vækkelse.
Vort Hjerte var blankt som et uskrevet Blad,
og selv uden Whisky og Vand var det glad,
og vented' sig al mulig Fryd og Nydelse
ud i det blaa: uden Penge og Ydelse.
Ja, da var der Foraar i vore Hjerter —
vi blæste ad Aarene med deres Smerter.
— I Barndommens Dage kun Glæde man venter
og ænser intet om Laan og Renter —
om Unger der kommer, og Bukser, der slides,
om det, der skal huskes, og det, der skal vides,
om man vil sit Regnskab lykkeligt klare
og holde sig fri af Fallenternes Skare.
De gyldne Dage, den sorgløse Tid,
saa fuld af Sundhed og Tro og Lid!
— Og Aarene løb — tænk syv gange fem!
og hvad er der ikke hændet i dem!
Verden har drejet; Konger er Dukker,
medens for Degne og Husmænd vi bukker;
vi har nu Biler, hvor før man saa Heste,
i hine Tider man skrev til sin Næste,
hvor nu om Stunder, man kun »slaa paa Traaden«.
Vi har skiftet fra Sejlskib til Undervandsbaaden.
Alt er gjort lettere, langt mere praktisk,
Fremskridt gav Tiden os — det er jo faktisk;*

— men — om vi alt det moderne bør hædre,
om det gør Hjerterne dybere, bedre,
om det vil frede om Hjemmenes Hygge,
om det har bragt os en sikrere Lykke
— det skal om 35 Aar jeg besvare.

*Kammerater, vi mødtes i Ungdommens Aar,
at dele broderligt samme Kaar.
De gamle Geschichter, som vi fortæller,
de gamle Sange, de gamle »Deller«,
de svundne Sorger og Tidsfordriv
er fælles Minder om svudent Liv.
Vi var en Flok af smaa, raske Dreng,
hver kom vi fra Hjemmenes lune Senge,
for nu at blive et Nummer med Navn,
et Stykke Mandfolk, der gjorde sin Gavn;
og Samlivet, Skolen, den raa Disciplin,
den gjorde vist næppe vor Sjæl ret fin,
men det gav os Rygrad og Vilje og Evne —
og ser vi langs Rækkerne, kunde vi nævne
saa den, saa den, som en Rente har givet,
der blev af Betydning langt ud i Livet.
— Men Kredsen blev brudt, vi er knebne ud,
da der andetsteds laa et antageligt Bud.
En som tidt gjorde Sjøv paa Bakken,
han ta'r nu en anden Synder i Nakken.
En, der brøled' Basunstød som Løven,
retleder nu Skælmene ude paa »Proven«.
En, — ja, jeg siger min Brander med Tøven
ej røver i Banken, men banker i — — —
og puster lidt Kundskab ud med det samme
— der gik jo et Brud paa den gamle Ramme,
dog, vi sidder som Grene endnu paa vor Stamme
— og af dem — der dengang med Sang for paa Havene,
nu tier de fem, for dem gemmer Gravene,
hvor gemmes skal alt, hvad vi elske og hade,*

»UNDER DANSK FLAG«

Af JULIUS SCHULTZ

I Kommission hos Bog- og Bladcentralen, Skindergade 27. Pris 3 Kr.

Udgivet til Fordel for Marineforeningen.

Faaes bl. a. paa Foreningens Kontor.
Underholdende Julebog.

og hvor eengang vi venter den sidste Parade.
 — Se Høsttid er det, som snigende kommer!
 Gud lad det blive en Indian Sommer
 en Tilgift af Solskin og Lykke og Glød,
 en blussende Fest førend Sommerens Død —
 og dog med en Mindelse bragt til os alle,
 at naar som helst kan jo Baadsmanden kalde
 med Piben skingrende for sin Mund;
 og da er det godt, om i Regnskabets Stund,
 vi kan sige, vi trofast gjorde vor Pligt.
 — Høsttid er det — men glødende Blade,
 Skovens brogede Harlekinklæder
 viser, hvor nødigt vor Jord vil forlade
 Solen, og alt det, der Ungdommen glæder.
 Føler I ikke som jeg, at endnu
 ligger og venter ved næste Bakke
 det, der kan fylde med Længsel vor Hu,
 det, der kan ranke vor Ryg og vor Nakke.

Drik saa, Kammerater, ved Mindernes Fest,
 drik for den Ungdom, der end er tilbage,
 nyd hver en eneste een af de Dage,
 vi gamle Drengene endnu har til Rest!

Hvert femte Aar mødes Klassekammeraterne af min Aargang til Fest, for at mindes Dagen for vor Indtræden i Marinen. De fleste af os er efterhaanden søgt ud i Livet til civile Stillinger af vidt forskellig Art; men det Kit, som bandt os sammen i Ungdomsaarene, er ikke blevet mindre fast, tvært imod.

Ved disse Fester maa selvfølgelig Minderne fra vort Samliv ombord og i den store Bygning derude paa Christianshavn, hvis Skønhed først er gaaet rigtig op for os, efterhaanden som Aarene gik, holde for.

Efter Optagelsesproven, hvortil der havde indstillet sig nogle og halvfjers Aspiranter, mødte vi tyve, der var antaget, den første Oktober. Vi kom alle fra beskedne Smaahjem, og Overgangen til de store Forhold, hvor al Hygge var bandlyst, virkede i første Omgang forbløffende, og lagde straks en klædelig Dæmper paa Frejdigheden. Efterhaanden levede vi os dog ind i Forholdene og lærte at faa det mest mulige ud af Eksistensen.

De Folk, i hvis Varetægt vi først og fremmest blev overgivet, var de sidste Rester af Underofficererne af den gamle, faste Stok, som allerede dengang var isprængt Tilgang fra det øvrige Land. Det var Folk, som uden at stikke dybt i Videnskaberne, forbandt et sundt Livssyn med en egen brav, faderlig Djærvhed, der virkede velgørende, og gav os Mod til at ty til dem, naar noget trykkede. Uden at forfalde til den nu saa moderne — saakaldte »humane« — Blodsodenhed, forstod de at føre os frem, uden kunstige, pædagogiske Krumspring.

Værelset, som Klassen fik anvist til Læse- og Opholdstue, var et stort, hvidkalket Rum, hvis eneste Vægprydelse var et Kort over Orlogsværftet, et stort Bord midt paa Gulvet omgivet af Bænke og en Række Kistebænke langs Væggen fuldendte Udstyret.

Den store Sovesal i Bygningens nordre Fløj, hvor halvfjersindstyre Senge stod i snorlige Rækker, med sine alentykke Loftsbjælker og sin vældige Bilægger-

ovn, som skrev sig fra Frederik den femtes Tid, virkede alt andet end hjemlig, og bibragte os en solid Erkendelse af vor egen Ubetydelighed.

Ovenover Sovesalen havde Chefen — som vi kun sjældent saa — sin Bolig. I den søndre Fløj, hvor Regnskabsføreren og Skoleinspektøren boede, havde det værnepligtige Mandskab »Basserne« sine Sovesale og Opholdsrum, medens Spiselokalerne fandtes i Kælderen. Til Spisekælderen førte fra Gaarden en Dør omgivet af et morsomt, gammelt Bislag. Fra dettes Tag forlystede den senere Direktør for Røde Kro, Christian Petersen, som var Elev et Par Aar, og hvis Kælenavn var »Langelars«, mangen Gang sin indespærrede Samtid med komiske Numre.

Alle Lokaler var hvidkalkede med oliemalede Paaneler, hvortil Farverne var valgt med en sjælden Sans for det grimme. Det var forsaavidt en Skam, som de samme Lokaler, hvortil horte smukke svære Døre med massive Metalhaandtag, kunde være blevet sande Perler i en forstaaende Arkitekts Haand.

Jeg skulde ikke omtale noget saa uæstetisk som Retiraderne, hvis de ikke, foruden at opfylde deres naturlige Bestemmelse, tillige spillede en stor Rolle i vor Tilværelsen som »smoking room«. Tobaksrøgning var forbudt, og selvfølgelig røg vi paa Kraft i Smug. De fire Retirader, der bar saa højtklingende Navne som: Det blaa Anker, Sømandens Hvile, Cap Horn og Krydsmaers, afgav et fulgyldigt Bevis for, at hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum. Hvert Appartement kunde med nogen Tillæmpning rumme seks Elever, og der var altid fuldt Hus i Rygetimen. For ikke at røbe vor lyssky Færd, hængte vi en Trøje over Hjertet i Døren; det sparede svært paa Tobakken, vi var nemlig ligesaa nikotinfyldte, naar der var gaaet et Kvarter, som vi vilde have været efter at have roget ustandseligt fem Timer i mere luftige Omgivelser.

Hver Morgen Klokken halv otte stillede vi i Kasernegaarden for at marchere til Skolen paa Dokøen, en lille venlig Bygning, overgroet med Vedbend.

I Stueetagen fandtes Skolestuerne, paa Loftet havde Værftet Skomagerværksted, her repareredes Sostovler og Sprøjteslanger, og fra disse udgik en mild Tranduft, som fyldte Huset. Ved Siden af Skomagerværkstedet var Sanglokale, og Skumlere paastod, at det skyldtes Trannen, naar der fandtes saa mange gode Tenorer blandt Eleverne.

Skolebordene, hvorom vi placeredes, var som store Spiseborde, denne Ordning affødte, at Undervisningen blev ligesom mere voksen, der blev intet rigtigt Marked for Drengestreger. Udfor hver Elevs Plads stod den første Dag en mægtig Stabel Bøger, som vi betragtede med Rædsel. Overkanoneren, som var Skoleinspektør, trøstede os imidlertid:

»Bliv bare inte bange, Børn, det er inte Mening, at I skal kunne alt, hvad der staar i Bøgerne allerede i Morgen. Naar I bare inte gaar i Krumholterne, saa kommer der en Dag, hvor I har det hele paa Naal og Traad. Mærker I, at I sakker agterud, saa syng ud, vi er nok, der vil give Jer en Slæber.«

De fleste Lærere var Officerer og Underofficerer, de

holdt sig som Regel strængt til det reglementerede Pensum, og kun ganske enkelte bestræbte sig for at gøre os interesserede. Derfor blev Professor B.s Timer i Historie, Geografi og Dansk, Oaser i Ørkenen. Han gjorde nemlig lige det modsatte, overlod til os selv at lære, hvad der stod i Bøgerne, som vi forøvrigt kunde i Forvejen. Hans Kæphest var »kunde, skulde og vilde«, og klarede man det Skær, saa var man sikker paa hans Bevaagenhed. Overfor de mange Soudtryk, som vi — mere eller mindre bevidst — brugte i vore Stile, gav han blankt op. Derimod tog han sig varmt af vor aandelige Udvikling; hans Valg af Bøger til Skolens Bibliotek var fortrinligt, og han lærte os at læse disse Bøger med Udbytte. Dette var saa meget mere prisværdigt, som det var Chefen meget imod, at Lærerne gjorde noget for at hæve vort aandelige Niveau. Han havde den Opfattelse, at en saadan Højnelse vilde gøre os misfornøjede med den sociale Stilling og de Kaar, vi kunde vente som Underofficerer.

Min Matematiklærer fra den Tid, fortalte mig mange Aar efter, at han, første Aar han underviste, ved Skoleaarets Slutning, var gaaet til Chefen og glædestraalende havde meddelt, at han ikke alene havde gennemgaaet det fastsatte Pensum, men at det var lykkedes ham at interessere Eleverne i den Grad, at de var naaet betydelig videre:

»Men, det skulde jeg bare ikke have sagt. Chefen blev rasende. Er De gal, Mand! kan De ikke forstaa, at De paa den Maade ødelægger i Stedet for at gavne? Ved at bibringe Eleverne flere Kundskaber, end de har Brug for som Underofficerer, hæver De dem op i et Kulturlag, hvor de ikke hører hjemme, og giver dem Smag for æstetiske Nydelser, som de ikke faar Raad til med deres Indtægter.«

Den kære, gamle Kommandør, havde aabenbart aldrig gaaet til offentlig Dans, ellers vilde han have erfaret, at det var betydelig dyrere at gaa i »Figaro« end i det kongelige Theater.

Naar Udbyttet af Undervisningen alligevel blev forholdsvis godt, skyldtes det sikkert den Flid, som Frygten for at miste Søndagsudgangen affødte. Vi kunde, ved at fremføre meget vægtige Grunde, faa fri nogle Aftentimer paa en Hverdag højest en Gang om Maaneden, ellers var vi afskaaret fra Omverdenen fra Søndag til Søndag.

En Sang, forfattet af Professor B. til et Skolebal, begyndte saaledes:

*Vi har et lille Jomsborg her
Paa Christianshavns Kaserne.
Vi over os i Ledingsfærd,
Og bruger Vaaben gærne.«*

og enate:

*Dog Borgen vaager om sin Ven,
Den slutter som et Fængsel.
Kun Søndag Morgen drejer den,
Mod Verden ud sit Hængsel.
Her taales ingen Kvindeskik,
Her lyser intet Jomfrublik,
Dog ud fra Borgen stundom gik,
Saa mangen Ynglings Længsel.*

Sangen gjorde ikke samme Lykke hos Chefen, som blandt Eleverne. Professoren fik vistnok en forsvarlig »Firemark«, og næste Aars Sang blev af en ganske anden Beskaffenhed. Det afholdt os dog ikke fra at synge den første baade i Tide og Utide, og navnlig, naar der var Udsigt til at det vilde blive hørt af rette Vedkommende.

Naar Theoriundervisningen var forbi, havde vi to Timers Gymnastik eller Vaabenøvelser.

Interessen for Gymnastik var ikke saa almindelig dengang som nu, og den kolde Gymnastiksal med det stampede Lergulv var alt andet end hyggelig. Lærerkæfterne var gode efter den Tids Opfattelse, men manglede baade Kendskab til Anatomi og pædagogiske Forudsætninger sammenlignet med Nutidens Gymnastiklærere.

Kanoneksercitsen foregik i den gamle Fregat »Niels Juel« og var vor Rædsel, navnlig det første Aar, da vi havde ældre Kammerater til Lærere. Naar ti fjorten Aars Purke blev sat til at betjene en Kanon, hvortil der normalt horte lige saa mange voksne Mænd, maatte Betjeningen naturligvis blive derefter, og gik det for langsomt, saa dansede Stykboret flittigt paa den Del af vor Ryg, hvor den mister sit ærlige Navn. Naar saa Sneen pressede gennem Kanonportene og føg langs Batteridækket, og man ligesom brændte sig paa alle Jerndele, saa var de to Timer lange. Og det skulde fryse adskillige Grader, før Eksercitsen blev strøget; men hændte det, saa kendte vor Jubel ingen Grænser.

Skønt vi udadtil stod ubrødeligt sammen, saa herskede der indadtil en mægtig Klasseforskel. Aldersforskellen — seks Aar — bidrog selvfølgelig meget hertil. De to ældste Klasser betragtedes af de yngste som Halvguder, og det skyldtes ikke udelukkende Aldersforskellen, men vel nok den Omstændighed, at de betragtede det som værende under deres Værdighed at lægge Haand paa de yngste. Hændte det en sjælden Gang, saa var Vedkommende sikker paa sine Jævnaldrendes Misbilligelse, naar ikke en meget grov Forseelse var Anledningen.

At blive »Junge« for en af de ældste betragtedes som en Dæksmand, man forskaffede sig saaledes en Forsorg, som beskyttede en mod Overlast fra Mellemlklassernes Side; til Gengæld var der en ædel Kappestrid mellem Jungerne om at holde sin Forsorgs Sager i saa smuk en Stand som mulig.

Det var vore Længsler Maal at blive som de, tænk, at komme saa vidt at være mellem dem, der gik til Barberen Søndag Morgen inden Paraden. Ja, det var vel værd at trage efter. Da jeg kom saa vidt, forsøgte jeg da heller aldrig Barberen, skønt min Skægvekst gjorde ham Hvervet uhyre let.

Gik det saaledes godt med de ældste, saa var til Gengæld Mellemlklasserne meget opfindsomme, naar det drejede sig om at pine de yngste. Det var bl. a. en yndet Sport i Frostvejrs at lægge Bankestenen, som vi brugte til Skomagerering, paa Solbænken udenfor Vinduet og overgyde den med Vand, til den laa i en Skorpe af Is, for saa at putte den ind paa den bare Mave af en ulykkelig yngste Elev, der fik Ordre til at hoppe i strakte Knæ, til Stenen var tør og varm.

Vi lovede da ogsaa, medens vi var i yngste Klasse, at afskaffe dette Barbari, — det gør alle yngste Klasser — og glemte det, da vi selv fik smagt Magtens Sødme —, det gør alle Mellemlasser.

Nøgen fin Tone herskede der saaledes ikke, men den skabte raske og dygtige unge Mennesker, og det bedste Bevis herpaa turde vel være, at baade Underofficerer og Officerer — som paa Kadetskolen har gaaet gennem en lignende Skærsild — med velberaad Hu sender deres Sonner samme Vej.

Naa, lutter Bedrøvelighed var det heller ikke; var vore Fornøjelser faa og smaa, nød vi dem saa meget desto inderligere.

Naar vi f. Eks. Søndag Morgen forinden Paraden marcherede rundt i Spisekælderen, fire og fire, med de ældste i Spidsen, alle i vort fineste Puds, syngende vore raske Skolesange, med Hovedet fuldt af Forjættelse om hvad Dagen vilde bringe, saa var det ganske vist en billig Fornøjelse, men den dejlige Stemning, der var over os, kan de blaserte kigge efter, og den var meget værd, saa meget, at vi endnu efter et Par Menneskealdres Forløb kan glæde os over at mindes den.

Seks Aar er en lang Skoletid, og naar den alligevel gik forholdsvis hurtig, skyldtes det Soturene.

Vi læste kun i Vintermaanederne; om Sommeren var vi til Søs. Var Togtet kortere end et halvt Aar, fik vi praktisk Uddannelse paa Takkelloft, Arsenal og Laboratorium afvekslende med Roning, Rejsningsøvelser og Signalering. Saaledes gik de første Aar; siden fik vi Sejlbriegen »Ørnen« til Skoleskib. Den første Rejse med »Ørnen« bibragte mig den Opfattelse, som jeg stadig gaar rundt med — at denne Ordning var forfejlet. Paa den første Maade lærte vi ganske anderledes de forskellige Skibstyper at kende. Ved stadig at være sammen med det værnepligtige Mandskab, lærte vi ogsaa dettes Ejendommeligheder og den mest praktiske Maade at tage det paa at kende, hvilket kom os svært tilgode, naar vi kom saa vidt, at vi selv skulde vejlede Mandskabet.

Et Skoleskib er et Skoleskib, og de Befalingsmænd, som udgaar derfra, maa ligesom begynde forfra, naar de stilles overfor Forholdene, som de er i de andre Skibe. Heldigvis gjorde jeg kun een Rejse med Skoleskibet.

De sidste halvtredie Aar læste vi ikke men var til Søs eller til praktisk Uddannelse i Land. Saaledes gjorde Artillerieleverne i ældste Klasse Tjeneste som Hjælpe-lærere paa Eksercérskolerne.

Jeg husker endnu det stolte Øjeblik, da jeg stod over for min første Trop.

Jeg var dengang atten Aar.

Da jeg havde stillet mine ti Mand paa Geled, drog jeg en uhyre Lommebog frem, vædede Blyanten og noterede med Værdighed Nummer, Navn og Livsstilling.

Højre Fløjmand var meget høj og havde et imponerende Fuldskaeg, som jeg misundte ham:

»Deres Navn?«

»Alfred Lehmann.«

»Stilling?«

»Dr. phil.«

»Embedseksamen?«

»Cand. polyt.«

»Alder?«

»23 Aar.«

»Det var som Pokker! Det er vel noget ganske enestaaende at være naaet saa vidt i Deres Alder?«

»Aa, jeg ved ikke; jeg har en Ven, som var polytek-nisk Kandidat, Doktor philosophiæ, havde aftjent sin Værnepligt, giftet sig og faaet Tvillinger, da han var 24 Aar.«

Efter at have sét min Fløjmand springe sin egen Højde, og han var godt 70 Tommer, og efter at have erfaret, at han var Delingsfører i Akademisk Skyttekorps, roede som en Engel, og ikke var helt usøkyndig, er det forstaaeligt, at jeg behandlede ham med en Hensynsfuldhed, som den øvrige Trop ogsaa nød godt af.

Til min store Sorg blev han — vistnok efter eget Ønske — Ordonnans hos Chefen for Orlogsværftet, for sikken en Søartillerist han kunde være blevet.

Den eneste han ikke imponerede, var Troppens venstre Fløjmand, Sandgraver Sivertsen, som sku ikke gav meget for en Doktor, der ikke kunde kurere ham for Ligtorne.

Den sidste September hvert Aar afgik et Hold, for den næste Dag at møde ved Korpset som Underofficer af 2. Klasse, straalende af Nyslaaethed, med to gule Snore paa Ærmet og Sabel med Kvast ved Siden. Det var den store Dag, vi alle længtes mod.

Af Hensyn til Bagagen kortede de fra Skolen i Droske — hver sin —, efterhaanden som de svingede ud af Porten, fik de et Hurra af de tilbageblivende.

Da mit Hold afgik, skæte det ogsaa pr. Vogn, og skønt alt mit Liggendefæ mageligt kunde rummes i en stor Cigarkasse, havde jeg Droske — for mig selv.

Jeg havde saa ofte ærgret mig over den skodesløse Maade vor Honnør blev besvaret paa, navnlig af purunge Landofficerer, og lovet mig selv, naar det blev min Tur at tilkomme Honnør, da at besvare den lige saa stramt, som den blev afgivet. Da jeg derfor den første Morgen, ifort al min vilde Pragt, paa Vej til Værftet mødte en menig Soldat, glædede jeg mig til at praktisere mit Forsæt.

Soldaten gloede meget forbauset paa Fænomenet, — men han hilste ikke —.

KRYDSET I KORTET.

AF C. I. SPEERSCHNEIDER.

Langt borte herfra, fjernt mod Øst blandt Morgenlandene og nær ved det Sted, hvor Ækvator trækker sin sorte Streg paa Kortet, ligger det Land, som hedder Java. Der flammer Ildliien, der straalor Orkideer i Junglen, der luer røde Mangostiner, og blanke Palmeblade helder ud over det brede Bælte af Koralsand ved Havet. I den tætteste Jungle lister Tigeren, i Skoven sætter Elefanten sin tunge Fod, og fra Træerne lyder Spottefuglens Skrig.

Her skinner Tropesolen hedt, og Blodet ruller varmt i Menneskenes Aarer, Varmedisen hænger over den store By, kun ved Havnen lufter en venlig Søbrise omkring Købmændenes Skure; her samles Rigdomme, her gaar Østens Produkter om Bord i Vestens Skibe til Fordeling omkring i Verden, til Spredning i Lagre og til Splintring *en detail*.

Blandt Sejlskibene paa Reden laa for en Del Aar siden en

Bark, Rederiets nyeste og smukkeste Skib, ført af unge *Klaus Kampen*. Det var den første Tur han gjorde som Skipper, han havde faaet sin Onkels Bark at føre, havde lykkeligt og vel ført Skibet til det fjerne Østen, set paa alle Østens Herligheder, men langtfra set sig mæt paa den gamle forunderlige Kultur. Nu var han paa Hjemvejen stoppet op ved Java og havde her boet et Par Uger paa Landet hos en af Onklens gamle Bekendte, der ikke nægtede sig noget i Retning af Gæstfrihed. Mange Mennesker havde han her truffet sammen med, baade Europæere og Javanesere. En af disse sidste syntes at kende en Del til, hvad der er skjult for almindelige Mennesker; det interesserede unge Klaus Kampen at tale med ham, Javaneseren læste saa at sige af den ene Begivenhed, hvorledes den næste vilde udvikle sig. En Hændelse kom aldrig uventet, den havde sin Forløber i en eller anden Begivenhed, men det var saare sjældent, man anede en Sammenhæng mellem to Hændelser. Forud for hvad der var sket, gik der en Kæde af forskellige Tilfælde, der dog var et Led i en stor af Forsynet udtænkt Plan.

»De Kaptajn,« sagde Javaneseren paa sit udmærkede Engelske. »De har set noget og oplevet en Del i de Maaneder. De sejlede paa Kinas Havne, om alt hvad De har fortalt mig ser jeg, at det bærer hen mod ny Oplevelser paa Hjemturen maaske et Eventyr, stort eller lille, maaske kun et Syn eller sjælden Naturbegivenhed, som det kun falder i de færreste Menneskers Lod at opleve.«

Kampen tænkte paa Javaneserens Ord, den Dag han satte Sejl og lettede fra Reden, selvfølgelig var det let for Javaneseren at spaa her, man oplever jo tit saa meget paa Havet, meget af det, som Bondemanden aldrig ser, og Javaneseren havde jo slet ikke sagt noget om Arten eller Udstrækningen af det halvvejs lovede Eventyr.

Barken laa en Aften *bi-de-vind* op gennem Strædet mellem Øerne for en let Brise, Havet var stille, Vejret klart og det var allerede mørkt, da Maanen var gaaet ned. Kampen opholdt sig i Kahytten og var netop i Færd med at rejse sig for at gaa paa Dækket og give sine Ordre for Natten, da Styrmanden lettede paa Skylygten til Kahytten og gav Kaptajnen et Praj om hurtig at komme paa Dækket. I et Spring var han oppe ad Trappen og stod paa Dækket. »Se Kaptajn,« sagde Styrmanden, nu lyser Havet, men almindelig Morild er det da ikke.«

Det var det skønneste og mærkeligste Syn, som Kampen saa. Lysbølger bevægede sig i Vandet fra Vest til Øst som lange Sabelklinger, der udgik fra et Centrum i Horisonten. Straalerne tiltog i Lys og Hastighed og Kampen sammenlignede Synet med Straalerne fra et Blinkfyrt, hvis Genskin i diset Luft vandrer over Horisonten. Lyset maatte dog være nede i Vandet, thi Skibssiden var ikke belyst. Hvert Sekund strøg en Straale forbi, og naar en Straale passerede forbi de større Morildspunkter, lyste disse stærkt op.

Straalernes drejende Bevægelse i Vandet blev ved i nogen Tid, efterhaanden blev Straalerne klarere og noget smallere og lyste nu saa stærkt, at Vejret var ligesaa klart som ved Fuldmaane. Efterhaanden aftog Straalernes Styrke, ogsaa den drejende Bevægelse hørte op og tilsidst forsvandt det skønne og underlige Syn, Mørket lagde sig igen, og kun Morilden lyste som sædvanlig i Bovvandet og langs Skibssiden.

»Det var skønt,« sagde Styrmanden.

»Det var uhyggeligt,« sagde Kampen, han tænkte paa sin javanesiske Ven og hans Ord. Var da alt, det skønne, han havde set i Østen og paa Sundastrædets Øer, en Forløber for det mærkelige Syn; han havde saa ofte set Morild saa stærk, at han tydeligt kunde aflæse sit Ur, og store Gopler, der var hevet op i en Pøs paa Dækket, havde lyst som en Klat glødende Søl, men han havde aldrig før været ude for, at Lyset løb som i Straaler over eller under Vandet, som snurrede et Kæmpehjul, hvis Eger glødede.

Det var et af disse iøvrigt sjældne tropiske Fænomener, som Kampen havde set, Neptuns hellige Ild, der blusser under Ækvator. Den Glød i Havet, som den fosforescerende Morild

kan frembringe, fik Troperne som Erstatning for Polarlyset, der straalte paa Himlen i de arktiske Egne.

Barken stod over det indiske Ocean, og som Dagen gik gled det natlige Eventyrs Uhygge bort, og tilbage blev kun Indtrykket af det skønne og sælsomme i Tropehavets natlige Fyrværkeri. Agulhas Strømmen bragte Barken hurtigt ned langs Afrikas Kyst og rundt om Kap, og Benguela Strømmen forntede Farten Nord efter i det atlantiske Ocean. Man saa St. Helena i det fjerne, og Rejsen gik let; Vinden var stadig gunstig, indtil den en skønne Dag helt døde hen i det stille Bælte, et Par Breddegrader Nord for Ækvator.

Her laa Barken Dag efter Dag; Solen bagte, og Sejlene slog. Undersejl og Bovensejl blev bjærget for ikke at slides ved de ustandselige Slag mod Vant og Gods.

»Hvad bliver dette til,« sagde Kampen til den ældste Styrmand, gamle *Lars Evensen*, og Lars, der havde været over Linien et Utal af Gange og havde en udpræget Fantasi, fortalte noget om, at han ofte havde ligget her maanedvis, at man havde manglet baade Mad og Vand, men naturligvis klarer sig alligevel, spist af Lasten og samlet Tordenbygernes Regn.

»Men en Gang, da vi laa her med den gamle Skude »*Johanne Magrete*«, glemmer jeg aldrig Kaptajn. Vil De høre Historien, men De skal tro mig, jeg overdriver nok somme-tider, men netop i denne Historie er hvert Ord sandt.«

De sad i Skyggen af det nedhalte Mellemstagesejl, og Lars begyndte at fortælle, medens Kampen saa ud over en blank, blaa, blinkende Havflade.

»Det er nu saa længe siden,« sagde Lars, »men jeg husker dog alt saa tydeligt, jeg var ung og modtagelig for Indtryk og alle Enkeltheder bed sig ind i min Erindring om de Dage i det stille Bælte, hvor vi laa med klaprende Sejl og en bagende Sol, saa Begen flød ud af Naadderne. Der var ingen Ting at bestille, kun tilse lidt Skamfiling hist og her eller nu og da lidt Skibmanding. Vi døsede Dag og Nat, vi kiggede hele Horisonten rundt, men hverken Himlen eller Havet eller Grænselinien derimellem frembød noget Holdepunkt for Synet; vi kiggede efter Vind, Sejlere tænkte vi ikke paa, vi saa, tror jeg, af og til en Kattepote, en Aande af Luft, der krusede Vandet lidt, men den svandt hurtigt igen, og timevis og dagevis igennem laa vi og rullede blødt i det spejlblanke Vand, som lange, meget lange Dønninger gled hen over.«

Saa pludselig en Morgen laa der en Sejler en 5 Kvartmil borte, den maatte være kommen op om Natten med Vind, have sejlet sig ind i dette stille Bælte og laa nu som vi og rullede med daskende Sejl. En ældre Slæber var det, Sejl og Rigning havde noget forældet over sig, Skroget mindede om de Skibe, man byggede for mindst et Aarhundrede siden, højt agter, lavt for, og han havde fulde Mærksejle, saadan som Skibe var malet hjemme paa min Morfars Maleri af den ældre Skude »*Johanne-Magrete*«, som han selv førte, jeg tror for over hundrede Aar siden.

Vi talte naturligvis ikke om andet hele den Dag end om den fremmede Sejler, den var gledet ind i vor Bevidsthed og Tilværelse og var lige som bleven Kammerat med os.

Næste Dag laa Skibet der endnu, kun noget nærmere var vi kommen hinanden i Nattens Løb; stadig daskede Sejlene mod Fastegodset og ikke en Vind, ikke et Blaf, ikke det ringeste Pust krusede Havfladen.

Samme Aften stod jeg agterude, jeg tror, jeg smurte Bomskødeblokken, der skreg lidt for meget, da min gamle Skipper greb mig i Armen og spurgte, om jeg ogsaa hørte noget derude fra Vandet. Jeg lyttede, jo jeg hørte da tydeligt de Aareslag fra en Baad som syntes at nærme sig.

En Robaad herude paa Oceanet spurgte jeg ganske langsom, mon den kommer ovre fra Sejleren, som har ligget her et Par Dage?

Det mener jeg Lars, sagde Skipperen, men ser Du iaftes stod jeg her og hørte det samme; men Baaden roede videre, roede os forbi, forstaar Du. Jeg sagde det ikke til Nogen af Jer, for bagefter troede jeg, at jeg havde hørt fejl, maaske havde det været Lyde fra om Læ eller en Skamfiling tilvejs

forude, — — og dog det var nu Roning alligevel, for dette her, vi nu hører, er da Aareblades Pladskan i Vandet, og saa farligt langt er Baaden vist ikke fra os.

Ja vel er det Roning, svarede jeg, men hvad er det, Baaden rør os forbi, Lyden taber sig jo.

Ja Lyden tabte sig, den syntes et Øjeblik at komme igen, Baaden var maaske paa Toppen af en Dønning, men saa blev alt stille igen. Det underlige var, at Baaden roede bort i den modsatte Retning af, hvor Sejleren laa, og det samme skete ogsaa Aftenen før, da Skipperen havde hørt det. Vi stod længe og lyttede, men der var ikke mere nogen Lyd, som brød Stilheden, der hvilede over Oceanet.

Den næste Dag laa Sejleren der endnu, lidt nærmere maaske, Sejlene slog og klaprede og der viste sig ikke Spor af Vind paa hele den blanke Havflade. Vi havde svært meget at sludre om; det med Roningen fra Aftenen før gav Anledning til megen Snakken frem og tilbage, man var jo ikke fri for at tvivle lidt paa vore Udtalelser, selv om det var Skipperen selv, der indestod for Begivenheden, og Førstestyrmand, der altid var saa skarp og bister, naar man kom lidt udover det almindelige, talte om den forbistrede Varme og den stegende Sol, der blødte Hjærnen op.

Kikkerten blev ogsaa brugt over mod den fremmede Sejler, for at se om Baadene hang paa Plads, og her var vi alle enige om, at der hang i det mindste eet Fartøj agter under Hækken.

Med en vis Spænding ventede vi derfor paa Aftenens Komme. Solen gled rød og glødende under Horisonten, Mørket faldt hurtigt paa, og rundt paa Dækket stod tavse Skikkelser optaget af den fælles Tanke at opsnappe en Lyd og mulig faa Forklaring paa, hvorfra Lyden kom, eller om det virkelig koglede ude paa det store Ocean.

Pludselig — — jeg tror vi hørte det ale paa en Gang — — pludselig lød Aareslagene saa stærke, at det ikke var til at tage fejl af. Det var Aareslag, og et Øjeblik efter greb Førstestyrmand Skipperen i Armen og halvt hviskede »der kommer Baaden«.

Der kom et Fartøj op under Laaringen, en lang smal Baad, der gled stille langs Siden; de fire Mand, der roede, lagde Aarene ind uden Støj og Spektakkel, og Fartøjet tørnede mod Skibssiden, som to bløde Legemer gned sig mod hinanden; vi smed en Lejder ud, og hev en Kasteende ned i Baadens Stæv; Manden ved forreste Aare saa ikke op, da han greb Enden, vi kunde dog skelne hans Ansigt; agter sad en svær Mand, der greb fat i Lejdernes underste Trin og begyndte at kravle op. Det var en underlig Fyr; han viste sig over Lønningen og sprang ned paa Dækket, men saa stille og lydløst gik dette for sig, som om han havde Tojsko paa.

Jeg ser ham endnu for mig med en stor blød sort Hat hvis brede Skygge faldt ned over Ansigtet, en hvid Krave, der faldt ud over den røde Vest, gule Skjortearmer, bredt Bælte omkring Livet en Slags Pludderbukser, der naaede til lidt under Knæet. Hele hans Udseende havde et mærkeligt gammelt Præg over sig, der mest mindede mig om Tegnningen af min Bedstefaders Dragt. Naar jeg saa ham staa der, mindede han mig om min Bedstefader og hans Venner.

Den underlige Fyr gik agterefter hen mod Kahytten, og da han passerede Skipperen, vinkede han til ham som Tegn paa, at han skulde følge med; og Skipperen, ja han var vist ikke saa hel kæphøj, det var der forresten ingen af os der var, thi fra det Øjeblik, den Fremmede var jumpet om Bord, var der et saa underligt uvirkeligt Præg over det hele. Skipperen vinkede ad en af os, og Førstestyrmand gav mig et Skub i Ryggen og sagde »Følg med, jeg passer paa den forbandede Baad«.

Jeg holdt mig agtenfor Skipperen — — saadan, at jeg holdt ham mellem mig og den anden. Skipperen gik lige bagved den fremmede, der uden Famlen, som om han havde været om Bord, før, og kendte Skibet, gik lige ind i Kahytten, og vi fulgte bagefter. Paa Bordet laa det snavsede gamle Søkort. Hollæderen, eller hvad han nu var for en Araber, trak med en Stift, han havde i Haanden, en fin Pil

i Kortet, der udgik fra vor Middagsplads og pegede hen mod et Kryds, han satte i Kortet.«

Men her afbrød Kampen Lars midt i Fortællingen og sagde, at den gamle Historie om Krydset havde han hørt før, den havde været god Gallionssnak i mange Tider.

»Ja hør nu blot videre Kaptajn,« og saa fortsatte Lars.

»Da han satte Krydset, fik jeg Lejlighed til at kigge ind under den brede Hatteskygge, jeg saa et underligt stridt, rødt Skæg, en Hud saa hvid som Marmor, og Øjne der laa dybt inde i dette hvidkalkede Fjæs med de røde Skægletter. Og netop som Krydset var sat, vendte han sig om og gik ud af Døren, det hele varede kun et Minut, vi fulgte efter ham ud paa Dækket, men til vor store Forbavselse var han allerede over Lønningen og var gledet ned i Baaden, der satte af med det samme.

»Han er gaaet, Kaptajn,« sagde Førstestyrmand, »hvad vilde han, hvad sagde han. Han er jumpet over Lønningen saa stille som en Kat.«

Jeg sprang hen til Rælingen og kiggede ud, Baaden var ikke til at se, og intet Aareblad slog mod Vandfladen.

Og nu skete det forunderlige, at Brisen kom, den vi havde kigget efter i saa mange Dage, der var Vind nok til at fylde Sejlene, vi fik Skibsmagt over hende igen, en behagelig Følelse at hun lystrede Roret. Skipperen stod bøjet over Søkortet inde i Kahytten, han snakkede med Førstestyrmand, og de blev enige om, at det vel var bedst at sætte Kursen mod det Punkt, hvor Krydset var sat i Kortet. Saa braste vi Ræerne firkant, Vinden var rum og bar netop i den rigtige Retning, og vi løb ganske godt i Nattens Løb.

Henad Morgenen løjede Vinden lidt, men vi gjorde dog god Vej, og opad Formiddagen kunde vi være paa det Sted, som Krydset angav.

Og da vi kom paa Stedet, opdagede jeg et Fartøj, der laa der muttersene ude paa Oceanet, og i Fartøjet stod en Mand og vinkede til os. Ja, vi hjærgede ham jo. Han var den eneste tilbageværende fra sit Skib, der var kærtret i en af de voldsomme Tordenbyger, der opræder i det stille Bælte. Han var drevet om et Par Dage, og netop Aftenen før vi kom, var hans Smule Proviant sluppen op, men langtfra at fortvivle havde han stadig haft en mærkelig Følelse af, at han vilde blive reddet.

»Se,« sagde Lars, »det er dette de siger Kaptajn, at de har hørt før, men nu skal De høre, hvorledes det endte.«

»Jeg blev gode Venner med den unge Hollænder vi reddede, og da vi kom til hollandsk Havn, tog jeg med ham hjem og besøgte hans Forældre. Det var et Sømandshjem, og den gamle Sømandsslægt havde sat sit Præg i Hjemmet, der var saa mange Ting fra fremmede Lande, som jeg gik og kiggede paa, der var ogsaa en Tegning i en Ramme, og jeg syntes, det snurrede og kriblede i hele min Rygrad, da mit Øje faldt paa denne Tegning. Det forestillede en Mand med en stor, blød, sort Hat, en hvid Krave faldt ud over den røde Vest, gule Skjortearmer, bredt Bælte omkring Livet, en Slags Pludderbukser, der naaede til lidt under Knæet. Han havde et stridt, rødt Skæg — — det var jo Manden fra om Bord, den fremmede Skipper, som satte Krydset i Kortet.

»Det er min Farfar,« sagde min Ven, der stod bag ved mig. »Han blev tegnet kort før han tog paa sin sidste Rejse, han blev derude paa Oceanet, hvad jeg maaske ogsaa kunde være bleven, tilføjede han — — «

Se nu Kaptajn, sagde Evensen, jeg har oplevet det, jeg har baade set Manden og set Billedet. Tror De det er saa utænkeligt, at den gamle Bedstefader af en højere Magt har faaet Lov til at redde sin Sønnesøn fra Sultedøden paa Havet. Min Ven fortalte mig, at den grimme Bedstefader var en godhjærtet Mand, og netop den lille Sønnesøn havde været hans Fryd og Glæde.«

Klaus Kampen vidste godt, hvormeget Fantasi der var i Evensens Historie; han lo af ham, saa Evensen fornærmet drev forefter; men noget maa hans Sind dog have været optaget af Evensens Fantasi, for om Natten drømte Kampen,

at den gamle blege Skipper med den brede Hat og den røde Vest stod bøjet over hans Søkort og tegnede deri, men da han løftede Ansigtet fra Kortet var det Javaneserens Ansigtstræk, der grinede ham imøde.

Den næste Morgen da Kampen kom paa Dækket, laa der en Sejler et Stykke Vej borte og i Døddamstille.

»Ja den er kommen op i Løbet af Natten,« sagde Evensen og saa paa sin egen Maade paa Kampen, »det er en gammel Skude ikke? Og hvor i al Verden har den faaet den Brise fra, som har ført den til os, og er det ikke ærgerligt, at Brisen løjer, saa snart den kommer i Nærheden af os.«

Selvfolgelig blev den ny Sejler et Samtaleemne for Resten af Dagen, og Evensen fik sin Historie afleveret et Par Gange. Der blev udtalt mange Gisninger om den ukendte Windjammer, dens Alder, dens Rig og Sejl, dens staaende og løbende Gods, alt blev gennemgaaet. Om Aftenen kort før Solen skulde gaa ned, stod Kampen agter, da Evensen nærmede sig og hvidskede ham i Øret »nu er Aareslagene der Kaptajn«. Og virkelig var det Aareslag, og Kampen saa Baaden komme, og han kom pludselig til at tænke paa den gamle Skipper med det blege Ansigt og de røde Skægtotter og som han aldrig havde set.

Baaden lagde til med stort Rabalder, og den unge Mand, som sprang om Bord, tog endda pænt Huen af og spurgte fra sin Kaptajn, om man kunde overlade dem et Par Tønder Ferskvand.

»Se Evensen,« sagde Kampen, »De havde vist tænkt Dem noget i Retning af mere Kryds;« men gamle Evensen blev hurtig gnaven, hvilket egentlig er ganske rimeligt, for det er ikke morsomt ikke altid at blive troet.

Længe efter at Kampen var kommen hjem, sad han en Aften og talte med sin Onkel, som fra tidligere Tid, da han selv sejlede, godt kendte Evensens vidunderlige Fantasi. Onklen fortalte, at det var jo ganske rigtigt, at de havde bjærget den unge Hollænder, der drev om i en Baad som sidste Mand af Besætningen. Han havde selv kendt Hollænderen rigtig godt, og han havde engang spurgt ham, hvad han tænkte paa, da han drev om paa det store Ocean saa ganske alene og uden megen Udsigt til at blive reddet. »Og nu skal Du høre hvor forunderligt,« sagde Onklen, »men det maa Du aldrig fortælle Evensen, saa bliver han ganske tosset.«

Hollænderen havde været i Baaden et Par Dage, og den tredie Dags Aften, da Mørket faldt paa, laa han ned i Bunden af Fartøjet og stirrede op mod Himlen, hvor Stjærnerne efterhaanden tændtes. Det var den store Stilhed, der omgav ham, Baaden vuggedes blidt af de lange Dønninger, og ikke en Lyd hørtes.

Han syntes de store Stjærner traadte frem foran de mindre, han stirrede mod Universets utallige Kloder, og da han faldt hen i en Døs, syntes han, at han løftedes op mod Stjærnehæren. Han fløj forbi smaa lysende Kloder, flere og flere Lys tændtes, og han følte det, som om Evighedens uendelige Stjærneskare omgav ham paa alle Sider. Saa vaagnede han, eller troede at vaagne, thi i halvvaagen Tilstand saa han en Skikkelse sidde paa forreste Tofte, han kendte sin gamle Bedstefader, Skipperen med det hvide Ansigt og det røde Skæg; den gamle stirrede ud i Mørket, og pludselig straalende hans Ansigt i et Smil, som hos en Mand der ser det komme, som han ønsker.

Hvor mange Gange sætter ikke højere, ukendte Magter et Kryds i det Søkort, vi navigerer vort Liv efter. Vi sejler efter den Streg, der trækkes i Kortet, vi ser den ikke, der er saa mange Smaating, som vore Sanser ikke mærker, men som dog sætter deres Præg paa vort Liv. Vi kommer os uafvidende til Krydset i Kortet, og naar Maalet til Gavn for os selv eller andre.

Den første Streg i Livet gaar fra Dit Barndomshjem ud mod det Kryds, der er sat for Dig et Sted i Verden; en Streg er de Kræfter, der drager Dig mod den for Dig bestemte Livsgærning; den sidste Streg, den slutter Dit Liv, og Krydset staar paa det Sted, hvor alle Farver skal slukkes for Dig, staar som et Kors over Dit sidste Hvilested.

VARSLER OMBORD, ELLER HVAD SKABER OVERTRO BLANDT SØFOLK

Den 1. Juni 1879 forlod Barkskibet H.... Hamburg med Shanghai som Rejsens foreløbige Maal. Et pragtfuldt Vejr var vor Ledsager den sædvanlige Vej over Nordsoen, gennem Kanalen ned mod Madeira o. s. v. gennem Nordostpassaten, Ækvator krydses omtrent midt mellem Afrika og Amerika, hvorefter den gik Bidevind gennem Sydostpassaten med Kurs mod de smaa Øer »Tristan d'Cunda«. Disse ligger omtrent paa Grænsen af det sydlige Vestenvindsbelte og søges af de fleste Skibe, som skal Øst efter, for at faa en fast Affarende Plads.

Da vi begyndte at nærme os disse Øer, var det gode Vejr forbi, stærkt springende Vinde lige paa Grænsen af Storm med mørk overtrukken Himmel. Vi havde i flere Dage ingen Observationer haft, Bestikket viste, at vi skulde være tæt ved Øerne. Vinden var ca. Nordvest og saa stiv, at det var med Nød og Næppe, Bramsejlene kunde staa, og vi løb en Gennemsnitsfart af 10 a 11 Knob. Jeg havde Rortørn den sidste Time af Førstevagten og gik temmelig forfrossen og pjaskvaad tilkøjs; det blev en ret urolig Søvn, jeg laa og drømte noget underligt Tøjleri, lige førend der blev purret ud til Dagvagt, havde jeg følgende Drøm:

»Jeg stod ved Roret, det var stiv Kuling med høj Sø, og jeg kunde mærke, hvorledes jeg til Tider maatte lægge alle Kræfter i for at holde Roret, jeg saa i Mørket en høj Sø rejse sig forude om Styrbord, jeg tog imod den saa godt, jeg kunde, men saa, hvorledes den slog imod Bougen og sendte et vældigt Sprøjt ind over Skibet og saa højt, at det naaede Fore Undermessejl. Jeg mærkede tydeligt, hvor hele Skibet rystede. Skibet faldt af, jeg slækkede lidt paa Roret, maaske lidt for meget, Skibet løb i Vinden, saa store Bramsejl begyndte at slaa, jeg kunde da knapt nok magte at lægge Roret op igen, og jeg saa, hvorledes Styrmanden traadte til og gav mig en Haand med i Rattet. Ved denne Manøvre kom jeg til at bøje mig stærkt over mod Læ og saa ud over Søen, frem under Storsejlet, det var bælgmørkt, men jeg saa da forude om Bagbord en Klippe skyde op af Søen, den blev højere og højere, tilsidst stod der Flamme ovenud af den.« I dette Øjeblik blev der purret ud, jeg var helt træt af den anstrængende Rortørn, det drømte passerede endnu engang gennem Hjernen og var borte.

Jeg kom paa Dækket og tog Udkiggen fra 4 til 5, hvorefter jeg løste af ved Roret, og en af Drengene kom paa Bakken, medens 2 af Matroserne og Styrmanden bjergede Fore Bramsejl. Da dette var gjort, kom Styrmanden hen til mig og sagde:

»Det er svært, hvor hun kuler op! Pas paa den der,« siger han saa, det var en stor hvid Sø, som rejste sig forude om Styrbord, den kom, gav lidt Vand, men det var ikke saa slemt. I det samme siger han: »Hold lidt Udkig med ham Drengen derhenne, jeg gaar ned og stopper min Pibe«. Han var næppe kommet ned, før der kom en Sø til, den var værre end den første, den brød ind over Bakken og tog Drengen med helt hen Midtskibs. Heldigvis blev han dog indenbords, men jeg kom ved mit Arbejde med Roret til at bøje mig stærkt over mod Læ og saa ud over Søen. I det samme fløj en mægtig Flok Fugle, Kapduer og Albatrosser, skrigende op. Jeg saa en Gang til, flere Fugle og mere Skrig. »Hvad er dog det,« tænkte jeg, men da ser jeg en lodret Klippevæg forude i Læ. Vi løber med fuld Fart lige hen imod den. Helt automatisk slap jeg Rattet, og Skibet løb i Vinden og vendte som paa en Talerken, samtidig med, at jeg af mine Lungers fulde Kraft brølte: »Land klods forude i Læ!« I samme Sekund var hele Besætningen paa Dækket. Store Bramsejl gik sig en Tur, ligesaa Klyveren og Mesan-Stagejl, men Skibet var gaaet over Stag, og vi havde faaet Øerne hen agterud, hvor det ikke var saa ubehageligt at have dem.

Min Drøm stod nu saa tydeligt for mig, at jeg ikke kunde tænke paa andet, jeg fik Kuldegysninger og maatte bede om at blive løst af ved Roret, og jeg kunde ikke bestille mere den Formiddag.

Resten af Rejsen gik, uden større Oplevelser, mod Øst, og vi naaede velbeholdne til Shanghai i Begyndelse af Januar 1880.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

12. AARGANG
1925.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE I.
JANUAR

FLAADE ELLER SØPOLITI

Sølieutenant-Selskabet, der er et i 1784 af Søofficerer stiftet maritimt-krigesvidenskabeligt Selskab, af hvilket samtlige tjenstgørende Søofficerer og de fleste afskedigede Søofficerer er Medlemmer, har som sit Bidrag til den stedfindende Forsvars-Debat udsendt en Piece af ovenstaaende Titel og efterfølgende Indhold, som det er »Under Dannebrog« en Glæde at bringe til sine Læseseres Kundskab.

Et Spørgsmaal, som fremsættes hver Gang der hertilands tales om et Forsvar, er: »Hvad kan det nytte?« Og for at gøre Spørgsmaalet saa vanskeligt som muligt, sætter man Sagen paa Spidsen og tilføjer: »Vi kan dog ikke staa os alene imod en eller flere Stormagter, men vil bukke under som i 1864. Vi har jo hverken Folk eller Penge nok.«

Imidlertid glemmer de, der taler saaledes, at man ved de fleste Foretagender i Tilværelsen maa regne med en vis Risiko. Hvis det gælder en Forretning, finder alle det naturligt og rigtigt at foretage den, hvis Risikoen synes passende ringe i Forhold til de Fordele, man kan vente sig af Forretningen. Men det samme maa gælde med Hensyn til en Stats-Forsvar. Hvis Risikoen for at komme til at staa alene overfor en Stormagt er rimelig ringe, fordi andre Stormagter ser deres Interesse i at hjælpe og har forpligtet sig dertil — vel at mærke under Forudsætning af, at enhver Stat agter at forsvare sig selv i Tilfælde af Angreb — saa vil der være god Mening i et Forsvar, fordi man herved opnaar store Fordele, nemlig Udsigten til at kunne bevare Landets Selvstændighed som Stat, og dets Agtelse blandt alle andre Nationer. Et lysende Eksempel herpaa viste som bekendt Belgien under Verdenskrigen i sin Trofasthed mod de indgaaede Neutralitetsforpligtelser.

Hvis man derimod afruster, vil man — som nedenfor vil blive paavist — ikke kunne forvente Hjælp, fordi Hjælp kun ydes til Selvhjælp og kun til Stater, som ærligt og redeligt bestræber sig for at opfylde deres traktatmæssige Forpligtelser. Disse Forpligtelser kan vi ikke opfylde loyalt, hvis vi afruster.

Her i Danmark har alle jo kun det Ønske, at blive holdt udenfor Krigen og bevare vor Neutralitet. Men netop for at opnaa de bedst mulige Udsigter hertil, har Danmark ligesom de fleste andre Stater ved international Overenskomst indgaaet visse Neutralitetsforpligtelser, og i samme Hensigt har Danmark yderligere tiltraadt Folkenes Forbund og har herved bundet sig til at overholde Folkeforbundspagtens Forpligtelser.

Vil disse traktatmæssige Forpligtelser nu hindre os i at afruste eller ej? Og hvad Nytte har vi af et Forsvar?

Under Afrustningsforslagernes Behandling i Rigsdagen, vil disse Spørgsmaal naturligvis blive drøftede Mand og Mand imellem Landet over.

Sølieutenant-Selskabet ønsker derfor at bidrage til Besvarelsen af disse Spørgsmaal ved at udsende denne lille Afhandling, der maaske vil kunne tjene til Oplysning som en Art Haandbog, idet bemærkes, at samme, foruden vore Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser, hovedsagelig omhand-

ler Forhold vedrørende Søen og Søforsvaret, da vi som Søofficerer selvsagt ikke kan være sagkyndige paa Landforsvarets Omraade eller kaldede til at udtale os om den bestaaende Hærordning, omend vi er af den Mening, at et Forsvar til Lands er nødvendigt saavel som et Forsvar til Søs.

Det tilføjes, at man ved Affattelsen af denne Afhandling har bestræbt sig for at gøre denne saa sammentrængt og letfattelig som muligt, saaledes at enhver kan forstaa Indholdet, uden at der dertil kræves saglige Forudsætninger i nogen- somhelst Henseende (Kendskab til Folkeret eller lignende), alt med det Formaal, at Afhandlingen kan læses med Udbytte i saa vide Kredse som muligt.

Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelserne.

Hvad er »Neutralitet«? I Korthed kan Neutralitet betegnes som Afholdelse fra at deltage i en Krig mellem andre Lande. I Tidernes Løb har den til en vis Grad udskrevne Lov for alle Lande, som kaldes Folkeretten, nærmere udformet visse Regler, som nøje maa overholdes, hvis man skal kunne forvente, at de krigsførende Parter anerkender et fredeligt Lands Neutralitet. Først og fremmest forlanges, at man ikke i nogen Henseende indblander sig i Krigen, og at man ikke begynder nogen af de krigsførende, men forholder sig fuldstændig upartisk.

For saa vidt muligt ved en nærmere Fastsættelse af Folkerettens Krav at begrænse Krigenes Omfang og sikre neutrale Magter mod uberettigede Overgreb, har de fleste Stater i 1917 afsluttet en Række Overenskomster (i Byen Haag i Holland), de saakaldte »Haager Konventioner«, af hvilke 2 har særlig Betydning for den her omhandlede Sag, nemlig angaaende:

Neutrale Magters Pligter under Krig til Lands

(5. Haager-Konvention),

Neutrale Magters Pligter under Krig til Søs

(13. Haager-Konvention).

I denne lille Afhandling vil der selvsagt ikke være Plads for en indgaaende Omtale af de ved disse Overenskomster indgaaede Neutralitetsforpligtelser, men det vil ogsaa være tilstrækkeligt til Belysning af Afrustningsspørgsmaalet at fremdrage de væsentligste af disse Forpligtelser.

Neutrale Magters Pligter under Landkrig omtales ikke nærmere her, da Afhandlingen alene holder sig til Forpligtelser vedrørende Søen.

Derimod vil det være nødvendigt nærmere at omtale den anden af de to ovenfor nævnte Konventioner, nemlig den 13. Haagerkonvention om:

Neutrale Magters Pligter under Søkrig. Disse Pligter er

særdeles talrige. De vigtigste tilsigter at forhindre følgende *Neutralitetskrænkelser*:

Fjendtlige Handlinger maa ikke bringes til Udførelse paa neutralt Søterritorium. (Ved »Søterritoriet« forstaas et Vand-omraade overalt langs Kysten indtil en Afstand paa i Reglen 3 Sømil (3 Fjerdingsvej) fra selve Kysten. Søterritoriet har altsaa Form af et Belte udenfor Kysten. Saavel Fastlandet som hver Ø har saaledes et Søterritorium-Belte omkring sig.)

Under Begrebet »Fjendtlige Handlinger« falder — foruden naturligvis direkte Angreb mod neutrale Krigsskibe og *Landgang paa neutral Kyst*, der medfører Interneringspligt, — endvidere en Søkamp, som af de to krigsførende Parter fortsættes ind paa neutralt Søterritorium. Yderligere betragtes som fjendtlige Handlinger fra de krigsførendes Side enhver Standsning og Undersøgelse (»Visitation«) eller Opbringelse af Handelsskibe eller andre Skibe paa neutralt Søterritorium.

Endvidere er det forbudt at lade de krigsførende sætte sig fast paa neutralt Søterritorium (oprette »Basis« eller Havn for deres Flaader) og ligeledes at lade de krigsførende oprette Radiostationer dersteds eller at lade deres Krigsskibe og de af dem erobrede Skibe (»Priser«) opholde sig i neutrale Farvande eller Havne længere end en vis, ganske kort Tid (i Reglen er Opholdsfristen 24 Timer) eller i samme neutrale Havn at modtage flere end 3 af samme krigsførende Magts Orlogsskibe. Yderligere er det forbudt i neutralt Farvand at lade krigsførende Magters Orlogsskibe reparere deres Havarier udover, hvad der netop behøves for at kunne sejle videre, og under ingen Omstændigheder saaledes, at deres militære Styrke forøges. Ligeledes er det forbudt i neutralt Farvand at lade de krigsførende Orlogsskibe forny eller forøge deres Vaaben eller militære Forsyninger eller Besætninger. Dog maa de indtage en vis Proviantmængde og tage saa meget Kul eller andet Brændsel, at de kan naa den nærmeste Havn i deres Hjemland.

Saafermt en krigsførende Magts Orlogsskib ikke forlader en neutral Havn, naar det forlanges af den neutrale Magt, er denne berettiget til at internere vedkommende Skib, saaledes at det sættes ud af Stand til at afsejle og paany deltage i Krigen. Samtidig skal Besætningen interneres. Under Verdenskrigen saavel som under tidligere Krige har neutrale Lande almindeligvis fulgt den Regel at internere Krigsskibe, som ikke er i Stand til eller ikke vil afsejle efter 24 Timers Ophold i neutralt Farvand.

Alle disse Neutralitetsbestemmelser vedrørende Krig til Søs er neutrale Magter forpligtede til at overholde, saavidt deres Evner rækker.

Ordlyden af denne Bestemmelse er følgende:

En neutral Magt er, i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve det fornødne Opsyn for at forhindre enhver Krænkelser af de foregaaende (ovenfor omtalte) Bestemmelser i sine Havne eller paa sine Rhede og sit Søterritorium.

Denne Bestemmelses Udtryk: »i Forhold til de Midler, hvorover den neutrale Magt raader« er fra Forsvarsmodstandernes Side her til Lands fejlagtigt fortolket saaledes, at man kan og bør afruste, for saa har man ingen Midler udover et Politi, som kan nøjes med at protestere, men ikke maa bruge Magt.

Hertil maa rent ud siges, at en saadan Adfærd ikke har Udsigt til at blive betragtet som redelig og loyal af de andre Lande, med hvilke vi har afsluttet de her omtalte gensidige Neutralitets-Overenskomster. Intetsteds i Udlandet er man af den Opfattelse, at disse Neutralitetsforpligtelser kan overholdes, naar man afruster og nøjes med et Politi.

Verdenskrigen har afgivet et særdeles tydeligt Eksempel paa Utilstrækkeligheden af Politi i Tilfælde af Neutralitetskrænkelser, nemlig dengang en tysk Krydser »Dresden«, der var undsluppen efter det tyske Nederlag ved Falklandsøerne (ved Sydamerika), søgte Ophold ved en Chile tilhørende Ø i Stillehavet. Efter 24 Timers Ophold vilde det lokale Politi nemlig internere Krydsere, men denne afviste blot Politiet

og blev liggende kampberedt. Kort efter kom to engelske Krydsere og skød den ned, uagtet dette var en Neutralitetskrænkelser, da den tyske Krydser laa paa neutralt chilensisk Søterritorium; men den engelske Regering gjorde gældende, at det var berettiget, fordi der ikke var chilensiske Orlogsskibe tilstede til at gennemtvinge dens Internering, hvad Politi ikke formaaede.

I 1920 blev Danmark med enstemmig Billigelse af alle Rigsdagens Partier Medlem af Folkernes Forbund og indgik dermed en Række nye Forpligtelser, nemlig Folkeforbundspagtens Bestemmelser.

I denne lille Afhandling vilde det føre for vidt at anføre eller blot nævne alle Pagtens Bestemmelser; men dette er heller ikke nødvendigt i den foreliggende Sag. Det vil være tilstrækkeligt at bemærke, at Neutralitetsforpligtelserne (Haager-Konventionerne) fremdeles er gældende, og iøvrigt kun nærmere at gøre Rede for Folkeforbundspagtens Hovedformaal.

Som bekendt er Pagtens Hovedformaal at bevare Freden. Dette søger Pagten opnaaet ved gensidig Forpligtelse for alle Forbundsstater til at afruste saa meget, som hver enkelt Stat selv anser det forsvarligt for sin egen Sikkerhed. Der er altsaa ikke Tale om, at Pagten kræver Afrustning — det anser man endnu for uopnaaeligt i mange Aar — Pagten kræver kun Nedrustning, og denne maa ikke føres saa vidt, at man ikke kan forsvare sig selv eller ikke vil være i Stand til at yde Hjælp sammen med alle andre Forbundsstater, hvis en enkelt Forbundsstat uretmæssigt angribes. Da Aftalen altsaa gaar ud paa, at alle skal hjælpe efter Evne, er det indlysende, at det vilde være et Brud paa Aftalen, hvis een eller flere Stater afruster helt for at slippe for deres Forpligtelser, altsaa slippe for at hjælpe de andre Medlemmer af Forbundet. I saa Fald vil man naturligvis heller ikke selv kunne vente Hjælp, hvis man kommer i Nød.

Ikke desto mindre fortolker Forsvarsmodstanderne Sagen saaledes, at vi ikke har Pligt til at hjælpe andre og derfor godt kan afruste. Om vi saa selv kan vente Hjælp, taler de ikke om.

Men hvad Mening vi end har i denne Sag hertillands, saa har den ikke afgørende Betydning, fordi det naturligvis kommer an paa, hvad den almindelige Opfattelse er i Udlandet, ganske simpelt fordi der er Tale om et Forbund af mange Stater paa Grundlag af gensidige Forpligtelser.

En meget tydelig Fremstilling af, hvorledes man ser paa Sagen i Udlandet, fremkom i 1920, da den engelske liberale (radikale) Premierminister Lloyd George holdt en Tale i Parlamentet angaaende Englands Hjælp til Forbundsstaten Polen mod Sovjet-Ruslands Overfald. Lloyd George sagde herom:

»... Vi har indgaaet en Overenskomst, en Forbundspagt, med de Nationer, som har underskrevet Fredstraktaten, om at tage Tilflugt til andre Fremgangsmaader end den brutale Krigsmethode, naar internationale Stridigheder skal afgøres, men Forbundstankens hele Grundtanke, Betingelsen for dens Godkendelse og Stadfæstelse, afhænger af, at de Nationer, som underskrev, slutter sig sammen for at forsvare de Medlemmer af Forbundet, som ikke kan forsvare sig selv. Hvis dette ikke erkendes, saa er den Forbundspagt en Lap Papir, og endda kun en elendig Lap Papir.... Jeg vil nu meddele hvad de Allierede agter at gøre, saavidt dette er mig muligt uden at give Oplysninger om Forholdsregler, som maatte blive trufne. Det første Punkt gaar ud paa, at intet Skridt vil blive gjort undtagen for at understøtte Polens Eksistens og Uafhængighed. Det andet Punkt er, at vi kun kan hjælpe en Nation, som kæmper for sig selv.«

Her er det sagt saa tydeligt, som man kunde ønske sig det, at der kun vil blive ydet Hjælp til Selvhjælp. Hvis vi afruster, kan vi altsaa ikke vente Hjælp. Den samme Opfattelse er raadende overalt i de andre Forbundsstater. Fra Frankrig er det allerede tidligere blevet sagt os rent ud, at man som Medlemsstat i Forbundet ikke blot kan nøjes med at nyde alle Fordele herved, men ogsaa maa yde noget til Gen-

gæld, ganske ligesom de andre Stater, altsaa ogsaa ved Selvforsvar og ved at yde militær Hjælp, naar vi i Overensstemmelse med Pagten opfordres dertil af Forbundsraadet.

Den Opfattelse, som er raadende i Sverige, Norge, Holland, Belgien, Schweiz, Finland, Estland, Letland, Lithauen og andre mindre Forbundsstater, gaar enstemmigt ud paa, at Afrustning maa medføre, at man ikke ærligt og redeligt kan opfylde Folkeforbundsforpligtelserne.

Det er blevet sagt, at Danmark er for lille og fattigt til at forsvare sig selv eller deltage i et Fællesforsvar af en angreben Forbundsstat. *Men der er over en Snes Forbundsstater, hvis Befolkning er mindre og fattigere end Danmark, herunder Norge, Finland, Estland, Letland og Lithauen, og Schweiz's Befolkning er kun lidt større end Danmarks.*

Schweiz's Opfattelse af Pligten til Selvforsvar er bekendt fra en officiel Udtalelse i 1919, der bl. a. lød paa følgende:

»...Pligten til at sikre vort Territoriums Ukrænkelighed i Tilfælde af Krig paalægger os Forpligtelsen til at holde en tilstrækkelig og vel forberedt Krigsmagt, fordi vi er forpligtede til at forsvare os ved egne Midler.«

Hvis vi nu afrunder helt, vil vi slet ikke kunne opfylde vore militære Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser. Hvis vi nedrunder uforsvarligt og uden Hensyn til Folkeforbundspagten Forudsætninger om en *samtidig almindelig Nedrustning i alle Forbundsstater*, ja saa vil vi kun i *utilstrækkelig Grad* kunne opfylde vore Forpligtelser, og i saa henseende risikerer vi under en Krig mellem fremmede Magter, at vi — saa snart de ser deres Interesse deri — vil drage os til ansvar herfor, enten ved at *paaføre os Krig* eller ved at *afkræve os uhyre Erstatninger*, og vi vil da ikke kunne paaregne hverken Sympati eller Hjælp af Folkeforbundet, naar vi har Uret ved ikke at opfylde vore Forpligtelser paa en hæderlig og loyal Maade.

Og hvorledes vil det gaa Landet, hvis andre Magter overtager vore Forpligtelser paa *Søterritoriet*, fordi vi har afrustet og selv har berøvet os Midlerne til at opfylde Forpligtelserne? Hvis andre Magters Flaader spærrer vore Farvande med Miner, saa kan vi sandsynligvis ikke opretholde Forbindelsen mellem Jylland og Øerne eller med Udlandet, som dengang den danske Flaade udlagde og bevogtede Minespærringerne i 1914—18, hvorved vor Trafik gik sin Gang i de danske Farvande. Hvorledes vil det saa gaa med vore Tilførsler af Kul og Foderstoffer og vor Udførsel af Landbrugsprodukter, naar vore Skibe skal sejle under andres Kontrol i de danske Farvande og Havne? Hvem kan overse Følgerne for vort Pengevæsen (bl. a. Assurancebetingelser) og vor Handel? *Under en Krig mellem fremmede Magter vil vor Afrustningstilstand muligen kunne blive Aarsag til Landets økonomiske Sammenbrud.*

Og naar man overvejer disse Farer bør man ogsaa erindre, at *ikke alle Stormagter er Medlemmer af Folkernes Forbund*. Herved er Faren for Interessesmodsætninger i Europa fremdeles betydelig. Der synes vel heldigvis Udsigt til, at Tyskland vil tiltræde Folkeforbundet, men der er endnu ingen Tegn paa, at *Sovjet-Rusland* vil være villig dertil.

Som Resultat af, hvad der foreligger om alle andre Landes Opfattelse af, hvorledes de her omtalte Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser skal forstaaes, maa det fastslaaes, at saavel Haager-Konventionerne (Neutralitetsforpligtelserne) som Folkeforbundspagten forudsætter, at enhver Magt har en vis Militærstyrke*, og at man derfor overalt i Udlandet afgjort betragter en fuldstændig Afrustning som utiladelig, fordi den vil være uforenelig med en loyal Opfyldelse af disse gensidige Forpligtelser.

Til Forstaaelse af Flaadens Betydning for Danmarks Neutralitet i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter vil det derfor være naturligt at give en ganske kort Fremstilling af den danske Flaades Virksomhed under Verdenskrigen.

Flaadens Neutralitetsbevogtning under Verdenskrigen.

Da der i den sidste Juli-Uge i 1914 begyndte at indløbe Meddelelser fra Udlandet om en truende Krigsfare, bestemte Marineministeriet sig til i al Stilhed — for ikke at vække Uro i Befolkningen — at gøre Øvelseseskadren, der da var paa Togt, klar til Forsvar, og oprettede samtidig skærpet Udkigstjeneste Dag og Nat paa en Række Fyr- og Lodsstationer for til enhver Tid at kunne holde sig underrettet om eventuelle fremmede Flaadebevægelser i vore Farvande.

Saaledes underrettet kunde man bl. a. følge den fra Norge hjemvendende tyske Flaades Bevægelser fra Skagen gennem Store Belt til Langelands Sydspids, og paa tilsvarende Maade observeredes den fra Rusland og Sverige hjemvendende franske Præsident-Eskadres Hjemrejse i modsat Retning.

Som bekendt udbrod Verdenskrigen den 1. August 1914. Samme Dag udrustedes Flaadens Sikringsstyrke, hvilket praktisk talt betød, at hele Flaaden blev mobiliseret.

Flaaden var kampberedt i Løbet af 24 Timer og udlagde straks de til Københavns Beskyttelse planlagte Neutralitets-Minespærringer (ca. 200 Miner) samt oprettede en Forsvars- og Neutralitetsbevogtning i Sundet og Store Belts sydlige Del, hvor tyske Krigsskibe samtidig var begyndt at bevogte de sydlige Udløb af Sundet og Belterne, fordi man fra tysk Side befrygtede engelske Flaadeangreb.

Den 5. August 1914 opfordrede Tyskland som bekendt den danske Regering til at spærre Store Belt med Miner.

Da man i Danmark maatte befrygte, at et Afslag af denne Opfordring vilde have til Følge, at Tyskland selv spærrede Store Belt og derved krænkede vort Søterritorium og saaledes ogsaa vor Neutralitet, og da man ogsaa maatte befrygte, at Forbindelsen mellem Sjælland og Fyen samt Jylland i saa Fald blev afbrudt, bestemte Regeringen sig til snarest at udlægge Minerne. Det er herved af særlig Interesse at lægge Mærke til, at den fra Forsvarsmodstanderne tidligere fremsatte Anskuelse om *Tilstrækkeligheden af Protest i Tilfælde af Neutralitetskrænkelse* ved denne Lejlighed led et fuldstændigt Skibbrud, idet Forsvarsministeren den 5. August 1914 selv foreslog, »at Mineudlægningen burde ske, da det i Tilfælde af, at Tyskland selv udlagde Miner og besatte visse Punkter paa Sjællands og Fyens Kyst, næppe vilde være muligt at nøjes med en Protest.«

Om Aftenen den 5. August 1914 udsendtes derfor en Eskadre til Store Belt med Ordre til at spærre Beltet mod Angreb saavel nordfra som sydfra og saaledes, at Færgeforbindingen Korsør—Nyborg var dækket til begge Sider af Minerne. Eskadren saavel som den øvrige Flaade havde Ordre til at yde Forsvar til det yderste i Tilfælde af Angreb eller Landgangsforsøg.

Allerede den 8. August (2 Døgn efter Eskadrens Ankomst) var Store Belt fuldstændigt spærret med danske Miner. At det danske Søforsvar i Store Belt ikke var saa ringe, som man nu fra visse Sider hertillands vil gøre det til, fremgaar af, at vi udlagde 313 Miner, medens der fra tysk Side (Syd for Store Belt) kun blev udlagt 243 Miner. Ganske vist blev disses Antal senere forøget til 580; men Antallet af danske Miner i Store Belt blev da ligeledes forøget til nærlig samme Antal, nemlig 550, og det er ialtfald givet, at vore Minespærringer paa Grund af deres Art (Kabelminer) var mere virksomme end de tyske, idet mange tyske Miner drev bort fra deres Plads. Endvidere bør det bemærkes, at den tyske Bevogtningsstyrke Syd for Store Belt under hele Krigen var betydeligt svagere end den danske Eskadre, der laa ved Korsør og Nyborg.

Man har ogsaa villet give det Udseende af, at Tyskland ringeagtede det danske Mineforsvar i Store Belt. Som afgørende Modbevis vil det være tilstrækkeligt at anføre, at den øverste Chef for den tyske Storflaade, nemlig Admiral Scheer, i sin Bog om Krigen skrev følgende om Muligheden for, at den tyske Flaade efter en Kamp i Nordseens med den engelske Flaade kunde trække sig tilbage til tyske Havne gennem de danske Farvande:

»Vejen omkring Skagen og gennem Belterne var spærret

for os, fordi de Danske havde spærret denne Passage med Miner.«

Det bør da ogsaa i denne Forbindelse erindres, at det danske Søforsvar i Store Belt foruden Minerne bestod af de til disses Beskyttelse nødvendige Artilleriskibe, *Undervandsbaade*, *Torpedobaade*, *Flyvebaade* og *Batterier i Land*.

Foruden i Store Belt udlagde Flaaden ogsaa Miner i *Lille Belt* Nord for Assens og holdt Miner i Beredskab til Udlægning udfor *Esbjerg* for det Tilfælde, at denne By blev truet fra Søsiden (*Landgangsforløb*).

Hvad *Københavns Søforsvar* angaar, bemærkes, at der foruden de allerede omtalte Miner blev udlagt Miner i *Køge Bugt* og *Drogden*, hvorved Antallet af Minerne udfor *København* forøgedes til ialt 619. Hensigten med *Drogdens Spærring* for de krigsførende Skibes Passage var saa vidt muligt at holde *Krigsoperationerne* paa Afstand fra *København*, saaledes at Byen ikke led Skade under en Søkamp i Nærheden.

Alt i alt udlagde Flaaden ca. 1200 Miner til Beskyttelse af Landets Neutralitet og holdt yderligere over 300 Miner klar til Udlægning paa korteste Varsel (faa Timer) for det Tilfælde, at vi blev trueede med Angreb.

I Begyndelsen af Krigen raadede vi over 4 Kystforsvarsskibe (pansrede Artilleriskibe), 3 Krydsere, 38 Torpedo- og *Patrouillebaade*, 7 *Undervandsbaade* (senere 12), 2 *Mineskibe*, 6 *Inspektionsskibe* og *Kanonbaade*, foruden mindre *Minefartøjer*, *Depotskibe* og *Flyvebaade* m. v., med 55 *Kommandotegn* vajende.

Under *Afrustningsdebatten* har man gentagne Gange fremsat den Paastand, at *Københavns Søforsvar* svigtede den 5. August, fordi *Viceadmiralen* paa *Forespørgsel*, om *København* kunde bombarderes fra Søen, oplyste, at man fra *Køge Bugt* kunde beskyde Byen indtil *Raadhuspladsen*.

Nu er det en ejendommelig Forestilling, at fordi en *Angribers Skyts* i Krig kan naa *Forsvareren*, at *Modstand* alene af denne Grund skulde være haabløs, og det har da *Viceadmiralen* heller aldrig sagt eller ment. Det kan da ogsaa med fuld Ret gøres gældende, at Flaaden kunde have ydet *virkningsfuld Modstand*, saafremt *København* havde været truet, idet vi paa faa Timer kunde have udlagt *Hundreder* af Miner i *Køge Bugt* paa det snævre *Farvandsomraade*, hvorfra Byen kunde beskydes, og yderligere raadede vi over 7 *Undervandsbaade* (foruden den øvrige Flaade) til at imødegaa et saadant Angreb, hvis det var blevet forsøgt. Hvad Miner og *Undervandsbaade* betød som *Trusel* overfor et saadant Angreb, fremgaar særdeles tydeligt af den engelsk-franske Flaades Angreb paa *Dardanellerne* i 1915, da den forsøgte at tiltvinge sig Adgang til *Konstantinopel*, idet Angrebet blev afslaaet med Tabet af 3 store Slagskibe, der sank ved at løbe paa Miner, og yderligere med Tabet af endnu 2 store Slagskibe, der blev sænkede af 1 *Undervandsbaads* *Torpedoer*.

Det var derfor rimeligt at antage, at vor Flaades Neutralitetsforsvar betød en virkelig *Risiko* overfor et *Bombardementsangreb*, som selv en *Stormagtsflaade* maatte betænke sig paa at løbe, naar den ved et saadant Angreb kunde blive saa betydelig svækket, at den derefter ikke kunde tage Kampen op med sine andre *Modstanderes* Flaader, hvis Angreb selvsagt kunde ventes naarsomhelst. Men netop derfor vil man med *Rimelighed* kunne gaa ud fra, at den danske Flaade ogsaa i saa Henseende maatte betragtes som et virksomt Neutralitetsværn og saaledes svarede til sin Bestemmelse ifølge *Forsvarsordningen*.

Yderligere maa man have Ret til at gaa ud fra, at *København* ikke straks havde givet tabt, hvis Byen var blevet bombarderet. Man kan blot pege paa, at *Paris* og *London* blev bombarderede fra Luften under Krigen og *Paris* desuden med langtrækkende Kanoner (de saakaldte »lange Bertha'er«) i flere Maaned, uden at de blot tænkte paa at opgive *Modstanden*.

Da den første Fare for vor Neutralitet i Begyndelsen af 1914 var overstaaet, efter at *Mineudlægningen* i *Store Belt*

havde fundet Sted, kom Flaadens Virksomhed særlig til at bestaa i at udføre følgende *Neutralitetsopgaver*:

Bevogtning og Forsvar af de med Miner spærrede Farvande.

(Disse var som anført *Minespærringerne* ved *København* og i *Køge Bugt*, i *Store Belt* og i *Lille Belt*. Desuden bevogtedes Adgangen til *Esbjerg* og *Farvandet Syd* for *Sjælland* m. m.)

Bevogtning af Søterritoriet mod Neutralitetskrænkelser og Kystbevogtning mod Landgangsforløb el. lign.

Beskyttelse af Søarten mellem Landsdelene (Jylland og Øerne) mod Overgreb.

Beskyttelse mod Minefaren ved Uskadeliggørelse af drivende Miner paa Søen og af inddrevene Miner paa Kysten samt ved Ministrygning paa Sejlrouterne.

Konvoiering (Ledsagelse) af danske Handelsskibe mod Overgreb og til eventuel Hjælp i Tilfælde af Minesprængning.

Regulering og Lodsning af Søarten gennem de danske Minespærringer.

Neutralitetsbevogtning ved Island og Færøerne samt ved de vestindiske Øer.

Opretholdelse af Forbindelsen med Island og Færøerne og Tilførsel af Forsyninger dertil, dengang Postskibsforbindelsen maatte indstilles.

Afmærkning af nye Sejlruiter udenom de tyske og engelske Minespærringer.

Opmaaling og Afmærkning af et nyt Sejlløb til Esbjerg, da Byen blev afskaaret fra Havet ved de tyske *Minespærringer*.

Assistance for vore Amerikadampers Sejlads i vore Farvande. (Ny Sejlroute Vest om *Læsø* paa Grund af *Minefaren*).

Regulering af Fiskeriet under Hensyn til Minefaren o. s. v.

I Krigen Løb fremkom et betydeligt Antal af *Neutralitetsovertrædelser*, nemlig 145, hvoraf dog ca. 25 skyldtes frivillig eller ufrivillig *Landing* af *Luffartøjer* (herunder 2 *Zeppelin-Luftskibe*) paa dansk *Søterritorium*.

Disse 145 Forsøg paa *Neutralitetsovertrædelser* fordelte sig som følger i Løbet af Krigen:

I 1914: 13.

- 1915: 41.

- 1916: 50.

- 1917: 16.

- 1918: 25.

Desuden forefaldt 19 Tilfælde af krigsførende *Krigsskibes* *Ophold* paa dansk *Søterritorium* under *Bevogtning* af danske *Krigsskibe*.

I enkelte Tilfælde *interneredes* krigsførende *Magters* *Skibe* og deres *Besætninger* samt i talrige Tilfælde *Luffartøjer* og disses *Mandskab*, alt i *Overensstemmelse* med *Neutralitetsbestemmelserne*.

Af stedfunde *Neutralitetskrænkelser* paa *Søterritoriet* er den saakaldte »E. 13-Affære« særlig bleven omtalt. Den engelske *Undervandsbaad* »E. 13« forsøgte *Natten* mellem den 18. og 19. August 1915 at passere ind i *Østersøen* gennem *Flinterenden* (*Farvandet* mellem *Saltholm* og *Skaane*) og kom herved paa Grund paa dansk *Søterritorium* tæt *Øst* for *Saltholm*. Det danske *Neutralitetsværn* (3 *Torpedobaade*) indfandt sig rettidigt, men det lykkedes ikke at forhindre det tyske Angreb paa den grundstødte engelske *Undervandsbaad*. En medvirkende Aarsag hertil var, at *Farvandet* var aabent for *Passage* af krigsførende *Skibe* og ikke kunde spærres for disse. En sydfra kommende tysk *Torpedobaad* benyttede sig heraf og aabnede pludseligt paa ganske nært Hold *Ilden* paa »E. 13«, der laa forsvarsløs og straks blev skudt i Brand. Det danske *Neutralitetsværns* *Indgriben*, der fandt Sted 2 à 3 *Minutter* efter at det første Skud var afgivet fra tysk Side, udelukkede imidlertid *Muligheden* af, at det britiske Flag paa »E. 13« og at selve *Undervandsbaaden* blev taget af *Tyskerne*, samt at de overlevende *Englændere* blev tagne til *Fange*, hvilket utvivlsomt vilde have skadet den danske *Stats Omdømme* og indvirket uheldigt paa vort Forhold til Eng-

land. Det tilføjes, at de overlevende Englændere blev bjergede af de danske Torpedobaade.

Af Forsøg paa at standse (*visitere*) og opbringe Handelskibe paa dansk Søterritorium forefaldt ialt 18 Tilfælde, som det med en enkelt Undtagelse lykkedes at afvise rettidigt.

Af Forsøg paa med fremmede Krigsfartøjer at trænge ind i spærret Farvand forefaldt 53 Tilfælde som alle afvistes rettidigt — hvorimod det i 44 andre Tilfælde lykkedes tyske Luftfartøjer at passere over spærrede Farvande. Det maa dog bemærkes, at der dengang endnu ikke var fastsat internationale Regler for Luftfartøjers Passage, og at man derfor i Tyskland bestred Berettigelsen til at spærre for Luftfartøjer.

I 22 Tilfælde bevogtede danske Orlogsskibe krigsførende Magters Skibe (Orlogsskibe og Priser) paa dansk Søterritorium eller i danske Havne og vaagede over, at Neutralitetsbestemmelser om Opholdsfrist, Reparationer, Forsyning med Kul og Proviant m. v. nøje overholdtes. I flere Tilfælde blev Skibe og deres Besætninger internerede i Henhold til Neutralitetsbestemmelserne.

Endvidere interneredes 17 tyske og engelske Luftfartøjer som Følge af nødtvungen Landing og deraf følgende overskreden Opholdsfrist.

Det tilføjes, at naar et ikke ringe Antal danske (saavel som andre neutrale) Handelsskibe i Krigens Løb er blevne opbragte af de krigsførende Magters Orlogsskibe, da er dette sket udenfor dansk Søterritorium, hvor Folkeretten tillader de Krigsførende at undersøge og efter Omstændighederne opbringe alle neutrale Magters Handelsskibe, uden at neutrale Krigsskibe maa forhindre det.

Imidlertid er kun faa Handelsskibe blevne opbragte i Kattegat, Sundet eller Belterne, fordi Trafikken til England blev ledet fra dansk Søterritorium — hvor Handelsskibene ledsagedes («konvojeredes») af danske Orlogsskibe — til svenske Søterritorium (ved Helsingborg), hvorfra de stod videre over svensk og norsk Søterritorium nordpaa, indtil de i Sikkerhed kunde passere Nordsøen. Saaledes er eksempelvis vore Eksportbaade (med Landbrugsprodukter til England) blevne konvojerede i 73 Tilfælde.

I den vestlige Del af Kattegat ledsagedes danske Handelsskibe i talrige Tilfælde paa Søterritoriet langs Jyllands Østkyst til Skagen, hvorfra de i Reglen kunde slippe over Skagerak om Natten.

Da der fra engelsk og tysk Side blev udlagt Miner i Kattegat ved Slutningen af Krigen, blev der til Regulering af Trafikruterne udenom de farlige Minefelter udlagt et betydeligt Antal Sømærker, og danske Orlogsskibe udførte Minestrykning paa Ruterne til Sikring mod Minefaren. Saavel paa disse Ruter som ved Passagen af de danske Minespærringer ordnedes Handelsskibenes Lodsning af de forskellige danske Eskadrechefer og øvrige kommanderende Søofficerer, hvem Lodserne var underlagte. Uagtet der ialt var Tale om ca. 120,000 Lodsninger, forefaldt der kun én Minesprængning under Lodsning, idet et Skib blev sænket ved at sejle paa en fremmed Mine.

Eftersøgningen af drivende Miner paa Søen og Uskadeliggørelsen saavel af disse som af de paa Kysten inddrevne Miner spillede en betydelig Rolle og paalagde Flaaden en omfangsrig Opgave.

Under selve Krigen uskadeliggjordes ca. 5800 Miner, hvilke Antal i de paafølgende Aar efterhaanden forøgedes til over 10,000. Af Torpedoer uskadeliggjordes 27.

Af drivende Miner uskadeliggjordes henimod 500, hvoraf ca. 30 i Sundet, ca. 130 i Store Belt i Nærheden af Færgeruten, ca. 150 ved Skagen og ca. 80 udfør Jyllands Vestkyst. Af inddrevne Miner uskadeliggjordes alene paa Jyllands Vestkyst ca. 5000 i de 4 Krigsaar.

Paa Færgeruterne i Sundet og i Store Belt krævedes Sikringen af Færgeruterne mod Minefaren betydelige Anstrengelser af Flaadens Torpedo- og Patrouillebaade. Under Hensyn til Strømmens Retning og Fart afsøgte da disse Farvande for drivende Miner før Færgernes Passage. Efter Aftale med

Statsbanernes Ledelse var det overladt Eskadrecheferne at standse Færgernes Afgang, naar Snetykning, Taage eller andre Forhold havde umuliggjort en virksom Eftersøgning. Uagtet det hermed forbundne Ansvar ikke var ringe, blev Trafikken dog kun i faatallige Tilfælde standset eller forsinket. I Tilfælde, hvor man ikke følte sig sikker, altsaa særlig i usigtbart Vejr, ledsagedes Færgerne af Torpedobaade, hvilket var meddelt Færgernes Førere, men blev hemmeligholdt for Passagererne for ikke at forurolige disse. Paa lignende Maade ledsagedes Aarhus-Damperne under tilsvarende Forhold, naar der befrygtedes Minefare i Kattegat.

Det bemærkes, at der ved Arbejdet med at uskadeliggøre Miner i Løbet af Krigen omkom 9 og saaredes 7 af Flaadens Personel. En Torpedobaad blev havareret ved Minespængning i Store Belt, men bjergedes.

I Løbet af Krigen omkom som Følge af Ulykker under Flaadens Neutralitetstjeneste (Minesprængninger, Flyveulykker m. m.) ialt 27 og saaredes 16.*)

Da Esbjerg under Krigen blev afskaaret fra Forbindelse med Havet ved tyske og engelske Minespærringer tæt op til dansk Søterritorium, udførte Flaaden en Opmaaling og Afmærkning af et nyt Sejløb paa Søterritoriet, saaledes at Forbindelsen ad Søvejen genoprettedes.

Endvidere bemærkes, at danske Orlogsskibe assisterede de danske Amerikadamperes Sejlads, da disse paa Grund af de engelske og tyske Mineudlægninger i Kattegat maatte lægge deres Rute vestenom Læsø og Anholt. Herfor rettede »Det Forenede Dampskibs-Selskab« en Takskrivelse til Marineministeriet.

Yderligere assisterede Flaadens Skibe i adskillige andre Henseender under Krigen og efter Vaabenstilstanden. Her skal blot anføres *Opretholdelsen af Forbindelsen med Færøerne og Island* (herunder Tilførsel af Proviant og andre Fornødenheder), da Passager- og Godsarten i nogen Tid standsedes af de Krigsførende.

Efter Vaabenstilstanden bevogtedes Farvandene mod Sovjetskibe, bl. a. blev et saadant afvist fra København af danske Orlogsskibe. Yderligere bevogtedes Lille Belt, da man befrygtede Indfald af Urostiftere fra Sønderjylland og Invasion af russiske Krigsfanger derfra til Fyen.

Den 19. December 1918 udtalte fhv. Minister *Klaus Berntsen* følgende i Folketinget:

»Der er fra flere Sider udtalt, at vi fra alle Sider maa anerkende den Sømandsdaad, der er øvet under de farefulde Forhold, som vi har levet under i den Tid, Krigen har været. Men alle de anerkendende Ord, der er faldet om den danske Sømandsstand, har hidtil været helliget den Del af Sømandsstanden, der tjener i vore Handelsskibe. Jeg for mit Vedkommende finder Anledning til ogsaa at udtale en Tak for den Dygtighed og Energi, Aarvaagenhed og Paapasselighed, der er udvist under Krigsforholdene af den Del af Sømandsstanden, der er ansat i den danske Marine. Thi det er under meget farefulde Forhold, den danske Marine har sørget for at sikre Overfartsforholdene mellem Korsør og Nyborg, hvor der ofte har været drivende Miner, Miner, der har revet sig løs under Storm og er drevet op i Beltet; i Vintermaanederne med de korte Dage har der været Brug for stor Aarvaagenhed og Paapasselighed, og det er lykkedes at sørge for, at Søfartsforbindelsen har kunnet foregaa med Færgerne, uden at der er sket Sammenstød eller Ulykker. Endnu vanskeligere Forhold har der været i den nordlige Del af Kattegat, hvor de krigsførende Magter ikke blot har udkastet drivende Miner, men hvor de har anbragt faste Miner. Der har den danske Marines Mandskab ikke blot maattet passe paa at holde Farvandet ryddeligt for drivende Miner, men de har ogsaa under store Farer maattet optage faste Miner for at sikre Adgangen til de danske Havne. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at Mandskabet paa vore Fyrskibe, der jo ogsaa hører under Marinen, trofast har holdt deres Vagt, uagtet de drivende Miner tidt truede disse Fyrskibe, der ligger forankrede. Fyrskibene har, med Undtagelse

*) Af døde: 6 Officerer, 5 Underofficerer og 16 Menige. Af Saarede: 2 Officerer, 2 Underofficerer og 12 Menige.

af nogle ganske enkelte, ligget ude hele Tiden, og naar de er blevet inddraget, er det ikke, fordi Mandskabet har bedt om at faa Skibet inddraget, men fordi det paa Grund af baade faste og drivende Miner har været umuligt at forsyne dem med Levnedsmidler og Materiel. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at bevirke, at der fra denne Talerstol ogsaa lyder en Anerkendelse og en Tak for den Sømandsdaad, der er øvet af den Sømandsstand, der har tjent i den danske Marine under disse farefulde Forhold.«

Endvidere anføres, at Bestyrelsen for *Krigsforsikringen for danske Skibe* i Maj 1919 tilskrev Bestyrelsen for »Dronning Alexandrines Marine-Fond« følgende:

»Ved Konvoyeringen af de i Institutet forsikrede Skibe, ved Angivelse af forsikrere Ruter, Udlevering af Fartøjer til Hjælp for Navigationen, Opsøgning og Ødelæggelse af drivende Miner samt ved Optagelse af de af de krigsførende Nationer udlagte faste Miner, hvorved desværre ikke faa Menneskeliv er gaaet tabt, og paa flere andre Maader har den danske Marine utvivlsomt bidraget betydeligt til at forøge Sikkerheden under Sejladsen i vore Farvande.

I Erkendelsen af den store Tjeneste, der herved er ydet Institutet, idet dets Risiko er blevet formindsket i samme Grad, som Sikkerheden er forøget, har Institutets Bestyrelse vedtaget at bevilge et Beløb af 200,000 Kr. til »Dronning Alexandrines Marine-Fond«.

(sign.) N. Neergaard.

Af ovenstaaende Fremstilling vil det fremgaa, at kun ganske enkelte af de omtalte Opgaver kunde være løst af Politifartøjer, saasom at redde Passagerer og Mandskab fra minestødte Færger o. a. l. Men til Løsning af de Opgaver, der paahviler os i Henhold til Neutralitetsforpligtelserne, kan kun Orlogsfartøjer anvendes. At Flaaden ikke kunde have klaret sig med færre Skibe og mindre Personel, end man dengang raadede over, fremgaa af den Kendsgerning, at alle Flaadens Reservebefalingsmænd var til Tjeneste, og at det blev nødvendigt at leje adskillige Koffardiskibe, der anvendtes, hvor Forholdene tillod det.

Hvis vi havde været afrustedede ved Krigens Begyndelse og kun havde haft den i Afrustningsforslaget paatænkte »Statsmarine«, vilde de danske Farvande og særlig Store Belt have været en Fare for saavel England som Tyskland, fordi Danmark da ikke havde haft noget Middel til at afværge Neutralitetskrænkelser fra den ene eller den anden af de krigsførende Parter. Vi havde da ikke kunnet udlægge Minerne i Store Belt, og vi véd nu, at man fra tysk Side vilde have spærret Store Belt, hvis vi ikke havde gjort det. Men hvis Danmark havde været afrustet, var en fremmed Udlægning af Miner i Store Belt afgjort ikke Sikkerhed mod Indfald i Østersøen. Tyskland vilde da antagelig have befrygtet en engelsk Landgang paa Sjælland, fordi en saadan vilde medføre, at Minerne i Store Belt kunde ryddes og herved Vejen til Østersøen ligge aaben for den engelske Flaade.

Frygten herfor vilde da sandsynligvis have foranlediget den tyske Krigsledelse til at komme England i Forkøbet ved at besætte hele Danmark og befæste begge Kyster ved Store Belt og Lille Belt samt Adgangen til Sundet.

Men i saa Fald var Danmark blevet Krigsskueplads.

Vor Protest vilde da intet betyde, og vi kunde ikke vente Sympathi eller Erstatning fra nogen Side, fordi vi ved at afruste fortsættelig havde sat os selv ude af Stand til at opfylde de af os underskrevne Neutralitetsforpligtelser.

Slutningsbemærkninger.

I Militærkommissionens Betænkning af 1922 udtalte Fler-tallets Repræsentanter følgende:

»Det vi tilsigter som Maal for vor kommende Militærordning er, at vort Land sættes i Stand til at yde en Førstemodstand mod Angreb udefra, indtil Assistance fra Forbundet kan indtræffe, og det bør derfor ogsaa herved tages i Betragtning, at den Modstand, vi uder, maa være af en saadan Styrke og Effektivitet, at man fra fremmed Magts

Side betænker sig paa Angreb, fordi de Fordele, der forventelig vil kunne opnaas, ikke opvejer Risikoen.«

Her har vi altsaa netop den Tanke lagt til Grund for Forsvarsordningen af 1922, som kort forinden var udtalt af Englands Premierminister *Lloyd George*, nemlig, at ethvert Land maa forsvare sig selv, naar det skal kunne forvente at blive hjulpet af de andre Lande.

Endvidere hævdede de forsvarsvenlige Partiers Repræsentanter i Militærkommissionen følgende om de Forslag, som nu betegnes som *Forsvarsordningen af 1922*:

»... De Forslag, vi fremsætter, tilsigter at muliggøre en Gennemførelse af Forbundspagtens Krav med Hensyn til Opfyldelse af dens Forpligtelser, idet vi samtidig maa betone, at det har været vort Formaal at søge Udgifterne hertil nedbragt saa meget som Forholdene tillader, uden at Grænsen for det forsvarlige herved er overskredet. Med en Indskrænkning i vort Militærvæsens Omfang, der medfører en væsentlig Formindelse*) af Udgifterne, mener vi, at Danmark for sit Vedkommende yder sit utvetydige Bidrag til Gennemførelse af Forbundspagtens Krav om Rustningernes Indskrænkning til det Minimum, som er foreneligt med Landets Sikkerhed og den fælles Gennemførelse af de internationale Forpligtelser.«

Paa dette Grundlag fastsattes da Søværnsloven af 1922, hvis første Afsnit (§ 1) paalægger Flaaden følgende *Hovedopgave*:

»At forsvare Danmarks nationale Sikkerhed, dets Højhedsret og Neutralitet i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten og indgaaede Konventioner og med dette Formaal for Øje at udføre Kystbevogtningstjenesten og Neutralitetsbevogtningen af Soterritoriet, sikre Forbindelsen mellem Landsdelene, sikre Trafiken i Farvandene, beskytte danske Handelsskibe o. lign.«

Da Rigsdagspartiernes Repræsentanter i Militærkommissionen i 1922 ønskede at høre en saglig Udtalelse fra Flaademyndighederne om Søværnsordningen, udtalte *Viceadmiralen* (Flaaden øverste Admiral) og *Chefen for Flaadens Stab* (Marinestaben**) bl. a. følgende herom:

»... Vi betragter Lovforslaget om Søværnets Ordning med dertil hørende Budgetudkast som et Udtryk for, hvor langt man af tvingende økonomiske Hensyn kan gaa ned med Udgifterne paa alle Omraader uden at udelukke Muligheden for, at Flaaden skal kunne løse de i Lovforslaget angivne Opgaver.«

Endvidere paapegede Flaademyndighederne Lidenheden af det Beløb, der aarlig var ansat til efterhaanden at erstatte udslidte og forældede Skibe (den saakaldte »Nybygningskonto«) og fremhævede stærkt, at en yderligere Formindelse af de aarlige Udgifter til Søværnet vilde medføre, at Skibenes og Besætningernes Brugbarhed vilde blive forringet saa betydeligt, at man i saa Tilfælde ikke mere kunde forvente, at Flaaden skulde kunne løse de Opgaver, som Loven krævede af den.

Man ser heraf, at Flaaden i 1922 viste fuld Forstaaelse for, at der maatte spares overalt paa Grund af den økonomiske Ulykke, der havde ramt Landet, og der blev som allerede anført sparet ikke mindre end ca. en Fjerdedel af Udgifterne til Søværnet. At Marinens Sagkyndige paatog sig et betydeligt Ansvar ved at sige god for, at Søværnsordningen af 1922 var brugelig til Trods for en saa stor Formindskelse som ¼ af de tidligere Udgifter, er indlysende.

Men det vil derfor ogsaa desto bedre kunne forstaaes, at man nu, kun 2 Aar efter, og under de samme Forhold i Europa, ikke vil kunne se sig i Stand til saglig at sige god for yderligere Nedskæringer af Udgifterne til Søværnet (Søværnets Budget), uden at de andre Lande ogsaa nedrunder.

*) Søværnsudgifterne blev nedsat meget betydeligt, nemlig omtrent med en Fjerdedel.

**) Marinestaben svarer til Hærens Generalstab. (Under den tidligere Ordning benævnedes den »Flaadens Stab«).

Saalænge Landet vil fastholde det af de forsvarsvenlige Partier indtagne Standpunkt om, at det fremdeles — og da ikke mindre efter Genforeningen med Sønderjylland — er vor Pligt at forsvare Landet, saaledes som vore Forfædre har gjort det i 1000 Aar, og at denne Pligt yderligere er paa-krævet som Følge af de af os indgaaede Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser, saalænge vil det være nødvendigt, at vi opretholder et virkeligt Forsvar, og ikke et Neutralitetspoliti, som paatænkt i Afrustningsforslaget, eller et Skinforsvar, hvilket vilde blive Tilfældet, hvis vi nu nedrustede yderligere uden at afvente den af Folkeforbundet bebudede Nedrustningskonference, der som allerede omtalt forudsætter, at en Nedrustning foretages i Overensstemmelse med Forbunds- og pagtens Bestemmelser og af alle Staterne efter en fælles Plan og paa Grundlag af fornøden Sikkerhed.

Vi bør derfor nu hverken afruste eller nedruste alene, men foreløbigt afvente den kommende Nedrustningskonferencens Resultater.

Hvis vi ikke afventer den, men afruster eller nedrunder yderligere, vil vi sætte os selv ude af Stand til at opfylde de af os underskrevne internationale Forpligtelser og saaledes bringe Danmarks Neutralitet og Selvstændighed i Fare.

Vil det ikke en Gang være muligt for os alle i Danmark at ophøre med at gøre Landets Forsvar til et partipolitisk Spørgsmaal? Vil det ikke være mere rimeligt og naturligt at betragte Udgifterne til Forsvaret af Neutraliteten mod

Krigsfare paa samme Maade som Udgifterne til Assurance mod Ildebrand?

Imidlertid er det sikkert, at enhver Vælger i Danmark, Mand eller Kvinde, vil komme til at staa overfor et tungt, personligt Ansvar, saafremt vi ved Valg eller Folkeafstemning skal afgøre, om vi skal afruste eller ej. Det er utvivlsomt Landets Skæbne, der staar paa Spil.

Alle her i Landet er enige om at gøre, hvad der kan gøres for at holde Danmark udenfor Krig, og netop med det Formaal for Øje har vi underskrevet Neutralitets- og Folkeforbundsbestemmelserne, der har til Formaal at undgaa Krig.

Nu som tidligere strides vi hertilands om Fortolkningen af disse Bestemmelser og Forpligtelser, men da disse er gensidige mellem alle de paagældende Stater, kan det ikke nytte, at vi tager Skyklapper paa og nøjes med vor egen private Fortolkning af disse Forpligtelser. Det skulde man tro var indlysende og ubestrideligt.

Lad os derfor afvente, hvad Folkeforbundets Jurister og Folkeretskyndige siger, og hvad der bestemmes i den kommende Nedrustningskonference.

Det vil nemlig være nødvendigt for Landets Sikkerhed i Fremtiden, at Grundlaget for vore Overvejelser om Muligheden for at afruste er i Overensstemmelse med de andre Staters Opfattelse af disse internationale Forpligtelser.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Ved Kuren paa Amalienborg Torsdag d. 8. ds., overbragte Hovedforeningens Formand Hs. Majestæt Kongen Marineforeningens Hilsen i Anledning af Aarsskiftet. — De mange skriftlige Opfordringer fra gamle Veteraner til Formanden med Ønsket om at bringe deres Tak frem til Kongen, da de ikke saa sig i Stand til selv at frembære den personlig paa Grund af vaklende Helbred, den barske Aarstid og de lange Rejser, blev opfyldt ved denne Lejlighed. Hs. Majestæt bød Formanden at bringe de gamle Hædersmænd en Hilsen.

AARHUS-KREDSSEN

Siden Kredens store og udmærkede Fest for Veteranerne, har der været afholdt en Sommerudflugt og andre Møder, hvor man under forskellig Form har tilbragt fornøjelige Timer sammen. Ved Generalforsamlingen 24. Septbr. genvalgte Formanden og til Erstatning for de afgaaende, Skrædermester *Daugaard*, Skibshdl. *Johansen*, pens. Lods *Holm* og Restauratør *Carl Jensen*, valgte Fuldmægtig *Holm*, Skrædermester *Daugaard*, Frilagerarbejder *Rose* og Direktør *Buchtrup*.

I September Maaned havde man tilrettelagt en større Festlighed med Foredrag og Bal paa Hotel »Royal« og her til var indbudt ca. 100 Tjenstgørende og Værnepligtige fra Eskadren, men den sørgelige Ulykke, der ramte denne ved at Søløjtnant *E. Nielsen* druknede, bevirkede, at Festligheden blev udsat.

Den 7. December var Øvelsesdivisionen med Kommandør *Amdrup* som Chef her i Byen, og ved velvillig Imødekommenthed fra Kommandørens Side var det lykkedes Foreningens Formand, Konsul *Anton C. Nielsen*, at faa den paatænkte Fest bragt i Stand. Den blev afholdt og forløb under de festligste Former, man kunde ønske sig, og der deltog ialt ca. 350 Mennesker. Med stor Glæde og Interesse hørte man Hr. Søløjtnant *Rostock-Jensen* tale om »Teddy«s sidste Rejse til Grønland og saa hans udmærkede Lysbillede. Kl. 9½ gik man i Gang med Kaffen, og fordelt over Royals Palmehave og Selskabssale, tilbragte man en Timestid, medens Orkestret musicerede. Der blev budt velkommen af Formanden, talt for Marinen af Næstformanden, Direktør *Preben*

Buchtrup, for Marineforeningen af Kommandør *Amdrup*, for Flaget af Foreningens Æresmedlem, Skorstensfejermester *Bredal*, for Danmark af Formanden. Kl. 10 spillede Orkestret op til Dans.

NAKSKOV-KREDSSEN

Søndag den 2. Novbr. havde Bestyrelsen indbudt paa Foredrag samt en lille Svingom. Bygningsinspektør *Lehn* holdt et historisk Foredrag, som lønnes med Bifaldsklap. Efter Foredraget var arrangeret fælles Kaffebord, hvor Taler og Sange vekslede. Derefter tog Dansen sin Begyndelse. Kl. 12 haledes Flaget ned, og først Kl. 2 kunde der pibes »klar ved Køjerne«.

I December afholdtes Andespil i Forening med den her værende Sejlklub. Efter Spillet var fælles Kaffebord, ved hvilket taltes for Kongen. Derpaa en livlig Dans, som først sluttede Kl. 2. — En Aften til stor Fornøjelse for begge Foreninger.

HIRTSHALS-KREDSSEN

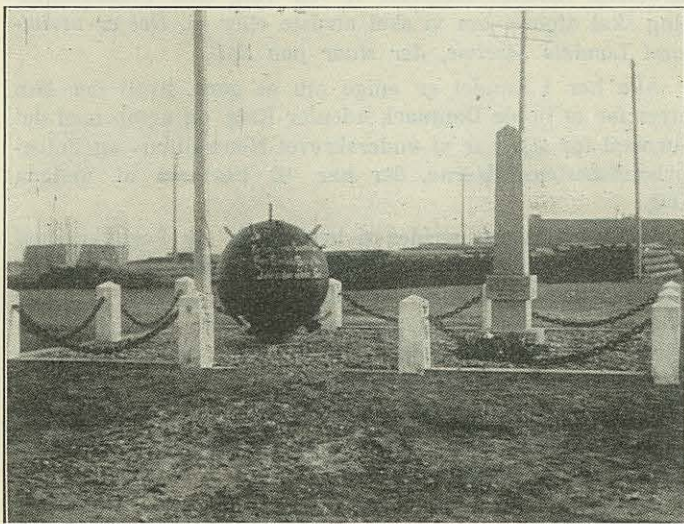
Søndag den 21. December 1924 afsløredes en Mindesten i Hirtshals for de forulykkede danske Sømand i Verdenskrigen.

Ved 4-Tiden ankom Pastor *Bitsch Horne* til Havnepladsen, hvor en stor Menneskemængde var samlet for at overvære Højtideligheden.

Pastor *Bitsch* indledede med følgende: »Hvad der skal foregaa her i Dag, og hvorfor vi er kommen sammen saa

Københavnskredsens Generalforsamling finder Sted Torsdag den 19. Februar Kl. 7½ pr. i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23. * Emblem skal bæres. * Medlemskort skal forevises. Bestyrelsen.

nær det Hav, vi baade frygter og elsker, véd enhver god Hirtshalsborger. Det er den danske Sømand, der i den store Krig under ulige Vilkaar satte Livet til, det er ham vi gør Honnør for i Dag. Vi var ikke med i Krigen, han var med, ikke i Kongens Klæder, men i sit civile Sømandstøj. Altid

har han haft et godt Lov paa sig, hvad enten han stammede fra Marstal eller fra Svendborg eller fra Vestkysten, og han svigtede heller ikke paa Provøns Dag.«

Og Taleren sluttede saaledes:

»Det er os en Hjertesag at rejse denne Mindesten, saa meget mere, som den ogsaa kan fortælle om nogle faa kække Sømand, hvis Navne vil være kendt af de fleste her og elsket af dem, der med de stærkeste og ømmeste Baand var knyttet til dem.

Denne Sten skal for Efterslægten vidne om blodig Uretfærdighed, øvet mod sagesløse brave Sømand og hviske til hver Vandringsmand, der staar stille foran den:

Ære være deres Minde!«

Efter at Præsten havde sluttet Mindetalen og Stenen var afsløret, takkede Dykker *Jensen* for de smukke og varmtføjte Ord, ligesom han takkede alle fra Hirtshals, Hjørring, Tornby, Aalborg og København, der havde bidraget til, at Mindestenen kunde rejses. Han sluttede med i Bidragydernes Navn, at nedlægge en smuk Krans med røde og hvide Tulipaner samt røde og hvide Silkebaand for Foden af Mindestenen.

GRENAA-KREDSSEN

Den 29. December — paa Foreningens 10 Aars Stiftelsesdag — fejredes Julefesten paa Badshotellet, og Tilslutningen af Børn var større end nogensinde tidligere og en Mængde voksne havde givet Møde, saa Hotellets ikke altfor overdrevne Plads, var optaget til sidste Tomme.

Kl. 6 samledes Børnene i Forlokalerne, hvorfra de til Tonerne af »Holmens faste Stok« marcherede ind i den festligt pyntede Sal, hvor Flaget hejstes, hvorpaa Børnene istemte »Kong Christian« og Havnefoged *Bilde* bød alle velkommen, men dog særlig de yngste og var glad fordi saa mange havde troppet op til denne Fest. Saa gik Dansen lystigt. Kl. 8½ var der en lille Pause, i hvilken der serveredes Chokolade. Havnefoged *Bilde* mindede her om Foreningens 10 Aars Fødselsdag og under hvilke Forhold, den blev stiftet (5 Maaneder efter Verdenskrigens Udbrud), og talte om Flaget og Flagets Betydning. En smuk Sang af Digteren *Axel Juul* blev afsunget. Ved hver Kuvert var henlagt en Gave, en Halskæde med Silhuet til Pigerne og forskellige fornøjelige Ting til Drengene. Endvidere var der et Lotterinumner til hver, og da Lotteriet senere blev trukket, viste det sig, at alle fik Gevinst. Med et 3-foldigt Hurra for Marineforeningen og dens Formaal, hævdedes Bordet og Dansen fortsattes. Kottilonen bestod af forskelligfarvede Huer og en lille Klapper, med hvilken Børnene slog i Takt til Musikken, blev udleveret til baade Drengene og Pigerne, hvorefter Salen blev bengalsk belyst, et Arrangement, som vakte Jubel.

Kl. 12 blev Flaget halet ned. Den officielle Del af Festen var hermed endt.

I Anledning af Stiftelsesdagen var der indløbet en telegrafisk Lykønskning fra Hovedforeningens Formand, Kommandør *Kiær*.

BORNHOLM-KREDSSEN

afholdt Juletræsfiest Mandag den 29. December 1924 i Haandværker- og Industriforeningens Lokaler for Medlemmer med Børn. Tilslutningen var god og det festligt smykkede Jule-

træ, den gode Musik og ikke mindst den gode Stemning, bidrog til, at det blev en virkelig Festaften. Børnene samledes i den lille Sal, og paa Slaget 7 gik Døren op til den store Sal, hvor Juletræet straalende alle de festsklædte Børn i Møde. Man sang Julesalmerne, medens Børnene dansede om Træet. I sin Velkomsttale henvendte Formanden sig særlig til Børnene.

Der uddeltes en Pose Godter til hvert Barn og ligeledes trakteredes Børnene med en Kop Chokolade.

Adjunkt *Stahelkunoff* læste nogle fornøjelige Julefortællinger, der særlig vandt Børnenes Bifald.

Kl. 10 var Festen for Børnene forbi og nu spillede Musikken op til Dans, hvorefter de voksne svingede sig til Kl. 1.

RANDERS-KREDSSEN

afholdt Mandag den 29. December sin store aarlige Fest: Julefesten i Klubbens Lokaler. Festen havde som sædvanlig en næsten overvældende Tilslutning, som nødvendiggør større Lokaler i Fremtiden.

Paa sædvanlig Maade indleddes Festen, efter at Børnetoget var marcheret ind, med Flagets Hejsning, hvorefter Formanden talte smukt om Julens Betydning for saavel store som smaa. Nu begyndte Dansen om Træet og Uddeling af forskellige gode Sager til Nydelse og Fornøjelse. Efter en Stunds Forløb, blev der pebet til Plads i Salen og Lyset blev dæmpet. Forventningsfuldt stirrede alle Øjne mod Døren, Musikken spillede »Vift stolt paa Kodans Bølge« og ind rullede en prægtig Fregat — Kopi af »Jylland« — med alle Lanterner elektrisk oplyst og afgivende Saltskud fra en i Bunden anbragt Mekanisme. Det var en Overraskelse fra 3 af Foreningens ivrige Medlemmer og den vakte selvfølgelig fortjent Jubel, som forhøjedes, da det viste sig, at den var lastet med 150 dejlige store Appelsiner, som nu uddeltes. Efter Udlosningen gik den endnu et Par Gange Salen rundt og afsluttede saa sit Togt, hvorefter Dansen fortsattes til Kl. 10½, hvor de fleste af Børnene skøjede ud og de voksne tog fat med friske Kræfter, som holdt sig til langt ud paa Natten.

ESBJERG-KREDSSEN

afholdt Tirsdag den 30. December sin første Juletræsfiest. Festen, som afholdtes paa Paladshotellet i den store Sal, havde samlet 320 Børn, saa da Døren aabnedes Kl. 6 og Børnene til Tonerne af »Vift stolt paa Kodans Bølge« marcherede ind til det festligt og med Mængder af Lys pyntede Juletræ, tændtes straks i alle Barneøjnene en forventningsfuld Glæde. Da Indmarchen var til Ende, holdt Formanden, Ingeniør *Klæbel*, en ganske kort Velkomsttale til Børnene og ønskede for dem, at de maatte faa en fornøjelig Aften ud af det saaledes, at de altid vilde være glade for at komme til Fest i Marineforeningen og meddelte til Slut, at Julemanden var indbudt til Festen og vilde komme til Stede. Musikken intonerede derefter: »Glade Jul, dejlige Jul« og Dansen om Træet tog sin Begyndelse. Da denne Julesamle var sunget, traadte Julemanden, en af de rigtige med lange graa Strømper, hvidskurede Træsko med blanke Beslag, iført sin fineste Julefrakke og hvad ellers hører til, ind og ønskede Børnene en glædelig Jul, hvorefter han sang for til de kendte gamle Julesalmer og Børnesange.

Imidlertid var en anden af Børnenes gode Bekendte, »Mester Jakel«, arriveret. Mester Jakels Dukker holdt Børnenes Interesse fangen fra først til sidst. Da Mester Jakel havde sagt sit sidste Ord for den Aften, tog Børneballen sin Begyndelse. Kl. 8½ gjorde Julemanden atter sin Entré og denne Gang i Selskab med to smaa Julenisser. Den ene af Nisserne var i Bil, udstyret med elektrisk Lys og do. Tudehorn, trækende en Paahængsvogn med et lille Udvalg af Aftenens med Spænding imødesete Julegaver. Der var herefter Uddeling af Poser og Julegaver til alle Børnene. Kl. godt 9 sluttede Festen for Børnene med at Formanden takede Børnene for den gode Orden og smukke Maade, de alle havde moret sig paa. Efter en ganske kort Pause tog de voksne Gulvet i Besiddelse og Salen var straks et Hav af glade Mennesker, der dansede det sidste af Julen og det gamle Aar ud.

„PRÆSTELUSEN“

AF G. KRAGH

(Fortsat).

»Det havde ogsaa været meget kønt og rigtigt af Dig, Cavellius, dersom der ikke havde været nogen anden Udvej. Men han gik jo og regnede ud, hvordan han skulde faa reddet Skuden, saa derfor maatte han hellere foreløbig hjælpe de Ferskvandsmatroser med at navigere hende end risikere en Stranding!« svarede Sivert.

»Næste Morgen havde Prisemesteren sovet sin Rus ud og

begyndte at interessere sig for sin Pligt. Han fik fat i et Kort og kiggede i det, — han saa paa Kompasset og kløede sig i Nakken, — og sendte saa Bud efter Peder Knudsen for at faa ham til at lægge Kurslinien op til Anholt. Og det gjorde Skipperen.

Efter et Par Døgn eller tre, for Vinden var jo ikke lige god hele Tiden, naaede de Konvojens Samlingssted norden for Øen og ankrede der. Konvojen bestod af en Snes Koffardimænd under Ledsagelse af 2 engelske Fregatter og nogle mindre Orlogsskibe. Da alle Skibenø var samlede, fik de Ordre til at lette og stod op ad Skagen til. Peder Knudsens Galease var en af de daarligste Sejlere og kom derfor sammen med et Par andre Smaaskibe snart godt ned i Halen af Konvojen. Og det gav den kloge Karen Idéen til at slippe klar af Englænderne. Hun havde selvfølgelig, saa snart hun var blevet klar over Prisemesterens Svaghed for Rommen, og hans ringe Kendskab til Navigationen, regnet ud, at det var ved at benytte sig af disse Svagheder, at Skuden skulde bjerges. Da hun nu saa, at de sakkede mere og mere, havde hun sin Plan færdig. Hun fik Knudsen trukket til Side og fortalte ham, hvordan hun havde tænkt sig, at den skulde anstikkes, og den var godt regnet ud. Skipperen skulde, ved at benytte sig af Prisemesterens Ukendskab, paatage sig at faa Kursen sat saa tæt op under Norges Kyst som muligt, naar de om Natten var kommet de andre Skibe af Sigte. Jens Knudsen skulde paa en eller anden Maade faa Folkene drukket fulde, og naar de havde hældt tilstrækkeligt paa Dunken, skulde de uskadeliggøres, og Skibet sejles ind i den nærmeste norske Havn.

Og det gik nydeligt efter Bestikket. Hen ad Aften var de saa langt agten for Konvojen, at de ikke mere kunde se den nærmeste Orlogsmænd. Skipper Knudsen lod nu Jens gaa op og fortælle Englænderne, at han ikke troede de vilde klare Skagens Rev paa den Kurs, de nu styrede. Han bad derfor Prisemesteren ulejlige sig ned i Kahytten for paa Kortet at faa vist, hvor langt det farlige Rev ragede ud. Den brave Britte blev ængstelig, da han hørte den Besked, og gik ned. Mens Peder Knudsen raadede Prisemesteren til at sætte Kursen længere over ad Norskekysten til, sørgede han samtidig for at lade ham faa Kig paa det lille, trinde Romanker, som Karen havde ladet titte frem under Køjetæpperne. Prisemesteren gik paa Maddingen, og med en vigtig Mine, som om han fuldstændig var med paa, hvor paa Kortet deres Plads var, gik han nedladende ind paa at holde længere Nordost over. Og saasntart han havde klaret det, spurgte han, hvad det var for et Anker, der laa øvre i Køjen. Peder Knudsen lod, som om han blev meget ked af dette Spørgsmaal og svarede undvigende, men Britannias gæve Søn halede Ankeret frem og snuste til det. Nu var Spillet gaaende, Peder tilstod, at det var hans Rom, men bad samtidig Prisemesteren, om han vilde beholde det som Tak for den gode Behandling, han og hans Jungmænd havde faaet hidtil. Det nedlod Hr. Prisemesteren sig naadigst til at modtage, og forsvandt derefter hurtigt med det kære Anker under Armen.

Nu begyndte Jens at spille sin Rolle. Han sørgede for, at de andre Englændere blev gjort bekendt med Byttet, deres Fører havde gjort, og pirrede saa listeligt til dem, at de gik til Prisemesteren og forlangte at faa en Part med. Det fik de saa ogsaa, og Resultatet blev ganske som Karen havde beregnet, at efter et Par Timers Forløb var de 5 Engelskmænd knippelfulde. Peder Knudsen satte saa Kursen lige over imod Norges Kyst, og da han hen imod Morgen fik Landkending, laasede han Englænderne inde i Forrummet og Kahytten, hvor de snorkende laa og sov deres Rus ud. Saa stod han med Galeasen ind til Hellesund, hvor han prajede en Lodsbaad. Og saa var Skib og Ladning reddet. Lodsens fik Besked om hele Historien, og da han havde faaet smidt Krogen i Havnen, gik han i Land og fortalte vidt og bredt om Karen, der ved sin gode Idé havde bidraget saa godt til Fartøjets Bjergning og Fangsten af de fem engelske Orlogsgaster.

»Pokkers godt klaret af det Pigebarn, — jeg kan slet ikke forstaa, at hun er den samme som »Præstelusen!«

»Jeg heller ikke,« sagde den lille Tømmermand Aller, — »for se nu paa Sivert. Det er da let at se, at han i sine yngre Dage har været en rask og dygtig Mand, det er jo soleklart — — —«

»Tak for Din kønne Bedømmelse af mig, lille Ven,« afbrød Sivert, — »det er meget smukt ad Dig, at Du har saa pæne Tanker om mig, men alligevel vil jeg ikke sige, at jeg sætter synderlig Pris paa at blive bedømt af en saadan Grønskalling, der laa med Suttin i Flaben, da en anden allerede havde været den halve Jord rundt, og taget mangan god Tørn for Konge og Land. — Rask og dygtig Mand i sine yngre Dage, — hvad Fanden regner Du mig da for nu?«

»Aa, lad nu være, Sivert, Du ved jo godt, hvad jeg mener. Det, jeg vil sige er bare, at naar man tænker sig Karen som det sølle Skrog, vi har kendt, og saa hører Dig fortælle om hvilken storartet Pige hun har været, — ja, saa er det da mærkværdigt.«

»Det er nu som Livet tar' paa en, Aller! Jeg har om justement ikke haft ligefrem Medbør, saa allenfals dog jevn, god Vind med mig paa min Livssejlads, og hun fik, som jeg ret straks skal fortælle Jer, baade Modvind og Havari. Og det tar' paa et Menneskeskrog som paa et Skibsskrog. Se nu for Eksempel »Phoenix«, der laa nede ud for Spaanhaven, — skulde nogen ha' set paa det forhuggede Blokskib, at det var den samme stolte Skude, der i 1810 løb af Stabelen med saa stor Festivitet, og som i mange Aar sejlede som en af vore smukkeste Orlogsmænd? Ak nej, baade Mennesker og Skibe bliver følt afrakkede, naar de ligger udsat for Vind og Vove, og ikke har nogen til at passe sig og værne om sig! — Naa, jeg maa vel løbe Linen ud, hvis I da ellers vil høre mere i Aften.

Nu traf det sig, at Orlogsbriggen »Lougen« laa i Havnen. Den var lige kommet ind fra en rask, lille Affære med en engelsk Orlogsmænd, og laa nu under Reparation for den Skade, den havde lidt, — det var nu ikke synderligt, for Englænderne skød mestendels for højt, saa deres Kugler kun havde ramponeret Rejsning og Sejl. Orlogsmændene var altid i Bekneb for gode Søfolk, og da Peder Knudsen tænkte sig at de muligvis skulde faa Kig paa Sønnen eller Karen, foretrak han, skønt han vidste der var Engelskmænd i Farvandet, at gaa til Søs igen, frem for at blive liggende og maaske maatte afgive sine Jungmænd. Men den Rejse blev Karens Ulykke.

Lige fra Begyndelsen var det en skidt Tur. Allerede den første Dag, som de laa noget sønden for Flekkerø, traadte Skipperen fejl og styrtede ned gennem Lastlugen. Han blev slemt forslaaet og kunde ikke røre sig. De lagde ham paa Køjen, men da Vinden var nordlig, saa de vilde ha' Besvær med at komme tilbage til Hellesund, mente de det var bedst at fortsætte Rejsen. Det samme syntes Peder Knudsen, da han var kommet lidt til Hægterne, skønt han laa og jamrede sig svært. Det blæste friskt, og næste Morgen var de et godt Stykke til Søs. Ved Frokosttid gik Jens ned for at se til sin Far og gi' ham hans Morgendrikke, men kom straks efter styrtende op og raabte til Karen, som havde Roret, at hans Far var død. Og saadan forholdt det sig, den gamle Hædersmand havde ikke kunnet taale Faldet og den stærke Rystelse, — eller maaske havde han brækket Ryggen, hvad ved jeg? Død som en Sild var han allenfals.

Det var jo en drøj Tørn at ta' for de to unge Mennesker, men der var ikke Tid til at tude ret længe over det. Efterhaanden løjede det af til fuldstændigt Havblik; — noget nær det værste, der kunde hændes for dem. Med slægge, daskende Sejl laa de og drev i Dønningerne, og imens grejede de om Liget. Da de kunde vente at ligge flere Dage paa den Maade, svøbte de Liget ind i noget gammelt Sejldug, saa de kunde lade det gaa udenbords om nødvendigt. Hen ad Aften kom der dog en Smule Vind, men samtidig med at det blæste op, gik den mere og mere vestlig, og saa ramlede det sammen.

Ude i Horizonten tonede næsten Morgen ved Daggry en Sejler frem, som, da den kom nærmere, viste sig at være en engelsk Fregat, der hed »Proselyte«. Saa snart Jens Knudsen blev klar over det, drejede han Øst over for at undslippe, men det varede ikke længe, før Fregatten naaede dem, og sendte en Baad over. Resten flugte af sig selv, Karen og Jens blev taget om Bord i »Proselyten«, Liget af Peder Knudsen blev smidt i Havet med et Par Ballastjern bundet til Fødderne, og med Prisemandskab om Bord stod Galeasen efter Fregatten over ad Kattegat til.

Jeg kender ikke, hvornaar eller hvorledes de kom til England, og heller ikke, hvordan det gik Jens Knudsen, men Karen blev allenfals først sendt til Plymouth og senere til Chatham, uden at Englænderne opdagede hendes Køn. Og dermed begyndte en frygtelig Tid for hende. Hun blev, da hun kom til Chatham, sammen med en Del andre Ulykkesfæller, samlet sammen fra forskellige Priser, ført om Bord i et af Fangeskibene. Det var en vældig Kolos, og det var med stort Besvær, at Karen formaaede at slæbe sine Sager op ad den lange, stejle Trappe. Saa blev hun med de andre nye Fanger stillet til Mønstring paa Dækket, hvor hun fik udleveret en Køje og et Tæppe. Senere blev Fangerne drevet ned paa Batteriet, et mægtigt, mørkt og ildelugtende Rum, hvor flere hundrede Mennesker laa og sov i Køjer, som hang i to Lag under hinanden. Det var naturligvis ikke muligt for de nye at faa en Køje hængt op, men trætte og sultne maatte de smide sig paa Dækket, hvor de indrettede sig for Natten saa godt, som det var muligt.

Hvordan Livet var om Bord i Fangeskibene, kender I jo nok, det har jeg før fortalt Jer om. Saa kan i ogsaa tænke Jer, hvor drøjt det har været for Karen at leve der og gælde for et Mandfolk mellem alle disse Mennesker, hvoraf de fleste var raa og ubehøvlede. Og alligevel klarede hun sig i over et halvt Aar, inden hun blev opdaget. Det var kun, fordi hendes Helbred begyndte at ta' Skade, og hun blev saa underlig i sin Opførsel, at hendes Kammerater fandt ud af, at hun var et Fruentimmer. Det var hendes Hoved, det var galt med. Kvinderne kan være saa udmærkede, saa modige og dygtige, som de være vil, — de kan taale Lidelser og Smerter uden at klage, og taalmodigt finde sig i meget, som vi andre vilde hyle over, men de er nu en Gang ikke som rigtige Mennesker indrettede paa i længere Tid at kunne udholde en Behandling af den Slags, som Engleskmændene bød vore Søfolk i de Møgekasser. Karens Sygdom kom saadan, at hun gav sig til at spekulere over Religionen, som mange Kvinder gør, naar det begynder at knibe for dem.

Der var den Gang en Præst, der frivilligt virkede i Fangeskibene, og som gjorde godt for vore uheldige Landsmænd. For Resten har I sagtens hørt hans Navn nævne, der er vist kun faa af vore, der ikke kender Pastor Rosings opofrende Arbejde mellem Fangerne. Jeg kunde fortælle Jer mange Træk om hans store Hjælpsomhed og Godhed, men saa kom vi ikke her fra før hen paa Dagvagten, og saa vilde Aller jo staa og sove ved sin Skarøkse i Morgen, og kanske hugge en Spaan af sit eget Ben!»

»Hvorfor er Du saa slem ved mig i Aften, Sivert, — jeg er dog en af Dine mest taknemmelige Tilhørere. Fyld Dit Glas og drik med mig, Du maa jo nok trænge til lidt Vaadt indenbords!»

»Saa isigt, saa isigt, Du smaa, — stik ikke Snablen for dybt i Glasset, mens Du er ung.»

»Aa hvad, Sivert, Du vil vel ikke ha', at jeg skal sidde og nippe til de rare Sager.»

»Holder Du lidt igen, mens Du er ung, kan Du ta' en langt større Ranson, naar Du bliver ældre, lille Ven! Du ved jo nok, at enhver af os har sin bestemte Ranson, der skal strække til for hele Livet, ikke sandt? Nu er der nogle Mennesker som bærer sig fornuftigt ad og kniber paa det, saa de har Glæde af »de rare Sager«, som Du kalder det, helt op i deres hæderlige Alderdom, — saadan som nu jeg. Andre tar' det hele saa fort som muligt, som til Eksempel Du. Men det

betaler sig skidt, min Far, for naar Du bliver nogle Aar ældre, gaar det Dig, som det er gaaet saa mangen anden, der ikke har forstaaet at rebe i Tide. Nej, — Punch hører ligesom Krudt, Fruentimmer og Medikamenter til den Slags farlige Sager, man skal omgaaes med Forsigtighed. Men alligevel, — Skaal i Stuen!»

Da de havde drukket, fortsatte Sivert sin Historie.

»Præstens Taler og venlige Formaninger gjorde et stærkt Indtryk paa Karen, og naar hun kunde, søgte hun ham og hørte opmærksomt paa ham. Og hvordan det nu gik til, saa begyndte hun at faa sygelige Nykker og regne det for en Synd imod Vorherre og hans Bud, at hun var trukket i Mandfolketøj og levede som Kammerat mellem Mændene. Hun blev sær og melankolsk, kunde ikke sove om Nætterne men laa og græd, vilde ikke spise sammen med de øvrige Fanger, og fik derfor ikke Mad nok. Paa den Vis kunde hun naturligvis ikke holde det gaaende, og saa blev hun rigtig syg. Det, at en Fange blev syg, var der ingen, som tog sig af, naar ikke vedkommende selv gjorde sig Umag for at faa Lægehjælp, og Karen fik derfor Lov at skøtte sig selv. Men et Par Dage efter kom Pastor Rosing om Bord og holdt Gudstjeneste, og under denne faldt Karen sammen. Saa opdagede et Par af Fangerne, at hun var et Fruentimmer, og fik fat i Præsten til hende. Hun fortalte Rosing, hvem hun var, og bad ham grædende, om han vilde bede for hende og tilgive hende, at hun havde gjort sig skyldig i den Store Synd. Præsten blev nok meget forbavset, men trøstede hende og sagde, at hun slet ikke havde gjort noget galt, og at han nok skulde hjælpe hende bort fra Prisonen, naar hun blot vilde være rolig. Han gik ogsaa straks til Kommandanten for Fangeskibet og fortalte ham Karens Historie med det Resultat, at han fik Lov til at ta' hende med sig i Land. Her fik han hende klædt passende paa, og sørgede for at faa hende indlogeret hos en rolig Familie. Paa den Maade slap Karen klar af Fangenskab, men den Skøre, hendes Hjerne havde faaet, blev hun ved at beholde. Hun var kommet til at se gammel og syg ud, og det friske, frejdige Præg der var over hende, da hun første Gang stak i Jens Knudsens Søndagstøj og tog Hyre i Galeasen, var borte og kom aldrig mere igen. Hun levede stille og passede sig selv, og det eneste, hun interesserede sig for, var at komme til alle de Gudstjenester og Møder, som Præsten holdt. Den fikse Idé, at hun havde syndet ved at leve og arbejde som Mandfolk, kunde Rosing ikke faa hende bort fra, og efterhaanden som Tiden gik, blev hun mere og mere besværlig for ham. Altid kunde han være vis paa at møde hende, og altid kom hun med de samme Selvanklager og Bekymringer, saa at den gode Mand, hvor venlig og kærlig han end var, dog til Slut fik den Mening, at det ikke var Trang til at trøstes ved at høre Guds Ord, men en sygelig Tilbøjelighed til at klage og besvare sig, der drev hende til hans Møder.

Slattes.

Kommende Møder:

- Esbjerg-Kredsen:* den 3. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Vejle-Kredsen: den 5. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Horsens-Kredsen: den 6. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Aalborg-Kredsen: den 7. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Federikshavn-Kredsen: den 9. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Hirtshals-Kredsen: den 10. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
Hadsund-Kredsen: den 12. Februar Foredrag af Søløjtnant *Rostock-Jensen* om »Teddy's Grønlandsfærd.
København-Kredsens Skyttelav: den 19. Februar Kl. 7 pr. ordinær Generalforsamling i Weinolds Selskabslokaler. Lokalkredsens Generalforsamling er Kl. 7½.